

BK
133

Handwritten signature or initials in black ink on a white background.

Αριθμ. 131493

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

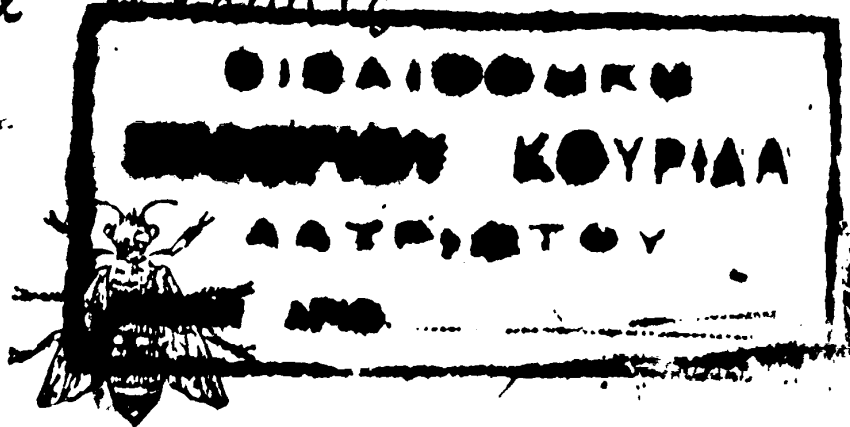
Περιέχουσα

Πάντα πᾶς ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆδε Ἐκδόσειν ὑποκόμενα

ΣΤΗΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ

Χρήσιμα τοῖς πρωτοπείροις Μαθηταῖς.

Νέα Ἐκδόσις

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1832

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΛΑΒΕΣΤΑΤΟΥ

Σκευοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας

ΠΑΡΑΙΝΗΣΙΣ ΤΟΙΣ ΝΕΟΙΣ

Κατὰ Στοιχεῖον.

Ἀκουσον ὦ Παῖ, τῆς ἐμῆς συμβουλίας,
Βλέψον πρὸς αὐτὴν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἄλλοτι.
Γράψον τε αὐτὴν εἰς πλάτος τῆς καρδίας.
Διὸς πάντα, καὶ φρόνησιν ἐκπριῶ μόνην.
Ἐῶλα πάντα, τῆς φρονήσεως ἄτερ.
Ζήλου σοφῶν μάλιστα τὸν σοφὸν βίον.
Ἡ γλῶσσα καιροῦ μηδὲν ἐκφέρει δίχα.
Θήρευε τὰ κράτιστα τῶν νοημάτων.
Ἰχθυὶ δ' ἔρεισον πρὸς πύλας τῶν ἐνθάδε.
Καὶ ὡς βιάδιζε, καὶ κακὸν πᾶν ἐκτρέπου.
Λόγῳ τρόπου κόσμησον, ἢ λόγους τρίπω.
Μὴ τῶν ρεόντων, τῶν μερόντων δ' ἀντέχου.
Νόμον Θεοῦ πατρός τε μὴ λήθην λάβοις.
Ξένος προσῆλθε, Χριστὸν αὐτὸν ἐννόει.
Ὅλον σεαυτὸν τοῖς μαθήμασι δίδου.
Πραῦς, ταπεινός, τοῖς Διδασκάλοις ἔσο.
Ράθυμον ἔργον μηδὲ προσβλέψαι θέλοις.
Σαυτῶ δ' ἀδελφούς τοὺς ὁμήλικας λέγε.
Τῶν συσχολαστῶν τὰς συνουσίας φίλει.
Ἰπὲρ δὲ τούτων, καὶ πρὸ πάντων, καὶ μόνον.
Φοβοῦ τὸ Θεῖον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.
Χριστὸν δὲ τοῖς σοῖς ἔνδον ἐν στέρνοις φέρε.
Ψυχὴν κράτυνε πρὸς πόνους μαθημάτων.
Ὡς ἂν δι' αὐτῶν καὶ τύχοις σωτηρίας.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΜΑΘΕΙΑΣ.

- Α'. Η' τῆς διανοίας ἐξεργασία.
 Β'. Η' τῆς ψυχῆς εὐρυθμία, καὶ εὐαρμοστία.
 Γ'. Η' τῆς γλώττης διάρθρωσις, καὶ λόγων εὐπορία.
 Δ'. Η' παντοδαπὴ γνῶσιν τῶν ὄντων, καὶ προγε-
 γόντων καὶ ἔσομένων.
 Ε'. Ὡσπερ συγγραφεὶς διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῖς
 ἐνδοξοτάτοις τῶν ἀνδρῶν.
 Ϝ'. Η' ἠδίσθη ἐν ἡσυχία διαγωγή.
 Ζ'. Εὐδοξία, καὶ τιμὴ παρὰ τοῖς σπαρδαίσις τῶν ἀν-
 δρῶν, μᾶλλον τε, ἢ τῶν περιττῶν χρημάτων καὶ
 φαύλων ἀνθρώπων ἀμέλεια καὶ καταφρόνησις.
 Η'. Ὁμοίωσις τῷ Θεῷ, κατὰ τὸ δυνατόν ἀνθρώ-
 πῳ, τῆσι μελέτη τοῦ θαύτου, καὶ τῆ ἐρανία
 πολιτεύματος ἔφεσις.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

- Α'. Ὅτι μεθόδῳ ἀκριβεστέρα τε καὶ ὀλιγοχρονο-
 τέρα τὰ πλεῖστα διδάσκουσα, τὸν πόρον ταῖς
 ὠφελείαις πλεῖστον ὅσον ὑπερβάλλει.
 Β'. Ὅτι ἡδύτε, καὶ χρήσιμον, καὶ ἐνδοξον ἀπται-
 σως καὶ ἀπαρεμπόδισως τὰ προκείμενα πάν-
 τ' ἀναγιῶναί τε, καὶ ξυγιῶναι, καὶ ξυγγραφεῖν,
 καὶ λέγειν.
 Γ'. Ὅτι καὶ ῥῆσα μανθάνεται, τοῖς τῶν κλίσεων,
 καὶ συγθέσεων, καὶ παραγωγῶν, καὶ τῶν λοι-
 πῶν κανόσι, συχρῆς ἀναγνώσεως, καὶ ἀκρι-
 βοῦς παρατηρήσεως, ἀμα λεκτικῆ καὶ συγ-
 γραφικῆ ἀσκήσει, προσγιγιομένης.

ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΣΚΑΡΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄

Περιέχον

Ἐπιτομὴ τῆς ὀκτῶ τῶ Λόγου Μερῶν
Καὶ ἄλλα τινὰ ἀναγκαῖα.

Γραμματικὴ ἐστὶ μέθοδος τοῦ ὀρθῶς λέγειν, καὶ γράφειν διδακτικὴ. Λέγεται Γραμματικὴ ἀπὸ τῶν γραμμάτων, ὅτι περὶ τὰ γράμματα κατὰ γίνεταί, καθὼ ταῦτα στοιχεῖά εἰσι, καὶ ἀρχαὶ τῶν Συλλαβῶν, καὶ Λέξεων, καὶ Λόγων.

Γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον, εἰσὶ δὲ Γράμματα εἰκοσιτέσσαρα, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω. Τέτων φωνήεντα μὲν, ἑπτὰ α, ε, η, ι, ο, υ, ὦ. Σύμφωνα δὲ δεκάεπτα. β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Τῶν δὲ Φωνηέντων, Μακρὰ μὲν, δύο, η, και ὦ μέγα. Βραχέα δὲ, δύο, ε, φιλόν, καὶ ο μικρόν. Δίχρονα δὲ, τρία, α, ι, υ. Ἐξ ὧν Δίφθογγοι, Κυρίως μὲν ἕξ γίνονται, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Καταχρηστικῶς δὲ, τέσσαρες, α, η, φ, υ.

Τῶν δὲ Συμφώνων, Ἠμίφωνα μὲν, ὀκταί α, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ, ω.

Ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Ὡν Διπλά μὲν, τρία, ζ, ξ, ψ. Αμετάβολα δέ, τέσσαρα, λ, μ, ν, ρ. Α΄φωνα δέ, ἐννέα, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Ὡν Φιλὰ μὲν, τρία, κ, π, τ. Δασέα δέ, τρία, θ, φ, χ. Μέσα δέ, τρία, β, γ, δ.

Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶν δε Γραμμάτων, αἱ Συλλαβαὶ γίνονται. οἶον, Πε. ὅθεν αἱ Λέξεις οἶον, Πέτρος. ἐξ ὧν ὁ Λόγος οἶον, ὁ Πέτρος ἀναγινώσκει.

Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις τελάχιστον δύο Γραμμάτων. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ Φωνήεντα Συλλαβαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ Συλλαβὴ εἰς τρία. εἰς Μακράν οἶον, Ἡρώς. εἰς Βραχεῖαν οἶον, Λόγος. εἰς Κοινὴν οἶον, Ἄρης.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συντακτικοῦ Λόγου διαιρετικόν.

Λόγος ἐστὶ Λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα, τούτῳ δὲ μέρη, ὀκτώ. Ὄνομα, Ῥῆμα, Μετοχὴ, Ἄρθρον, Ἄντωνυμία, Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος. Τούτων Κλιτὰ μὲν, πέντε. Ὄνομα, Ῥῆμα, Μετοχὴ, Ἄρθρον, Ἄντωνυμία. Ἄκλιτα δὲ, τρία. Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος.

Ὄνομα ἐστὶ μέρος Λόγου κλιτὸν, ἑστίαν ἰδίαν, ἢ κοινὴν σημαῖνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ πέντε. Γένος, Εἶδος, Σχῆμα, Ἀριθμὸς, Πτώσις.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε. Ἀρσενικόν, οἶον, Ὁ ἀγαθός. Θηλυκόν, οἶον, Ἡ ἀγαθή. Οὐδέτερον, οἶον, Τὸ ἀγαθόν. Κοινόν, οἶον, Ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. Ἐπίκοινον, οἶον, Ὁ αἰετός, καὶ ἡ χελιδὼν, ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἐνὶ Ἄρθρῳ Ἀρσενικῶ, ἢ Θηλυκῶ δήλοῖ τὰ δύο Γένη.

Εἶδη δὲ, δύο. πρωτότυπον, οἶον μέγας. Παράγωγον, οἶον, μείζων.

Σχήματα δὲ, τρία. Ἀπλοῦν, οἶον Ἴππος. Σύνθετον, οἶον, Φίλιππος. Παρασύνθετον, οἶον, Φιλιππογενής.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς. Ἐνικός, οἶον, ὁ ἀγαθός. Δυϊκός, οἶον, πὸ ἀγαθῷ. Πληθυντικός, οἶον, οἱ ἀγαθοί.

Πτώσεις δὲ, πέντε, Ὀνομασική, Γενική, Δοτική, Αἰτιατική, καὶ Κλητική. ὧν Ὀρθαὶ καὶ Εὐθεῖσαι, δύο καλοῦνται, Ὀνομασική, καὶ Κλητική. ὀρθῶς γὰρ ἰστάμεναι, ὀρθὴν μὲν οὐσίαν σημαίνουσιν· αἱ ἄλλαι δὲ Πλάγιαί.

Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου. Εἰσὶ δὲ Προσῳδαὶ δέκα. καὶ διαιροῦνται· εἰς Τόνους, Πνεύματα, Πάθη, καὶ Χρόνους.

Τόνοι εἰσὶ ἑπτὰ. Ὄξεϊα. Βαρεῖα. Περιπωμένη. Πνεύματα, δύο. Δασεῖα. καὶ Ψιλή. Πάθη τρία, Ἀπόστροφος. Ἐφέν ~. καὶ Ἐποδιασολή, Χρόνοι εἰσὶ δύο. ὁ μακρὸς. — καὶ ὁ βραχύς ~

Π Ε Ρ Ι Α Ρ Θ Ρ Ο Τ .

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος Λόγου Κλητὸν, προτασσόμενον τῆς Κλίσεως πῶν Ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν, Προτακτικά. οἶον, Ο', Ἡ, Τό· τὰ δὲ Ἐποτακτικά. οἶον, Ὅς, Ἡ, Ο'. Παρέπονται δὲ αὐτῷ τρία, Γένος, Ἀριθμὸς, Πτώσις.

Ἄρθρα Προτακτικά ἀρσενικά.

Ἀριθμὸς Ἐνικός. Ἡ Ὀνομαστική, ὁ. ἡ Γενική, τοῦ. ἡ Δοτική, τῷ. ἡ Αἰτιατική, τόν.

Δυϊκός. Ἡ Ὀνομαστική, καὶ Αἰτιατική, τῶ.
ἢ Γενική, καὶ Δοτική, τοῖν.

Πληθυντικός. Ἡ Ὀνομαστική, οἱ. ἢ Γενική,
τῶν. ἢ Δοτική, τοῖς. ἢ Αἰτιατική, τούς.

Ἄρθρα Θηλυκά.

Ἐνικ. Ὀν. ἢ Γεν. τῆς. Δοτ. τῆ. Αἰτ. τήν.

Δυϊκ. Ὀν. καὶ Αἰτ. τά. Γεν. καὶ Δοτ. ταῖν.

Πληθ. Ὀν. αἱ. Γεν. τῶν. Δοτ. ταῖς. Αἰτ. τάς.

Ἄρθρα Οὐδέτερα.

Ἐνικ. Ὀν. τό. Γεν. τοῦ. Δοτ. τῷ. Αἰτ. τό.

Δυϊκ. Ὀν. καὶ Αἰτ. τῶ. Γεν. καὶ Δοτ. τοῖν.

Πληθ. Ὀν. τά. Γεν. τῶν. Δοτ. τοῖς. Αἰτ. τά.

Ἄρθρα Ὑποτακτικά, Ἀρσενικά.

Ἐνικ. Ὀν. ὄς. Γεν. οὔ. Δοτ. ῶ. Αἰτ. ὄν.

Δυϊκ. Ὀν. καὶ Αἰτ. ῶ. Γεν. καὶ Δοτ. οῖν.

Πληθ. Ὀν. οἱ. Γεν. ῶν. Δοτ. οῖς. Αἰτ. οὔς.

Θηλυκά.

Ἐνικ. Ὀν. ἡ. Γεν. ἥς. Δοτ. ἦ. Αἰτ. ἦν.

Δυϊκ. Ὀν. καὶ Αἰτ. αἱ. Γεν. καὶ Δοτ. αῖν.

Πληθ. Ὀν. αἱ. Γεν. ῶν. Δοτ. αῖς. Αἰτ. ἄς.

Οὐδέτερα.

Ἐνικ. Ὀν. ὁ. Γεν. οὔ. Δοτ. ῶ. Αἰτ. ὁ.

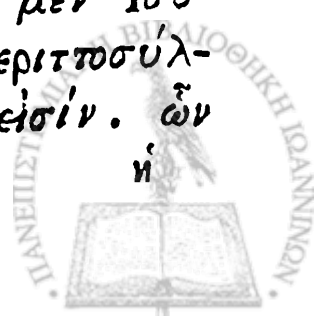
Δυϊκ. Ὀν. καὶ Αἰτ. ῶ. Γεν. καὶ Δοτ. οῖν.

Πληθ. Ὀν. αἱ. Γεν. ῶν. Δοτ. οῖς. Αἰτ. αἱ.

Κλιτική δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔχει, τὸ γὰρ, ῶ,
ἐπίρρημά ἐστι κλιτικόν.

Περὶ Διαιρέσεως τῶν Ὀνομάτων.

Τῶν Ὀνομάτων, τὰ μὲν κλίνονται Ἰσοσυλλά-
βως, οἶον, Αἰνείας, Αἰνεΐς. τὰ δὲ Περιττοσυλ-
λάβως, οἶον, Αἴας, Αἴαντος. Καὶ τὰ μὲν Ἰσο-
σύλλαβα κλίνονται τετραχῶς, τὰ δὲ Περιττοσύλ-
λαβα μοναχῶ.. διὸ καὶ πέντε Κλίσεις εἰσίν. ῶν

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.

ἡ μὲν, Πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ, δευτέρα. ἡ δὲ, Τρίτη. ἡ δὲ, Τετάρτη. ἡ δὲ, Πέμπτη Περιτο-
σύλλαβος.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πρώτη Κλίσις πῶν Ἰσοσυλλάβων, ἐστὶν Ἀρσενικῶν Ὀνομάτων, εἰς ας, ληγόντων, καὶ εἰς ης, Ἀρσενικῶν, καὶ Κοινῶν. ὧν ἡ Γενική εἰς ου, λή-
γει. ἡ Δοτική εἰς α, ἡ εἰς η, κατὰ τὸ Φωνῆεν
τῆς Ὀνομαστικῆς. ἡ Αἰτιατική εἰς υ, μετὰ τοῦ
Φωνήεντος τῆς Ὀνομαστικῆς.

Ἐν. Ἡ Ὀνομ. ὁ Αἰνείας, ἡ Γεν. τῆ Αἰνεία. ἡ
Δοτ. τῆ Αἰνεία, ἡ Αἰτιατ. τὸν Αἰνείαν. ἡ Κλητ.
ὦ Αἰνεία Κοινῶς, καὶ ὦ Αἰνείας Ἀττικῶς. Δυϊ-
κός. Ἡ Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ. τὸ Αἰνεία. ἡ Γεν. καὶ
Δοτ. πῶν Αἰνείων. ἡ Κλητ. ὦ Αἰνεία. Πληθ. Ἡ
Ὀνομ. οἱ Αἰνείαι. ἡ Γεν. τῶν Αἰνειῶν. ἡ Δοτ.
τοῖς Αἰνείας, ἡ Αἰτιατ. τοῖς Αἰνείας. ἡ Κλητ.
ὦ Αἰνείαι.

Ἐξαιρεῖται. Ὁ Λουκάς, τοῦ Λευκά, τῆ Λευκῆ,
πὸ Λευκῶ. ὦ Λευκῶ. Ὁσαῦπος ὁ Θωμαῆς, ὁ Κόσ-
μας, ἅτινα φυλάττουσι τὸ α, ἐν ὅλῃ τῆ οἰκίῃ
ἄριθμῳ.

Ἐν. Ὀν. Ὁ Χρῦσας, Γεν. τῆ Χρῦση, Δοτ. τῆ
Χρῦση, Αἰτ. πὸν Χρῦσην, Κλητ. ὦ Χρῦση Κοι-
νῶς, καὶ ὦ Χρῦσης Ἀττικῶς. Δυϊκ. Ὀν. καὶ Αἰτ.
τὸ Χρῦσα, Γεν. καὶ Δοτ. τοῖν Χρῦσαι, Κλητ. ὦ
Χρῦσα. Πληθ. Ὀνομ. οἱ Χρῦσαι, Γεν. τῶν Χρυ-
σῶν, Δοτ. τοῖς Χρῦσαι, Αἰτιατ. τοῖς Χρῦσας,
Κλητ. ὦ Χρῦσαι.

Ἐν. Ὀν. Ὁ καὶ ἡ λροτῆς, Γεν. τῷ καὶ τῆς λρ-
τῆς,

καὶ τὴν ἀνθρώπον, Κλητ. ὦ ἀνθρώπε, καὶ ὦ ἀνθρώπος. Δυϊκ. Ὄνομ. καὶ Αἰτ. πὸ καὶ τὰ ἀνθρώπω. Γενικ. καὶ Δοτικ. τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώποιν. Κλ. ὦ ἀνθρώπω. Πλ. Ὄν. οἱ καὶ αἱ ἀνθρώποι. Γεν. πῶν ἀνθρώπων. Δοτικ. τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις. Αἰτιατ. τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους. Κλ. ὦ ἀνθρώποι.

Ἐν. Ὄν. Ὁ ἀετός, Γεν. τῶ ἀετῶ, Δοτ. τῷ ἀετῷ, Αἰτ. τὸν ἀετὸν, Κλ. ὦ ἀετέ. Δυϊκ. Ὄνομ. καὶ Αἰτ. πὸ ἀετώ. Γεν. καὶ Δοτ. τοῖν ἀετοῖν. Κλ. ὦ ἀετώ. Πλ. Ὄν. οἱ ἀετοί. Γεν. τῶν ἀετῶν. Δ. πῖς ἀετοῖς. Αἰτ. τὰς ἀετές. Κλ. ὦ ἀετοί.

Ἐν. Ὄν. Τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τῷ ξύλῳ, τὸ ξύλον, ὦ ξύλον. Δυϊκ. Τῷ ξύλῳ, τοῖν ξύλοι, ὦ ξύλω. Πλ. Τὰ ξύλα, πῶν ξύλων, πῖς ξύλοις, πὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

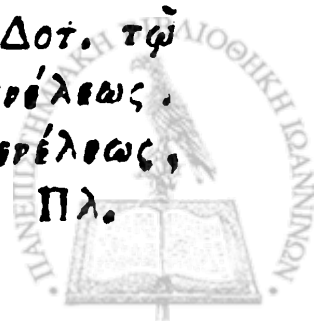
Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐν πῖς Οὐδέτεροις Ὄνόμασι τρεῖς Πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ Ἀριθμῷ, Ὄνομασικῇ, Αἰτιατικῇ, καὶ Κλητικῇ.

Ἔσάυτως κλινεῖς, ὁ θυμός. ὁ φόβος. ἡ καὶ ἡ ἔνδοξος, ἡ παρθένος. ἡ σύνοδος. τὸ ἔργον, τὸ παιδίον.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τετάρτη Κλίσις πῶν Ἰσοσυλλάβων, εἰσὶν Ἀρσενικῶν, καὶ Θηλυκῶν, Κοινῶν, καὶ Ἐπικοίτων Ὄνομάτων Ἀττικῶν, ληγόντων εἰς ως, τῷ Οὐδέτερω εἰς ων, ὡς ἡ Γενικὴ εἰς ω. ἡ Δοτικὴ εἰς ω. ἡ Αἰτιατικὴ εἰς ων.

Ἐν. Ὄ Μορέλεως, Γεν. τῶ Μορέλεω. Δοτ. τῷ Μορέλεω, Αἰτ. τὸν Μορέλεων, Κλ. ὦ Μορέλεως. Δυϊκ. Τῷ Μορέλεω, τοῖν Μορέλεων, ὦ Μορέλεως, Πλ.

Πλ. Οί Μενέλεω, πῶν Μενέλεωῶν, τοῖς Μενέλεωσ, τοὺς Μενέλεωσ, ᾧ Μενέλεω.

Ἐν. Ἡ ἄλωσ, τῆς ἄλω, τῆ ἄλω, τὴν ἄλων, ᾧ ἄλωσ. Δυῖκ. Τὰ ἄλω, ταῖν ἄλων, ᾧ ἄλω.

Πλ. Αἱ ἄλω, τῶν ἄλων, ταῖς ἄλωσ, τὰς ἄλωσ, ᾧ ἄλω.

Ἐν. Ὁ κῆ ἢ εὐγεωσ. τοῦ κῆ τῆς εὐγεω. τῶ κῆ τῆ εὐγεω. τὸν καὶ τὴν εὐγεων. ᾧ εὐγεωσ. Δυῖκ. πὼ κῆ τὰ εὐγεω. τοῖν καὶ ταῖν εὐγεω. ᾧ εὐγεω. Πλ. οἱ καὶ αἱ εὐγεω, τῶν εὐγεων, τοῖς καὶ ταῖς εὐγεωσ. τοὺς καὶ τὰς εὐγεωσ. ᾧ εὐγεω.

Ἐν. Τὸ εὐγεων, τοῦ εὐγεω, τῶ εὐγεω, τὸ εὐγεων, ᾧ εὐγεων. Δυῖκ. Τὰ εὐγεω, τοῖν εὐγεων, ᾧ εὐγεων. Πλ. Τὰ εὐγεω, πῶν εὐγεων, τοῖς εὐγεω, τὰ εὐγεω, ᾧ εὐγεω.

Ὡσαύτως, ὁ νεώσ. ὁ ἀνεωσ. ὁ Νικόλεωσ, ὁ καὶ ἡ βιάθυγεωσ. ὁ καὶ ἡ δίκηρωσ. τὸ ἀνάγεων. τὸ ἀνάπλεων.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν Περιττοσυλλάβων ὀνομάτων Ἀρσενικῶν, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Οὐδετέρων, Κοινῶν, κῆ Ἐπίκοινων, διαφορὰς Καταλήξεις ἐχόντων. ᾧν ἡ Γενικὴ εἰς ος. ἡ Δοτικὴ εἰς ι. ἡ Αἰτιατικὴ εἰς α.

Ἐν. Ὁ Αἶας, τοῦ Αἶαντος, τῶ Αἶαιτι, τὸν Αἶαντα, ᾧ Αἶασ Κοινῶσ, καὶ ᾧ Αἶασ, Ἀττικῶσ. Δυῖκ. Τῶ Αἶαντε, τοῖν Αἶάντοιν, ᾧ Αἶαντε. Πλ. Οἱ Αἶαντες, τῶν Αἶάντων, τὰς Αἶασι, τοὺς Αἶαιτας, ᾧ Αἶαντες.

Ἐν. Ἡ τρυγῶν, τῆς τρυγόνοσ, τῆ τρυγόνη, τὴν τρυ-

τρυγόνα, ὦ τρυγόν. Δυϊκ. Τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνων, ὦ τρυγόνε. Πλ. Αἱ τρυγόνες, πῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες.

Ἐν. Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. Δυϊκ. Τὸ βήματε, τοῖν βηματίων, ὦ βήματε. Πλ. Τὰ βήματα, πῶν βηματίων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Ὁ καὶ ἡ φιλόπολις, τῆ καὶ τῆς φιλοπόλιδος.

Ὁ κόραξ, τοῦ κόρακος.

ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τῶν ὀνομάτων τῆς Πέμπτης Κλίσεως.

ΑΡΣΕΝΙΚΑ.

Ὁ Θόας, τοῦ Θόαντος, τῷ Θόαντι, τὸν Θόαντα, ὦ Θόαν, καὶ ὦ Θόας.

Ὁ Λάχης, τοῦ Λάχητος, τῷ Λάχητι, τὸν Λάχητα, ὦ Λάχης.

Ὁ Πάρις, τοῦ Πάριδος, τῷ Πάριδι, τὸν Πάριδα, καὶ Πάριν, ὦ Πάρι, καὶ ὦ Πάρις.

Ὁ χαρίεις, τῆ χαρίεντος, τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίει, καὶ ὦ χαρίεις, ὦ χαρίεν.

Ὁ ὠκύς, τοῦ ὠκέος, τῷ ὠκέϊ, καὶ ὠκεῖ, τὸν ὠκέα, καὶ ὠκύν, ὦ ὠκύ, καὶ ὦ ὠκύς.

Ὁ βότρως, τῆ βότρωτος, τῷ βότρωϊ, τὸν βότρωα.

Ὁ βοῦς, τοῦ βοός, τῷ βοῖ, τὸν βόα, καὶ βῆν, ὦ βοῦς.

Ὁ ἰδρῶς, τῆ ἰδρῶτος, τῷ ἰδρῶτι, τὸν ἰδρῶτα.

Ὁ ἦρως, τῆ ἦρωτος, τῷ ἦρωϊ, τὸν ἦρωα, ὦ ἦρως.

Ὁ ἄλις, τῆ ἀλός, τῷ ἀλί, τὸν ἀλα, ὦ ἄλις.

- Ο΄ τίρυνς, τῆ τίρυνθος, τῷ τίρυνθι, τὸν τίρυνθα.
 Ο΄ παιᾶν, τῆ παιᾶνος, τῷ παιᾶνι, τὸν παιᾶνα.
 Ο΄ ποιμήν, τῆ ποιμένος, τῷ ποιμένι, τὸν ποιμένα.
 Ο΄ Ἕλλην, τῆ Ἕλληνας, τῷ Ἕλληνι, τὸν Ἕλληνα.
 Ο΄ δελφίν, τῆ δελφίνος, τῷ δελφίνι, τὸν δελφίνα.
 Ο΄ φόρκυν, τοῦ φόρκυμος, τῷ φόρκυμι, τὸν φόρ-
 κυνα.
 Ο΄ Θεών, τοῦ Θεώνος, τῷ Θεώνι, τὸν Θεόνα, ὦ
 Θεών.
 Ο΄ Ξενοφῶν, τῆ Ξενοφῶντος, τῷ Ξενοφῶντι.
 Ο΄ θώραξ, τῆ θώρακος, τῷ θώρακι, τὸν θώρακα.
 Ο΄ ἄρπαξ, τοῦ ἄρπαγος.
 Ο΄ μύρμηξ, τοῦ μύρμηκος.
 Ο΄ βουπλήξ, τοῦ βουπλήγος, τῷ βουπλήγι.
 Ο΄ πέρδιξ, τοῦ πέρδικος.
 Ο΄ δοίδυξ, τοῦ δοίδυκος, τῷ δοίδυκι.
 Ο΄ πτώξ, τοῦ πτωκός, τῷ πτωκί, τὸν πτωκα.
 Ο΄ λατήρ, τοῦ λατήρος, τῷ λατήρι, τὸν λατήρα.
 Ο΄ αἰθήρ, τοῦ αἰθέρος.
 Ο΄ Ἴβηρ, τοῦ Ἴβηρος, τῷ Ἴβηρι.
 Ο΄ Νέσωρ, τῆ Νέσωρος, τῷ Νέσωρι, τὸν Νέσωρα.
 Ο΄ Ἀραψ, τοῦ Ἀραβος.
 Ο΄ Λιβ, τοῦ Λιβός, τῷ Λιβί.
 Ο΄ μέροψ, τοῦ μέροπος, τῷ μέροπι.
 Ο΄ Κύκλωψ, τοῦ Κύκλωπος, τῷ Κύκλωπι, τὸν
 Κύκλωπα, ὦ Κύκλωψ.

Θ Η Λ Υ Κ Α.

- Η΄ Ἀκράγας, τῆς Ἀκράγαντος, τῇ Ἀκράγαντι,
 τὴν Ἀκράγαντα.
 Η΄ Τροιζήν, τῆς Τροιζήνος, τῇ Τροιζήνι.

Η

- Η' Σαλαμίν, τῆς Σαλαμίτου, τῆ Σαλαμίτι.
 Η' Γόρτυν, τῆς Γόρτυκος, τῆ Γόρτυκι, τὴν Γόρτυνα.
 Η' τρήρων, τῆς τρήρωνος, τῆ τρήρωσι.
 Η' ἀηδών, τῆς ἀηδόκος, τῆ ἀηδόκι, τὴν ἀηδόνα.
 Η' αὐλαξ, τῆς αὐλακος, τῆ αὐλακι, τὴν αὐλακα.
 Η' χάληξ, τῆς χάληκος, τῆ χάληκι.
 Η' ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος, τῆ ἀλώπεκι.
 Η' κύλιξ, τῆς κύλικος, τῆ κύλικι.
 Η' μάστιξ, τῆς μάστιγος, τῆ μάστιγι.
 Η' φλόξ, τῆς φλογός, τῆ φλογί.
 Η' ἀντυξ, τῆς ἀιτυγος, τῆ ἀντυγι.
 Η' δάμαρ, τῆς δάμαρτος, τῆ δάμαρτι.
 Η' χεῖρ, τῆς χειρός, τῆ χειρί, τὴν χεῖρα.
 Η' μήτηρ, τῆς μητέρος καὶ μητρός, τῆ μητέρι καὶ
 μητρὶ, τὴν μητέρα, ὦ μηῖτερ.
 Η' λαμπάς, τῆς λαμπάδος, τῆ λαμπάδι.
 Η' δαίς, τῆς δαιτός.
 Ο' καὶ ἡ παῖς, τοῦ καὶ τῆς παιδός.
 Η' φιλότης, τῆς φιλότητος, τῆ φιλότητι.
 Η' μῆνις, τῆς μήνιδος, τῆ μήνιδι, τὴν μήνιδα,
 καὶ μῆνιν.
 Η' κόνις, τῆς κόνιος, τῆ κόνιϊ.
 Η' κλείς, τῆς κλειδός, τῆ κλειδί, τὴν κλειδα,
 καὶ κλείν.
 Η' χλαμύς, τῆς χλαμύδος, τῆ χλαμύδι.
 Η' ἐρινύς, τῆς ἐρινύος, τῆ ἐρινυῖ.
 Η' γένυς, τῆς γένυος, τῆ γένυϊ.
 Η' ἄλς, τῆς ἄλός.
 Η' τίρυς, τῆς τίρυδος.
 Η' ὄψ, τῆς ἐπός.
 Η' φλέψ, τῆς φλεβός, τῆ φλεβλί.

Ο Τ Δ Ε Τ Ε Ρ Α .

Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βῆματι, τὸ βῆμα.
 Τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος, τῷ μέλιτι.
 Τὸ πῶϋ, τοῦ πάεος, τῷ πάεϊ.
 Τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, τῷ δουρός.
 Τὸ πᾶν, τοῦ παντός, τῷ παντί.
 Τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος.
 Τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος.
 Τὸ τιθέν, τοῦ τιθέντος.
 Τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.
 Τὸ ζευγνύν, τοῦ ζευγνύντος.
 Τὸ μείζον, τοῦ μείζονος.
 Τὸ εὐδαίμον, τοῦ εὐδαίμονος.
 Τὸ δέλεαρ, τοῦ δελέατος.
 Τὸ ἥπαρ, τοῦ ἥπατος.
 Τὸ νέκταρ, τοῦ νέκταρος.
 Τὸ κήρ, τοῦ κηρός.
 Τὸ πῦρ, τοῦ πυρός.
 Τὸ ἔλωρ, τοῦ ἔλωρος.
 Τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος.
 Τὸ ἥτορ, τοῦ ἥτορος.
 Τὸ ἄλας, τοῦ ἄλατος.
 Τὸ σταῖς, τοῦ σταιτός.
 Τὸ τεῖχος, τοῦ τείχεος.
 Τὸ τετυφός, τοῦ τετυφότης.
 Τὸ φῶς, τοῦ φωτός.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ἀπλῶν Κλίσεων,
 Νῦν δὲ περὶ τῶν Συνήρημένων λέγωμεν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι Πέντε Κλίσεις, Συνηρημέναί καλούμεναι, ἀπὸ τῆς Πέμπτης Κλίσεως, κατὰ Συναίρεσιν καὶ Κράσιν γινόμεναι.

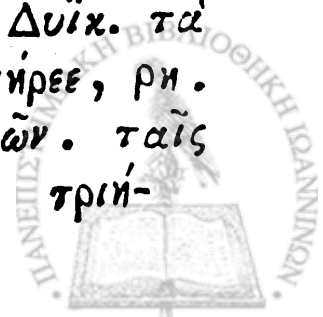
Συναίρεσις μὲν ἔστι δύο Φωνηέντων φυλαττομένων Συναλοιφή. οἶον, Δημοσθέει, εἰ. Κράσις δέ, δύο Φωνηέντων ἀλλοιζμένων Συναλοιφή. οἶον, Δημοσθέεα, η. ἢ τοῦ ἐνός, οἶον, Δημοσθέεος, ους.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πρώτη Κλίσις πῶν Συνηρημένων, ἔστιν Ἀρσενικῶν, Θηλυκῶν, καὶ Κοινῶν Ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ης, καὶ Οὐδετέρων εἰς ες, καὶ εἰς ος. ὧν ἡ Γενική διὰ τοῦ εος οὔσα Ἰωνικῶς, εἰς ους Κοινῶς κινᾶται.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημοσθέεος, Δημοσθέους. τῷ Δημοσθέει, Δημοσθέει. τὸν Δημοσθέεα, Δημοσθέη. ὦ Δήμοσθεες, καὶ ὦ Δημοσθένης. Δυϊκ. Τῷ Δημοσθέεε, Δημοσθέη. τοῖν Δημοσθεέοιν, Δημοσθεοῖν. ὦ Δημοσθέεε, Δημοσθέη. Πλ. Οἱ Δημοσθέεες, Δημοσθέεις. τῶν Δημοσθεέων, Δημοσθεῶν. τοῖς Δημοσθέεσι, μότως. τοὺς Δημοσθέεας, Δημοσθέεις. ὦ Δημοσθέεες, Δημοσθέεις.

Ἐν. Ἡ τριήρης. τῷς τριήρεος, ρους. τῇ τριήρει, ρει. τὴν τριήρεα, ρη. ὦ τριήρες. Δυϊκ. τὰς τριήρεε, ρη. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν. ὦ τριήρεε, ρη. Πλ. αἱ τριήρεες, ρεις. τῶν τριηρέων, ρῶν. ταῖς τριή-

τριήρεσι, μότως. τὰς τριήρας, ρεις, ἢ τριήρες, ρεις.

Ἐν. Ὁ κὴ ἡ ἀληθής. τῶ κὴ τῆς ἀληθέος, θές. τῶ κὴ τῆ ἀληθεί, θεῖ. τῶν κὴ τῆς ἀληθεία, θῆ. ἢ ἀληθές, κὴ ἢ ἀληθής. Δυῖκ. Τὸ καὶ τῶ ἀληθές, θῆ. πῶν καὶ τῶν ἀληθείων, θοῖν. ἢ ἀληθές, θῆ. Πλ. Οἱ καὶ αἱ ἀληθές, θεῖς. τῶν ἀληθείων, θῶν. πῶς καὶ ταῖς ἀληθείσι. τούς καὶ τὰς ἀληθείας, θεῖς. ἢ ἀληθές, θεῖς.

Ἐν. Τὸ ἀληθές. τῶ ἀληθέος, θούς. τῶ ἀληθεί, θεῖ. τὸ ἀληθές. ἢ ἀληθές. Δυῖκ. Τῶ ἀληθές, θῆ. τῶν ἀληθείων, θοῖν. ἢ ἀληθές, θῆ. Πλ. Τὰ ἀληθεία, θῆ. πῶν ἀληθείων, θῶν. πῶς ἀληθείσι. τὰ ἀληθεία, θῆ. ἢ ἀληθεία, θῆ.

Ἐν. Τὸ τεῖχος. τῶ τεύχος, χους. τῶ τεύχεῖ, χει. τὸ τεῖχος. ἢ τεῖχος. Δυῖκ. Τὰ τεύχε, χη. τῶν τεύχεων, χοῖν. ἢ τεύχεε, χη. Πλ. Τὰ τεύχια, χη. τῶν τεύχεων, χῶν. τῶς τεύχεσι. τὰ τεύχια, χη. ἢ τεύχια, χη.

Ἐσαύτως κλιθεῖς, ὁ Σωσιγένης, ὁ κὴ ἡ εὐσεβής. ἡ διήρης. τὸ ἱππομανές. τὸ ἄλγος. τὸ μέρος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ.

Δευτέρα Κλίσις πῶν Συνηρημένων, εἰς Ἄρσινικῶν, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Κοινῶν, καὶ Ἐπικοινωνῶν Ὀνομάτων, εἰς ἰς ληγόντων, καὶ Οὐδετέρων εἰς ἰς ὧν ἡ Γενική διὰ τῶ ἰος Κοινῶς, καὶ εὖς Ἰωνικῶς, καὶ εὖς Ἀττικῶς γίνεται.

Ἐν. Ὁ ὄφις. τοῦ ὄφιος Κοινῶς, καὶ ὄφιος Ἰωνικῶς, κὴ ὄφιος Ἀττικῶς, τῶ ὄφιῖ, φι, κὴ ὄφει, φει. τὸ ὄφιν, μότως. ἢ ὄφι Κοινῶς, καὶ ἢ ὄφις Ἀτ-

Ἀττικῶς. Δυϊκ. Τῶ ὄφειε, καὶ ὄφее, φη. τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν, καὶ ὄφρων. ὦ ὄφιε, καὶ ὦ ὄφее, φη. Πλ. Οἱ ὄφιος, φισ, καὶ ὄφееς, φεις. τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφρων. τοῖς ὀφισι, καὶ ὀφεσι. τοὺς ὀφιας, φισ, καὶ ὀφεας, φεις. ὦ ὄφιος, φισ, καὶ ὦ ὄφееς, φεις.

Ἡ πόλις. τῆς πόλιος Κοινῶς, καὶ πόλεος Ἴωνικῶς, καὶ πόλεως Ἀττικῶς. τῆ πόλιϊ, λι, καὶ πόλει, λει. τὴν πόλιν, μόνως. ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Τὰ πόλιε, καὶ πόλεε, λη. ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πόλεων. ὦ πόλιε, καὶ ὦ πόλεε, πόλι. Αἱ πόλιες, λισ, καὶ πόλεες, λεις. τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων. ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι, τὰς πόλιας, πόλις, καὶ πόλεας, πόλεις, ὦ πόλιες, ις, καὶ ὦ πόλεες, λεις.

Τὸ σίνηπι, τοῦ σινήπιος Κοινῶς, καὶ σινήπεος Ἴωνικῶς, καὶ σινήπεως Ἀττικῶς. τῶ σινήπιϊ, πι, καὶ σινήπεϊ, ει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. Τῶ σινήπιε, καὶ σινήπεε, ει. τοῖν σινήπίοιν, καὶ σινήπέον, καὶ σινήπεον. ὦ σινήπιε, καὶ ὦ σινήπεε, πη. Τὰ σινήπια, πι, καὶ σινήπεα, πη. τῶν σινήπίων, καὶ σινήπέων, καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια, πη, καὶ σινήπεα, πη. ὦ σινήπια, πι. καὶ σινήπεα, πη.

Σημεῖωσαι δὲ, ὅτι συναιρουμένης τῆς Ἐπίκλης Γενικῆς, ὡσπερ ἐπὶ τῆς Πρώτης Κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ Γενικὴ Δυϊκὴ, καὶ Πληθυντικὴ. ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης, ὡσπερ ἐπὶ τῆς Δευτέρας Κλίσεως, οὐδὲ αὐταὶ συναιροῦται.

Ὡσαύτως, ὁ φίντις. ὁ καὶ ἡ νῆστις. ἡ γνῶσις. ἡ ἀποκάλυψις. τὸ νῆστι.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τρίτη Κλίσις τῶν Συνηρημένων ἐστὶν ἀρσενικῶν Ὀνομάτων, εἰς εὐς ληγόντων, ὧν ἡ Γενική διὰ τῆ εὐς Κοινῶς, καὶ εὐς Ἰωνικῶς, καὶ εὐς Ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ βασιλεύς, τῆ βασιλέως Κοινῶς, καὶ βασιλῆος Ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως Ἀττικῶς. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, καὶ βασιλεῖ. τὴν βασιλέα, καὶ βασιλῆα. ὁ βασιλεῦς, καὶ ὁ βασιλεύς. τῶ βασιλέ, καὶ βασιλῆ, λεῖ. τὸν βασιλέοιν, καὶ βασιλῆοιν. ὁ βασιλέ, καὶ ὁ βασιλῆ, λεῖ. Οἱ βασιλέες, λεῖς, καὶ βασιλῆες. τῶν βασιλέων, καὶ βασιλῆων. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλεῖσι. τοὺς βασιλέας, λεῖς, καὶ βασιλῆας. ὁ βασιλέ, λεῖς, καὶ βασιλῆς.

Ὁ σαύπος· ὁ κλοπεύς. ὁ τομεύς. ὁ τομεύς· ὁ ἀρχιερεύς.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τετάρτη Κλίσις τῶν Συνηρημένων, ἐστὶ Θηλυκῶν Ὀνομάτων, εἰς ὦ, καὶ εἰς ὠς ληγόντων. ὧν ἡ γενική διὰ τοῦ οὐς οὔσα, εἰς οὐς, κατὰ κράσιν γίνεται.

Ἡ Λητώ. τῆς Λητόος, Λητοῦς. τῇ Λητοῖ, τοῖ. τὴν Λητόα, πό. ὁ Λητοῖ. τὰ Λητώ. ταῖν Λητοῖν. ὁ Λητώ. Αἱ Λητοῖ. τῶν Λητῶν. ταῖς Λητοῖς. τὰς Λητές. ὁ Λητοῖ.

Ἡ αἰδώς, τῆς αἰδόος, δῶς. τῇ αἰδοῖ, τοῖ. τὴν αἰδέα, δῶ. ὁ αἰδοῖ. τὰ αἰδώ. ταῖν αἰδοῖν. ὁ

αἰδῶ. Αἰ αἰδοί. πῶν αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰ-
δύς. ὦ αἰδοί.

ᾠσαύτως. ἡ Σαρδά. ἡ Κλωθῶ. ἡ Ἰά. ἡ Δι-
δώ. ἡ Ἐρατώ. ἡ Καλλιστώ.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πέμπτη Κλίσις πῶν Συνηρημένων, ἐστὶν Οὐδε-
τέρων Ὀνομάτων, εἰς ας, καὶ εἰς ρας ληγόντων.
ὣν ἡ Γεεική διὰ τῆ ἀπος Κοιτῶς, καὶ αος Ἰωγικῶς,
καὶ ως Ἀττικῶς γίγεται.

Τὸ κρέας, τῆ κρέατος Κοιτῶς, καὶ κρέαως, Ἰω-
γικῶς, καὶ κρέως Ἀττικῶς. τῶ κρέατι, καὶ κρέαϊ,
καὶ κρέα. τὸ κρέας. ὦ κρέας. Τῶ κρέατε, καὶ
κρέαε, καὶ κρέα. τοῖν κρέατοιν, καὶ κρεάσιν, καὶ κρεῶν.
ὦ κρέατε, καὶ ὦ κρέαε, καὶ ὦ κρέα. Τὰ κρέατα,
καὶ κρέαα, καὶ κρέα. πῶν κρέατων, καὶ κρεάων, καὶ
κρεῶν. τοῖς κρέασι. τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα.
ὦ κρέατα, καὶ ὦ κρέαα, καὶ ὦ κρέα.

Τὸ κέρας, τῆ κέρατος Κοιτῶς, καὶ κέραος Ἰωγι-
κῶς καὶ κέρως Ἀττικῶς. τῶ κέρατι, καὶ κέραϊ, καὶ
κέρα. τὸ κέρας, ὦ κέρας. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως
τῶ κρέατι.

ᾠσαύτως τὸ ἀρπύκρεας. πὲ γέρας. τὸ γῆρας.
πὲ πείρας.

Σημείωσαι, ὅτι τὰ εἰς εος Ὀνόματα συναρῶν-
ται ἐν πάσαις ταῖς Πτώσεσιν.

Ὁ γόος, ἔς. τῆ γόος, ἔ. τῶ γόω, γῶ. τῶν γόων,
ἔγ. ὦ γόε, γῶ. Τῶ γόω, ὦ. τοῖν γόοιν, οῖν. ὦ
γόω, ὦ. Οἱ γόοι, οἷ. πῶν γόων, ὦγ. τοῖς γόοις,
οῖς. τῆς γόος, ἔς. ὦ γόοι, οἷ.

Οὕτω καὶ ὁ πλάος, ἔς. καὶ ρόος, ἔς. καὶ χροός,
ἔς.

ἕς. ἢ ἀπλός, ἕς. ἢ διπλός, ἕς. ἢ τριπλός,
ἕς. ὧν ἢ τὰ Οὐδέτερα συγαιρῶνται.

Ἐν. Τὸ ἀπλόον, ἔν. τῷ ἀπλόω, ἕ. τῷ ἀπλόω,
ῶ. τὸ ἀπλόον, οὖν. ὦ ἀπλόον, οὖν. Π. Τὰ ἀ-
πλῶα, ἄ. πῶς ἀπλέων, ὦν. τοῖς ἀπλόοις, οἷς.
τὰ ἀπλόα, ἄ. ὦ ἀπλόα, ἄ.

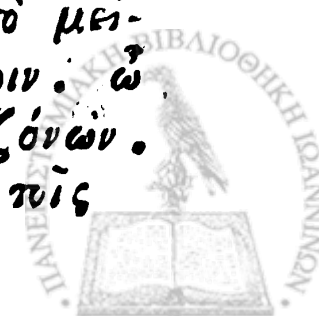
Ἐτι συναρῆται ἢ τὰ εἰς υς ὀξύτονα, καὶ βα-
ρύπνα. Ὀξύτονα μὲν. Ὁ ἠδές. τῷ ἠδέος. τῷ ἠ-
δέϊ, καὶ ἠδεῖ. πὲν ἠδέα, ἢ ἠδέν. ὦ ἠδέ, καὶ ὦ
ἠδές. Τῷ ἠδέε. τοῖν ἠδέοιν. ὦ ἠδέε. Οἱ ἠδέες,
καὶ ἠδεῖς. πῶν ἠδέων, πῖς ἠδέσι, τοὺς ἠδέας, ἢ
ἠδεῖς. ὦ ἠδέες, ἢ ὦ ἠδεῖς. Βαρύπνα δέ. Ὁ βό-
τρυς. τῷ βότρυος. τῷ βότρυϊ. πὲν βότρυα, υν. ὦ
βότρυ, ἢ ὦ βότρυς. Τῷ βότρυε. τοῖν βοτρυοῖν.
ὦ βότρυς. Οἱ βότρυες, υς. τῶν βοτρυῶν. τοῖς
βότρυσι. τῆς βότρυας, υς. ὦ βότρυες, υς.

Ὁ ἰχθύς. τῷ ἰχθύος. τῷ ἰχθύϊ. πὲν ἰχθύον.
ὦ ἰχθύς. Τῷ ἰχθύε. τοῖν ἰχθύοιν. ὦ ἰχθύε.
Οἱ ἰχθύες, ὕς. πῶν ἰχθύων. πῖς ἰχθύσι. τοὺς
ἰχθῆας, ὕς. ὦ ἰχθύες, ὕς.

Ὁ βῆς. τῷ βοός. τῷ βοῖ, πὲν βόα, ἢ βῆν. ὦ
βῆς. Τῷ βόε. πὲν βοοῖν. ὦ βός. Οἱ βόες, βῆς.
πῶν βοῶν. πῖς βοοῖ. τῆς βόας, βῆς. ὦ βόες, βῆς.

Ὁ καὶ ἡ μείζων. τῷ ἢ τῆς μείζονος. τῷ ἢ τῆ
μείζονι. πὲν καὶ τὴν μείζονα. μείζω. ὦ μείζον.
Τῷ ἢ τὰ μείζονε. τοῖν ἢ ταῖν μείζονοιν. ὦ μεί-
ζονε. Οἱ καὶ αἱ μείζονες, μείζεις. πῶν μείζονων.
πῖς καὶ ταῖς μείζουσι. τῆς καὶ τὰς μείζονας, μεί-
ζεις. ὦ μείζονες, μείζεις.

Τὸ μείζον. πῶ μείζονος. τῷ μείζονι. τὸ μεί-
ζον. ὦ μείζον. Τῷ μείζονε. τοῖν μείζονοιν. ὦ
μείζονε. Τὰ μείζονα. καὶ μείζω. τῶν μείζονων.

ποις μείζωσι. τὰ μείζονα, μείζω, ὡ μείζωνου, μείζω. *שפנין זענין*

Ὁ σιμόεις, σιμοῦς. πῦ σιμόεντος, σιμοῦντος. τῷ σιμόεντι, σιμῆντι. τὸν σιμόεντα, σιμῆντα. ὡ σιμόει, καὶ ὡ σιμῆ. Τῷ σιμόεντε, σιμῆντε. πῖν σιμοῦντιν, σιμῆντιν. ὡ σιμόειτε, σιμῆντε. Οἱ σιμόεντες, σιμοῦντες. τῶν σιμοῦντων, σιμῆντων. ποῖς σιμόεισι, εσι, καὶ σιμῆσι. τοὺς σιμόεντας, σιμῆντας. ὡ σιμόεντες, σιμῆντες.

Ἡ ναῦς. τῆς ναός, καὶ νηός, καὶ νῆός, τῇ ναί, καὶ νηί. τὴν ναῦν, καὶ νηῦν, καὶ νῆα. ὡ ναῦς, καὶ νηῦς. Αἱ νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες, καὶ ναῶν, καὶ νηῶς, καὶ νῆων. ταῖς ναυσί, καὶ νηυσί, καὶ νήεσι. τὰς νῆας, καὶ ναῦς, καὶ νηῦς, καὶ νέας. ὡ νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες.

Ἡ γραῦς. τῆς γραός, καὶ γρηός. τῇ γραί, καὶ γρηί. τὴν γραῖν, καὶ γρηῖν. ὡ γραῖς, καὶ γρηῖς. Αἱ γράες καὶ γρηές. τῶν γραῶν, καὶ γρηῶν, καὶ γραιῶν. ταῖς γραυσί, καὶ γρηυσί, καὶ γρήεσι. τὰς γραῦς, καὶ γρηῦς, ὡ γράες, καὶ γρηές.

Ἐτερόκλιτα Ὀνόματα κατὰ Κλίσιν.

Ὁ πολὺς, πῦ πολλῆ, τῷ πολλῶ, τὸν πολὺν, ὡ πολὺς. Τῷ πολλῶ, πῖν πολλοῖν, ὡ πολλῶ. Οἱ πολλοί, τῶν πολλῶν, ποῖς πολλοῖς, τῆς πολλῆς, ὡ πολλοί.

Ἡ πολλή, τῆς πολλῆς, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἡ τιμή, τῆς τιμῆς.

Τὸ πολὺ, τῆ πολλῆ, τῷ πολλῶ, τὸ πολὺ, ὡ πολὺ. Τῷ πολλῶν, πῖν πολλοῖν, ὡ πολλῶ. Τὰ πολλὰ, τῶν πολλῶν, ποῖς πολλοῖς, τὰ πολλὰ, ὡ πολλὰ.

Ὁ

Ὁ μέγας. τῷ μεγάλου. τῷ μεγάλῳ. τὸν μέγα.
ὦ μέγας. Τῷ μεγάλῳ. τοῖν μεγάλῳ. ὦ
μεγάλῳ. Οἱ μεγάλοι. τῶν μεγάλων. τοῖς μεγα-
λοις. τῆς μεγάλης. ὦ μεγάλοι.

Ἡ μεγάλη, τῆς μεγάλης, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς
ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς.

Τὸ μέγα. τῷ μεγάλῳ. τῷ μεγάλῳ. τὸ μέγα.
ὦ μέγα. Τῷ μεγάλῳ. τοῖν μεγάλῳ. ὦ μεγα-
λῳ. Τὰ μεγάλα. τῶν μεγάλων. τοῖς μεγάλοις.
τὰ μεγάλα. ὦ μεγάλα.

Ὁ αἶψ, τῷ αἶψος, καὶ αἶψος, τῷ αἶψι, καὶ αἶ-
ψι, τὸν αἶψα, καὶ αἶψα, καὶ αἶψ. Τῷ αἶψε, καὶ αἶ-
ψε, τοῖν αἶψοιν, καὶ αἶψοῖν, ὦ αἶψε, καὶ αἶψε. Ὁ
αἶψες, καὶ αἶψες, τῶν αἶψων, καὶ αἶψων, τοῖς αἶ-
ψάσι, τῆς αἶψας, καὶ αἶψας, ὦ αἶψες, καὶ αἶψες.

Ἡ μήτηρ, τῆς μητέρος, καὶ μητρός, τῇ μητέρι,
καὶ μητρί, τὴν μητέρα, ὦ μήτηρ. Τὰ μητέρε, ταῖν
μητέροιν, ὦ μητέρε. Αἱ μητέρες, τῶν μητέρων, ταῖς
μητρᾶσι, τῆς μητέρας. ὦ μητέρες.

Ὁ ζεῦς, τῷ διός, τῷ διῷ, τὸν δία, ὦ ζεῦ.

Ἡ γυνή, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τὴν γυ-
ναῖκα, ὦ γύνε. Τὰ γυναικός, ταῖν γυναικοῖν, ὦ
γυναικός. Αἱ γυναικός, τῶν γυναικῶν, ταῖς γυ-
ναιξί, τῆς γυναικός, ὦ γυναικός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΡΕΣΩΝ, ΚΑΙ ΚΡΑΣΕΩΝ.

Τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ου Δίφθογγον κινᾶται.
οῖον, Δημοθένης, ους. Τὸ ο καὶ ε, εἰς ου κιν-
ᾶται. οῖον, βέες, βῆς. Τὸ ε καὶ ι, εἰς ει συναι-
ρεῖται. οῖον, Δημοθένοι, ει. Τὸ ε καὶ α, ἐν μὲν
τῇ Ἑρική Αἰτιατικῇ, εἰς η κινᾶται. οῖον, Δη-

μοσθένας, η. ἐν δὲ τῇ Πληθυντικῇ, εἰς εἰ Δί-
 φθογγον. οἶον, Δημοθένας, εἰς. Τὰ δύο εε, ἐν
 μὲν τῇ Ὀνομασικῇ, Δυϊκῇ, εἰς η κερνάται. οἶον,
 Δημοσθένης, η. ἐν δὲ τῇ Πληθυντικῇ, εἰς εἰ.
 οἶον, Δημοθένες, εἰς. Τὸ ε καὶ οἰ, εἰς οἰ κερνά-
 ται. οἶον, Δημοθένειν, οἶν. τὸ ε καὶ ω, εἰς ω
 κερνάται. οἶον, Δημοθένων, ὦν. τὸ ε καὶ α ἐν
 τῇ Ὀνομασικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ, καὶ Κλητικῇ τῶν
 Συνηρημένων Οὐδετέρων, εἰς η κερνάται. οἶον, τὰ
 τείχεα, η. τὰ ἀληθεία, ἀληθεῖ. Τὰ δύο βραχέα
 ιι. εἰς ἐν μακρὸν κερνάται. οἶον, τῶ ὄφιϊ, ι. Τὸ
 ι καὶ ε, εἰς ι μακρὸν κερνάται. οἶον, ἔφιος, ις.
 Τὸ ι καὶ α, εἰς ι μακρὸν κερνάται. οἶον, ὄφιας,
 ις. Τὰ δύο οο, εἰς ο κερνάται. οἶον, Λητός, ὄς.
 Τὸ ο καὶ ι, εἰς οἰ συναρῆται. οἶον, Ληπί, οἰ.
 Τὸ ο καὶ α, εἰς ω κερνάται. οἶον, Λητιά, ὦ. τὸ
 α καὶ ο, εἰς ω κερνάται. οἶον, κρέας, εως. Τὸ α
 καὶ ι, εἰς α μακρὸν κερνάται. οἶον, κρέαϊ, κρέα.
 τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρὸν κερνάται. οἶον, κρέας,
 εἶα. Τὸ α καὶ ο τῆς οἰ Διφθόγγου, εἰς ω κερνάται,
 τὸ δὲ ι ὑπογράφεται. οἶον, κρέαοιν, κρεῶν. Τὸ α,
 καὶ ω, εἰς ω κερνάται. οἶον, κρέων, ὦν. Τὸ υ καὶ
 ε, εἰς τ μακρὸν κερνάται. οἶον, βότρυες, βότρυς.
 Ἔτι τὸ υ καὶ α, εἰς υ κερνάται. οἶον, βότρυας, βότρυς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Τέπων ἕως εἰρημένων, εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ Ἐν
 σημαίνοντα Ἀριθμητικὰ Ὄνόματα, Ἐνικῶς μόνον
 κλίνονται. τὰ δὲ Δύο, Δυϊκῶς. τὰ δὲ Πλείω,
 Πληθυντικῶς, ὡςδε. Εἰς, ἐνός, ἐνί, ἕνα. Μία,
 μιᾶς, μιᾶ, μίαν. Ἐν, ἐνός, ἐνί, ἕν. Δύο, δυοῖν,
 καὶ

ἢ δυῖν ἐπὶ Θηλυκῆ· ἢ τὸ δύο, ἢ μόνον Δυϊκῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ Πληθυντικῶς, οὕτως. Οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο, πῶν δύο, τοῖς, ἢ ταῖς, καὶ τοῖς δυσὶ, τῆς δύο, τὰς δύο, τὰ δύο.

Τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς, Τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία.

Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρες.

Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ πῶν Τεσσάρων μέχρι καὶ Ἑκατὸν, πᾶς Ἀριθμὸς ἄκλιτος τυγχάνει. ἀπὸ πῶν Ἄρθρων δὲ διακρίνομεν τὰ Γένη, καὶ τὰς πτώσεις. οἶον, Οἱ πέντε, τῶν πέντε, τοῖς πέντε, τῆς πέντε. Αἱ πέντε, τῶν πέντε, ταῖς πέντε, τὰς πέντε. Τὰ πέντε, τῶν πέντε, τοῖς πέντε, τὰ πέντε. Ὀμοίως καὶ ἕξ, καὶ ἑπτὰ, καὶ ὀκτώ, καὶ ἑννέα, καὶ δέκα, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπὸ δὲ πῶν διακοσίων, κλίνεται πᾶς Ἀριθμὸς Πληθυντικὸς τριγενῶς. οἶον, Οἱ διακόσιοι, τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, τῆς διακοσῆς. Αἱ διακόσια, τῶν διακοσίων, ταῖς διακοσίαις, τὰς διακοσίας. Τὰ διακόσια, τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, τὰ διακόσια. Ὀμοίως καὶ τριακόσιοι, τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑννεακόσιοι, χίλιοι, διχίλιοι, τριχίλιοι, τετραχίλιοι, πεντακιχίλιοι, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΞΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Τῶν Ἐπιθέτων τὰ μὲν, εἰς ας. οἶον, Ὁ πᾶς, τοῦ παυτός. Ἡ πᾶσα, τῆς πάσης. Τὸ πᾶν, τοῦ παυτός. Τὰ δὲ, εἰς ης. οἶον, Ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τῆ καὶ τῆς ἀληθείας, ἥς. καὶ τὸ ἀληθές, τῆ ἀληθείας, ἔς. Τὰ δὲ, εἰς ην. οἶον, ὁ καὶ ἡ τέρην. τῆ

κὴ τῆς τέρενος· καὶ τὸ τέρεν, τῆ τέρενος. Τὰ δὲ, εἰς εἰς. οἶον, Ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος. Ἡ χαρίεσσα, τῆς χαριέσσης. Τὸ χαρίεν, τῆ χαρίεντος. Τὰ δὲ, εἰς ἰς. οἶον, Ὁ κὴ ἡ φιλόπατρις, τῆ καὶ τῆς φιλοπιδριδος, κὴ τὸ φιλόπατρι, τῆ φιλοπάτριδος. Τὰ δὲ εἰς ος. οἶον, Ὁ ἀνδρείος, τῆ ἀνδρεία. Ἡ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. Τὸ ἀνδρείον, τῆ ἀνδρεία. Ὁ σοφός, ἡ σοφή, τὸ σοφόν. καὶ Ἀττικῶς, ὁ κὴ ἡ φιλόσοφος, κὴ τὸ φιλόσοφον. Ὁ κὴ ἡ φιλόκαλος, καὶ τὸ φιλόκαλον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ος καθαρόν Ἐπίθετα ποιεῖσι Θηλυκὸν εἰς α. οἶον, ἀνδρείος, ἀνδρεία. λόγιος, λογία· πλὴν τῆ ὄγδοος, ὄγδοη. Τὰ δὲ μὴ εἰς ος καθαρόν, εἰς η. οἶον, σοφός, σοφή. ἀγαθός, ἀγαθή. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. οἶον, φοβερός, φοβερά. Τὰ δὲ, εἰς κς. οἶον, ὁ κὴ ἡ πολύπυς, τῆ κὴ τῆς πολύποδος, κὴ τὸ πολύπυς, τῆ πολύποδος. ἀπλῆς δὲ, ἀπλῆ, ἀπλῆς, ἔτω κλίεται. Ὁ ἀπλόος, ἔς. τῆ ἀπλόος, κ. τῶ ἀπλόω, ῶ. τὸν ἀπλόον, ἔν. κὴ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται. Ἡ ἀπλῆ, τῆς ἀπλῆς. Τὸ ἀπλόον, ἀπλῆν, τῆ ἀπλόος, οὔ. Ὁμοίως κὴ χρυσός, χρυσῆ, χρυσοῦν. ἀργυρός, ἀργυρά, ἀργυροῦν. χαλκοῦς, χαλκή, χαλκῆν. μολιβδός, μολιβδῆ, μολιβδῆν. Ἄτινα Ἰωνικῶς, χρύσεος. χρυσέα, χρύσειον λέγεται. κὴ ἀργύρεος, ἀργυρέα, ἀργύρεον. Τὰ δὲ, εἰς υς. οἶον, ὁ ἠδύς, ἡ ἠδεῖα, τὸ ἠδύ. ὁ κὴ ἡ ἠδακρυς, καὶ τὸ ἠδακρυ. Τὰ δὲ, εἰς ων. οἶον, ὁ κὴ ἡ εὔδαιμων, τῆ κὴ τῆς εὔδαιμονος, κὴ τὸ εὔδαιμον, τῆ εὔδαιμονος.

Τὰ δὲ εἰς ως. οἶον, ὁ καὶ ἡ εὔγεως, τοῦ καὶ τῆς εὔγεω. καὶ τὸ εὔγεων, τῆ εὔγεω. Μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται Ἄρθρα. Ὁ δεῖνα, τῆ δεῖ-

ρος,

νος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος.
Τὸ δεῖνα, τῷ δεῖνος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς Κλίσεως
τῶν Ὀνομάτων ἰκαυῶς. Νῦν δὲ περὶ Ἀντωνυμιῶν
λέγωμεν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος Λόγου Κλιτὸν, ἀντὶ Ὀνό-
ματος παραλαμβανομένη. Ταύτης δὲ ἡ μὲν Πρω-
τότυπος, ἡ δὲ Κτητικὴ, ἡ δὲ Δεικτικὴ, ἡ δὲ Ἀ-
ναφορικὴ, ἡ δὲ Σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ
τέσσαρα, Γένος, Ἀριθμὸς, Πῶσις, καὶ Πρόσωπον.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ.

Τῶ Πρώτῃ Προσώπῃ.

Ἐν. Ὀν. Ἐγὼ, Γ. ἐμῆ, Δ. ἐμοί, Α. ἐμέ, καὶ
κατ' ἀφαίρεσιν, με, μοί, μέ.

Δ. Ὀν. καὶ Α. Νῶ, Γ. Δ. νῶν.

Π. Ὀν. Ἡμεῖς, Γ. ἡμῶν, Δ. ἡμῖν, Α. ἡμᾶς.

Τῶ Δευτέρῃ Προσώπῃ.

Ἐν. Ὀν. Σὺ, Γ. σε, Δ. σοί, Α. σέ.

Δ. Ὀν. καὶ Α. Σφῶ, Γ. Δ. σφῶν.

Π. Ὀν. Ὑμεῖς, Γ. ὑμῶν, Δ. ὑμῖν, Α. ὑμᾶς.

Τῶ τρίτῃ Προσώπῃ.

Ἐν. Ὀν. Ὁς. Γ. ἑ. Δ. οἱ. Α. ἑ.

Δ. Ὀν. καὶ Α. Σφῆ, Γ. Δ. σφίν.

Π. Ὀν. Σφεῖς, Γ. σφῶν, Δ. σφίσι, Α. σφᾶς.

Ἄτι καὶ προσίθεται ταῖς Ἀντωνυμίαις τὸ γε.

Ἐγυγε, ἔμουγε, σύγε, σοῦγε.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

Κτητικά δὲ ἀπὸ τῶν Πρωτοτύπων παραγόμενα, ἐκτώ. Ἐμός, σός, εός, νωίτερος, σφωίτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. αἱ τριγενῶς κλίνονται. Ἐμός, ἐμή, ἐμόν. Σός, σή, σόν. καὶ αἱ μὲν Ἀρσενικαὶ, καὶ Οὐδέτεραι, κατὰ τὴν Τρίτην κλίνονται Κλίσειν, αἱ δὲ Θηλυκαὶ, κατὰ τὴν Δευτέραν.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

Δεικτικά δὲ δύο, ἔπος, ἐκεῖνος. Τριγενῶς καὶ αὐταὶ κλινόμενα ἔπος.

Ἐν. Ὁ. Οὗτος. Γ. τούτου. Δ. τέτω. Α. τῆτον.
Κ. ὦ ἔπος.

Δ. Ὁ. Α. Τέτω. Γ. Δ. τῆτον. Κ. ὦ τέτω.

Π. Ὁ. Οὗτοι. Γ. τῶν. Δ. τῶις. Α. τῶτους.
Κ. ὦ ἔπι.

Ἐν. Ὁ. Αὐτή. Γ. ταύτης. Δ. ταύτη. Α. ταύτην.
Κ. ὦ αὐτή.

Δ. Ὁ. Α. Ταῦτα. Γ. Δ. ταύταιν. Κ. ὦ ταῦτα.

Π. Ὁ. Αἴται. Γ. τῶν. Δ. ταύταις. Α. ταύτας.
Κ. ὦ αὐταί.

Ἐν. Ὁ. Τοῦτο. Γ. τέτε. Δ. τούτω. Α. πῦτο.
Κ. ὦ τέτο.

Δ. Ὁ. Α. Τέτω. Γ. Δ. τῆτον. Κ. ὦ τέτω.

Π. Ὁ. Ταῦτα. Γ. τῶν. Δ. τῶις. Α. ταῦτα.
Κ. ὦ ταῦτα.

Ἐν. Ὁ. Ἐκεῖνος. Γ. ἐκεῖνε, κτλ. Ὁ. Ἐκεῖνε.
Γ. ἐκεῖνης, κτλ. Ὁ. Ἐκεῖνο. Γ. ἐκεῖνε, κτλ.

Οἱ Ἀττικοὶ προσιθέασιν, ι, ὀξυνόμενον, ἔποσι.

ταυτί, ταυτί, ταυτί, ἰκευοσί, ταυτησί, ταυτωνί.
 τατί, αὐτί τατο, καὶ ταυτί, αὐτί ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΗΣ.

Ἀναφορικὴ δὲ μία, τριγενῶς λεγομένη, ἴσθι.

Εἶ. Ὁ. Αὐτός. Γ. αὐτῷ. Δ. αὐτῶ. Α. αὐτόν.

Δ. Ὁ. Α. Αὐτῶ. Γ. Δ. αὐτοῖν.

Π. Ὁ Αὐτοί. Γ. αὐτῶν. Δ. αὐτοῖς. Α. αὐτούς.

Εἶ. Ὁ Αὐτή. Γ. αὐτῆς. Δ. αὐτῇ. Α. αὐτήν.

Δ. Ὁ. Α. Αὐταί. Γ. Δ. αὐταῖν.

Π. Ὁ Αὐταί. Γ. αὐτῶν. Δ. αὐταῖς. Α. αὐτάς.

Εἶ. Ὁ. Αὐτό. Γ. αὐτῷ. Δ. αὐτῶ. Α. αὐτό.

Δ. Ὁ. Α. Αὐτῶ. Γ. Δ. αὐτοῖν.

Π. Ὁ Αὐτά. Γ. αὐτῶν. Δ. αὐτοῖς. Α. αὐτά.

Ἰδίον δὲ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία, Αὐ-
 τὸς γὰρ αὐτί ἐγώ, σὺ, ἰκεῖνος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΩΝ.

Σύνθετοι δὲ, τρεῖς, ὀνομαστικὰς ἐκ ἴχνησαι.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Γ. Ἐμαυτῷ. Δ. ἐμαυτῶ. Α. ἐμαυτόν.

Γ. Ἐμαυτῆς. Δ. ἐμαυτῇ. Α. ἐμαυτήν.

Γ. Ἐμαυτῶ. Δ. ἐμαυτῶ. Α. ἐμαυτό.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Γ. Σαυτῷ. Δ. σαυτῶ. Α. σαυτόν.

Γ. Σαυτῆς. Δ. σαυτῇ. Α. σαυτήν.

Γ. Σαυτῆ. Δ. σαυτῶ. Α. σαυτό.

Καὶ αἱ μὲν τῆ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ Προσώπῃ μέχρι τῆς τρίτης κλίνονται. Αἱ δὲ τῆ Τρίτης, καὶ Πληθυντικῶς, συνθέτως τε ἅμα καὶ διηρημένως, ὧδε.

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Γ. Ἐαυτῆ. Δ. ἑαυτῶ. Α. ἑαυτόν.

Γ. Ἐαυτῆς. Δ. ἑαυτῆ. Α. ἑαυτήν.

Γ. Ἐαυτῆ. Δ. ἑαυτῶ. Α. ἑαυτό.

Γ. Ἐαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. Δ. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. Α. ἑαυτῆς, καὶ σφᾶς αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμά ἐστι μέρος Λόγου κλιτὸν μετὰ διαφόρων Χρόνων, Ἐνέργειαν, ἢ Πάθος, ἢ Οὐδέτερον τι σημαῖνον. Παρέπεται δὲ αὐτῷ ὀκτώ. Ἐγκλησις. Γένος, εἴτε Διάθεσις, Εἶδος, Σχήμα, Ἀριθμὸς, Πρόσωπον, Χρόνος καὶ Συζυγία.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. Ὀριστικὴ, οἷον, τύπτω. Προστακτικὴ, οἷον, τύπτε. Εὐτικὴ, οἷον, εἶθε τύπτοιμι. Ὑποτακτικὴ, οἷον, ἐὰν τύπτω. Ἀπαρέμφατος, οἷον, τύπτειν.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΩΝ.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε. Ἐνεργητικόν, οἷον, τύπτω. Παθητικόν, οἷον, τύπτομαι. Οὐδέτερον, οἷον,

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.

29

οἶον, ὑγιαίνω. Κοινόν, ἢ Μέσον, οἶον, βιάζομαι.
Ἀποθετικόν, οἶον, μάχομαι.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΝ.

Εἶδη δέ, δύο. Πρωτότυπον, οἶον, ἄρδω. Πα-
ράγωγον, οἶον, ἀρδεύω.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

Σχήματα δέ, τρία. Ἀπλᾶν, οἶον, φέρω, Σύ-
θετον, οἶον, ἐπιφέρω. Παρασύνθετον, οἶον, προσ-
επιφέρω.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΩΝ.

Ἀριθμοὶ δέ, τρεῖς, Ἐνικός, οἶον, τύπτω. Δυϊ-
κός, οἶον, τύπτει. Πληθυντικός, οἶον, τύπτο-
μεν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ.

Πρόσωπα δέ, τρία. Πρῶτον, οἶον, τύπτω.
Δεύτερον, οἶον, τύπτεις. Τρίτον, οἶον, τύπτει.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ.

Χρόνοι δέ ἕξ. Ἐνεστώς, οἶον, τύπτω. Παρα-
τατικός, οἶον, ἔτυπεν. Παρακείμενος, οἶον, τέ-
τυφα. Ὑπερσυντελικός, οἶον, ἔτετύφει. Ἀόριστος,
οἶον, ἔτυφα. Μέλλων, οἶον, τέψω.

ΠΕ-

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Συζυγίαι δὲ, δεκατρεῖς. Ἐξ ἑτῶν Βαρυτόνων Ῥημάτων, Τρεῖς τῶν Περισσωμένων, καὶ Τέσσαρες τῶν εἰς μι.

ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ ΠΡΩΤΗ.

Πρώτη Συζυγία ἐστὶ τῶν Βαρυτόνων Ῥημάτων, τῶν ληγόντων εἰς β, π, φ, πτ. οἶον, λείβω, τέρπω, γράφω, τύπω. ὦν ὁ Μέλλων, εἰς ψ. οἶον, λείψω, τέρψω, γράψω, τύψω. ὁ Παρακείμενος, εἰς φ. οἶον, λέλειφα, γέγραφα, τέτυφα.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς γ, κ, χ, κτ. οἶον, λέγω, πλέκω, τρίχω, τίκω. ὦν ὁ Μέλλων, εἰς ξ. οἶον, λέξω, πλέξω, τρίξω, τέξω. ὁ Παρακείμενος, εἰς χ. οἶον, λέλεχα, πέπλεχα, τέτρεχα, τέπεχα.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς δ, θ, τ. οἶον, ἄδω, πλήθω, αὔτω. ὦν ὁ Μέλλων, εἰς σ. οἶον, ἄσω, πλήσω, αὔσω. ὁ Παρακείμενος, εἰς κ. οἶον, ἤκα, πέπληκα, ἤνυκα.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη ἐστὶ τῶν εἰς ζ, καὶ δύο α Κοινῶς, καὶ δύο

δύο ττ, Ἄττικῶς. οἶον, φράζω, ἐρίσσω, κῆ ὀρύττω. καὶ τὰ μὲν εἰς ζω, ποτέ μὲν τὸ ξ, ἐν τῷ Μέλλοντι ἔχουσιν. οἶον, παίζω, παίξω. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. στίζω, στίξω, τρύζω, τρύξω. οἰμῶζω, οἰμῶξω. σενάζω, σενάξω. σηνρίζω, σηνρίξω. αἰάζω, αἰάξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ὧν ὁ Παρακείμενος τὸ χ ἔχει. ποτέ δὲ τὸ σ, ἐν τῷ Μέλλοντι ἔχουσι. οἶον, φράζω, φράσω. κτίζω, κτίσω. κομίζω, κομίσω. βαδίζω, βαδίσω. ἀγωνίζω, ἀγωνίσω. ἐλληνίζω, ἐλληνίσω. φιλιππίζω, φιλιππίσω. ὧν ὁ Παρακείμενος τὸ κ ἔχει. τὰ δὲ εἰς σω. ἢ εἰς ττω, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ξω, τὸν Μέλλοντα ποιῶσιν. οἶον, ὀρίσσω, κῆ ὀρύττω, ὀρύξω. πλήσσω, καὶ πλήττω, πλήξω. ὧν ὁ Παρακείμενος τὸ χ ἔχει. οἶον, ὄρυχα, πέπληχα. Ἐξαιρεῖται τὰ εἰς σω τὸν Μέλλοντα ποιῶντα. οἶον, ἰμάσσω, ἰμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πλάσσω, πλάσω. πᾶσσω, πᾶσω. λεύσσω, λεύσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ὧν ὁ Παρακείμενος τὸ κ ἔχει.

Π Ε Μ Π Τ Η.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων Ἀμεταβόλων, λ, μ, ν, ρ. οἶον, φάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὧν ὁ Μέλλων διὰ τὴν αὐτοῦ Ἀμεταβόλου Περισπώμενός ἐστι, τὴν Παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων, καὶ τὸ δεύτερον Ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι, τῆς Διφθόγγου ἐκβάλλων. οἶον, φαλῶ, νεμῶ, κρινῶ, σπεραῖ. ὁ Παρακείμενος, εἰς κ. οἶον, ἔφαλκα, νεπέμηκα, κέκμηκα, ἔσπαρκα.

ΕΚΤΗ.

Ἐκτὴ ἐστὶ τῶν εἰς ω καθαρόν. οἶον, ἰππεύω, πλέω, βασιλεύω, ἀκέω. ὦν ὁ Μέλλων, εἰς σ. οἶον, ἰππεύσω, πλεύσω, βασιλείσω, ἀκούσω. ὁ Παρακείμενος, εἰς κ. οἶον, ἰππευκα, βεβασίλευκα, ἤκκα Κοιῶς, καὶ ἀκήκοα Ἀττικῶς.

Ἡ πρώτη, βω. πω. φω. πτω.

Ὁ Μέλλων, ψω. ὁ Παρακείμενος, φα.

Ἡ δευτέρα, γω. κω. χω. κτω.

Ὁ Μέλλων, ξω. ὁ Παρακείμενος, χα.

Ἡ τρίτη, δω. θω. τω.

Ὁ Μέλλων, σω. ὁ Παρακείμενος, κα.

Ἡ τετάρτη, ζω. σσω.

Ὁ Μέλλων, ξω, ἢ σω. ὁ Παρακ. χα, ἢ κα.

Ἡ πέμπτη, λω. μω. ρω. μρω.

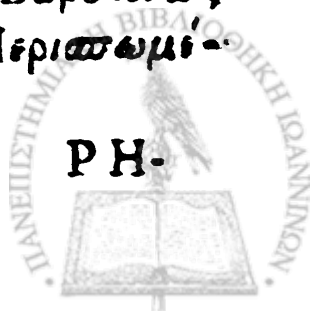
Ὁ Μέλλων, λῶ. μῶ. ρῶ. ὁ Παρακ. κα.

Ἡ ἕκτη, εἰς ω καθαρόν.

Ὁ Μέλλων, σω. ὁ Παρακείμενος, κα.

Τῶν ἔπος ἔχόντων εἰδέσθαι δεῖ, ὅτι παῦ Ῥῆμα ἢ εἰς ω, Βαρύτοισιν λέγει. οἶον, τύπτω, γράφω. ἢ εἰς ω, Περισώμενον. οἶον, ποιῶ, βουῶ. ἢ εἰς μι. οἶον, τίθειμι, ἴσθιμι. Περὶ ἃν λεκτέον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Κλίσεως τῶν Βαρυτόρων.

Σημείωσαι ὅτι τὰ Βαρύτοια ἀληθῶς ὑπάρχουσι παρξύτοια· ἔχουσι γὰρ τὴν ὀξείαν ἐν τῇ παραληγοσῇ, εἰώθασιν δὲ προσαγορεύειν Βαρύτοια, ὅτι κῆρικα ἐν τῇ ληγοσῇ ἔ τίθεται Περισώμην, ὁ βαρὺς τόνος ἐν ταύτῃ ὑπονοεῖται.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

ΣΤΖΥΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΤΤΟΝΩΝ.Α

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Τύπτω, τύπτεις, τύπτει.

Δυϊκός. τύπτωμι, τύπτετον.

Πληθυν. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτεσι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἔτυπτον, ἔτυπιες, ἔτυπτε.

Δυϊκός. ἔτύπτετον, ἔτυπτέτην.

Πληθυν. ἔτύπτομεν, ἔτύπτετε, ἔτυπτον.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.

Δυϊκός. πετύφατον, πετύφατον.

Πληθυν. πετύφαμεν, πετύφατε, πετύφασιν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ἐνικός. Τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

Δυϊκός. πετύπατον, πετύπατον.

Πληθυν. πετύπαμεν, πετύπατε, πετύπασιν.

ὑπερσυντακτικός.

Ἐνικός. Ἐπέτύφην, ἐπέτύφεις, ἐπέτύφει.

Δυϊκός. ἐπέτύφειτε, ἐπετυφείτην.

Πληθυν. ἐπέτύφημεν, ἐπέτύφητε, ἐπέτύφισαμεν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ἐνικός. Ἐπέτύπειν, ἐπέτύπεις, ἐπέτύπει.

Δυϊκός. ἐπέτύπειτον, ἐπετυπείτην.

Πληθυν. ἐπέτύπειμεν, ἐπέτύπειτε, ἐπέτύπεισαμεν.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐτύφα, ἔτυφας, ἔτυφε.

Δυϊκός. ἔτύφατον, ἔτυφάτην.

Πληθυν. ἔτύφαμεν, ἔτύφατε, ἔτυφα.

Gram. Lasc.

c

Ἄοριστος β.
 Ἐνικός. Ἐτύπον, ἐτύπεις, ἐτύπε.
 Δυϊκός. ἐτύπετον, ἐτύπέτω.
 Πληθυν. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Τύφω, τύφεις, τύφει.
 Δυϊκός. τύφετον, τύφέτω.
 Πληθυν. τύφομεν, τύφετε, τύφασι.

Μέλλων β΄.

Ἐνικός. Τυπέω, τυπέεις, τυπέϊ.
 Δυϊκός. τυπέιτον, τυπέϊτον.
 Πληθυν. τυπέμεν, τυπέετε, τυπέσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Τύπτε, τυπέτω.
 Δυϊκός. τύπτετον, τυπέτω.
 Πληθυν. τύπτετε, τυπέτωσαν.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσωτελικός.

Ἐνικός. Τέτυφε, τετυφέτω.
 Δυϊκός. τετύφετον, τετυφέτων.
 Πληθυν. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ἐνικός. Τέτυπε, τετυπέτω.
 Δυϊκός. τετύπετον, τετυπέτων.
 Πληθυν. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Ἄοριστος α΄.

Ἐνικός. Τύφα, τυφάτω.
 Δυϊκός. τύφατον, τυφάτων.
 Πληθυν. τύφατε, τυφάτωσαν.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Τύπε, τυπέτω.

Δυϊκός. τύπετον, τυπέτων.

Πληθυν. τύπετε, τυπέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Εἰς ἑσῶς, καὶ Παρατατικός.
 Ἐνικός. Τύποιμι, τύποις, τύποι.

Δυϊκός. τύποιτον, τυποίτῳ.

Πληθυν. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.

Δυϊκός. τετύφοιτον, τετυφοίτῳ.

Πληθυν. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ἐνικός. Τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.

Δυϊκός. τετύποιτον, τετυποίτῳ.

Πληθυν. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Τύφαιμι, τύφαις, τύφαι.

Δυϊκός. τύφαιτον, τυφαίτῳ.

Πληθυν. τύφαιμεν, τύφαιτε, τύφαιεν.

Αἰολικῶς.

Ἐνικός. Τύφαια, τύφαιας, τύφαια.

Δυϊκός. τυφείατον, τυφείάτῳ.

Πληθυν. τυφείαμεν, τυφείατε, τύφαια.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Τύποιμι, τύποις, τύποι.

Δυϊκός. τύποιτον, τυποίτῳ.

Πληθυν. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Μόλων α΄.

Ἐνικός. Τύφοιμι, τύφοις, τύφοι.

Δυϊκός. τύφοιτον, τυφοίτῳ.

Πληθυν. τύφοιμεν, τύφοιτε, τύφοιεν.

Ἐνικός. Τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

Δυϊκός. τυποῖτον, τυποίτω.

Πληθυν. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖσιν.

ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.

Δυϊκός. εἰὰ τίπτην, τίπτητον.

Πληθυν. εἰὰ τίπτομεν, τίπτητε, τίπτωσι.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.

Δυϊκός. εἰὰ τετύφῃτον, τετύφῃτον.

Πληθυν. εἰὰ τετύφωμεν, τετύφῃτε, τετύφωσι.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ἐνικός. Ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.

Δυϊκός. εἰὰ τετύπῃτον, τετύπῃτον.

Πληθυν. εἰὰ τετύπῶμεν, τετύπῃτε, τετύπῶσι.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐὰν τύψω, τίψῃς, τύψῃ.

Δυϊκός. εἰὰ τύψῃτε, τύψῃτε.

Πληθυν. εἰὰ τύψωμεν, τύψῃτε, τύψωσι.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.

Δυϊκός. εἰὰ τύπῃτον, τύπῃτον.

Πληθυν. εἰὰ τύπωμεν, τύπῃτε, τύπωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Τύπτειν.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Τετυφάει.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Τετυπῶει.

Ἀόριστος α΄.

Τύψαι.

Λο.

Α'όριστος β'.

Τυπεῖν.

Μέλλων α'.

Τύψειν.

Μέλλων β'.

Τυπεῖν.

Σημείωσαι, ὅτι τῶ Πληθυντικῶ Πρώτῃ Προσώ-
 πῳ τῶ Ἑνεργητικῶν, καὶ Οὐδετέρων Ῥημάτων εἰς
 μὲν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ Δυϊκὸν Πρῶτον Πρό-
 σωπον. Ἐτι τῶ Πληθυντικῶ Τρίτῃ Προσώπῳ λή-
 γοντος εἰς ι, ἢ εἰς αι, τὰ Δυϊκὰ Δεύτερα, καὶ
 Τρίτα Πρόσωπα ἴμοια εἰσὶν· ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει,
 ἀνόμοια διατελεῖσιν. Ἐτι Μέλλοντες ἐν τῆς Προσ-
 τακτικῆς, καὶ Ὑποτακτικῆς ἐκ εἰσὶν· οἱ Ἀόριστοι
 δὲ πᾶν τῶ Μέλλοντων σημασίαν ἔχουσι.

Π Ε Ρ Ι Μ Ε Τ Ο Χ Η Σ.

Μετοχή ἐστὶ μέρος Λόγου Κλιτῶν, τῆς ιδιότητος τῶ
 Οἰώματος καὶ Ῥήματος μετέχον. Παρέπεται δὲ αὐ-
 τῇ ὀκτώ. Γένος, Εἶδος, Σχήμα, Ἀριθμὸς, Πτώ-
 σεις, Χρόνος, Διάθεσις, καὶ Συζυγία.

Μ Ε Τ Ο Χ Α Ι Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Α Ι.

Ἐγερῶς, καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' τύπτων, τῶ τύπτοντος.

Θηλ. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτέσης.

Οὐδ. τὸ τύπτειν, τῶ τύπτοντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Α'ρσ. Ο' τετυφῶς, τῶ τετυφότος.

Θηλ. ἡ τετυφῶσα, τῆς τετυφῆσας.

Οὐδ. τὸ τετυφῶν, τῶ τετυφότος.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Α'ρσ. Ο' τετυπῶς, τῶ τετυπότος.

Θηλ. ἡ τετυπῶσα, τῆς τετυπῆσας.

Οὐδ. τὸ τετυπῶν, τῶ τετυπότος.

Ἄριστος ἀ.

Ἄρσ. Ὁ τύφας, τῆ τυφαστος.

Θηλ. ἡ τύφασα, τῆς τυφάσης.

Οὐδ. τὸ τύφασ, τῆ τυφαστος.

Ἄριστος β΄.

Ἄρσ. Ὁ τυπῶν, τῆ τυπόντος.

Θηλ. ἡ τυπῆσα, τῆς τυπέσης.

Οὐδ. τὸ τυπὸν, τῆ τυπόντος.

Μέλλων ἀ.

Ἄρσ. Ὁ τύφων, τῆ τύφοτος.

Θηλ. ἡ τύφασα, τῆς τυφέσης.

Οὐδ. τὸ τύφον, τῆ τύφοτος.

Μέλλων β΄.

Ἄρσ. Ὁ τυπῶν, τῆ τυπέτος.

Θηλ. ἡ τυπῆσα, τῆς τυπέσης.

Οὐδ. τὸ τυπῆν, τῆ τυπέτος.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι αἱ Μετοχαὶ Ἐεργητικαὶ ἐν Ἀρσενικῷ καὶ Οὐδετέρῳ Γείει, κατὰ τὴν Πέμπτην Ἀπλῶ κλίονται Κλίσει, αἱ δὲ Θηλυκαὶ, κατὰ τὴν Δεύτεραν.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐρεσῶς.

Ἐνικός. Τύπτομαι, τύπτη, τύπεται.

Δυϊκός. τυπόμεθοι, τύπεθοι, τύπεθοι.

Πληθυν. τυπόμεθα, τύπεθα, τύπεθα.

Παρατατικός.

Ἐνικός. ἔτυπόμεν, ἐτύπε, ἐτύπετο.

Δυϊκός. ἐτυπόμεθοι, ἐτύπεθοι, ἐτυπέθω.

Πληθυν. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεθε, ἐτύπετο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. τίτυμμα, πέτυψαι, τέτυπται.

Δυϊκός. πετύμμεθον, πέτυφθον, πέτυφθον.
 Πληθον. πετύμμεθα, πέτυφθε, τετυμμείοι εἰσὶν,
 καὶ Ἰωνικῶς, πετύφαται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εἰκός. Τετύφομαι, τετύφῃ, τετύφεται.
 Δυϊκός. πετυφέμεθον, πετύφειθον, πετύφειθα.
 Πληθον. πετυφέμεθα, πετύφειθε, τετύφορται.

Ἵπερσυντελικός.

Εἰκός. Ἐπέτιμμῶ, ἐπέτυφο, ἐπέτυπτο.
 Δυϊκός. ἐπέτιμμεθον, ἐπέτυφθον, ἐπετύφθην.
 Πληθον. ἐπέτιμμεθα, ἐπέτυφθε, πετυμμείοι ἦσαν,
 καὶ Ἰωνικῶς, ἐπετύφατο.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι πῦ Ἐρικεῦ Τεῖπε Προσώπῃ
 τὴ Παθητικῇ Παρακειμένη καὶ Ἵπερσυντελικῇ, ἐπὶ
 τὴ τ, Σύμφωνοι ἔχοντες, διὰ τῶ ἀσυνταξίας οὐ
 γίγεται Τεῖπε Πρόσωποι Πληθυντικῆν. Ἡ χρῆ-
 σις δὲ αὐτῆ ἀσυντηροῖ διὰ Μορφῆς, καὶ Ἵπαρκτι-
 κῆ Ῥήματος.

Ἄοριστος ἄ.

Εἰκός. Ἐτύφθῶ, ἐτύφθης, ἐτύφθῃ.
 Δυϊκός. ἐτύφθῃτε, ἐτυφθήτην.
 Πληθον. ἐτύφθῃμεν, ἐτύφθῃτε, ἐτύφθησαν.

Καὶ Δεύτερος διὰ π.

Εἰκός. Ἐτύπῶ, ἐτύπης, ἐτύπῃ.
 Δυϊκός. ἐτύπῃτε, ἐτυπήτην.
 Πληθον. ἐτύπῃμεν, ἐτύπῃτε, ἐτύπησαν.

Μέλλων ἄ.

Εἰκός. Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
 Δυϊκός. τυφθήσόμεθον, τυφθήσειθον, εἶδοι.
 Πληθον. τυφθήσόμεθα, τυφθήσεται, τυφθήσονται.

Καὶ Δεύτερος διὰ π.

Εἰκός. Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.

Δυϊκός. τυπήσόμεθον, τυπήσειδον, εἶδον.
Πληθον. τυπήσόμεθα, τυπήσειθε, τυπήσοιται.

Μέσος Ἀόριστος α΄.

Εἰνικός. Εὔτυφάμην, εὔτυφα, εὔτυφατο.
Δυϊκός. εὔτυφάμεθον, εὔτυφάδον, εὔτυφάδην.
Πληθον. εὔτυφάμεθα, εὔτυφαθε, εὔτυφατο.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Εἰνικός. Εὔτυπόμην, εὔτυπε, εὔτυπετο.
Δυϊκός. εὔτυπόμεθον, εὔτυπέδον, εὔτυπέδην.
Πληθον. εὔτυπόμεθα, εὔτυπεθε, εὔτυποντο.

Μέσος Μέλλων α΄.

Εἰνικός. Τύφομαι, τύφη, τύφεται.
Δυϊκός. τυφόμεθον, τυφέθον, τυφέθον.
Πληθον. τυφόμεθα, τυφέθε, τυφονται.

Μέσος Μέλλων α΄.

Εἰνικός. Τυπέμαι, τυπή, τυπείται.
Δυϊκός. τυπέμεθον, τυπεῖδον, τυπεῖδον.
Πληθον. τυπέμεθα, τυπεῖθε, τυπείται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐισως, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Τύπηκ, τυπέδω.
Δυϊκός. τύπτειδον, τυπέδων.
Πληθον. τύπτειθε, τυπέδωσαθ.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυμπληκός.

Εἰνικός. Τέτυφο, τετύφθω.
Δυϊκός. πέτυφθον, τετύφθων.
Πληθον. πέτυφθε, τετύφθωσαθ.

Ἀόριστος α΄.

Εἰνικός. Τύφθητι, τυφθήτω.
Δυϊκός. τύφθητον, τυφθήτων.
Πληθον. τύφθητε, τυφθήτωσαθ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Καὶ Δεύτερος διὰ π.

Ἐνικός. Τύπηθι, τυπήτω.

Δυϊκός. τύπητον, τυπήτων.

Πληθύν. τύπητε, τυπήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ἀμ.

Ἐνικός. Τύφαι, τυφάθω.

Δυϊκός. τύφαθον, τυφάθων.

Πληθύν. τύφαθε, τυφάθωσαν.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ἐνικός. Τυπέθω, τυπέθω.

Δυϊκός. τυπέθων, τυπέθων.

Πληθύν. τυπέθε, τυπέθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Τυππίμεθω, τύππιτο, τύππιτο.

Δυϊκός. τυππίμεθον, τύππιθον, τυππίθω.

Πληθύν. τυππίμεθα, τύππιθε, τύππιτο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τετυμμάω, εἴλω, εἴης, εἴη.

Δυϊκός. τετυμμάω εἴηεν, εἴήτω.

Πληθύν. τετυμμάοι εἴηεν, εἴητε, εἴησαν.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Τετυφοίμεθω, τετύφοιτο, τετύφοιτο.

Δυϊκός. τετυφοίμεθον, τετύφοιθον, τετυφοίθω.

Πληθύν. τετυφοίμεθα, τετύφοιθε, τετύφοιτο.

Ἀόριστος α'.

Ἐνικός. Τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη.

Δυϊκός. τυφθείητον, τυφθειήτω.

Πληθύν. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Καὶ Δεύτερος διὰ π.

Ἐνικός. Τυπέλω, τυπέης, τυπέη.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ
ΚΟΥΡΜ
ΑΡΙΣ

Δυϊκός. τυπείμην, τυπειήτω.

Πληθυν. τυπείμεν, τυπειήτε, τυπείησαν.

Μέλλων α'.

Εἰκός. τυφθησοίμην, τυφθήσαιο, τυφθήσοιτο.

Δυϊκός. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοιθον, σοίθην.

Πληθυν. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιτο.

Μέλλων β'.

Εἰκός. τυπησοίμην, τυπήσαιο, τυπήσοιτο.

Δυϊκός. τυπησοίμεθον, τυπήσοιθον, σοίθην.

Πληθυν. τυπησοίμεθα, τυπήσοιθε, τυπήσοιτο.

Μέσος Ἀόριστος α'.

Εἰκός. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο.

Δυϊκός. τυφαίμεθον, τύφαιθον, τυφάιθην.

Πληθυν. τυφαίμεθα, τύφαιθε, τύφαιτο.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Εἰκός. τυποίμην, τύποιον, τύπειτο.

Δυϊκός. τυποίμεθον, τύποιθον, τυποίθην.

Πληθυν. τυποίμεθα, τύποιθε, τύπειτο.

Μέσος Μέλλων α'.

Εἰκός. τυφοίμην, τύφιο, τύφοιτο.

Δυϊκός. τυφοίμεθον, τύφοιθον, τυφοίθην.

Πληθυν. τυφοίμεθα, τύφοιθε, τύφοιτο.

Μέσος Μέλλων β'.

Εἰκός. τυποίμην, τυποίον, τυποίτο.

Δυϊκός. τυποίμεθον, τυποίθον, τυποίθην.

Πληθυν. τυποίμεθα, τυποίθε, τυποίτο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐρεστώς, ἢ Παραπατικός.

Εἰκός. ἔω τύπωμα, τύπτει, τύπεται.

Δυϊ-

Δυϊκός. εἰς τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον.

Πληθυν. εἰς τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τετυμμένος εἰς ὦ, ἦς, ἦ.

Δυϊκός. τετυμμένω εἰς ἦτον, ἦτον.

Πληθυν. τετυμμένοι εἰς ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Εἰς τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ.

Δυϊκός. εἰς τυφθῆτον, τυφθῆτον.

Πληθυν. εἰς τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Ἐνικός. Εἰς τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

Δυϊκός. τυπῆτον, τυπῆτον.

Πληθυν. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Εἰς τύψωμαι, τύψη, τύψηται.

Δυϊκός. τυψώμεθον, τύψηθον, τύψηθον.

Πληθυν. τυψώμεθα, τύψηθε, τύψωνται.

Μέσος Ἄοριστος β'.

Ἐνικός. Εἰς τύπωμαι, τύπη, τύπηται.

Δυϊκός. τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον.

Πληθυν. τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός. Τύπτεθαι.

Παρακείμ. ἢ Ὑπερσυντελ. Τετίφθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Τετύψεθαι.

Ἄοριστος ἄ. Τυφθῆναι.

Καὶ δεύτερος διὰ π. Τυπιῦναι.

Μέλλων ἄ. Τυφθήσεσθαι.

Μέλλων β'. Τυπήσεισθαι.

Μέσος Ἄοριστος ἄ. Τύψασθαι.

Μέσος Ἀόρειος β΄.

Τυπέσαι.

Μέσος Μέλων α΄.

Τυψείσαι.

Μέσος Μέλων β΄.

Τυπεῖσαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσώς, ἤ Παραπατικός.

Ἀρσ. Ὁ τυπτόμενος, τῷ τυπτομένῳ.

Θηλ. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.

Οὐδ. τὸ τυπτόμενον, τῷ τυπτομένῳ.

Παρακείμενος, ἤ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένῳ.

Θηλ. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.

Οὐδ. τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένῳ.

Μετ' ὀλίγον Μέλων.

Ἀρσ. Ὁ τετυψόμενος, τῷ τετυψομένῳ.

Θηλ. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.

Οὐδ. τὸ τετυψόμενον, τῷ τετυψομένῳ.

Ἀόρειος α΄.

Ἀρσ. Ὁ τυφθεῖς, τῷ τυφθεῖς.

Θηλ. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.

Οὐδ. τὸ τυφθεῖν, τῷ τυφθεῖς.

Καὶ Δεύτερος διὰ π.

Ἀρσ. Ὁ τυπεῖς, τῷ τυπεῖς.

Θηλ. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπεῖσης.

Οὐδ. τὸ τυπεῖν, τῷ τυπεῖς.

Μέλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ τυφθισόμενος, τῷ τυφθισομένῳ.

Θηλ. ἡ τυφθισομένη, τῆς τυφθισομένης.

Οὐδ. τὸ τυφθισόμενον, τῷ τυφθισομένῳ.

Καὶ Δεύτερος διὰ π.

Ἀρσ. Ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησομένῳ.

Θηλ. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.

Οὐδ.

Οὐδ. τὸ τυπισόμενον, τὸ τυπισομένον.

Μέσος Ἀόριστος α΄.

Ἀρσ. Ὁ τυψάμενος, τὸ τυψαμένον.

Θηλ. ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.

Οὐδ. τὸ τυψάμενον, τὸ τυψαμένον.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ τυπόμενος, τὸ τυπομένον.

Θηλ. ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.

Οὐδ. τὸ τυπόμενον, τὸ τυπομένον.

Μέσος Μελλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ τυψόμενος, τὸ τυψομένον.

Θηλ. ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.

Οὐδ. τὸ τυψόμενον, τὸ τυψομένον.

Μέσος Μελλων β΄.

Ἀρσ. Ὁ τυπήμενος, τὸ τυπημένον.

Θηλ. ἡ τυπημένη, τῆς τυπημένης.

Οὐδ. τὸ τυπήμενον, τὸ τυπημένον.

Σημείωσαι, ὅτι αἱ Μετοχαὶ Παθητικαί, καὶ Κοιναί, καὶ Ἀποθετικαί, ἐν Ἀρσενικῷ καὶ Οὐδιτέρῳ γένει, κλίονται κατὰ τὴν Τρίτην Ἀπλὴν Κλίσιν, χωρὶς τῶ Πρώτης καὶ Δευτέρας Ἀορίστος, πειτψουλάβως κλινομένων ἐν Ἀρσενικῷ καὶ Οὐδιτέρῳ γένει. Αἱ Θηλυκαὶ δέ, κατὰ τὴν Δευτέραν Ἀπλὴν.

Ὡσαύτως κλινεῖς καὶ τὰ λοιπὰ Βαρύπεντα Ῥήματα, οἷον Οἰστικά. Λέγω. ἔλεγον. λέξω. ἔλεξα. λέλιχα. ἐλελέχην.

Προσακτ. Λέγο. λέξον. λέλιχο.

Εὐκτικά. Λέγοιμοι. λέξοιμοι. λέξαιμι. λέξεια. λελέχοιμι.

Υποσακτ. Λέγω. λέξω. λελέχω.

Ἀπαρέμφ. Λέγειν. λέξαι. λελεχούαι.

Μετοχαί. Λέγων. λέξων. λέξας. λολοχάως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄
ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Οριστικά. Λέγομαι. ἐλεγόμην. λεχθήσομαι. ἐ-
λέχθην. ἐλελέγμην. λελέξομαι. λέ-
ξομαι. ἐλεξάμην.

Προσακτ. Λέγῃ. λέχθητι. λέλεξο. λέξαι.

Εὐκτικά. Λεγοίμην. λεχθησοίμην. λεχθείω.
λελεγμένος εἶμι. λελεξοίμην. λε-
ξοίμην. λεξαίμην.

Υποτακτ. Λέγωμαι. λεχθῶ. λελεγμένος, ᾧ· λέ-
ξώμαι.

Ἀπαρέμφ. Λέγῃσθαι. λεχθήσεσθαι. λεχθῆναι.
λελέχθαι. λελέξεσθαι. λέξεσθαι.
λέξασθαι.

Μετοχαί. Λεγόμενος. λεχθησόμενος. λεχθείς.
λελεγμένος. λελεξόμενος. λεξόμε-
νος. λεξάμενος.

Παραδείγματα ἐπὶ πάσας τὰς Συζυγίας ἢ Βαρυτόνων.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

	Οἰσικ.	Προσακ.	Εὐκτικ.	Υποτακ.	Α' παρ.	Μετοχ.
Ε'νεσῶς.	Τύπτω	Τύπτε	Τύπτοι-	Τύπτω	Τύπτειν	Τύπτων.
Παρατ.	Ε'τυπ-		μι			
	τον					
Παρακ.	Τέτυφα	Τέτυφε	Τέτύφοι-	Τετύφα	Τετυφέ-	Τετυφῶς.
			μι		ναί	
Υ'περσ.	Ε'πτύ-					
	φειν					
Α'όρ. α'.	Ε'τυφα	Τύφον	Τύφαι-	Τύφω	Τύφαι	Τύφας.
			μι			
Α'όρ. β'.	Ε'τυπον	Τύπε	Τύποιμι	Τύπω	Τυπεῖν	Τυπών.
Μέλ. α'.	Τύφω		Τύφοιμι		Τύφειν	Τύφων.
Μέλ. β'.	Τυπῶ		Τυποῖμι		Τυπεῖν	Τυπῶν.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

	Οἰσικ.	Προσακ.	Εὐκτικ.	Υποτακ.	Α' παρ.	Μετοχ.
Ε'νεσῶς.	Λέγω	Λέγε	Λέγοιμι	Λέγω	Λέγειν	Λέγων.
Παρατ.	Ε'λεγον					
Παρακ.	Λέλεχα	Λέλεχε	Λελέ-	Λελέχω	Λελεχέ-	Λελε-
Υ'περσ.	Ε'λελέ-		χοιμι		ναί	χάς
	χεν					
Α'όρ. α'.	Ε'λέξα	Λέξον	Λέξαιμι	Λέξω	Λέξαι	Λέξας.
Α'όρ. β'.	Ε'λεγον	Λέγε	Λέγοιμι	Λέγω	Λεγειν	Λεγών.
Μέλ. α'.	Λέξω		Λέξοιμι		Λέξειν	Λέξων.
Μέλ. β'.	Λεγῶ		Λεγοῖμι		Λεγοῖν	Λεγῶν.

Τ Η Σ Τ Ρ Ι Τ Η Σ.

	Ο'εισιχ.	Προσαχ.	Ευκτιχ.	Υ'ποταχ.	Α'παρ.	Μετῶχ.
Ε'νεώς.	Πάθω	Πάθε	Πάθωμι	Πάθω	Πάθει	Πάθει
Παρατ.	Ε'πειθον					
Παρακ.	Πέπεικα	Πέπεικε	Πεπή- κωμι	Πεπέκα	Πεπει- κέα	Πεπει- κώς.
Υ'περο.	Ε'πεπέ- κην					
Α'όρ. α'.	Ε'πεισα	Πήσον	Πήσωμι	Πήσω	Πήσαι	Πήσαι.
Α'όρ. β'.	Ε'πίθει	Πίθε	Πίθειμι	Πίθω	Πιθειν	Πιδών.
Μέλ. α'.	Πήσω		Πήσωμι		Πήσειν	Πήσων.
Μέλ. β'.	Πιθῶ		Πιθοῖμι		Πιθειν	Πιδών.

Τ Η Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Σ.

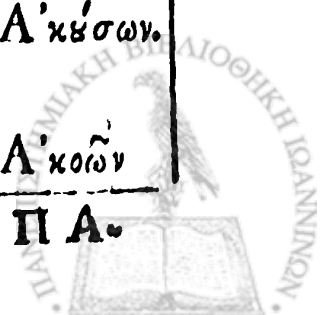
	Ο'εισιχ.	Προσαχ.	Ευκτιχ.	Υ'ποταχ.	Α'παρ.	Μετῶχ.
Ε'νεώς.	Φράζω	Φράζε	Φράζω- μι	Φράζω	Φράζει	Φράζον.
Παρατ.	Ε'φραζον					
Παρακ.	Πέφρακα	Πέφρακε	Πεφρά- κωμι	Πεφράκα	Πεφρα- κέα	Πεφρα- κώς.
Υ'περο.	Ε'πεφρά- κην					
Α'όρ. α'.	Ε'φρασα	Φράσον	Φράσω- μι	Φράσω	Φράσαι	Φράσαι.
Α'όρ. β'.	Ε'φραδον	Φράδε	Φράδομι	Φράδω	Φραδῆν	Φραδῶν.
Μέλ. α'.	Φράσω		Φράσωμι		Φράσειν	Φράσων.
Μέλ. β'.	Φραδῶ		Φραδοῖμι		Φραδῆν	Φραδῶν.

Τ Η Σ Π Ε Μ Π Τ Η Σ .

	Ο'εισικ.	Προσακ.	Εὐκτικ.	Υ'ποτακ.	Α'παρ.	Μετοχ.
Ε'νεσῶς .	Σπείρω	Σπείρω	Σπείρομ	Σπείρω	Σπείρειν	Σπείρων
Παρατ.	Ε'σπειρον		μι			
Παρχκ.	Ε'σπαρχκ	Ε'σπαρχε	Ε'σάρκοιμι	Ε'σάρκω	Ε'σπαρχκῶ	Ε'σπαρχκῶς .
Υ'περσ.	Ε'σάρκην					
Α'όρ. α'.	Ε'σπειρα	Σπείρον	Σπείραμι	Σπείρω	Σπείραμι	Σπείρας .
Α'όρ. β'.	Ε'σπαρον	Σπάρε	Σπάροιμι	Σπάρω	Σπαρήν	Σπαρών .
Μέλ. α'.	Σπερῶ		Σπεροῖμι		Σπερήν	Σπερών .
Μέλ. β'.	Σπαρῶ		Σπαροῖμι		Σπαρήν	Σπαρών .

Τ Η Σ Ε Κ Τ Η Σ .

	Ο'εισικ.	Προσακ.	Εὐκτικ.	Υ'ποτακ.	Α'παρ.	Μετοχ.
Ε'νεσῶς .	Α'κῶ	Α'κβε	Α'κῶιμι	Α'κῶ	Α'κῶειν	Α'κῶν .
Παρατ.	Η'κῶον					
Παρακ.	Η'κῶκκ	Η'κῶκκ	Η'κῶκοιμι	Η'κῶκω	Η'κῶκῶ	Η'κῶκῶς .
Υ'περσ.	Η'κῶκκην		μι		ναι	
Α'όρ. α'.	Η'κῶσα	Α'κῶσον	Α'κῶσαιμι	Α'κῶσω	Α'κῶσαι	Α'κῶσας .
Α'όρ. β'.	Η'κῶον	Α'κῶε	Α'κῶοιμι	Α'κῶ	Α'κῶειν	Α'κῶν .
Μέλ. α'.	Α'κῶσω		Α'κῶσοιμι		Α'κῶσειν	Α'κῶσων .
Μέλ. β'.	Α'κῶ		Α'κῶοῖμι		Α'κῶειν	Α'κῶν

Χ.

Τεύχω.	Βρέχω.	Ρώχω.
Ελέγχω.	Τρέχω.	Λέχω.

ΤΗΣ Γ΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Δ.

Δείδω.	Α΄δω.	Ερείδω.
Α΄είδω.	Σπείδω.	Καθεύδω.

Θ.

Κεύθω.	Ερέθω.	Α΄ίθω.
Λήθω.	Πλήθω.	Πέρθω.

ΤΗΣ Δ΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ΣΣ. ΤΤ.

Ρήσσω. Α΄ττ. ττω.	Ράσσω, ττω.	Φράσσω, ττω.
Α΄μύσσει, ττω.	Χαράσσω, ττω.	Φυλάσσω, ττω.
Θωύσσω, ττω.	Ο΄δίσσω, ττω.	Φλαυύσσω, ττω.

Ζ.

Ραβδίζω.	Φασπάζω.	Θερίζω.
Λυγάζω.	Φλάζω.	Οινίζω.
Κτιζω.	Χωρίζω.	Κομίζω.

ΤΗΣ Ε΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Λ. Μ. Ν. Ρ.

Θάλλω.	Βδέλλω.	Θέρω.
Αγγέλλω.	Οφέλλω.	Πταίρω.
Γάλλω.	Αικάλλω.	Τείρω.

Glichl.

d 2

Βρέ.

Βρίμω.

Δέμω.

Οίπτειρω.

Ραίνω.

Φαίνω.

Φθείρω.

Τείνω.

Χραίνω.

Θαυμαίνω.

Θαρσύνω.

Κραίνω.

Όνομαίνω.

ΤΗΣ Γ΄. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Ω καθαρόν.

Κολύω.

Αΐνύω.

Αΐφύω.

Κλίω.

Οΐδύω.

Κοχέω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ Περισπώμενα Ῥήματα ἀπὸ τῆς Ἑκτῆς Συζυγίας τῆς Βαρυτόνων κατὰ Συναίρεσιν γίνεται. οἶον, ἀπὸ τῆ ποιέω, ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τέσσαραις Συζυγίαι ἑεῖς, ὧν.

Ἡ Πρώτη, διὰ τῆ εω προφέρεται. οἶον, ποιέω, ὦ. καὶ ἐν τῇ παραληγῆσῃ τῆ Μέλλοντος, καὶ παίων τῆς Παραχημείων. πλὴν τοῦ Παρατατικῆ. τὸ η ἔχει. οἶον, πεποίηκα, ἐπεποίηκειν, ἐποίησα, ποιήσω. πλὴν τινῶν διὰ τοῦ εσω τὸν Μέλλοντα ποιόντων. οἶον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. φρονῶ, φρονέσω, καὶ φρονήσω. αἰνῶ, αἰνέσω, καὶ αἰνήσω. ἀρκῶ, ἀρκέσω. καλῶ, καλέσω. φορῶ, φερέσω, καὶ φορήσω. πονῶ, πονέσω, καὶ πονήσω.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ποιέω, ὦ. ποιέεις, εἶς. ποιέει, ποιεῖ.

Δυϊκός. ποιέετον, εἶπεν. ποιέεπεν, εἶπεν.

Πληθυν. ποιέομεν, ἔμεν. ποιέετε, εἶτε. ποιέεσσι, ποιῶσσι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐποίησον, κν. ἐποίησες, εις. ἐποίησε, ει.
 Δυϊκός. ἐποιήετον, εἶτον. ἐποιήετῳ, εἶπῳ.
 Πληθυν. ἐποιήομεν, ἕμεν. ἐποιήετε, εἶτε.
 ἐποίησον, κν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Πηποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε.
 Δυϊκός. πεποιήκατον, πεποιήκατον.
 Πληθυν. πεποιήκαμεν, πεποιήκατε, πεποιήκασι.

ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐπεποίηκεν, ἐπεποίηκεις, ἤκει.
 Δυϊκός. ἐπεποιήκειτον, ἐπεποιηκείτῳ.
 Πληθυν. ἐπεποιήκαμεν, ἤκατε, ἤκασαν.

Ἄσειος.

Ἐνικός. Ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε.
 Δυϊκός. ἐποιήσατον, ἐποιήσατῳ.
 Πληθυν. ἐποιήσαμεν, ἤσατε, ἐποίησαν.

Μίλων.

Ἐνικός. Ποίησω, ποιήσεις, ποιήσει.
 Δυϊκός. ποιήσετον, ποιήσετον.
 Πληθυν. ποιήσομεν, ποιήσετε, ποιήσασι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ποίει, ει. ποιείτω, εἶτω.
 Δυϊκός. ποιείετον, εἶτον. ποιείετων, εἶπων.
 Πληθυν. ποιήετε, εἶτε. ποιήετωσαν, εἶτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Πηποίηκε, πεποιηκέτω.
 Δυϊκός. πεποιήκατον, πεποιηκέτων.
 Πληθυν. πεποιήκατε, πεποιηκέτωσαν.

Ἄοριστος.

Ἐνικός. Ποίησον, ποιησάτω.

Δυϊκός. ποιήσατον, ποιησάτωσαν.

Πληθυν. ποιήσατε, ποιησάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ποιέοιμι, οἶμι. ποιέοις, οἷς. ποιέοι, οἷ.

Δυϊκός. ποιέοιεν, οἶτον. ποιεοίτην, οἶτην.

Πληθυν. ποιέοιμεν, οἶμεν, ποιέοιτε, οἶτε. ποιέοιεν, πειοῖεν.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι.

Δυϊκός. πεποιήκοιτον, πεποιηκοίτην.

Πληθυν. πεποιήκοιμεν, πεποιήκοιτε, πεποιήκοιεν.

Ἄοριστος.

Ἐνικός. Ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι.

Δυϊκός. ποιήσαιτον, ποιησαίτην.

Πληθυν. ποιήσαιμεν, ποιήσαιτε, ποιήσαιεν.

Καὶ Αἰολικῶς.

Ἐνικός. Ποιήσεια, ποιήσειας, ποιήσεις.

Δυϊκός. ποιησεῖατον, ποιησεῖάτην.

Πληθυν. ποιησεῖαμεν, ποιησεῖατε, ποιησεῖαεν.

Μέλλων.

Ἐνικός. Ποιήσοιμι, ποιήσοις, ποιήσοι.

Δυϊκός. ποιήσοιτον, ποιησοίτην.

Πληθυν. ποιήσοιμεν, ποιήσοιτε, ποιήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ποιέω, ποιῶ, ποιέης, ποιῆς.

ποιέῃ, ποιῆ.

Δυϊκός. εἰς ποιέητον, ἦτον. ποιέητον, ἦτον.
 Πληθυν. εἰς ποιέωμεν, ὧμεν. ποιέητε, ἦτε.
 ποιέωσι, ποιῶσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Εἰς πεποιήκω, πεποιήκης, πεποιήκη.

Δυϊκός. πεποιήκητον, πεποιήκητον.

Πληθυν. πεποιήκημεν, πεποιήκητε, πεποιήκωσι.

Ἄοριστος.

Ἐνικός. Εἰς ποιήσω, ποιήσης, ποιήση.

Δυϊκός. ποιήσητον, ποιήσητον.

Πληθυν. ποιήσωμεν, ποιήσητε. ποιήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς. Ποιέειν, ποιεῖν.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελ. Πεποιηκῶσαι.

Ἄοριστος. Ποιῆσαι.

Μέλλων. Ποιήσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικές.

Ἄρσ. Ὁ ποιέων, ὧν. τῷ ποιέοντος, ἔντος.

Θηλ. ἡ ποιέουσα, ἔσα. τῆς ποιούσης, ἔσης.

Οὐδ. τὸ ποιέον, ἔν. τῷ ποιέοντος, ἔντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἄρσ. Ὁ πεποιηκῶς, τῷ πεποιηκότος.

Θηλ. ἡ πεποιηκῆα, τῆς πεποιηκῆας.

Οὐδ. τὸ πεποιηκός, τῷ πεποιηκότος.

Ἄοριστος ἄ.

Ἄρσ. Ὁ ποιήσας, τῷ ποιήσαντος.

Θηλ. ἡ ποιήσασα, τῆς ποιήσασης.

Οὐδ. τὸ ποιήσαν, τῷ ποιήσαντος.

Μέλλων ά.

Α'ρσ. Ο' ποιήσων, τῆ ποιήσοντος.

Θηλ. ή ποιήσασα, τῆς ποιησέσης.

Ουδ. τὸ ποιῆσον, τῆ ποιήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐις ὡς, κὴ Παρατατικός.

Ε'νικός. Ποιέομαι, ἔμαι. ποιέη, ποιῆ. ποιέεται, ποιείται.

Δυϊκός. ποιέόμενον, ποιέμενον. ποιέεσθον, ποιείσθον. ποιέεσθον, ποιείσθον.

Πληθυν. ποιέόμεθα, ποιέμεθα. ποιέεσθε, ποιείσθε. ποιέονται, ποιῶνται.

Παρατατικός.

Ε'νικός. Ε'ποιέομην, ἐποιέμην, ἐποιέχ, ἐποιῶ. ἐποιέετο, ἐποιείτο.

Δυϊκός. ἐποιέόμενον, ἐποιούμενον. ἐποιέεσθον, ἐποιείσθον. ἐποιέεσθην, ἐποιείσθην.

Πληθυν. ἐποιέόμεθα, ἐποιούμεθα. ἐποιέεσθε, ἐποιείσθε. ἐποιέοντο, ἐποιῶντο.

Παρακείμενος.

Ε'νικός. Πεποίημαι, πεποίησαι, πεποιήται.

Δυϊκός. πεποιήμενον, πεποιήσθον, πεποιήσθον.

Πληθυν. πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποιῶνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ε'νικός. Πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται.

Δυϊκός. πεποιησόμενον, πεποιήσεσθον, ήσεσθον.

Πληθυν. πεποιησόμεθα, πεποιήσεσθε, ήσονται.

Ἵπερσυντελικός.

Ε'νικός. Ε'πεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο.

Δυϊκός. ἐπεποιήμενον, ἐπεποιήσθον, ἐπεποιήσθην.

Πληθυν. ἐπεποιήμεθα, ἐπεποιήσθε, ἐπεποιήντο.

Αό.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐποίηθην, ἐποίηθης, ἐποίηθι.

Δυϊκός. ἐποίηθιτον, ἐποιήθητην.

Πληθυν. ἐποίηθμεν, ἐποιήθητε, ἐποιήθησα.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ, ποιηθήσεται.

Δυϊκός. ποιηθήσμεθον, ποιηθήσεθον, ποιηθήσεθον.

Πληθυν. ποιηθήσεμεθα, ποιηθήσεθι, ποιηθήσονται.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐποιήσάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο.

Δυϊκός. ἐποιήσαμεθον, ἐποιήσεθον, ἐποιήσεθον.

Πληθυν. ἐποιήσαμεθα, ἐποιήσεθι, ἐποιήσονται.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Δυϊκός. ποιήσεμεθον, ποιήσεθον, ποιήσεθον.

Πληθυν. ποιήσεμεθα, ποιήσεθι, ποιήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ποίει, ποιῖ. ποιείτω, ποιείτω.

Δυϊκός. ποιείεθον, ποιείεθον. ποιείεθων, ποιείεθων.

Πληθυν. ποιείεθι, ποιείεθι, ποιείεθωσα, ποιείεθωσα.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Πεποίησο, πεποίησθω.

Δυϊκός. πεποίησθον, πεποίησθων.

Πληθυν. πεποίησθε, πεποίησθωσα.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ποιήθητι, ποιηθήτω.

Δυϊκός. ποιήθητον, ποιηθήτων.

Πληθυν. ποιήθητε, ποιηθήτωσαν.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ποίησαι, ποιησάσθω.

Δυϊκός. ποιήσαθον, ποιησάθων.

Πληθυν. ποιήσαθε, ποιησάθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ποιοίμην, ποιοίμην. ποιέοιο, ποιοῖο.
ποιέοιτο, ποιοῖτο.

Δυϊκός. πσιεοίμεθον, ποιοίμεθον. ποιέοισθον,
ποιοίθον. ποιεοίθην, ποιοίθην.

Πληθυν. ποιεοίμεθα, ποιοίμεθα. ποιέοιθε, ποιοί-
θε. ποιέοιντο, ποιοῖντο.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Πεποιήμην, πεποιήῃ, πεποιήῃτο.

Δυϊκός. πεποιήμεθον, πεποιήθον, πεποιήθην.

Πληθυν. πεποιήμεθα, πεποιήθε, πεποιήντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.

Δυϊκός. πεποιησοίμεθον, πεποιήσοισθον, πεποιη-
σοίθην.

Πληθυν. πεποιησοίμεθα, πεποιήσοιθε, πεποιή-
σοιντο.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ποιηθείην, ποιηθείης, ποιηθείη.

Δυϊκός. ποιηθείητον, ποιηθείήτην.

Πληθυν. ποιηθείημεν, ποιηθείητε, ποιηθείησαν.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Ποιηθισοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο.

Δυϊκός. ποιηθισοίμεθον, ποιηθήσοισθον, ποιη-
θισοίσθην.

Πληθυν. ποιηθισοίμεθα, ποιηθήσοιθε, ποιηθήσοιντο.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο.

Δυϊκός. ποιησαίμεθον, ποιήσαιθον, ποιησαίθην.

Πληθυν. ποιησαίμεθα, ποιήσαιθε, ποιήσαιντο.

Μέσος. Μέλλων α΄.

Ενικός. Ποησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο.

Δυϊκός. ποιησοίμεθον, ποιήσοιθον, ποιησοίθην.

Πληθυν. ποιησοίμεθα, ποιήσοιθε, ποιήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΛΘΗΤΙΚΑ.

Ενεσώς, ἢ Παρατατικός.

Ενικός. Εἰπὼ ποιεῖν, ποιῶναι. ποιέη, ποιῆ.
ποιέηται, ποιῆται.

Δυϊκός. ποιεώμεθον, ποιώμεθον. ποιέηθον, ποιῆ-
θον. ποιέηθον, ποιῆθον.

Πληθυν. ποιεώμεθα, ποιώμεθα. ποιέηθε, ποιῆ-
θε. ποιέωνται, ποιῶνται.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Εἰπὼ πεποιῶναι, πεποιῆ, πεποιῆται.

Δυϊκός. πεποιώμεθον, πεποιῆθον, πεποιῆθον.

Πληθυν. πεποιώμεθα, πεποιῆθε, πεποιῶνται.

Αόριστος α΄.

Ενικός. Εἰπὼ ποιηθῶ, ποιηθῆς, ποιηθῆ.

Δυϊκός. ποιηθῆτον, ποιηθῆτον.

Πληθυν. ποιηθῶμεν, ποιηθῆτε, ποιηθῶσι.

Μέσος. Αόριστος α΄.

Ενικός. Εἰπὼ ποιήσωμαι, ποιήση, ποιήσηται.

Δυϊκός. ποιησώμεθον, ποιήσηθον, ποιήσηθον.

Πληθυν. ποιησώμεθα, ποιήσηθε, ποιήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΛΘΗΤΙΚΑ.

Ενεσώς.

Ποιέσθαι, εἶθαι.

Παρακείμενος.

Πεποιῆθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Πεποιήσεσθαι.

Ἀόριστος ἄ.

Ποιηθῆναι.

Μέλλων ἄ.

Ποιηθήσεται.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ποιήσασθαι.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ποιήσεται.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παραπατιχός.

Ἄρσ. Ὁ ποιόμενος, ποιόμενος. τοῦ ποιομένου,
ποιομένης.

Θηλ. ἡ ποιομένη, ποιουμένη. τῆς ποιομένης,
ποιομένης.

Οὐδ. τὸ ποιόμενον, ποιόμενον. τοῦ ποιομένου,
ποιομένης.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἄρσ. Ὁ πεποιομένος, τὸ πεποιομένης.

Θηλ. ἡ πεποιομένη, τῆς πεποιομένης.

Οὐδ. τὸ πεποιομένον, τὸ πεποιομένης.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἄρσ. Ὁ πεποιοσόμενος, τὸ πεποιοσομένης.

Θηλ. ἡ πεποιοσομένη, τῆς πεποιοσομένης.

Οὐδ. τὸ πεποιοσόμενον, τὸ πεποιοσομένης.

Ἀόριστος ἄ.

Ἄρσ. Ὁ ποιηθεὶς, τὸ ποιηθέντος.

Θηλ. ἡ ποιηθεῖσα, τῆς ποιηθείσης.

Οὐδ. τὸ ποιηθέν, τὸ ποιηθέντος.

Μέλλων ἄ.

Ἄρσ. Ὁ ποιηθησόμενος, τὸ ποιηθησομένης.

Θηλ. ἡ ποιηθησομένη, τῆς ποιηθησομένης.

Οὐδ. τὸ ποιηθησόμενον, τὸ ποιηθησομένης.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἄρσ. Ὁ ποιησάμενος, τὸ ποιησαμένης.

Θηλ. ἡ ποιησαμένη, τῆς ποιησαμένης.

Οὐδ.

Οὐδ. τὸ ποιησάμενον, τὸ ποιησαμένον.

Μέσος Μίλων α΄.

Α΄ρσ. Ο΄ ποιησόμενος, τὸ ποιησομένον.

Θηλ. ἡ ποιησομένη, τῆς ποιησομένης.

Οὐδ. τὸ ποιησόμενον, τὸ ποιησομένον.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Ἡ Δευτέρα Συζυγία τῶν Περισπωμένων, διὰ τὸ αὐτὸ προφέρεται. οἶον, βοάω, ᾧ. δράω, ᾧ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τῷ Μέλλοντος τὸ η, ἢ τὸ α ἔχει. οἶον, βοήσω, δράσω.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Βοάω, βοᾷ. βοάεις, βοᾷς. βοάει, βοᾷ.

Δυϊκός. βοάετον, βοᾷτον. βοάετον, βοᾷτον.

Πληθυν. βοάομεν, βοᾶμεν. βοάετε, βοᾶτε. βοάσισι, βοᾶσι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐβόαον, ἐβόων. ἐβόαες, ἐβόας. ἐβόαι, ἐβόα.

Δυϊκός. ἐβόάετον, ἐβόᾷτον. ἐβόαέτην, ἐβόάτην.

Πληθυν. ἐβόάομεν, ἐβόᾶμεν. ἐβόάετε, ἐβόᾶτε. ἐβόαον, ἐβόων.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε.

Δυϊκός. βεβοήκατον, βεβοήκατον.

Πληθυν. βεβοήκαμεν, βεβοήκατε, βεβοήκασι.

Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει.

Δυϊκός. ἐβεβοήκειτον, ἐβεβοήκειτην.

Πληθυν. ἐβεβοήκειμεν, ἐβεβοήκειτε, ἐβεβοήκεισαν.

Ἄριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε.

Δυϊκός. ἐβοήσατον, ἐβοησάτω.

Πληθυν. ἐβοήσαμεν, ἐβοήσατε, ἐβόησαν.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Βοήσω, βοήσεις, βοήσει.

Δυϊκός. βοήσεται, βοήσεται.

Πληθυν. βοήσομεν, βοήσετε, βοήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Βόαε, βόα. βοάτω, βοάτω.

Δυϊκός. βοάετον, βοᾶτον. βοάετων, βοάτων.

Πληθυν. βοάετε, βοᾶτε. βοάετωσαν, βοάτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Βεβόηκε, βεβοηκέτω.

Δυϊκός. βεβοήκετον, βεβοηκέτων.

Πληθυν. βεβοήκετε, βεβοηκέτωσαν.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Βόησον, βοησάτω.

Δυϊκός. βοήσατον, βοησάτων.

Πληθυν. βοήσατε, βοησάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Βοάοιμι, βοᾶμι. βοάοις, βοᾶς. βοάοι, βοᾶ.

Δυϊκός. βοάοιτον, βοᾶτον. βοάοίτω, βοᾶτω.

Πληθυν. βοάοιμεν, βοᾶμεν. βοάοιτε, βοᾶτε.

βοάοισιν, βοᾶσιν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Βεβοήκοιμι, βεβοήκοις, βεβοήκοι.

Δυϊκός. βεβοήκοιτον, βεβοηκοίτω.

Πληθυν. βεβοήκοιτε, βεβοήκοιτε, βεβοήκοισιν.
 Ἄρσιος ἄ.

Ἐνικός. Βοήσαιμι, βοήσαις, βοήσαι.

Δυσικός. βοήσαιπον, βοήσαιτλω.

Πληθυν. βοήσαιμεν, βοήσαιτε, βοήσαισιν.
 Διολικῶς.

Ἐνικός. βοήσεια, βοήσειας, βοήσεια.

Δυσικός. βοήσειατον, βοήσειάτην.

Πληθυν. βοήσειαμεν, βοήσειατε, βοήσειασιν.
 Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. βοήσοιμι, βοήσοις, βοήσοι.

Δυσικός. βοήσοιπον, βοήσοίτλω.

Πληθυν. βοήσοιμεν, βοήσοιτε, βοήσοισιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν βοάω, βοῶ. βοᾷς, βοᾷς. βοᾷη, βοᾷ.

Δυσικός. ἐὰν βοᾷπον, βοᾷτον. βοᾷπον, βοᾷτον.

Πληθυν. ἐὰν βοᾷμεν, βοᾷμεν. βοᾷτε, βοᾷτε.
 βοᾷσι, βοᾷσι.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν βεβοήκω, βεβοήκης, βεβοήκη.

Δυσικός. ἐὰν βεβοήκπον, βεβοήκπον.

Πληθυν. ἐὰν βεβοήκαμεν, βεβοήκιτε, βεβοήκωσι.
 Ἄριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐὰν βοήσω, βοήσης, βοήση.

Δυσικός. ἐὰν βοήσπον, βοήσπον.

Πληθυν. ἐὰν βοήσωμεν, βοήσητε, βοήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός. βοᾷεν, βοᾷν.

Παρακείμ. Ὑπερσυντελ. βεβοήκεναι.

Ἄρσιος.

64
Αόριστος ἄ.
Μέλλων ἄ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.

Βοῆσαι.
Βοήσεν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ βοάων, βοῶν. τῶ βοάοντος, βοῶντος.
Θηλ. ἡ βοάουσα, βοῶσα. τῆς βοάουσης, βοῶσης.
Οὐδ. τὸ βοάον, βοῶν. τῶ βοάοντος, βοῶντος.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ βεβοηκώς, τῶ βεβοηκότος.
Θηλ. ἡ βεβοηκῦα, τῆς βεβοηκῦας.
Οὐδ. τὸ βεβοηκός, τῶ βεβοηκότος.

Ἀόριστος ἄ.

Ἀρσ. Ὁ βοήσας, τῶ βοήσαντος.
Θηλ. ἡ βοήσασα, τῆς βοισάσης.
Οὐδ. τὸ βοήσας, τῶ βοήσαντος.

Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ὁ βοήσων, τῶ βοήσοντος.
Θηλ. ἡ βοήσασα, τῆς βοισάσης.
Οὐδ. τὸ βοήσον, τῶ βοήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Βοάομαι, βοῶμαι. βοάη, βοᾶ. βοάεται,
βοᾶται.

Δυϊκός. βοαόμεθον, βοώμεθον. βοάεθον, βοᾶ-
εθον. βοάεθον, βοᾶεθον.

Πληθυν. βοαόμεθα, βοώμεθα. βοάεθε, βοᾶθε.
βοάονται, βοῶνται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐβοαόμην, ἐβοώμην. ἐβοάου, ἐβοῶ.
ἐβοάετο, ἐβοᾶτο.

Δυϊκός. ἐβοάμεθον, ἐβοώμεθον. ἐβοάεσθον, ἐβοᾶσθον. ἐβοέσθω, ἐβοάσθω.

Πληθυν. ἐβοάμεθα, ἐβοώμεθα. ἐβοάεσθε, ἐβοᾶσθε. ἐβοάοντο, ἐβοῶντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.

Δυϊκός. βεβοήμεθον, βεβόησθον, βεβόησθον.

Πληθυν. βεβοήμεθα, βεβόησθε, βεβόηνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, βεβοήσεται.

Δυϊκός. βεβοησόμεθον, βεβοήσεσθον, βεβοήσεσθον.

Πληθυν. βεβοησόμεθα, βεβοήσεσθε, βεβοήσονται.

Ἑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο.

Δυϊκός. ἐβεβοήμεθον, ἐβεβόησθον, ἐβεβοήσθην.

Πληθυν. ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόηντο.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐβοήθην, ἐβοήθης, ἐβοήθη.

Δυϊκός. ἐβοήθητον, εβοηθήτην.

Πληθυν. ἐβοήθημεν, ἐβοήθητε, ἐβοήθησαν.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, βοηθήσεται.

Δυϊκός. βοηησόμεθον, βοηθήσεσθον, βοηθήσεσθον.

Πληθυν. βοηησόμεθα, βοηθήσεσθε, βοηθήσονται.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐβοησάμην, ἐβοήσω, ἐβοήσατο.

Δυϊκός. ἐβοησάμεθον, ἐβοήσασθον, ἐβοησάσθην.

Πληθυν. ἐβοησάμεθα, ἐβοήσασθε, ἐβοήσωντο.

Μέσος Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Βοήσομαι, βοήσῃ, βοήσεται.

Gram. Lasc.

ε

Δυϊ-

Δυϊκός. βοσόμεθον, βοήσεθον, βοήσεθον.

Πληθυν. βοσόμεθα, βοήσεθε, βοήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. βοάε, βοῶ. βοαέθω, βοάθω.

Δυϊκός. βοάεθον, βοᾶθον. βοαέθων, βοάθων.

Πληθυν. βοάεθε, βοᾶθε. βοαέθωσαν, βοάθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. βεβόησο, βεβοήθω.

Δυϊκός. βεβόηθον, βεβοήθων.

Πληθυν. βεβόηθε, βεβοήθωσαν.

Ἄοριςος ἄ.

Ἐνικός. βοήθητι, βοηθήτω.

Δυϊκός. βοήθητον, βοηθήτων.

Πληθυν. βοήθητε, βοηθήτωσαν.

Μέσος Ἄοριςος ἄ.

Ἐνικός. βόησαι, βοησάθω.

Δυϊκός. βοήσαθον, βοησάθων.

Πληθυν. βοήσαθε, βοησάθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. βοαοίμην, βοῶμην. βοάοιο, βοῶο.

βοάοιτο, βοῶτο.

Δυϊκός. βοαοίμεθον, βῶμεθον. βοάοιθον, βοῶ-

θον. βοαοίθην, βοῶθην.

Πληθυν. βοαοίμεθα, βῶμεθα. βοάοιθε, βοῶ-

θε. βοάοιντο, βοῶντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. βεβοήμην, βεβοῆο, βεβοῆτο.

Δυϊκός. βεβοήμεθον, βεβοῆθον, βεβοῆθην.

Πληθ.

Πληθυν. βεβοήμεθα, βεβοήθε, βέβοῦτο.

Μετ' ὀλίγον Μέλων.

Ἐνικός. Βεβοησοίμην, βεβοήσοιο, βεβοήσοιτο.

Δυϊκός. βεβοησοίμεθον, βεβοήσοισθον, βεβοησοί-
σθην.

Πληθυν. βεβοησοίμεθα, βεβοήσοιθε, βεβοήσονται.

Ἄδειος α.

Ἐνικός. βοηθείμην, βοηθείης, βοηθείη.

Δυϊκός. βοηθείητον, βοηθειήτην.

Πληθυν. βοηθείμεν, βοηθείτε, βοηθείσων.

Μέλων α.

Ἐνικός. βοηησοίμην, βοηηήσοιο, βοηηήσοιτο.

Δυϊκός. βοηησοίμεθον, βοηηήσοισθον, βοηηη-
σοίσθην.

Πληθυν. βοηησοίμεθα, βοηηήσοιθε, βοηηήσονται.

Μέσος Ἄδειος α.

Ἐνικός. βοησαίμην, βοήσαιο, βοήσαιτο.

Δυϊκός. βοησαίμεθον, βοήσαισθον, βοησαίσθην.

Πληθυν. βοησαίμεθα, βοήσαιθε, βοήσαιτο.

Μέσος Μέλων α.

Ἐνικός. βοησοίμην, βοήσοιο, βοήσοιτο.

Δυϊκός. βοησοίμεθον, βοήσοισθον, βοησοίσθην.

Πληθυν. βοησοίμεθα, βοήσοιθε, βοήσονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. ἐὼν βοάωμαι, βοῶμαι. βοάη, βοᾷ.

βοάηται, βοᾷται.

Δυϊκός. ἐὼν βοαῶμεθον, βοῶμεθον. βοάησθον,

βοᾷσθον. βοάησθον, βοᾷσθον.

Πληθυν. ἐὼν βοαῶμεθα, βοῶμεθα. βοάησθε,

βοᾷθε. βοᾶνται, βοῶνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσωτελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῆ, βεβοῆται.

Δυϊκός. ἐὰν βεβοώμεθον, βεβοῆθον, βεβοῆθον.

Πληθυν. ἐὰν βεβοώμεθα, βεβοῆθε, βεβοῶνται.

Ἄριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐὰν βοηθῶ, βοηθῆς, βοηθῆ.

Δυϊκός. ἐὰν βοηθῆτον, βοηθῆτον.

Πληθυν. ἐὰν βοηθῶμεν, βοηθῆτε, βοηθῶσιν.

Μέσος Ἄσειτος ἄ.

Ἐνικός. Ἐὰν βοήσωμαι, βοήση, βοήσεται.

Δυϊκός. ἐὰν βοισώμεθον, βοήσηθον, βοήσηθον.

Πληθυν. ἐὰν βοισώμεθα, βοήσηθε, βοήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός. Βοάεθαι, βοᾶθαι.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσωτελ. Βεβοῆθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων, Βεβοήσεθαι.

Ἄσειτος ἄ, Βοηθῶναι.

Μέλλων ἄ, Βοηθήσεθαι.

Μέσος Ἄσειτος ἄ, Βοήσαθαι.

Μέσος Μέλλων ἄ, Βοήσεθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἄρσ. Ὁ βοαόμενος, βοώμενος, τοῦ βοαομένου,
βοωμένης.

Θηλ. ἡ βοαομένη, βοωμένη, τῆς βοαομένης,
βοωμένης.

Οὐδ. τὸ βοαόμενον, βοώμενον, τοῦ βοαομένου,
βοωμένης.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσωτελικός.

Ἄρσ. Ὁ βεβοημένος, τῶ βεβοημένης.

Θηλ. ἡ βεβοημμένη, τῆς βεβοημμένης.

Οὐδ. τὸ βεβοημμένον, τῆ βεβοημμένης.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ βεβοησόμενος, τῆ βεβοησομένης.

Θηλ. ἡ βεβοησομένη, τῆς βεβοησομένης.

Οὐδ. τὸ βεβοησόμενον, τῆ βεβοησομένης.

Ἄδειος ἄ.

Ἀρσ. Ὁ βοηθεὶς, τῆ βοηθέντος.

Θηλ. ἡ βοηθεῖσα, τῆς βοηθείσης.

Οὐδ. τὸ βοηθεῖν, τῆ βοηθέντος.

Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ὁ βοηθισόμενος, τῆ βοηθισομένης.

Θηλ. ἡ βοηθισομένη, τῆς βοηθισομένης.

Οὐδ. τὸ βοηθισόμενον, τῆ βοηθισομένης.

Μέσος Ἄδειος ἄ.

Ἀρσ. Ὁ βοησάμενος, τῆ βοησαμένης.

Θηλ. ἡ βοησαμένη, τῆς βοησαμένης.

Οὐδ. τὸ βοησάμενον, τῆ βοησαμένης.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ὁ βοησόμενος, τῆ βοησομένης.

Θηλ. ἡ βοησομένη, τῆς βοησομένης.

Οὐδ. τὸ βοησόμενον, τῆ βοησομένης.

ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΟΜΕΝΩΝ.

Ἡ Τρίτη Συζυγία τῶν Περισπωμένων, διὰ τοῦ
 ω προφέρεται. οἶον, χρυσάω, χρυσῶ, καὶ ἐν τῇ
 παραληγούσῃ τοῦ Μέλλοντος τὸ ω, ἔχει. οἶον,
 χρυσάσω. πλὴν τῆ ἀρώ, ἀρόσω. ὀμόω, ὀμό-
 σω. βόω, βόσω. ὀνόω, ὀνόσω.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐρεσώς.

Ἐπικός. Χρυσῶω, χρυσῶ. χρυσόεις, χρυσοῖς.
χρυσόει, χρυσοῖ.

Δυϊκός. χρυσόειτον, χρυσῆτον. χρυσόετον, χρυσῆτον.

Πληθυν. χρυσόομεν, χρυσῆμεν. χρυσόετε, χρυσῆτε.
χρυσόοσι, χρυσῆσι.

Παρατατικός.

Ἐπικός. Ἐχρύσοον, ἐχρύσαν. ἐχρύσοες, ἐχρύσας.
ἐχρύσοε, ἐχρύσα.

Δυϊκός. ἐχρυσόετον, ἐχρυσῆτον. ἐχρυσόεταν, ἐχρυσῆταν.

Πληθυν. ἐχρυσόομεν, ἐχρυσῆμεν. ἐχρυσόετε, ἐχρυσῆτε.
ἐχρύσοον, ἐχρύσαν.

Παρακείμενος.

Ἐπικός. Κεχρύσωκα, κεχρύσωκας, κεχρίσωκε.

Δυϊκός. κεχρυσώκατον, κεχρυσώκατον.

Πληθυν. κεχρυσώκαμεν, κεχρυσώκατε, κεχρυσώκασι.

ὑπερσυντελικός.

Ἐπικός. Ἐκεχρυσώκει, ἐκεχρυσώκεις, ἐκεχρυσώκει.

Δυϊκός. ἐκεχρυσώκειτον, ἐκεχρυσώκειτον.

Πληθυν. ἐκεχρυσώκειμεν, ἐκεχρυσώκειτε, ἐκεχρυσώκεισαν.

Ἄρσις α΄.

Ἐπικός. Ἐχρύσωσα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσωσε.

Δυϊκός. ἐχρυσώσατον, ἐχρυσώσατον.

Πληθυν. ἐχρυσώσαμεν, ἐχρυσώσατε, ἐχρυσώσαν.

Μέλων α΄.

Ἐπικός. Χρυσῶσω, χρυσῶσεις, χρυσῶσει.

Δυϊκός. χρυσῶσεται, χρυσῶσεται.

Πληθυν. χρυσῶσομεν, χρυσῶσετε, χρυσῶσασι.

ΠΡΟ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Χρύσοε, χρύσε. χρυσοέτω, χρυσέτω.

Δυϊκός. χρυσόετον, χρυσῆτον. χρυσοέτων, χρυσέτων.

Πληθυν. χρυσοέτε, χρυσῆτε. χρυσοέτωσαν. χρυσέ-
τωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσωτελικός.

Ἐνικός. Κεχρύσωκε, κεχρυσώκετω.

Δυϊκός. κεχρυσώκετον, κεχρυσώκετων.

Πληθυν. κεχρυσώκετε, κεχρυσώκετωσαν.

Ἄδεισος ἁ.

Ἐνικός. Χρυσώσω, χρυσώσω.

Δυϊκός. χρυσώσωτον, χρυσώσωτων.

Πληθυν. χρυσώσατε, χρυσώσωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Χρυσόοιμι, χρυσοῖμι. χρυσοῖς, χρυσοῖς.
χρυσόοι χρυσοῖ.

Δυϊκός. χρυσοῖτον, χρυσοῖτον. χρυσοῖτην, χρυ-
σοῖτην.

Πληθυν. χρυσοῖμεν, χρυσοῖμεν. χρυσοῖτε, χρυ-
σοῖτε. χρυσοῖεν, χρυσοῖεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσωτελικός.

Ἐνικός. Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοι, κεχρυσώκοι.

Δυϊκός. κεχρυσώκοιτον, κεχρυσώκοιτην.

Πληθυν. κεχρυσώκοιμεν, κεχρυσώκοιτε, κεχρυσώ-
κοιεν.

Ἄδεισος ἁ.

Ἐνικός. Χρυσώσαιμι, χρυσώσαις, χρυσώσαι.

Δυϊκός. χρυσώσαιτον, χρυσώσαιτην.

Πληθυν. χρυσώσασμεν, χρυσώσατε, χρυσώσαιεν.
Αἰολικῶς.

Ἐνικός. Χρυσώσεια, χρυσώσειας, χρυσώσειε.

Δυϊκός. χρυσωσειάτον, χρυσωσειάτῳ.

Πληθυν. χρυσωσειάμεν, χρυσωσειάτε, χρυσώσειαν
Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Χρυσώσοιμι, χρυσώσοις, χρυσώσοι.

Δυϊκός. χρυσώσοιτον, χρυσωσοίτῳ.

Πληθυν. χρυσώσοιμεν, χρυσώσοιτε, χρυσώσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν χρυσῶ, χρυσῶ. χρυσῶης, χρυσῶις.
χρυσῶη, χρυσῶι.

Δυϊκός. Ἐὰν χρυσῶτον, χρυσῶτον. χρυσῶτον,
χρυσῶτον.

Πληθυν. Ἐὰν χρυσῶμεν, χρυσῶμεν. χρυσῶτε,
χρυσῶτε. χρυσῶσι, χρυσῶσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν κεχρυσώκω, κεχρυσώκης, κεχρυσώκη.

Δυϊκός. Ἐὰν κεχρυσώκητον, κεχρυσώκητον.

Πληθυν. Ἐὰν κεχρυσώκωμεν, κεχρυσώκητι, κεχρυσώκωσιν.

Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐὰν χρυσώσω, χρυσώσης, χρυσώση.

Δυϊκός. Ἐὰν χρυσώσητον, χρυσώσητον.

Πληθυν. Ἐὰν χρυσώσωμεν, χρυσώσητε, χρυσώσωσιν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός. Χρυσόειν, χρυσῆν.

Παρακείμ. ἢ Ὑπερσυντελ. Κεχρυσωκείαι.

Ἀό-

Ἀόριστος ᾄ.
Μέλλων ᾄ.

Χρυσᾶσαι.
Χρυσᾶσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παραπαιτικός.

Ἀΐρσ. Ὁ χρυσόων, χρυσῶν. τῷ χρυσόοντος, χρυσῶντος.

Θηλ. ἡ χρυσόασσα, χρυσοῦσα. τῆς χρυσοούσης, χρυσάσης.

Οὐδ. τὸ χρυσόον, χρυσῶν. τοῦ χρυσόοντος, χρυσῶντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσιωτελικός.

Ἀΐρσ. Ὁ κεχρυσωκῶς, τῷ κεχρυσωκότος.

Θηλ. ἡ κεχρυσωκῆα, τῆς κεχρυσωκῆας.

Οὐδ. τὸ κεχρυσωκός, τῷ κεχρυσωκότος.

Ἀόριστος ᾄ.

Ἀΐρσ. Ὁ χρυσᾶσας, τῷ χρυσᾶσαντος.

Θηλ. ἡ χρυσᾶσασα, τῆς χρυσᾶσάσης.

Οὐδ. τὸ χρυσᾶσαν, τῷ χρυσᾶσαντος.

Μέλλων ᾄ.

Ἀΐρσ. Ὁ χρυσᾶσων, τῷ χρυσᾶσοντος.

Θηλ. ἡ χρυσᾶσασα, τῆς χρυσᾶσάσης.

Οὐδ. τὸ χρυσᾶσον, τῷ χρυσᾶσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

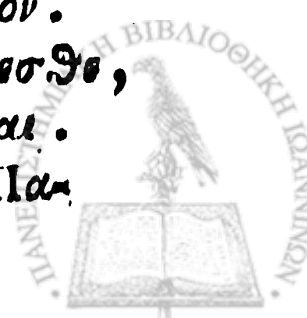
Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Χρυσόομαι, χρυσῶμαι. χρυσόη, χρυσοῖ.
χρυσόεται, χρυσῶται.

Δυϊκός. χρυσοόμεθον, χρυσούμεθον. χρυσόεθον,
χρυσῶεθον. χρυσοέθον, χρυσῶεθον.

Πληθυν. χρυσοόμεθα, χρυσούμεθα. χρυσόεσθε,
χρυσῶεθε. χρυσόονται, χρυσῶνται.

Πα.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐχρυσόμην, ἐχρυσούμην. ἐχρυσόα, ἐχρυσᾶ. ἐχρυσέετο, ἐχρυσᾶτο.

Δυϊκός. ἐχρυσόμεθον, ἐχρυσέμεθον. ἐχρυσόεσθον, ἐχρυσᾶσθον. ἐχρυσέσθη, ἐχρυσάσθη.

Πληθυν. ἐχρυσόμεθα, ἐχρυσέμεθα. ἐχρυσόεσθε, ἐχρυσᾶσθε. ἐχρυσόντω, ἐχρυσᾶτω.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Κεχρύσωμαι, κεχρήσωσαι, κεχρήσονται.

Δυϊκός. κεχρυσώμεθον, κεχρύσωσθον, κεχρύσωσθον.

Πληθυν. κεχρυσώμεθα, κεχρύσωθε, κεχρύσονται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Κεχρυσώσομαι, κεχρυσώσῃ, κεχρυσώσεται.

Δυϊκός. κεχρυσώσόμεθον, κεχρυσώσεσθον, κεχρυσώσεσθον.

Πληθυν. κεχρυσώσόμεθα, κεχρυσώσεσθε, κεχρυσώσονται.

ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐκεχρυσώμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο.

Δυϊκός. ἐκεχρυσώμεθον, ἐκεχρύσωσθον, ἐκεχρυσώσθη.

Πληθυν. ἐκεχρυσώμεθα, ἐκεχρύσωθε, ἐκεχρύσωντο.

Ἄοριστος ᾶ.

Ἐνικός. Ἐχρυσώθην, ἐχρυσώθη, ἐχρυσώθη.

Δυϊκός. ἐχρυσώθητε, ἐχρυσώθητε.

Πληθυν. ἐχρυσώθημεν, ἐχρυσώθητε, ἐχρυσώθησαν.

Μέλλων ᾶ.

Ἐνικός. Χρυσωθήσομαι, χρυσωθήσῃ, χρυσωθήσεται.

Δυϊκός. χρυσωθήσόμεθον, χρυσωθήσεσθον, χρυσωθήσεσθον.

Πληθυν. χρυσαυθισόμεθα, χρυσαυθίσεθε, χρυσαυθίσονται.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐχρυσώσασθαι, ἐχρυσώσασθε, ἐχρυσώσασθων.

Δυϊκός. ἐχρυσώσασθε, ἐχρυσώσασθε, ἐχρυσώσασθε.

Πληθυν. ἐχρυσώσασθε, ἐχρυσώσασθε, ἐχρυσώσασθων.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Δυϊκός. χρυσώσομεθον, χρυσώσεσθον, χρυσώσεσθον.

Πληθυν. χρυσώσομεθα, χρυσώσεθε, χρυσώσοιται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Χρυσέω, χρυσῆ. χρυσοέω, χρυσέω.

Δυϊκός. χρυσοέω, χρυσῆ. χρυσοέω, χρυσοέω.

Πληθυν. χρυσοέθε, χρυσῆθε. χρυσοέωσαν, χρυσοέωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Κεχρύσωσο, κεχρυσώσασθε.

Δυϊκός. κεχρυσώσασθε, κεχρυσώσασθε.

Πληθυν. κεχρυσώσασθε, κεχρυσώσασθων.

Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Χρυσώθητι, χρυσαυθήτω.

Δυϊκός. χρυσώθητον, χρυσαυθήτων.

Πληθυν. χρυσώθητε, χρυσαυθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Χρυσώσασθαι, χρυσαυσάσασθε.

Δυϊκός. χρυσώσασθε, χρυσαυσάσασθε.

Πληθυν. χρυσώσασθε, χρυσαυσάσασθων.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΛΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παραπατικός.

Ἐνικός. Χρυσσοίμην, χρυσοίμην. χρυσόοιο, χρυσόοιο. χρυσόοιτο, χρυσόοιτο.

Δυϊκός. χρυσοίμεθον, χρυσοίμεθον. χρυσόοιθον, χρυσόοιθον. χρυσοίθην, χρυσοίθην.

Πληθυν. χρυσοίμεθα, χρυσοίμεθα. χρυσόοιθε, χρυσόοιθε. χρυσόοιντο, χρυσόοιντο.

Παρακείμενος, καὶ Ἐπερσυντελικός.

Ἐνικός. Κεχρυσώμην, κεχρυσῶο, κεχρυσῶτο.

Δυϊκός. κεχρυσώμεθον. κεχρυσῶθον, κεχρυσῶθην.

Πληθυν. κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶθε, κεχρυσῶντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλων.

Ἐνικός. Κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο.

Δυϊκός. κεχρυσωσοίμεθον, κεχρυσώσοιθον, κεχρυσωσοίθην.

Πληθυν. κεχρυσωσοίμεθα, κεχρυσώσοιθε, κεχρυσώσοιντο.

Ἄδρισος α΄.

Ἐνικός. Χρυσωθείην, χρυσωθείης, χρυσωθείη.

Δυϊκός. χρυσωθείητον, χρυσωθείήτω.

Πληθυν. χρυσωθείημεν, χρυσωθείητε, χρυσωθείησω.

Μέλων α΄.

Ἐνικός. Χρυσωθησοίμην, χρυσωθήσοιο. χρυσωθήσοιτο.

Δυϊκός. χρυσωθησοίμεθον, χρυσωθήσοιθον, χρυσωθησοίθην.

Πληθυν. χρυσωθησοίμεθα, χρυσωθήσοιθε, χρυσωθήσοιντο.

Μέσος Ἀόρειος δ.

- Ἐνικός. Χρυσωσαίμεν, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο.
 Δυϊκός. χρυσωσαίμεθον, χρυσώσαιθον, χρυσω-
 σαίθην.
 Πληθυν. χρυσωσαίμεθα, χρυσώσαιθεν, χρυσώ-
 σαιντο.

Μέσος Μέλλων δ.

- Ἐνικός. Χρυσωσοίμεν, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο.
 Δυϊκός. χρυσωσοίμεθον, χρυσώσοιτθον, χρυσω-
 σοίθην.
 Πληθυν. χρυσωσοίμεθα, χρυσώσοισθε, χρυσώ-
 σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

- Ἐνικός. Ἐὰν χρυσόωμαι, χρυσῶμαι. χρυσῶ, χρυ-
 σοῖ. χρυσῶνται, χρυσῶται.
 Δυϊκός. ἐὰν χρυσώμεθον, χρυσώμεθον. χρυσῶ-
 θον, χρυσῶθον. χρυσῶθηθον, χρυσῶ-
 θον.
 Πληθυν. ἐὰν χρυσώμεθα, χρυσώμεθα. χρυσῶ-
 θε, χρυσῶθε. χρυσῶνται, χρυσῶν-
 ται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

- Ἐνικός. Ἐὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῶ, κεχρυσῶται.
 Δυϊκός. ἐὰν κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶθον, κεχρυ-
 σῶθον.
 Πληθυν. ἐὰν κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυ-
 σῶνται.

Ἀόρειος δ.

- Ἐνικός. Ἐὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῆς, χρυσωθῆ.
 Δυϊκός. ἐὰν χρυσωθῆτον, χρυσωθῆτον.

Πλη-

Πληθυν. εἰς χρυσωθῶμεν, χρυσωθῆτε, χρυσωθῶσιν.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐὺ χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσῃται.

Δυϊκός. εἰς χρυσωσώμεθον, χρυσώσθηθον, χρυσώσθηθον.

Πληθυν. εἰς χρυσωσώμεθα, χρυσώσηθε, χρυσώσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός. Χρυσόεσθαι, χρυσῆσθαι.

Παρακείμε. καὶ Ὑπερσυντελ. Κεχρυσῶσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Κεχρυσώσεσθαι.

Ἀόριστος ἄ. Χρυσωθήναι.

Μέλλων ἄ. Χρυσωθήσεσθαι.

Μέσος Ἀόριστος ἄ. Χρυσώσασθαι.

Μέσος Μέλλων ἄ. Χρυσώσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ χρυσόμενος, χρυσέμενος. τοῦ χρυσομενός, χρυσομενός.

Θηλ. ἡ χρυσομένη, χρυσομένη. τῆς χρυσομένης, χρυσομένης.

Οὐδ. τὸ χρυσόμενον, χρυσέμενον, τῶ χρυσομένῳ, χρυσομένῳ.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ κεχρυσωμένος, τῶ κεχρυσωμένῳ.

Θηλ. ἡ κεχρυσωμένη, τῆς κεχρυσωμένης.

Οὐδ. τὸ κεχρυσωμένον, τῶ κεχρυσωμένῳ.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ κεχρυσώμενος, τῶ κεχρυσωμένου.

Θηλ. ἡ κεχρυσώσομνή, τῆς κεχρυσωσομνήης.
 Οὐδ. τὸ κεχρυσωσόμνον, τῷ κεχρυσωσομνίᾳ.

Ἄοριτος ἄ.

Ἀρσ. Ὁ χρυσωθεὶς, τῷ χρυσωθείῳτος.

Θηλ. ἡ χρυσωθεῖσα, τῆς χρυσωθείσης.

Οὐδ. τὸ χρυσωθεν, τῷ χρυσωθείῳτος.

Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ὁ χρυσωθησόμνος, τῷ χρυσωθησομνίᾳ.

Θηλ. ἡ χρυσωθησομνή, τῆς χρυσωθησομνήης.

Οὐδ. τὸ χρυσωθησόμνον, τῷ χρυσωθησομνίᾳ.

Μέσος Ἄοριτος ἄ.

Ἀρσ. Ὁ χρυσωσάμνος, τῷ χρυσωσαμνίᾳ.

Θηλ. ἡ χρυσωσαμνή, τῆς χρυσωσαμνήης.

Οὐδ. τὸ χρυσωσάμνον, τῷ χρυσωσαμνίᾳ.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ὁ χρυσωσόμνος, τῷ χρυσωσομνίᾳ.

Θηλ. ἡ χρυσωσομνή, τῆς χρυσωσομνήης.

Οὐδ. τὸ χρυσωσόμνον, τῷ χρυσωσομνίᾳ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἀσυνίως δέρισκονται Μέσοι
 Παρακείμενοι, καὶ Δώτεροι Ἄοριτοι ἐπὶ τῆς Πρώ-
 τῆς καὶ Δωτέρας Συζυγίας τῶν Περισπωμνίων.
 οἶον, κτυπῶ, ἔκτυπα, ἔκτυπον. δεπῶ, δέδεπα,
 ἔδουπον. μυκῶ, μέμυκα, ἔμυχον. χραισμῶ,
 ἔχραισμον. ὀλιθῶ, ὠληθόν. ἀμαρτῶ, ἡμαρτόν.
 Βλασῶ, ἔβλαστον. ἀλαγκῶ, ἡλαγκον. Ἐπὶ δὲ
 τῆς Τρίτης ἑδαμῶς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Εἰσὶ δὲ ἑπτὰ καὶ τέσσαρες Συζυγίαι τῶν εἰς μι, τρεῖς, ἀπὸ τῶν Περιπατωμένων γινόμεναι, καὶ μία ἀπὸ τῶν εἰς υἠ Βαρυτόνων.

ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Πρώτη Συζυγία τῶν εἰς μι, ἀπὸ τῆς Πρώτης τῶν Περιπατωμένων γίνεται. Οἶον, τίθειω, τίθειω, τίθειμι. Ἐχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγουσῇ τοῦ Ἐνεργητικοῦ, τὸ δὲ ε, ἐν τῇ τοῦ Παθητικῆ. Οἶον, τίθειμι, τίθειμαι.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Τίθειμι, τίθης, τίθεισι.

Δυϊκός. τίθειτον, τίθειτον.

Πληθυν. τίθειμεν, τίθειτε, τίθεισι, καὶ Ἰωνικῶς τίθειασιν.

Παραπατικός.

Ἐνικός. Ἐτίθειν, ἐτίθης, ἐτίθει.

Δυϊκός. ἐτίθειτον, ἐτίθειτην.

Πληθυν. ἐτίθειμεν, ἐτίθειτε, ἐτίθεισαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικα.

Δυϊκός. τεθείκατον, τεθείκατον.

Πληθυν. τεθείκαμεν, τεθείκατε, τεθείκασι.

ὑπερσυνθετικός.

Ἐνικός. Ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει.

Δυϊκός. ἐτεθείκειτον, ἐτεθείκειτην.

Πληθυν. ἐτεθείκειμεν, ἐτεθείκειτε, ἐτεθείκεισαν.

Γράφονται δὲ διὰ τῆς εἰ Διφθόγγου, ἕθει Βοιωτικῆ.

Gram. Lasc.

f

Ἄο.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐΐθηκα, ἔΐθηκας, ἔΐθηκε.

Δυϊκός. ἔΐθηκατον, ἔΐθηκάτω.

Πληθυν. ἔΐθηκαμεν, ἔΐθηκατε, ἔΐθηκα.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐΐθω, ἔΐθης, ἔΐθῃ.

Δυϊκός. ἔΐθετον, ἔΐθέτω.

Πληθυν. ἔΐθεμεν, ἔΐθετε, ἔΐθεσαν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Θήσω, θήσεις, θήσει.

Δυϊκός. θήσετον, θήσετον.

Πληθυν. θήσομεν, θήσετε, θήσασι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Τίθει, τιθέτω.

Δυϊκός. τίθετον, τιθέτων.

Πληθυν. τίθετε, τιθέτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τέθεικε, τεθεικέτω.

Δυϊκός. τεθείκετον, τεθεικέτων.

Πληθυν. τεθείκετε, τεθεικέτωσαν.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Θέτι, ἢ θές, θέτω.

Δυϊκός. θέτον, θέτων.

Πληθυν. θέτε, θέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Τιθείλω, τιθείης, τιθείῃ.

Δυϊκός. τιθείητον, τιθειήτω.

Πληθυν. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, καὶ τιθείεν.

Πα-

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι.

Δυϊκός. τεθείκοιτον, τεθεικοίτλω.

Πληθυν. τεθείκομεν, τεθείκοιτε, τεθείκοισιν.

Ἄοριστος β'.

Ἐνικός. Θείλω, θείης, θείη.

Δυϊκός. θείητον, θειήτλω.

Πληθυν. θείημεν, θείητε, θείησαν, ἢ θείω.

Μέλλων α'.

Ἐνικός. Θήσοιμι, θήσοις, θήσοι.

Δυϊκός. θήσοιτον, θησοίτλω.

Πληθυν. θήσοιμεν, θήσοιτε, θήσοισιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστάς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ.

Δυϊκός. εἰὰν τιθῆτον, τιθῆτον.

Πληθυν. εἰὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν τεθείκω, τεθείκης, τεθείκη.

Δυϊκός. εἰὰν τεθείκητον, τεθείκητον.

Πληθυν. εἰὰν τεθείκωμεν, τεθείκητε, τεθείκωσι.

Ἄοριστος β'.

Ἐνικός. Ἐὰν θῶ, θῆς, θῆ.

Δυϊκός. εἰὰν θῆτον, θῆτον.

Πληθυν. εἰὰν θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Παρακείμ. ἢ Ὑπερσυντελ.

Ἄοριστος β'.

Μέλλων α'.

Glichl.

f 2

Τιθῶμαι.

Τεθεικῶμαι.

Θεῖναι.

Θήσειν.

ΜΕ.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Αῖρσ. Ὁ τιθεὶς, τῆ τιθέντος.

Θηλ. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.

Οὐδ. τὸ τιθέν, τῆ τιθέντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσύντελικός.

Αῖρσ. Ὁ τεθεικῶς, τῆ τεθεικότος.

Θηλ. ἡ τεθεικῶσα, τῆς τεθεικῶσας.

Οὐδ. τὸ τεθεικός, τῆ τεθεικότος.

Ἀόριστος β΄.

Αῖρσ. Ὁ θεὶς, τῆ θεόντος.

Θηλ. ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.

Οὐδ. τὸ θεόν, τῆ θεόντος.

Μέλλων α΄.

Αῖρσ. Ὁ θήσων, τῆ θήσοντος.

Θηλ. ἡ θήσουσα, τῆς θησούσης.

Οὐδ. τὸ θήσον, τῆ θήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.

Δυϊκός. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

Πληθυν. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐπιθέμην, ἐπίθεσο, καὶ ἐτίθε, ἐτίθειτο.

Δυϊκός. ἐπιθέμεθον, ἐπίθεσθον, ἐπιθέσθην.

Πληθυν. ἐπιθέμεθα, ἐπίθεσθε, ἐτίθειτο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται.

Δυϊκός. τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.

Πληθυν. τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Τεθείσομαι, τεθείση, τεθείσεται.
 Δυϊκός. τεθεισόμενον, τεθείσενον, τεθείσενον.
 Πληθυν. τεθεισόμεθα, τεθείσεαι, τεθείσονται.

Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο.
 Δυϊκός. ἐτεθείμενον, ἐτέθεινον, ἐτεθείνην.
 Πληθυν. ἐτεθείμεθα, ἐτέθειθε, ἐτέθειντο.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθει.
 Δυϊκός. ἐτέθητον, ἐτεθήτην.
 Πληθυν. ἐτέθημεν, ἐτέθηθε, ἐτέθεισαν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Τεθήσομαι, τεθήση, τεθήσεται.
 Δυϊκός. τεθησόμενον, τεθήσενον, τεθήσενον.
 Πληθυν. τεθησόμεθα, τεθήσεαι, τεθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐθέμην, ἔθεισο, καὶ ἔθει, ἔθειτο.
 Δυϊκός. ἐθέμενον, ἔθεινον, ἐθένην.
 Πληθυν. ἐθέμεθα, ἔθειθε, ἔθειντο.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Θήσομαι, θήση, θήσεται.
 Δυϊκός. θησόμενον, θήσενον, θήσενον.
 Πληθυν. θησόμεθα, θήσεαι, θήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Τίθεισο, καὶ τίθει, τιθείτω.
 Δυϊκός. τίθεινον, τιθείτων.
 Πληθυν. τίθειθε, τιθείτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τέθεισο, τεθείτω.

Δυϊκός. τέθειθον, τεθείθων.

Πληθυν. τέθειθε, τεθείθωσα.

Ἄρσις α΄.

Ἐνικός. Τέθειτι, τεθήτω.

Δυϊκός. τέθειπον, τεθήπων.

Πληθυν. τέθειτε, τεθήψατε.

Μέσος Ἄρσις β΄.

Ἐνικός. Θέσο, καὶ θεῖ, θέθω.

Δυϊκός. θέθον, θέθων.

Πληθυν. θέθε, θέθωσα.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παραπατικός.

Ἐνικός. Τιθείμην, τίθειο, τίθειτο.

Δυϊκός. τιθείμεθον, τίθειθον, τιθείθην.

Πληθυν. τιθείμεθα, τίθειθε, τίθειντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τεθείμην, τεθειῖο, τεθειῖτο.

Δυϊκός. τεθείμεθον, τεθειῖθον, τεθειῖθην.

Πληθυν. τεθείμεθα, τεθειῖθε, τεθειῖντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Τεθεισοίμην, τεθεισοῖο, τεθεισοῖτο.

Δυϊκός. τεθεισοίμεθον, τεθεισοῖθον, τεθεισοῖθην.

Πληθυν. τεθεισοίμεθα, τεθεισοῖθε, τεθεισοῖντο.

Ἄρσις α΄.

Ἐνικός. Τεθείην, τεθείης, τεθείη.

Δυϊκός. τεθείητον, τεθείήτων.

Πληθυν. τεθείημεν, τεθείητε, τεθείησατε.

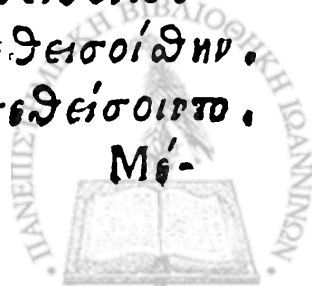
Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Τεθεισοίμην, τεθεισοῖο, τεθεισοῖτο.

Δυϊκός. τεθεισοίμεθον, τεθεισοῖθον, τεθεισοῖθην.

Πληθυν. τεθεισοίμεθα, τεθεισοῖθε, τεθεισοῖντο.

Με-

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Θείμω, θείο, θείτο.
 Δυϊκός. θείμεθον, θείθον, θείθλω.
 Πληθυν. θείμεθα, θείθε, θείντο.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Θησοίμω, θήσοιο, θήσοιτο.
 Δυϊκός. θησοίμεθον, θήσοιθον, θησοίθλω.
 Πληθυν. θησοίμεθα, θήσοιθε, θήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΛΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παραπατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται.
 Δυϊκός. εἰὰν τιθώμεθον, τιθῆθον, τιθῆθον.
 Πληθυν. εἰὰν τιθώμεθα, τιθῆθε, τιθῶνται.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται.
 Δυϊκός. εἰὰν τεθώμεθον, τεθῆθον, τεθῆθον.
 Πληθυν. εἰὰν τεθώμεθα, τεθῆθε, τεθῶνται.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐὰν τεθῶ, τεθῆς, τεθῆ.
 Δυϊκός. εἰὰν τεθῆτον, τεθῆτον.
 Πληθυν. εἰὰν τεθῶμεν, τεθῆτε, τεθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐὰν θῶμαι, θῆ, θῆται.
 Δυϊκός. εἰὰν θώμεθον, θῆθον, θῆθον.
 Πληθυν. εἰὰν θώμεθα, θῆθε, θῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΛΤΑ ΠΛΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παραπατικός.
 Παρακείμ. ἢ Ὑπερσυντελ.
 Μετ' ὀλίγον Μέλλων.
 Ἀόριστος α΄.

Τίθειται.
 Τιθεῖται.
 Τιθεισεται.
 Τιθειῶνται.

Μέλλων α΄.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Μέσος Μέλλων α΄.

Τεθήσεται.

Θείσαι.

Θήσεται.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

• Ἐνεσῶς, ἢ Παραπατικός.

Ἀρσ. Ὁ τιθεμένος, τῶ τιθεμένῃ.

Θηλ. ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.

Οὐδ. τὸ τιθέμενον, τῶ τιθεμένῃ.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ τεθειμένος, τῶ τεθειμένῃ.

Θηλ. ἡ τεθειμένη, τῆς τεθειμένης.

Οὐδ. τὸ τεθειμένον, τῶ τεθειμένῃ.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ τεθεισόμενος, τῶ τεθεισομένῃ.

Θηλ. ἡ τεθεισομένη, τῆς τεθεισομένης.

Οὐδ. τὸ τεθεισόμενον, τῶ τεθεισομένῃ.

Ἀόριστος α΄.

Ἀρσ. Ὁ τεθείς, τῶ τεθέντος.

Θηλ. ἡ τεθείσα, τῆς τεθείσης.

Οὐδ. τὸ τεθέν, τῶ τεθέντος.

Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ τεθησόμενος, τῶ τεθησομένῃ.

Θηλ. ἡ τεθησομένη, τῆς τεθησομένης.

Οὐδ. τὸ τεθησόμενον, τῶ τεθησομένῃ.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ θεμένος, τῶ θεμένῃ.

Θηλ. ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.

Οὐδ. τὸ θεμενον, τῶ θεμένῃ.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ θησόμενος, τῶ θησομένῃ.

Θηλ. ἡ θησομένη, τῆς θησομένης.
 Οὐδ. τὸ θησόμενον, τῆς θησομένης.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Δεύτερα Συζυγία πῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ
 τῆς Δετέρας τῆς Περιπωμένων. οἶον, ἰσάω, ἰσῶ,
 ἴστημι. Ἐχει δὲ τὸ ἦ, ἐν τῇ παραληγῆσιν τῆς Ἐ-
 νεργητικῆς, τὸ ἄ δι, ἐν τῇ τοῦ Παθητικοῦ. οἶον,
 ἴστημι, ἴσταμαι.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. ἴστημι, ἴσθης, ἴστησι.

Δυϊκός. ἴστατον, ἴστατον.

Πλήθυν. ἴσταμῆν, ἴστατε, ἴστασι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. ἴστην, ἴσθης, ἴστη.

Δυϊκός. ἴστατον, ἴστάτην.

Πλήθυν. ἴσταμεν, ἴστατε, ἴστασαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. ἔστακα, ἔστακας, ἔστακε.

Δυϊκός. ἔστάκατον, ἔστάκατον.

Πλήθυν. ἔστάκαμεν, ἔστάκατε, ἔστάκασι.

Καὶ ἔχ' ἔσηκα, εἰς διαφορὰν τῆς Ἐσηκα,
 ἀπὸ τῆς Ἐσήκω γινομένης.

ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. ἔστάκειν, ἔστάκεις, ἔστάκει.

Δυϊκός. ἔστάκειτον, ἔστακείτην.

Πλήθυν. ἔστάκαμεν, ἔστάκατε, ἔστάκασαν.

Τὸ δὲ εἰσθήκειν ἀπὸ τῆς ἰσθήκω.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. ἔστησα, ἔστησας, ἔστησε.

Δυϊ-

Δυϊκός. ἐσήσατον, ἐσησάτω.

Πληθυν. ἐσήσαμεν, ἐσήσατε, ἔσησαν.
Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. ἔστω, ἔσῃς, ἔσῃ.

Δυϊκός. ἔσητον, ἐσήτω.

Πληθυν. ἔσημεν, ἔσητε, ἔσησαν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Στήσω, σήσεις, σήσει.

Δυϊκός. σήσετον, σήσετον.

Πληθυν. σήσομεν, σήσετε, σήσασι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. ἴσαθι, ἰσάτω.

Δυϊκός. ἴσατον, ἰσάτων.

Πληθυν. ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. ἔσακε, ἐσακέτω.

Δυϊκός. ἐσάκετον, ἐσακέτων.

Πληθυν. ἐσάκετε, ἐσακέτωσαν.

Ἄοριστος α΄.

Ἐνικός. Στήσον, σῆσάτω.

Δυϊκός. σήσατον, σῆσάτων.

Πληθυν. στήσατε, σῆσάτωσαν.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Στήθι, στήτω.

Δυϊκός. στήτον, στήτων.

Πληθυν. στήτε, στήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. ἴσταίτω, ἰσταίης, ἰσταίη.

Δυϊκός. ἰσταίητον, ἰσταίητῶ.

Πληθυν. ἰσαίημεν, ἰσαίητε, ἰσαίησαν, ἢ ἰσαΐεν.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσωτελικός.

Ἐνικός. Ἐστάκοιμι, ἐστάκοις, ἐστάκοι.

Δυϊκός. ἐστάκοιτον, ἐστακοίτῶ.

Πληθυν. ἐστάκοιμεν, ἐστάκοιτε, ἐστάκοισιν.

Ἄοριστος α΄.

Ἐνικός. Σπήσαιμι, στήσαις, στήσαι.

Δυϊκός. στήσαιτον, στησαίτῶ.

Πληθυν. σπήσαιμεν, στήσαιτε, στήσαιεν.

Διολικῶς.

Ἐνικός. Σπήσεια, σπήσειας, σπήσειε.

Δυϊκός. σπσειάτον, σπσειάτῶ.

Πληθυν. σπσειάμεν, σπσειάτε, σπήσειαν.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Σταίην, σταίης, σταίη.

Δυϊκός. σταίητον, σταίητῶ.

Πληθυν. σταίημεν, σταίητε, σταίησαν, ἢ σταΐεν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Σπήσοιμι, σπήσοις, σπήσοι.

Δυϊκός. σπήσοιτον, σπσοίτῶ.

Πληθυν. σπήσοιμεν, σπήσοιτε, σπήσοισιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ἰστώ, ἰστᾶς, ἰστᾶ.

Δυϊκός. ἐὰν ἰστᾶτον, ἰστᾶτον.

Πληθυν. ἐὰν ἰστᾶμεν, ἰστᾶτε, ἰστᾶσι.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσωτελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ἐστάκω, ἐστάκης, ἐστάκη.

Δυϊκός. ἐὰν ἐστάκητον, ἐστάκητον.

Πληθυν. ἐὰν ἐστάκωμεν, ἐστάκητε, ἐστάκωσι.

Ἄο.

Ἄριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐὰν στήσω, στήσης, στήσῃ.

Δυϊκός. ἐὰν στήσιτον, στήσιτον.

Πληθυν. ἐὰν στήσωμεν, στήσητε, στήσωσι.

Ἄριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐὰν στῶ, στῆς, στῆ.

Δυϊκός. ἐὰν στῆτον, στῆτον.

Πληθυν. ἐὰν στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παραπατικός. Ἰσταῖαι.

Παρακείμε, καὶ Ὑπερσυντελ. Ἐσακῆναι, καὶ καὶ συγκα-

Ἄριστος α΄. Σπῆσαι. πῆν Ἐσαῖαι.

Ἄριστος β΄. Στῶναι.

Μέλλων α΄. Στήσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παραπατικός.

Ἀρσ. Ὁ ἰστάς, τῶ ἰστάντος.

Θηλ. ἡ ἰστάσα, τῆς ἰστάσης.

Οὐδ. τὸ ἰστάν, τῶ ἰστάντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ ἔστακῶς, τῶ ἔστακῶτος.

Καὶ κατὰ συγκοπὴν, τῶ ἐστῶτης.

Θηλ. ἡ ἔστακῆα, τῆς ἔστακῆας.

Οὐδ. τὸ ἔστακός, τῶ ἔστακόςτος.

Ἄριστος α΄.

Ἀρσ. Ὁ στήσας, τῶ στήσαντος.

Θηλ. ἡ στήσασα, τῆς στήσάσης.

Οὐδ. τὸ στήσαν, τῶ στήσαντος.

Ἄριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ στάς, τῶ στάτος.

Θηλ. ἡ σταῖσα, τῆς στάσης.

Οὐδ. τὸ στάν, τῆς στάντος.

Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ο΄ στήσων, τῆς στήσοντος.

Θηλ. ἡ στήσουσα, τῆς στησαύσης.

Οὐδ. τὸ στήσον, τῆς στήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ:

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Ἰσαμαι, ἴσασαι, ἴσαται.

Δυϊκός. ἰσάμεθον, ἴσαθον, ἴσαθον.

Πληθυν. ἰσάμεθα, ἴσαθε, ἴσωνται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἰσάμην, ἴασο, καὶ ἴσω, ἴσατο.

Δυϊκός. ἰσάμιθον, ἴσαθον, ἰσάθην.

Πληθυν. ἰσάμεθα, ἴσαθε, ἴσωτο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Ἐσαμαι, ἔσασαι, ἔσαται.

Δυϊκός. ἐσάμεθον, ἔσαθον, ἔσαθον.

Πληθυν. ἐσάμεθα, ἔσαθε, ἔσωνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Ἐσάσομαι, ἐσάση, ἐσάσεται.

Δυϊκός. ἐσασώμεθον, ἐσάσεθον, ἐσάσεθον.

Πληθυν. ἐσασόμεθα, ἐσάσεθε, ἐσάσονται.

Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.

Δυϊκός. ἐστάμεθον, ἔσταθον, ἐστάθην.

Πληθυν. ἐστάμεθα, ἔσταθε, ἔστωτο.

Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐστάθην, ἐστάθης, ἐστάθη.

Δυϊκός. ἐστάθητον, ἐσταθήτην.

Πληθυν. ἐστάθημεν, ἐστάθητε, ἐστάθησαν.

Μέλλ.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται.

Δυϊκός. σταθησόμεθον, σταθησόμεθον, σταθήσε-
θον.

Πληθυν. σταθησόμεθα, σταθήσεθε, σταθήσονται.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐσησάμην, ἐσήσω, ἐσήσατο.

Δυϊκός. ἐσησάμεθον, ἐσήσαθον, ἐσησάθη.

Πληθυν. ἐσησάμεθα, ἐσήσαθε, ἐσήσαντο.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Στήσομαι, σήσῃ, σήσεται.

Δυϊκός. σησόμεθον, σήσεθον, σήσεθον.

Πληθυν. σησόμεθα, σήσεθε, σήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἰστασο, καὶ ἴστω, ἰστάθω.

Δυϊκός. ἴσταθον, ἰστάθην.

Πληθυν. ἴσταθε, ἰστάθωσαν.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐστασο, ἐστάθω.

Δυϊκός. ἔσταθον, ἐστάθων.

Πληθυν. ἔσταθε, ἐστάθωσαν.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Στάθητι, σταθήτω.

Δυϊκός. στάθητον, σταθήτων.

Πληθυν. στάθητε, σταθήτωσαν.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Στήσαι, στησάθω.

Δυϊκός. στήσαθον, στησάθων.

Πληθυν. στήσαθε, στησάθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐισως, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἰσταίμην, ἴσταιο, ἴσταιτο.

Δυϊκός. ἰσταίμεθον, ἴσταιθον, ἰσταίθην.

Πληθύν. ἰσταίμεθα, ἴσταιθε, ἴσταιντο.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐσταίμην, ἐσταῖο, ἐσταῖτο.

Δυϊκός. ἐσταίμεθον, ἐσταῖθον, ἐσταίθην.

Πληθύν. ἐσταίμεθα, ἐσταῖθε, ἐσταῖντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Ἐσασοίμην, ἐσάσοιο, ἐσάσοιτο.

Δυϊκός. ἐσασοίμεθον, ἐσάσοιθον, ἐσασαίθην.

Πληθύν. ἐσασοίμεθα, ἐσάσοιθε, ἐσάσαιντο.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Σταθείην, σταθείης, σταθείη.

Δυϊκός. σταθείητον, σταθειήτην.

Πληθύν. σταθείημεν, σταθείητε, σταθείησαν.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Στησαίμην, στήσαιο, στήσαιτο.

Δυϊκός. στησαίμεθον, στήσαιθον, στησαίθην.

Πληθύν. στησαίμεθα, στήσαιθε, στήσαιντο.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Σταθησοίμην, σταθήσοιο, σταθήσοιτο.

Δυϊκός. σταθησοίμεθον, σταθήσοιθον, σταθησοί-
σθην.

Πληθύν. σταθησοίμεθα, σταθήσοιθε, σταθήσαιντο.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Στησοίμην, στήσοιο, στήσοιτο.

Δυϊκός. στησοίμεθον, στήσοιθον, στησοίθην.

Πληθύν. στησοίμεθα, στήσοιθε, στήσαιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ἰσῶμαι, ἰσῆ, ἰσῆται.

Δυϊκός. ἐὰν ἰσώμεθον, ἰσῆσθον, ἰσῆσθον.

Πληθυν. ἐὰν ἰσώμεθα, ἰσῆσθε, ἰσῶνται.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ἐσῶμαι, ἐσᾶ, ἐσᾶται.

Δυϊκός. ἐὰν ἐσώμεθον, ἐσᾶσθον, ἐσᾶσθον.

Πληθυν. ἐὰν ἐσώμεθα, ἐσᾶσθε, ἐσῶνται.

Ἄοριστος ᾶ.

Ἐνικός. Ἐὰν σταθῶ, σταθῆς, σταθῆ.

Δυϊκός. ἐὰν σταθῆτον, σταθῆτον.

Πληθυν. ἐὰν σταθῶμεν, σταθῆτε, σταθῶσι.

Μέσος Ἄοριστος ᾶ.

Ἐνικός. Ἐὰν στήσωμαι, στήσῃ, στήσῃται.

Δυϊκός. ἐὰν στησώμεθον, στήσῃσθον, στήσῃσθον.

Πληθυν. ἐὰν στησώμεθα, στήσῃσθε, στήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΛΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἰσταδαί.

Παρακείμ. ἢ Ὑπερσυντελ.

Ἐστᾶσαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐστάσεσαι.

Ἄοριστος ᾶ.

Σταθῶσαι.

Μέλλων ᾶ.

Σταθῆσεσαι.

Μέσος Ἄοριστος ᾶ.

Στήσασαι.

Μέσος Μέλλων ᾶ.

Στήσεσαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ ἰστάμενος, τῷ ἰσταμένῳ.

Θηλ. ἡ ἰσταμένη, τῆς ἰσταμένης.

Οὐδ. τὸ ἰσάμενον, τῷ ἰσαμένῳ.
 Παρακείμενος, καὶ ὑπερσωτελικός.

Ἄρσ. Ὁ ἰσαμένος, τῷ ἰσαμένῳ.

Θηλ. ἡ ἰσαμένη, τῆς ἰσαμένης.

Οὐδ. τὸ ἰσαμένον, τῷ ἰσαμένῳ.

Μετ' ὀλίγον Μέλων.

Ἄρσ. Ὁ ἰσασόμενος, τῷ ἰσασομένῳ.

Θηλ. ἡ ἰσασομένη, τῆς ἰσασομένης.

Οὐδ. τὸ ἰσασόμενον, τῷ ἰσασομένῳ.

Ἄοριστος ἄ.

Ἄρσ. Ὁ σαθεύς, τῷ σαθεύοντι.

Θηλ. ἡ σαθεύσα, τῆς σαθείσης.

Οὐδ. τὸ σαθεύον, τῷ σαθεύοντι.

Μέλων ἄ.

Ἄρσ. Ὁ σαθησόμενος, τῷ σαθησομένῳ.

Θηλ. ἡ σαθησομένη, τῆς σαθησομένης.

Οὐδ. τὸ σαθησόμενον, τῷ σαθησομένῳ.

Μέσος Ἄοριστος ἄ.

Ἄρσ. Ὁ γησάμενος, τῷ γησαμένῳ.

Θηλ. ἡ γησαμένη, τῆς γησαμένης.

Οὐδ. τὸ γησάμενον, τῷ γησαμένῳ.

Μέσος Μέλων ἄ.

Ἄρσ. Ὁ γησόμενος, τῷ γησομένῳ.

Θηλ. ἡ γησομένη, τῆς γησομένης.

Οὐδ. τὸ γησόμενον, τῷ γησομένῳ.

ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Τρίτη Συζυγία τῷ εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς
 Τρίτης τῷ Πεισσωμένῳ. οἷον, δίδω, δίδω, δί-
 δωμι. Ἐχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγῆσιν τῷ
 Ἐνεργητικῷ, τὸ ο μικρὸν δὲ, ἐν τῇ τοῦ Παθητι-
 κῷ. οἷον, δίδωμι, δίδομαι.

Gram. Lasc. g

ΟΡΙΞ. 4

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Δίδωμι, δίδως, δίδωσι.

Δυϊκός. δίδοτον, δίδοτον.

Πληθυν. δίδομεν, δίδοτε, δίδεσι, ἢ Ἰωνικῶς δι-
δόασι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.

Δυϊκός. ἐδίδοτον, ἐδιδέτῳ.

Πληθυν. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε.

Δυϊκός. δεδώκατον, δεδώκατον.

Πληθυν. δεδώκαμεν, δεδώκατε, δεδώκασι.

ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐδέδωκειν, ἐδέδωκεις, ἐδέδωκει.

Δυϊκός. ἐδέδωκειτον, ἐδέδωκείτῳ.

Πληθυν. ἐδέδωκειμεν, ἐδέδωκειτε, ἐδέδωκεισαν.

Ἄοριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε.

Δυϊκός. ἐἔδωκατον, ἐἔδωκάτῳ.

Πληθυν. ἐἔδωκαμεν, ἐἔδωκατε, ἐἔδωκασαν.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐἔδων, ἔδως, ἔδω.

Δυϊκός. ἐἔδοτον, ἐἔδοτῳ.

Πληθυν. ἐἔδομεν, ἐἔδοτε, ἐἔδοσαν.

Μέλλον α΄.

Ἐνικός. Δώσω, δώσεις, δώσει.

Δυϊκός. δώσετον, δώσετον.

Πληθυν. δώσομεν, δώσετε, δώσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Δίδοθι, δίδότω.

Δυϊκός. δίδοτον, δίδότων.

Πληθυν. δίδοτε, δίδότωσα.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Δίδωκε, δεδώκετω.

Δυϊκός. δεδάκετον, δεδωκέτων.

Πληθυν. δεδάκετε, δεδωκέτωσα.

Ἄριστος β΄.

Ἐνικός. Δόθι, ἢ δός, δότω.

Δυϊκός. δότον, δότων.

Πληθυν. δότε, δότωσα.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Διδοίλω, διδοίης, διδοίη.

Δυϊκός. διδοίητον, διδοίητων.

Πληθυν. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησα, καὶ διδοίησιν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Δεδάκοιμι, δεδάκοις, δεδάκοι.

Δυϊκός. δεδάκοιτον, δεδωκοίτην.

Πληθυν. δεδάκοιμεν, δεδάκοιτε, δεδάκοισιν.

Ἄριστος β΄.

Ἐνικός. Δοίλω, δοίης, δοίη.

Δυϊκός. δοίητον, δοίητων.

Πληθυν. δοίημεν, δοίητε, δοίησιν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Δάσοιμι, δάσοις, δάσοι.

Δυϊκός. δάσοιτον, δάσοιτην.

Πληθυν. δάσοιμεν, δάσοιτε, δάσοισιν.

Glichl.

g 2

ΥΠΟ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν διδάω, διδάως, διδάω.

Δυϊκός. εἰὰ διδάωτον, διδάωτον.

Πληθυν. εἰὰ διδάωμεν, διδάωτε, διδάωσι.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν δεδάωκω, δεδάωκης, δεδάωκη.

Δυϊκός. εἰὰ δεδάωκητον, δεδάωκητον.

Πληθυν. εἰὰ δεδάωκωμεν, δεδάωκητε, δεδάωκωσι.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐὰν δῶ, δῶς, δῶ.

Δυϊκός. εἰὰ δῶτον, δῶτον.

Πληθυν. εἰὰ δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός. Διδόναι.

Παρακείμ. Ὑπερσυντελ. Δεδωκέναι.

Ἄοριστος β΄. Δέναι.

Μέλλων α΄. Δώσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ διδῶς, τῷ διδόντος.

Θηλ. ἡ διδῶσα, τῆς διδῶσης.

Οὐδ. τὸ διδόν, τῷ διδόντος.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ δεδωκώς, τῷ δεδωκότος.

Θηλ. ἡ δεδωκυῖα, τῆς δεδωκυῖας.

Οὐδ. τὸ δεδωκός, τῷ δεδωκότος.

Ἄοριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ δῶς, τῷ δόντος.

Θηλ. ἡ δῆσα, τῆς δέσης.

Οὐδ. τὸ δόν, τῆ δώντος.

Μέλλων ἄ.

Ἄρσ. Οἱ δάσων, τῆ δάσοντος.

Θηλ. ἡ δάσσα, τῆς δασάσης.

Οὐδ. τὸ δῶσον, τῆ δῶσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Δίδομαι, δίδοσαι, κὴ δίδε, δίδοται.

Δυϊκός. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.

Πληθυν. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, κὴ ἐδίδε, ἐδίδοτο.

Δυϊκός. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.

Πληθυν. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται.

Δυϊκός. δεδόμεθον, δέδοσθον, δέδοσθον.

Πληθυν. δεδόμεθα, δέδοσθε, δέδονται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.

Δυϊκός. δεδοσόμεθον, δεδόσεσθον, δεδόσεσθον.

Πληθυν. δεδοσόμεθα, δεδόσεσθε, δεδόνονται.

Ἵπερσυνθετικός.

Ἐνικός. Ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο.

Δυϊκός. ἐδεδόμεθον, ἐδέδοσθον, ἐδέδοσθην.

Πληθυν. ἐδεδόμεθα, ἐδέδοσθε, ἐδέδοντο.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐδόσθην, ἐδόσθης, ἐδόσθη.

Δυϊκός. ἐδόσθητον, ἐδοσθήτην.

Πληθυν. ἐδόσθημεν, ἐδόσθητε, ἐδόσθησαν.

Μέλλων α΄.

Ενικός. Δοθήσομαι, δοθήση, δοθήσεται.
 Δυϊκός. δοθησόμεθον, δοθήσεσθον, δοθήσεσθον.
 Πληθυν. δοθησόμεθα, δοθήσεσθε, δοθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ενικός. Εἶδόμην, εἶδοσο, κὺ εἶδε, εἶδοτο.
 Δυϊκός. εἶδόμεθον, εἶδέσθον, εἶδέσθην.
 Πληθυν. εἶδόμεθα, εἶδοσθε, εἶδοντο.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ενικός. Δώσομαι, δώση, δώσεται.
 Δυϊκός. δωσόμεθον, δώσεσθον, δώσεσθον.
 Πληθυν. δωσόμεθα, δώσεσθε, δώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, κὺ Παρατατικός.

Ενικός. Δίδοσο, κὺ δίδε, διδόσθω.
 Δυϊκός. δίδοσθον, διδόσθων.
 Πληθυν. δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Παρακείμενος, κὺ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Δέδοσο, δεδόσθω.
 Δυϊκός. δέδοσθον, δεδόσθων.
 Πληθυν. δέδοσθε, δεδόσθωσαν.

Ἀόριστος α΄.

Ενικός. Δόθητι, δοθήτω.
 Δυϊκός. δόθητεν, δοθήτων.
 Πληθυν. δόθητε, δοθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ενικός. Δόσο, κὺ δὲ, δόστω.
 Δυϊκός. δόσθον, δόσθων.
 Πληθυν. δόσθε, δόσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, κ) Παραπάττικός.

Ἐνικός. Διδοίμην, δίδοιο, δίδοιτό.
 Δυϊκός. διδοίμεθον, δίδοισθον, διδοίσθην.
 Πληθυν. διδοίμεθα, δίδοισθε, δίδοιντο.

Παρακείμενος, κ) Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
 Δυϊκός. δεδοίμεσθον, δεδοῖσθον, δεδοῖσθην.
 Πληθυν. δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Δεδοδοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο.
 Δυϊκός. δεδοδοίμεσθον, δεδόσοισθον, δεδοδοίσθην.
 Πληθυν. δεδοδοίμεθα, δεδόσοισθε, δεδόσοιντο.

Ἄοριστος α΄.

Ἐνικός. Δοθείην, δοθείης, δοθείη.
 Δυϊκός. δοθείητον, δοθείήτην.
 Πληθυν. δοθείημεν, δοθείητε, δοθείήσων.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτό.
 Δυϊκός. δοθησοίμεσθον, δοθήσοισθον, δοθησοί-
 σθην.

Πληθυν. δοθησοίμεθα, δοθήσοισθε, δοθήσοιντο.

Μέσος Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
 Δυϊκός. δοίμεσθον, δοῖσθον, δοίσθην.
 Πληθυν. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτό.
 Δυϊκός. δωσοίμεσθον, δώσοισθον, δώσοίσθην.
 Πληθυν. δωσοίμεθα, δώσοισθε, δώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἔνεστώς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν διδῶμαι, διδῶ, διδῶται.

Δυϊκός. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.

Πληθυν. ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Παρακείμενος, ἢ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται.

Δυϊκός. ἐὰν δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.

Πληθυν. ἐὰν δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Ἄοριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἐὰν δοθῶ, δοθῆς, δοθῆ.

Δυϊκός. ἐὰν δοθῆτον, δοθῆπν.

Πληθυν. ἐὰν δοθῶμεν, δοθῆτε, δοθῶσι.

Μέσος Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐὰν δῶμεν, δῶ, δῶται.

Δυϊκός. ἐὰν δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

Πληθυν. ἐὰν δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός. Δίδοσθαι.

Παρακείμ. ἢ Ὑπερσυντελ. Δεδόσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Δεδόσεσθαι.

Ἄοριστος ἄ. Δοθῆναι.

Μέλλων ἄ. Δοθήσεσθαι.

Μέσος Ἄοριστος β΄. Δόσθαι.

Μέσος Μέλλων ἄ. Δώσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἄρσ. Ὁ διδόμενος, τῆ διδομένης.

Θηλ. ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.

Οὐδ. τὸ δίδόμενον, τῆ δίδομένη.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ δεδομένος, τῆ δεδομένη.

Θηλ. ἡ δεδομένη, τῆς δεδομένης.

Οὐδ. τὸ δεδομένον, τῆ δεδομένη.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ δεδοσόμενος, τῆ δεδοσόμενη.

Θηλ. ἡ δεδοσόμενη, τῆς δεδοσόμενης.

Οὐδ. τὸ δεδοσόμενον, τῆ δεδοσόμενη.

Ἄοριστος α΄.

Ἀρσ. Ὁ δοθεὶς, τῆ δοθείς.

Θηλ. ἡ δοθεῖσα, τῆς δοθείσης.

Οὐδ. τὸ δοθέν, τῆ δοθείς.

Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ δοθησόμενος, τῆ δοθησομένη.

Θηλ. ἡ δοθησομένη, τῆς δοθησομένης.

Οὐδ. τὸ δοθησόμενον, τῆ δοθησομένη.

Μέσος Ἄορις β΄.

Ἀρσ. Ὁ δόμενος, τῆ δομένη.

Θηλ. ἡ δομένη, τῆς δομένης.

Οὐδ. τὸ δόμενον, τῆ δομένου.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ δοσόμενος, τῆ δοσόμενη.

Θηλ. ἡ δοσόμενη, τῆς δοσόμενης.

Οὐδ. τὸ δοσόμενον, τῆ δοσόμενη.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Τετάρτη Συζυγία τῆ εἰς μι, γίνεται ἀπο τῆς Ἑκτῆς Συζυγίας τῆ Βαρυτόνων Ῥημάτων εἰς υα ληγόντων. οἶον, ζευγνύω, ζεύγνυμι. ἔχει δὲ τὸ υ, ἐν τῇ παραληγέσει τῆ Ἐνεργητικῆ, καὶ Παθητικῆ. οἶον, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΟΡΙ-

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσί.

Δυϊκός. ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.

Πληθυν. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνύσι, ἢ Ἰωνικῶς ζευγνύασι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐζεύγνυω, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.

Δυϊκός. ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.

Πληθυν. ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσθε.

Οἱ δὲ ἄλλοι Χρόνοι ἔξελιπον. Τὰ γὰρ τῆς Τετάρτης μέχρι Παρατατικῆ κλίνονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ζεύγνυθι, ζευγνύτω.

Δυϊκός. ζεύγνυτον, ζευγνύτων.

Πληθυν. ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ζευγνυῖαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Ἐνεσῶς, ἢ Παρατατικός.

Ἄρσ. Ὁ ζευγνύς, τὸ ζευγνυῖος.

Θηλ. ἡ ζευγνύσα, τῆς ζευγνύσης.

Οὐδ. τὸ ζευγνυῖον, τὸ ζευγνυῖος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄

107

Δυϊκός. Ζευγνύμεθον, ζεύγνυθον, ζεύγνυθον.

Πληθυν. Ζευγνύμεθα, ζεύγνυθε, ζεύγνυται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσθ, ἐζεύγνυτο.

Δυϊκός. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυθον, ἐζευγνύσθην.

Πληθυν. ἐζευγιύμεθα, ἐζείγνυθε, ἐζείγνυτο.

Π Ρ Ο Σ Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ζεύγνυσσο, ζευγνύσθω.

Δυϊκός. ζεύγνυθον, ζευγνύσθων.

Πληθυν. ζεύγνυθε, ζευγνύσθωσαν.

Α Π Α Ρ Ε Μ Φ Α Τ Ο Ν .

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ζεύγνυθαι.

Μ Ε Τ Ο Χ Α Ι .

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἄρσ. Ὁ ζευγνύμενος, τὸ ζευγνυμένος.

Θηλ. ἡ ζευγνυμένη, τῆς ζευγνυμένης.

Οὐδ. τὸ ζευγνύμενον, τὸ ζευγνυμένος.

Τ Π Α Ρ Κ Τ Ι Κ Ο Ν Ρ Η Μ Α .

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Εἶμι, εἶ, εἶσι.

Δυϊκός. ἐσόν, ἐσόν.

Πληθυν. ἐσμεν, ἐσε, εἶσι.

Παρατατικός, καὶ Παρακείμενος.

Ἐνικός. Ἦν, ἦς, ἦ, καὶ ἰδ.

Δυϊκός. ἦτον, ἦτην.

Πληθυν. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Ἐπερ.

Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἡμῶν, ἡσο, ἡτο.

Δυϊκός. ἡμεθον, ἡθον, ἡθίλω.

Πληθυν. ἡμεθα, ἡθε, ἡτο.

Μέλλων ά.

Ἐνικός. Ἐσομαι, ἔση, ἔσεται, καὶ ἔσαι.

Δυϊκός. ἐσόμεθον, ἔσεθον, ἔσεθίλω.

Πληθυν. ἐσόμεθα, ἔσεθε, ἔσονται.

Π Ρ Ο Σ Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Ἐσώ, καὶ ἴθι, ἔσω, καὶ ἡτώ.

Δυϊκός. ἔσον, ἔσων.

Πληθυν. ἔσε, ἔσωσαν, καὶ ἔσων.

Ε Ύ Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Εἶμῶν, εἶης, εἶη.

Δυϊκός. εἶητον, εἶήτιλω.

Πληθυν. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν, καὶ εἶεν.

Μέλλων ά.

Ἐνικός. Εἰσοίμῶν, ἔσοιο, ἔσοιτο.

Δυϊκός. ἐσοίμεθον, ἔσοιθον, ἐσοίθίλω.

Πληθυν. ἐσοίμεθα, ἔσοιθε, ἔσοιντο.

Υ Π Ο Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Ἐὰν ὦ, ἦς, ἦ.

Δυϊκός. εἰάν ἦτον, ἦτον.

Πληθυν. εἰάν ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Α Π Α Ρ Ε Μ Φ Α Τ Ο Ν .

Ἐνικός. Εἶναι.

Μέλλων. Ἐσεῖναι.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Ἐνεσώς.

Ἄρσ. Ὁ ὦν, τῷ ὄντος.

Θηλ. ἡ ἕσα, τῆς ἕσης.

Οὐδ. τὸ ὄν, τῷ ὄντος.

Μέλλων ἄ.

Ἄρσ. Ὁ ἐσόμενος, τῷ ἐσομένῳ.

Θηλ. ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.

Οὐδ. τὸ ἐσόμενον, τῷ ἐσομένῳ.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Καὶ περὶ τινῶν μὴ πάντας ἔχόντων τὰς Χρόνας
 ὑπερλήψεις, παρά τοις Πεζογράφοις. Καὶ πρῶτον πε-
 ρὶ τῷ Εἶμι, καὶ Ἴημι, καὶ Ἴεμαι.

ΕΙΜΙ ΤΟ ΠΟΡΕΥΟΜΑΙ
ΟΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Εἶμι, εἶς, καὶ εἶ, εἶσι.

Δυϊκός. ἴτον, ἴτον.

Πληθυν. ἴμεν, ἴτε, ἴσι, καὶ ἴασι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Εἶν, εἶς, εἶ.

Δυϊκός. ἴτον, ἴτω.

Πληθυν. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, καὶ ἴσαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶκα, εἶκας, εἶκε.

Δυϊκός. εἶκατον, εἶκατον.

Πληθυν. εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι.

Μέσος Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶα, εἶας, εἶε.

Δυϊ-

Δυϊκός. εἶατον, εἶατον.

Πληθυν. εἶαμεν, εἶατε, εἶασι.

Καὶ Ἑοπή τῷ ε. εἰς η. καὶ τῷ ι. ὑπο
γεγραμμένος.

Ἐνικός. Ἡ΄α, ἦας, ἦα.

Δυϊκός. ἦατον, ἦατον.

Πληθυν. ἦαμεν, ἦατε, ἦασι.

Καὶ Διαλύσει.

Ἐνικός. Ἡ΄ια, ἦϊας, ἦϊε.

Δυϊκός. ἦϊατον, ἦϊατον.

Πληθυν. ἦϊαμεν, ἦϊατε, ἦϊασι.

Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Εἶκειν, εἶκεις, εἶκει.

Δυϊκός. εἶκειτον, εἶκείτην.

Πληθυν. εἶκειμεν, εἶκειτε, εἶκεισθε,

Καὶ Μέσας.

Ἐνικός. Ἡ΄ειν, ἦεις, ἦει.

Δυϊκός. ἦειτον, ἦείτην.

Πληθυν. ἦειμεν, ἦειτε, ἦεισθε, καὶ ἦισθε.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Ἰ΄ον, ἶες, ἶε.

Δυϊκός. ἶετον, ἶέτην.

Πληθυν. ἶεμεν, ἶετε, ἶεσθε.

Οἱ δὲ ἄλλοι Χρόνοι ἐκ ἐν χρήσει.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Ἰ΄θι, καὶ εἶ, εἶπω.

Δυϊκός. ἶτον, ἶτων.

Πληθυν. ἶτε, ἶψασθε.

Ἄοριστος β΄.

Ἐνικός. Ἰ΄ε, ἰέπω.

Δυϊκός. ἴστον, ἴτων.

Πληθυν. ἴετε, ἴεψαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Εἶην, εἶης, εἶη.

Δυϊκός. εἶητον, εἶήτην.

Πληθυν. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἰοίμι, ἰοίς, ἰοί.

Δυϊκός. ἰοίτον, ἰοίτην.

Πληθυν. ἰοίμεν, ἰοίτε, ἰοίεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Εἰὰ ῶ, ἦς, ἦ.

Δυϊκός. εἰὰ ἦτον, ἦτον.

Πληθυν. εἰὰ ῶμεν, ἦτε, ῶσι.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Εἰὰ ἰῶ, ἰῆς, ἰῆ.

Δυϊκός. εἰὰ ἰῆτον, ἰῆτον.

Πληθυν. εἰὰ ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ.

Ἐνεσώς.

Ἰναί, κὲ ἰμεναί, κὲ ἰμεν, κὲ ἰνάί, κὲ εἶναί, δια
Διφθόγγα.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Ἐνεσώς.

Ἄρσ. Ὁ ἰὼν, τῷ ἰόντος.

Θηλ. ἡ ἰῶσα, τῆς ἰῶσης.

Οὐδ.

Οὐδ. τὸ ἰόν, τῆ ἰόντος.

Καὶ Θετικὸν Ἐπίρρημα, Ἰτέον.

ΙΗΜΙ ΔΑΣΥΝΟΜΕΝΟΝ, ΤΟ ΠΕΜΠΩ.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ἰμι, ἴης, ἴησι.

Δυϊκός. ἴετον, ἴετον.

Πληθυν. ἴεμεν, ἴετε, ἴεῖσι. Κοινῶς, καὶ ἰᾶσιν
Ἀττικῶς, καὶ ἰᾶσι Ποιητικῶς.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἰῶ, ἴης, ἴη.

Δυϊκός. ἴετον, ἴέτλω.

Πληθυν. ἴεμεν, ἴετε, ἴεσασ.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶκα, εἶκας, εἶκε.

Δυϊκός. εἶκατον, εἶκατον.

Πληθυν. εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασιν.

Ἵπερσωτελικός.

Ἐνικός. Εἶκειν, εἶκεις, εἶκει.

Δυϊκός. εἶκειτον, εἶκείτλω.

Πληθυν. εἶκειμεν, εἶκειτε, εἶκεισασ.

Ἀόριστος ᾶ.

Ἐνικός. Ἡκα, ἦκας, ἦκε.

Δυϊκός. ἦκατον, ἦκάτλω.

Πληθυν. ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκασ.

Καὶ Ἀττικῶς.

Ἐνικός. Ἐηκα, ἔηκας, ἔηκε.

Δυϊκός. ἐήκατον, ἐηκάτλω.

Πληθυν. ἐήκαμεν, ἐήκατε, ἐήκασ.

Ἄς.

Ἀόριστος β'.

Ἐνικός. Ἦν, ἦς, ἦ.
 Δυϊκός. ἔτον, ἔτλω.
 Πληθυν. ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Μέλλων α'.

Ἐνικός. Ἦσῶ, ἦσῃς, ἦσει.
 Δυϊκός. ἦσῶτον, ἦσῶτοσ.
 Πληθυν. ἦσομεν, ἦσῶτε, ἦσῶσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ἰέθι, ἰέτω.
 Δυϊκός. ἴετον, ἰέτων.
 Πληθυν. ἴετε, ἰέτωσαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶπε, εἰπέτω.
 Δυϊκός. εἶπετον, εἰπέτων.
 Πληθυν. εἶπετε, εἰπέτωσαν.

Ἀόριστος β'.

Ἐνικός. Ἔς, ἔτω.
 Δυϊκός. ἔτων, ἔτων.
 Πληθυν. ἔτε, ἔτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ἰείλω, ἰείης, ἰείη.
 Δυϊκός. ἰείητον, ἰείήτλω.
 Πληθυν. ἰείημεν, ἰείητε, ἰείησαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἵκοιμοι, εἵκοις, εἵκοι.
 Δυϊκός. εἵκοιτον, εἵκοίτην.
 Πληθυν. εἵκοιμεν, εἵκοιτε, εἵκοιεν.

Gram. Lasc.

h

Ἄδ.

'Αόριστος β΄.

Εἰικός. Εἶμῶ, εἶης, εἶη.

Δυϊκός. εἶητον, εἶήτω.

Πληθυν. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν, καὶ εἶεν.

Μέλλων α΄.

Εἵνικός. ἤσοιμι, ἤσοις, ἤσοι.

Δυϊκός. ἤσδοιτον, ἤσοίτω.

Πληθυν. ἤσοιμεν, ἤσοιτε, ἤσοισιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

'Ενεσώς.

Εἵνικός. Εἰὰν ἰῶ, ἰῆς, ἰῆ.

Δυϊκός. εἰὰν ἰῆτον, ἰῆτον.

Πληθυν. εἰὰν ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

Παρακείμενος.

Εἵνικός. Εἰὰν εἶπω, εἶπης, εἶπη.

Δυϊκός. εἰὰν εἶκητον, εἶκητον.

Πληθυν. εἰὰν εἶκωμεν, εἶκητε, εἶκωσι.

'Αόριστος β΄.

Εἵνικός. Εἰὰν ᾧ, ᾗς, ᾗ.

Δυϊκός. εἰὰν ᾗτον, ᾗτον.

Πληθυν. εἰὰν ᾧμεν, ᾗτε, ᾧσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεσώς. Ἴσῶμαι.

Παρακείμ. Εἰκῶμαι.

Αόριστος. Εἶναι. Ὄψεν Ἀφείναι, Καθεῖναι.

Μέλλων α΄. Εἴσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

'Ενεσώς.

Α'ρσ. Ο' ἰείς, τῶ ἰείπης.

Θηλ. ἡ εἶσα, τῆς εἶσης.

Οὐδ. τὸ ἰεὺ, τῆς ἰεῦτος.

Παρακείμενος.

Ἀρσ. Ὁ εἰκῶς, τῆς εἰκότος.

Θηλ. ἡ εἰκῆα, τῆς εἰκῆας.

Οὐδ. τὸ εἰκός, τῆς εἰκότος.

Ἄοριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ εἶς, τῆς εἶτος.

Θηλ. ἡ εἶσα, τῆς εἶσης.

Οὐδ. τὸ εἶ, τοῦ εἶτος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικός. Ἰῶμαι, ἴσαι, ἴσται.

Δυϊκός. ἰόμεθον, ἴεθων, ἴεθον.

Πληθυν. ἰόμεθα, ἴεθε, ἴσνται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἰόμενυ, ἴεσο, ἴετο.

Δυϊκός. ἰόμεθον, ἴεθον, ἴεθλυ.

Πληθυν. ἰόμεθα, ἴεθε, ἴσντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶμαι, εἶσαι, εἶται.

Δυϊκός. εἶμεθον, εἶθον, εἶθον.

Πληθυν. εἶμεθα, εἶθε, εἶνται.

Ὅθεν ἀφείμαι, ἀφείνται, καὶ Ἀττικῶς ἀφίονται.

Μετ' ὀλίγον Μόλων.

Ἐνικός. Εἶσομαι, εἶση, εἶσεται.

Δυϊκός. εἶσόμεθον, εἶσεθον, εἶσεθον.

Πληθυν. εἶσόμεθα, εἶσεθε, εἶσονται.

Ἵπερσυντελικός.

Ἐνικός. Εἶμλυ, εἶτο, εἶτο.

Δυϊκός. εἶμεθον, εἶθον, εἶθλυ.

Glichtl.

h 2

Πλη-

Πληθυν. εἶμεθα, εἶθε, εἶντον.

Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Εἶθω, εἶθης, εἶθι.

Δυϊκός. εἶθηπν, εἶθήτλω.

Πληθυν. εἶθημεν, εἶθητε, εἶθησαν.

Καὶ πλεονασμῶ τῷ ι. εἶθην, εἶθης, εἶθι.

Ὅθεν ἀφείθην, καὶ ἀφείθην.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Εἶθήσομαι, εἶθήση, εἶθήσεται.

Δυϊκός. εἶθησόμεθον, εἶθήσεθον, εἶθήσεθον.

Πληθυν. εἶθησόμεθα, εἶθήσεθε, εἶθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. Ἡκάμην, ἦκασο, καὶ ἦκω, ἦκατο.

Δυϊκός. ἦκάμεθον, ἦκαθον, ἦκάσλω.

Πληθυν. ἦκάμεθα, ἦκαθε, ἦκατο.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Εἶμω, εἶσο, εἶτο.

Δυϊκός. εἶμεθον, εἶθον, εἶθλω.

Πληθυν. εἶμεθα, εἶθε, εἶτο.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. Ἡσομαι, ἦση, ἦσεται.

Δυϊκός. ἦσόμεθον, ἦσεθον, ἦσεθον.

Πληθυν. ἦσόμεθα, ἦσεθε, ἦσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Ἰέσο, καὶ ἶε, ἰέθω.

Δυϊκός. ἰέθον, ἰέθον.

Πληθυν. ἰέθε, ἰέθωσαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶσο, εἶθω.

Δυϊκός. εἶθον, εἶθων.

Πληθυν. εἶθε, εἶθωσαν, καὶ εἶθων.

Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός, Ἐ΄θητι, ἐθήπω.

Δυϊκός. ἔθητον, ἐθήπων.

Πληθυν. ἔθητε, ἐθήπωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. ἦκαί, ἠκάθω.

Δυϊκός. ἠκαθον, ἠκάθων.

Πληθυν. ἠκαθε, ἠκάθωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. ἔσο, καὶ ἔ, ἔθω.

Δυϊκός. ἔθον, ἔθων.

Πληθυν. ἔθε, ἔθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. ἰείμην, ἰεῖο, ἰεῖτο.

Δυϊκός. ἰείμεθον, ἰεῖθον, ἰεῖθην.

Πληθυν. ἰείμεθα, ἰεῖθε, ἰεῖντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. εἶμην, εῖο, εῖτο.

Δυϊκός. εἶμεθον, εῖθον, εῖθην.

Πληθυν. εἶμεθα, εῖθε, εῖντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. εἴσοίμην, εἴσοιο, εἴσοιτο.

Δυϊκός. εἴσοίμεθον, εἴσοιθον, εἴσοίθην.

Πληθυν. εἴσοίμεθα, εἴσοιθε, εἴσοιτο.

Ἀόριστος ἄ.

Ἐνικός. ἐθήειν, ἐθήεις, ἐθήει.

Δυϊκός. ἐθήειτον, ἐθειήτην.

Πληθυν. ἐθειήμεν, ἐθειήτε, ἐθειήσαν.

Μέλλων ἄ.

Ἐνικός. ἐθήσοίμην, ἐθήσοίο, ἐθήσοιτο.

Δυϊκός. ἐθῆσοίμεθον, ἐθήσοισον, ἐθῆσοίθην.
 Πληθυν. ἐθῆσοίμεθα, ἐθήσοισθε, ἐθήσοιντο.
 Μέσος Μέλων α΄.

Ἐνικός. ἤσοίμην, ἤσοιο, ἤσοιτο.
 Δυϊκός. ἤσοίμεθον, ἤσοισον, ἤσοίθην.
 Πληθυν. ἤσοίμεθα, ἤσοισθε, ἤσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικός. Ἐὰν ἰῶμαι, ἰῆ, ἰῆται.
 Δυϊκός. ἐὰν ἰώμεθον, ἰῶσον, ἰῶσον.
 Πληθυν. ἐὰν ἰώμεθα, ἰῶσθε, ἰῶνται.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Ἐὰν εἰῶμαι, εἰῆ, εἰῆται.
 Δυϊκός. ἐὰν εἰώμεθον, εἰῶσον, εἰῶσον.
 Πληθυν. ἐὰν εἰώμεθα, εἰῶσθε, εἰῶνται.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐὰν ἐθῶ, ἐθής, ἐθή.
 Δυϊκός. ἐὰν ἐθήτον, ἐθήτον.
 Πληθυν. ἐὰν ἐθῶμεν, ἐθήτε, ἐθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐὰν ἦκωμαι, ἦκη, ἦκηται.
 Δυϊκός. ἐὰν ἠκώμεθον, ἠκησον, ἠκησον.
 Πληθυν. ἐὰν ἠκώμεθα, ἠκησθε, ἠκωνται.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐὰν ὦμαι, ῆ, ῆται.
 Δυϊκός. ἐὰν ὦμεθον, ῆσον, ῆσον.
 Πληθυν. ἐὰν ὦμεθα, ῆσθε, ὦνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσώς. Ἰ΄εσθαι.
 Παρακείμ. Εἶσθαι. ἔσθω ἀφείσθαι, καὶ ὑφείσθαι.

Με-

Μετ' ὀλίγον Μέλ. Εἴσεσθαι.
 Ἀόριστος ἄ. Εἴθῆναι.
 Μέλλων ἄ. Εἴθῆσεσθαι.
 Μέσος Ἀόριστος ἄ. Ἡκαθῆναι.
 Μέσος Ἀόριστος β'. Εἴθαι. ἔθεν προεσθαι, καὶ ἀφέσθαι.
 Μέσος Μέλλων ἄ. Ἡσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἰεμεσῶς.

Ἀρσ. Ὁ ἰεμεσός, τοῦ ἰεμεσῶς.
 Θηλ. ἡ ἰεμεσῆ, τῆς ἰεμεσῆς.
 Οὐδ. τὸ ἰεμεσον, τοῦ ἰεμεσῶς.

Παρακείμεσος.

Ἀρσ. Ὁ εἰμεσός, τοῦ εἰμεσῶς.
 Θηλ. ἡ εἰμεσῆ, τῆς εἰμεσῆς.
 Οὐδ. τὸ εἰμεσον, τοῦ εἰμεσῶς.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ εἰσόμεσος, τοῦ εἰσομσῶς.
 Θηλ. ἡ εἰσομσῆ, τῆς εἰσομσῆς.
 Οὐδ. τὸ εἰσόμεσον, τοῦ εἰσομσῶς.

Ἀόριστος ἄ.

Ἀρσ. Ὁ ἐθεῖς, τοῦ ἐθεσῶς.
 Θηλ. ἡ ἐθεῖσα, τῆς ἐθεῖσης.
 Οὐδ. τὸ ἐθεσῶ, τοῦ ἐθεσῶς.

Μέλλων ἄ.

Ἀρσ. Ὁ ἐθησόμεσος, τοῦ ἐθησομσῶς.
 Θηλ. ἡ ἐθησομσῆ, τῆς ἐθησομσῆς.
 Οὐδ. τὸ ἐθησόμεσον, τοῦ ἐθησομσῶς.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ἀρσ. Ὁ ἠκάμεσος, τοῦ ἠκαμσῶς.
 Θηλ. ἡ ἠκαμσῆ, τῆς ἠκαμσῆς.
 Οὐδ. τὸ ἠκάμεσον, τοῦ ἠκαμσῶς.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ ἔμπος, τῶ ἔμψ.

Θηλ. ἡ ἐμψή, τῆς ἐμψῆς.

Οὐδ. τὸ ἔμψον, τῶ ἔμψ.

Μέσος Μέλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ ἡσόμενος, τῶ ἡσομψ.

Θηλ. ἡ ἡσομψή, τῆς ἡσομψῆς.

Οὐδ. τὸ ἡσόμενον, τῶ ἡσομψ.

Εὐρίται καὶ Ἰημι ψιλόμενοι, τὸ Πορεύομαι. Κλί-
νεται δ' ὁμοίως τῷ δασυνομψῶ.

ΦΗΜΙ, ΤΟ ΛΕΓΩ, ΑΠΟ ΤΟΥ ΦΑΩ ΦΩ.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐτεσῶς.

Ἐνικός. Φημι, φῆς, φησί.

Δυϊκός. φατὸν, φατῶν.

Πληθυν. φασὶ, φατέ, φασί.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Ἐφίω, ἔφης, ἔφη.

Δυϊκός. ἐφατον, ἐφάτῳ.

Πληθυν. ἐφασαν, ἐφατε, ἐφασαν.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐφισα, ἔφισας, ἔφισε.

Δυϊκός. ἐφήσατον, ἐφισάτην.

Πληθυν. ἐφήσαμεν, ἐφήσατε, ἐφισαν, καὶ ἔφασ.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐφίω, ἔφης, ἔφη.

Δυϊκός. ἔφητον, ἐφήτῳ.

Πληθυν. ἔφησαν, ἔφητε, ἔφισαν.

Μέλων α΄.

Ἐνικός. Φήσω, φήσεις, φήσει.

Δυϊκός. φήσετον, φήσετον.

Πληθυν. φήσομεν, φήσετε, φήσασι.

Μέσος Μέλλων β΄.

Ενικός. Εἶφαμι, ἔφασο, ἔφατο.

Δυϊκός. ἐφάμεθον, ἔφαθον, ἐφάθην.

Πληθυν. ἐφάμεθα, ἔφαθε, ἔφαντο.

Π Ρ Ο Σ Τ Α Κ Τ Ι Κ Α .

Ἐνεσώς.

Ενικός. Φᾶθι, φάτω.

Δυϊκός. φάπν, φάπν.

Πληθυν. φάτε, φάτωσαν.

Ἀόριστος β΄.

Ενικός. Φῆθι, φήτω.

Δυϊκός. φήτον, φήτων.

Πληθυν. φήτε, φήτωσαν.

Ε Υ Κ Τ Ι Κ Α .

Ἐνεσώς, καὶ Ἀόριστος β΄.

Ενικός. Φαίλω, φαίης, φαίη.

Δυϊκός. φαίητον, φαίητίν.

Πληθυν. φαίημεν, φαίητε, φαίησαν, καὶ φαίεν.

Ἀόριστος α΄.

Ενικός. Φήσαιμι, φήσαις, φήσαι.

Δυϊκός. φήσαιτον, φησαιτίν.

Πληθυν. φήσαιμεν, φήσαιτε, φήσαιεν.

Αἰολικῶς.

Ενικός. Φήσεια, φήσειας, φήσειε.

Δυϊκός. φησείατον, φησείατίν.

Πληθυν. φησείαμεν, φησείατε, φήσειαν.

Μέλλων α΄.

Ενικός. Φήσοιμι, φήσοις, φήσοι.

Δυϊκός. φήσοιτον, φησοίτίν.

Πληθυν. φήσοιμεν, φήσοιτε, φήσοιεν.

ΥΠΟ-

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.
ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ἄριτος ἀ.

Ἐτικός. Ἐὰν φήσω, φήσης, φήση.

Δυϊκός. ἰὰν φήσητε, φήσετε.

Πληθυν. ἰὰν φήσωμεν, φήσητε, φήσωσι.

Ἄριτος β΄.

Ἐτικός. Ἐὰν φῶ, φῆς, φῆ.

Δυϊκός. ἰὰν φῆτε, φῆτο.

Πληθυν. ἰὰν φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Α Π Α Ρ Ε Μ Φ Α Τ Α.

Ἐπισώς. Φῶαι.

Ἄριτος ἀ. Φῆσαι.

Ἄριτος β΄. Φῆται.

Μέλλων ἀ. Φήσει.

Μέσος Ἄριτος β΄. Φῆθαι.

Μ Ε Τ Ο Χ Α Ι.

Ἐπισώς.

Ἄρσ. Ὁ φᾶς, πῦ φαίης.

Θηλ. ἡ φᾶσα, πῆς φᾶσης.

Ουδ. τὸ φαί, πῦ φαίης.

Ἄριτος ἀ.

Ἄρσ. Ὁ φήσας, πῦ φήσανης.

Θηλ. ἡ φήσασα, πῆς φησᾶσης.

Ουδ. τὸ φήσαι, πῦ φήσανης.

Μέλλων ἀ.

Ἄρσ. Ὁ φήσων, πῦ φήσωνης.

Θηλ. ἡ φήσασα, πῆς φησᾶσης.

Ουδ. τὸ φῆσει, πῦ φήσωνης.

Μέσος Ἄριτος ἀ.

Ἄρσ. Ὁ φάμιος, πῦ φαμίου.

Θηλ. ἡ φαμίου, πῆς φαμίου.

Ουδ. τὸ φάμιον, πῦ φαμίου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΙΣΜΙ.

ΤΗΣ Α΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Φίλημι	βλήμι	άλύκτιμι
ἐνημι	ἐνίσπημι	σβῆμι
ἄχημι	αἶνημι	χῆμι
ὄημι	τέλημι	φρήμι.

ΤΗΣ Β΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ἰθύνημι	πίσσημι, ἤ	γέλημι
ἄλημι	πίσσημι	αείσημι
εἴκυμι	πέθλιμι, ἤ	ἀφίημι
κτῆμι	κλύμι	πίμπλημι.

ΤΗΣ Γ΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ἔλευθέρωμι	δοκίμωμι	γνώμι.
------------	----------	--------

ΤΗΣ Δ΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ἄγνυμι	ὄμνυμι	πταίνυμι
κλύμι	μίγνυμι	φῶμι
ῥώνυμι	ὄλνυμι	ὀμόργνυμι
σβώνυμι	πήγνυμι	σῶνυμι.

Π Ε.

τα, καὶ τὰ εἰς μι, εἰς κα, ποιούσι τὸ Παρακείμενον.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Παῦ δὲ ῥῆμα ἢ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται, ἢ Διφθόγγου, ἢ Συμφώνου· εἰ μὲν ἀπὸ Φωνήεντος, ἢ Μεταβολικῆ, ἢ Ἀμεταβόλου.

Περὶ τῶν ἀπὸ Ἀμεταβόλου Φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ Ἀμεταβόλου, δηλοῦντι, κ, ι, υ, ω, οὐδεμία ῥοπή γίνεται ἐν τοῖς Παρακείμενοις· οἶον, ἠχίω, ἠχῶ, ἠχεον, ἠχην, ἠχηκα, ἠχήκη, ἠχισα. ἰξεύω, ἰξευον, ἰξευκα, ἰξεύκειν, ἰξευσα. ἰβρίζω, ἰβριζον, ἕβρικα, ἰβρίκειν, ἕβρισα. ὠφείλω, ὦ, ὠφέλιον, εν, ὠφέληκα, ὠφελήκειν, ὠφέλησα· ταῦτά πε, κ. Ἀμετάβολα προσηγόρευται, ὡς μὴ ῥεπόμενα.

Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ Φωνήεντος Μεταβολικῆ, εἴτην ῥεπτῆ, δηλοῦντι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς Παρακείμενοις, ὡς ῥοτικῶν αὐξήσιν καλεῖται. Καὶ εἰ μὲν ἀρχεται ἀπὸ τῆ α, ῥεπεται Κοιτῶς τὸ α εἰς η· οἶον, ἀρύω, λῦσον, ἠρυκα, λυέκειν, λῦσσα. εἰς αἰρεῖται τὸ ἀηθέσσω, ἀηθέσον, καὶ ἀηθίζομαι, ἀηθίζόμεν, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύω ηη, κ. ἄω, τὸ πνέω, ἄον, ἴτα μὴ συγέμπεση τῶν ἦον, καὶ αἴω, τὸ ἰκέω, αἴον, ἴτα μὴ συγέμπεση τῶν ἦτον, τῶν ἐπορευόμεν.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχεται, ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς η· οἶον, ἐλέω, ὦ, ἠλέσον, εν, ἠλέηκα, ἠλεήκειν, ἠλέησα. πλὴν τῶν σισυμειωμένων, ἐν οἷς μένουσι τὸ ε, προσλαμβάνει καὶ ι· οἶον, ἔχω, εἶχοι. ἔπω, εἶπον, ἔλω, εἶλον, ἐσπύκω, εἶσπύκειν.

κῆν. ἔπομαι, εἰπόμην. ἑάω, ὦ. εἶσον, ὦν. ἐσ-
τιῶ, εἰσίων. ἐρπύζω, εἴρπυζον. ἔρπω, εἴρπον.
ἔλκω, εἴλκον. ἐλκύω, εἴλκυσον. ἐρύω, εἴρυσον. ἐ-
θίζω, εἴθιζον. ἔθω, εἴωθα. ἔω, εἶμαι. ἐργά-
ζομαι, εἴργαζόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ο μικρῆς, ἔρεπεται τὸ ο μικρὸν εἰς
ω μέγα, οἶον, ἐνομάζω, ἐνόμαζον, ἐνόμακα, ἐ-
νομάκειν, ἐνόμασα. Παρὰ Ποιηταῖς δὲ τὰ τριαῦτα
ἀνάυξιστα, εἴτε ἀτρεπτα μέρουσι, διὰ τὸ μέτρον,
ἔθει Ἰωνικῶ. οἶον, ἄκασον, ἀτί ἤκουσον. ἔλαυ-
νον, ἀτί ἤλαυνον. ἐνόμηνον, ἀτί ἐνόμηνε.

Περὶ τῆς Ἀττικῆς Παρακειμένης.

Ὅτε δὲ τὸ Ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν Μεταβολι-
κῶν πύτων Φωνισμένων, οἱ Ἀττικοὶ ποιῶσιν ἴδιον
Παρακείμενον Ἐνεργητικόν, καὶ Παθητικόν, καὶ Μέ-
σον, τὰ Ἀρχτικὰ δὴ ἄλλα Γράμματα τοῦ Ἐνεστώτος
προσιθέμετες τῷ Κοινῷ Παρακειμένῳ, καὶ τὴν ξίτην
συλλαβὴν συσέλλοντες τῆς Ἀττικῆς τετρασυλλάβου, εἰ-
μακρὰ εἶη. οἶον, ἀκῶ, ἤκκα Κοινῶς, καὶ ἀκῆ-
κα Ἀττικῶς. ἀλείφω, ἤλειφα Κοινῶς, καὶ ἀλή-
λιφα Ἀττικῶς. ἐλεύθω, ἤλευθα Κοινῶς, καὶ ἐλή-
λυθα Ἀττικῶς, Μέσος Παρακείμενος. ἐνέγκω,
ἐνόχα Κοινῶς, καὶ ἐνώοχα Ἀττικῶς. ἐμῶ, ἐμο-
κα Κοινῶς, καὶ ἐμώοκα Ἀττικῶς. ὀλέω, ὦ. ὦ-
λεκα, καὶ ὀλώλεκα. ἐρίσσω, ἄρυκα, καὶ ἐρώρυχα.
ὄλλω, ὦλα. Μέσος Παρακείμενος, καὶ Ἀττικῶς,
ὄλωλα. ἐμοίως καὶ ἐν τοῖς Παθητικοῖς. οἶον, ἤ-
λειμαι, ἀλήλιμαι, ἤρισμαι, ἐρήρισμαι. ἐν ἐ-
νίοις δὲ μόνον προσιθέασιν ε. οἶον, ἔσμαι, ἔωσ-
μαι. ὠνημαι, ἐώνημαι. ὠνέμην, ἐωνέμην, ὠρα-
κα, ἐώρακα. ὠρων, ἐώρων. ἀῶγα, ἀέωγα. τὸ δὲ
ξυ.

ξυθέηκε, καὶ εἶπε, Ποιητικά. εὔρηται δὲ καί τι-
να, ὧν ἡ τρίτη Συλλαβὴ ἐσυσέλλεται. οἶον, ἀ-
λήλειμαι. ἐρήρεια, ἀπὸ τῆς ἐρείδω, καὶ ὠρηκα,
ὠρώρηκα, ἀπὸ τῆς ὀρώ.

Περὶ τῶν ἀπὸ Διφθόγγων ἀρχομένων Ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ Διφθόγγων ἀρχεται τὸ Ῥῆμα, ἢ ἀ-
πὸ βεπτήσ, ἢ ἀπὸ ἀφέπτσ. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπ-
του, δηλονότι ευ, ει, ου, εἰς εὐμία τροπὴ γίνεται.
οἶον, εὔδω, εὔδον, καὶ ηὔδον, Ἀττικῶς. εἰκάζω,
εἰκάζον. ἐρέω, ὦ, ἔρεον, εν. εἰ δὲ ἀπὸ βεπτήσ,
δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ βροπὴ τῶν Με-
ταβολικῶν Φωνισμάτων. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς αι, βέ-
πεται τὸ α εἰς η. καὶ τὸ ι ὑπογράφεται, ὄθου καὶ
τὸ η Δίφθογγός ἐστι Καταχρηστική. οἶον, αἶρω,
ἦρον, ἦρκα, ἦρκειν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται
τὸ α εἰς η. οἶον, αὐλέω, ὦ, ἦυλεον, εν, ἦυλη-
κα, ἦυλήκειν, ἦυλησα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, βέπε-
ται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφε-
ται. ὄθου καὶ τὸ ω, Δίφθογγός ἐστι Καταχρηστική.
οἶον, οἰακτεῖρω, ὦκτερον, ὦκτεира, πλὴν τῶν σε-
σημειωμένων ἀτρέπτων. οἶον, οἰῶμαι, οἰῶθῆναι.
οἰμῶ, οἰμησα. οἰνῶ, οἰνησα. οἰστρώ, οἰστρησα.
οἰωιίζομαι, οἰωνισάμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκο-
πησα. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλησα. οἰακίζω, οἰά-
κισα. οἰακονομῶ, οἰακονόμησα. οἰακοστροφῶ,
οἰακοσρόφησα. οἷοι δὲ, καὶ τὸ οἰδαίνω, καὶ οἰακ-
ρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ Συμφώνων ἀρχομένων Ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ Συμφώνων ἀρχεται τὸ Ῥῆμα. ὁ Πα-
ρατατικός, καὶ ὁ Ἀόριστος πρῶτος, καὶ δεύτερος
πρῶτος.

προσλαμβάνουσιν ε, ὅπερ Συλλαβικὴν αἴτησιν κα-
λέμεν. οἶον, γράφω, ἔγραφον, ἔγραφα, ἔγραφον.

Περὶ Παρακειμένης, καὶ τότε αἰαδιπλασιάζεται.

Ὅτε δὲ ὁ Παρατατικὸς τῶν ἀρχεται ἀπὸ μα-
κρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχεται καὶ
ὁ Παρακείμενος. οἶον, ἠγέραζον, ἠγέρακα, ἔφ-
θειρον, ἔφθαρα. ἔσπειρον, ἔσπαράκα. Ὅτε δὲ ἀρ-
χεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοιῆς, αἰαδιπλασιάζεται
ὁ Παρακείμενος διὰ τοῦ Συμφώνου τοῦ Ἐνεστώτος.
οἶον, ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλεγον, λέλεχα. ἔλειπον,
λέλειφα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔγλυπον, γέγλυφα.
ἔπλυνον, πέπλυκα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ
τῶ γρω καὶ γρη. οἶον, γνωρίζω, ἐγνωρίζον, ἐγνω-
ρίκα. γρηγορέω, ὦ. ἐρηγορέον, ἐρηγόρευον, ἐρη-
γόρηκα. διὰ τοῦ κακοφωνίας οὐκ αἰαδιπλασιάζοι-
ται. καὶ τῶ ἀρχομένων ἀπὸ ρ. οἶον, ῥητρεύω,
ἐρρήτρευκα. τὰ δὲ ῥεφυπωμακά, καὶ ἄλλα, ποιη-
τικά. καὶ τῶ ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ.
οἶον, ζῶ, ἔζηκα, ξέω, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλκα,
τὰ δὲ ἀπὸ δασέων, θ, φ, χ, ἀρχόμενα, αἰα-
διπλασιάζονται μόνον, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς
ψιλὰ. ὦν τὸ θ, εἰς τ, ἔπιπεται. οἶον, θεωρέω,
ω, τεθεώρηκα, τὸ φ, εἰς π. οἶον, φωνέω, ὦ, πε-
φώνηκα, τὸ χ, εἰς κ. οἶον, χωτεύω, κευχάτευκα.
ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστώτης ἀρχεται ἀπὸ τοῦ λ, ἢ μ, οἱ
Ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον Παρακείμενον, ἐβόλη
τῶ πρῶτε λ, καὶ μ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι. οἶον,
λήβω, λήψω, λέληθα Κελῶς, καὶ εἴληθα Ἀττι-
κῶς. λήχω, λήξω, λέληχα, καὶ εἴληχα. μείρομαι,
μερέμαι, μέμαρμαι, καὶ εἴμαρμαι, ὅθεν εἴμαρμέ-
νη. ὅτε δὲ ὁ Παρακείμενος ἀρχεται ἀπὸ Συμφώ-

κ, βραχίαν ἔχει τὴν ἀρχῆσαν ἢ κοινὴν. σθεσι-
κείωται τὸ πέπταμαι, πέπτωκα, κέκτημαι, μέ-
νημαι, εἰ γὰρ καὶ ἔχ ἔχουσιν ἄφωνον πρὸ Ἀμετα-
βόλης, πλὴν ποιῶσι Κοινὴν Συλλαβίαν.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς δὲ λαμβάνει τὸ θ, αὐξήσιν.
Ἰον, γέγραφα, ἐγγράφειν. τέτυφα, ἰτετύφειν.

Περὶ τῆς Αὐξήσεως τῶν Συλλήθων Ῥημάτων.

Τῶν οὕτως ἔχόντων, δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅτε αἱ
Προθέσεις ἔδωκ ἄλλο πλὴν τῆ Ῥήματος σημαίνουσιν ἐν
τῇ συλλήθει, γίνεται ἡ συλλήθης αἴξησης ἐν τῇ
ἀρχῇ τῆ Ῥήματος πρὸ τῆς Προθέσεως. οἷον, ἐνέ-
τω, ἔνθεπον. καθεύδω, ἐκάθευον. καθαίρω, ἐ-
κάθαιρον. Ὅτε δὲ πλὴν αὐτῆ σημαίνουσι, γίνε-
ται ἡ αὐξησης μετὰ τὴν Πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τῆ Ῥή-
ματος. οἷον, παρακέω, παρήκεον. ἐπομνύω, ἐ-
τώμνυον. ἐπαινῶ, ἐπήνεον. καταγράφω, κατέγρα-
ρον. ἐπιστέλλω, ἐπέστελλον. ἐν τῆτοις γὰρ εἰσέρχο-
μένης τῆς αὐξήσεως, ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς
Προθέσεως. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ Προθέσεων, ἔ-
δει Ἀττικῶν, ἔξωθεν ποιῶσι τὴν αὐξησην. οἷον,
κῆτιβολῶ, κῆτιβόλεον. ἀμφισβητῶ, ἀμφισβήτουον.
τὸ δὲ ἐνοχλῶ, ἐνώχλεον. καὶ ἀνορθῶ, ἐνώρθην.
καὶ ἀνέχομαι, ἐνεχόμενον. καὶ παροινῶ, ἐπαρώνην, καὶ
πεπαρώνηκα. καὶ διαίτῶ, δεδιήτηκα, διπλῶν τὴν
αὐξησην ποιῶσιν. Ἔτι ἐνταῦθα τὰ ἀπὸ τοῦ ἴους, καὶ
ου, ἀρχόμενα, ἔσωθεν αὐξήσιν. οἷον, δυσάπισῶ,
δυσηπίσην. δυσάρεσῶ, δυσηρέσην. εὐορκῶ, εὐώρ-
κην. εὐεργετῶ, εὐεργέτην. εὐαγγελίζομαι, εὐηγ-
γελίζόμενον. Τῶν οὕτως εἰρημνῶν, σχηματισθῶν
καὶ εἰη καὶ τῆς Χρόνης εἰδικῶς, καὶ τινὰς Κανόνας
ἀναγκαιοτάτης ἐκδοτέον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ.

Ὁ Μέσος Παρακείμενος, τέτυπα, διὰ π. περι-
 ισέον, ὅτι, ὅτε ὁ Ἐνεσῶς δι' εὐδὸς ἀπλοῦ Συμ-
 ῶν εκφέρεται, διὰ τὴ αὐτῆ καὶ ὁ Μέσος Παρα-
 κείμενος. οἶον, λέγω, λέλεγα. πείθω, πέποιθα.
 ἵπω, ἴλοιπα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεσῶς διὰ δύο Συμ-
 ῶν εκφέρεται, τότε ὁ Μέσος Παρακείμενος φύ-
 ἴττει τὸ Σύμφωνόν τοῦ Ῥηματικῆ, ὅπερ ἀπὸ τῆ
 μεσῶτος παράγεται. οἶον, ἀπὸ τῆ κλέπτω, κλα-
 ἢ τὸ Ῥηματικόν, ὁ Μέσος Παρακείμενος, κέ-
 ἴοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος, ὁ Μέσος Παρα-
 κείμενος, τέτυπα. ἀπὸ τῆ βλάπτω, βλάβη, βέ-
 λαβα, Μέσος Παρακείμενος, ἐς καὶ ἀπὸ τῆ βλάβω
 ἔνεται. Εἰ δὲ τὸ Ῥηματικόν δύο Σύμφωνα ἔχω
 τῆ Ἐνεσῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ Μέσος Πα-
 κείμενος. οἶον, ἀπὸ τῆ ρέγκω, ρόγκος, ὁ Μέ-
 ρος Παρακείμενος, ἔρρογκα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεσῶς
 ἴμων εἰς ζ, ἢ εἰς δύο ας, εἰς ξ, τὸν Μέλλοντα
 κεί, τότε ὁ Μέσος Παρακείμενος τὸ γ, ἔχει.
 οἶον, κράζω, κράξω, κέκραγα. πλήσσω, πλήξω,
 ἵπληγα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεσῶς εἰς ζω, λήγων, εἰς
 τὸν Μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ, ὁ Μέσος Παρακεί-
 κος ἔχει. οἶον, φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὅ-
 δὲ ὁ Ἐνεσῶς καθάρως προφέρεται, καὶ ὁ Μέ-
 ρος Παρακείμενος ὁμοίως. οἶον, ἀκούω, ἠκούα-
 ρινῶς, καὶ ἀκήκα Ἀττικῶς. Παραλήγουσαν δὲ
 ἢ αὐτῶ ἔχει ὁ Μέσος Παρακείμενος τῆ πρῶ-
 Παρακειμεσῶ. οἶον, τέτυφα, τέτυπα. πέπλη-
 ε, πέπληγα. νεύηκα, νεύηθα. Ὅτε δὲ εὐρεθῆ
 ἐν δισυντάβῳ Μέλλοντι, εἰ μὲν μόνον, ἔπέ-
 εἰς ο, μικρόν, ἐν τῷ Μέσῳ Παρακειμεσῶ
 ἔτιχεν ἰ 2 ὄιον,

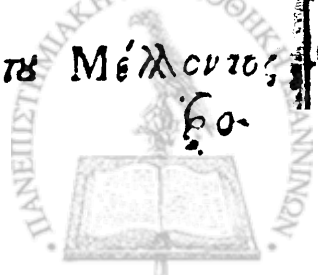
οἶον, λέξω, λέλογα. τέξω, τέποκα. γυνῶ, γέγονα. σπερῶ, ἔσπορα. φθερῶ, ἔφθορα. Εἰ δὲ μετατῆς ι, ἐν Διφθόγγῳ ει, ὁμοίως τὸ ε, ζέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι, προσγράφεται. οἶον, πείθω, πείσω. πέπεικα, πέποιθα. εἶδω, εἶσω, εἶκα, οἶδα. εἶκω, εἶξω, οἶκα, καὶ Ἀττικῶς, ἔοικα. Τὰ δὲ διςίλλαβα εἰς σὺ λ, τῆρσι τὸ ε, καὶ ἐν τῷ Μέσῳ Παρακειμσίῳ. οἶον, μέλω, μελῶ, μέμελα, καὶ μέμηλα, ζοπῆ τῆς ε, εἰς η. ὄθου μεμηλῶς. τελῶ, τέτελα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστώς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ Μέσος Παρακείμενος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει. οἶον, κάμνω, κέκαμα. τέμνω, τέταμα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστώς τῆς αι, Διφθόγγῳ παραλήγει, ζέπεται τὸ α, εἰς η, ἐν τῷ Μέσῳ Παρακειμσίῳ, καὶ τὸ ι, ὑπογράφεται. οἶον, φαίνω, πέφνηκα. χαίτω, κέχηκα. μαίνω, μέμηνα. δαίω, δαίδηκα. Ὅτε δὲ ὁ Μέσων περιπυσυλλαβεῖ τῆς Ἐνεστώτος, τότε ὁ Παρακείμενος τῆς Μέσῳ Παρακειμσίῳ. οἶον, δεπῶ, δεπήσω, δεδέπηκα, δεδέπα. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἐκτυπα. αἰωγῶ, αἰωγήσω, ἠνώγηκα, ἠνωγα. Ἐτι πολλὰ κίς οἱ αὐτοί εἰσι Πρῶτοι Παρακείμενοι καὶ Μέσοι. οἶον, γέγραφα, ἔλειφα.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΥ.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τῆς Παρακειμσίῳ, ζοπῆ τῆς α, εἰς ειη, προπεθούτος τοῦ ε, τῆς αὐξήσεως. οἶον, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. φυλάττει δὲ πάντα τὰ τῆς Παρακειμσίῳ.

ΠΕΡΙ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Ὁ Πρῶτος Ἀόριστος ἀπὸ τῆς Πρῆτης Μέλλοντος,

οπῆ τῷ ω, εἰς α. οἶον, τυψα, ἔτυψα. ἔχει δὲ
 αὐτὴν παραλήγουσα πρὸς Μέλιοντι· κὶ ἢ φύσει
 μακρὰ παραλήγει. οἶον, ἐποίησα. ἢ θέσει
 ἴον ἐπλεξα. ἢ φύσει κὶ θέσει. οἶον, ἡμεψα. ἢ
 θέσει παρὰ Ποιηταῖς. οἶον, ἐτέλεσα. ἔχει δὲ
 λικὰ Ἠμίφωνα ἐπτά· ψ, οἶον, ἔτυψα· ξ,
 ἴον, ἔλεξα· σ, οἶον, ἐποίησα. λ, οἶον, ἔσειλα.
 ρ, οἶον, εἴπειρα. ρ, οἶον, εἴπειρα.
 φυλάττει δὲ αἰεὶ τὸ Σύμφωνον τῷ Μέλιον-
 τος. οἶον, λέξω, ἔλεξα. ποιήσω, ἐποίησα. Σε-
 ημείωται τὸ ἔδωκα, ἔθικα, ἔβουκα, ἦκα, εἴ-
 α, ἔξω τῷ Κατόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ εἶκον, Βοι-
 πῶν, ἔροπῆ τοῦ η, εἰς ξ, ὡσπερ τὸ εἶξασιν ἀντὶ
 ἔκασιν. Σημειώση δὲ καὶ τῆς πέμπτης Συζυ-
 γίας Ἀόριστος Πρώτος, φύσει μακρὰ παραλήγου-
 ρος. ὅτε γὰρ ὁ Μέλιον αὐτῷ περιπατώμενος ἔχει
 ὁ Ἀόριστος προσλαμβάνει ι. οἶον, νεμῶ, εἴπει-
 α. σπερῶ, ἔπειρα. σελῶ, ἔσειλα. φθερῶ, ἔφ-
 ειρα. Ὅτε δὲ τὸ α, μόνον ἔχει ὁ Μέλιον, ἔπει-
 ει αὐτὸ εἰς η, ὁ Ἀόριστος. οἶον, ψαλῶ, ἔψηλα·
 γαλῶ, ἦγηλα. Ὅτε δὲ τὸ α, ἀπὸ τῆς αἰ, Διφ-
 ῶγγος τοῦ Ἐνεσῶτος, ὁμοίως ἔπει αὐτὸ εἰς η,
 φυλάττει αὐτὸ μακρόν· οἶον, φαίνω, φανῶ, ἔ-
 ψα. χαίνω, χανῶ, ἔχλω. σημαίνω, σημανῶ·
 τήμινα, κὶ ἐσήμινα, κὶ ἐθήμινα, κὶ ἐχλίμανα,
 ἴα, μακρὰ ἐντός.

ΠΕΡΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

Ὁ Δεύτερος Ἀόριστος εἰς ον, λήγει. οἶον, ἔτυ-
 ον, φυλάττων τὸ Σύμφωνον τοῦ Μέλιον Παρακεί-
 σῆς. ὅσα ἐν εἴρηται ἐπὶ αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τῷ Ἀό-
 ριστῷ Δευτέρῳ ρηθῆσεται. Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς δι-
 ερός.

ἀπλῆ Συμφώνη ἐκφέρεται, διὰ τῆ αὐτῆ κὶ ὁ Μέσος Παρακείμενος, καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος. οἶον, λείπω, λείλοιπα, ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστώς διὰ δῖω Συμφώνων ἐκφέρεται, δι' εἶ τὸ Ῥηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τῆ αὐτῆ καὶ ὁ Μέσος Παρακείμενος καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος. οἶον, σκάπτω, σκαφή, ἔσκαφα, ἔσκαφον. βλάπτω, βλάβη, βέβλαβα, ἔβλαβον. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστώς εἰς ζω, ἢ εἰς αω λήγων, εἰς ξ, τὸν Μέλλοντα ποιεῖ, ὁ Μέσος Παρακείμενος, καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος τὸ γ, ἔχουσιν οἶον, κράζω, κράξω, ἐκράξα, κέκραγα, ἐκραγον. ὀρύσσω, ὀρύξω, ὠρυγα, ὠρυγον. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστώς εἰς ζω, λήγων, εἰς σω, τὸν Μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ, ὁ Μέσος Παρακείμενος, καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος ἔχουσιν. οἶον, φράζω, φράσω, πέφραδα, ἐφραδον. Ὅτε δὲ ὁ Μέσος Παρακείμενος καθαρῶς ποροφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ Ἀόριστος. οἶον, ἤκουα, ἤκουον. Ἐτι, ὅτε ὁ Δεύτερος Ἀόριστος ἀπὸ Βαρυτόνου Θέματος γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ τῷ Πρώτῳ. οἶον, ἔτυψα, ἔτυπον, ἤκουσα, ἤκουον. Ἀπὸ δὲ Περιπωμείου γινόμενος, ἐλαττεῖται. οἶον, ἔδραπῶ, ἔδραπῆσα, ἔδραπον, μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον, χραῖσμά, ἐχραίσμησα, ἐχραῖσμον. ὀδισθῶ, ὠλίθησα, ἄλιθον, κτυπῶ, ἐκτύπησα, ἐκτυπον, ἀνωγῶ, ἠνώγησα, ἠνώγον. Ἐτι εἰ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος δισύλλαβος καὶ ὑπερδισύλλαβος, εἴτε ἀπὸ Βαρυτόνης, εἴτε Περιπωμείας Θέματος γίνεται, βραχυπαραληκτεῖ, Διχρόνῳ παραλέγων. οἶον, ἔτυπον, ἔγραφον, ἔλιπον. καὶ εἰ μὴ εἰς ἑν, Δίφθογγος ἐν τῷ Ἐνεστώτι, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ Δευτέρῳ. οἶον, φεύγων, ἐφυγον, τεύχω, ἐτευχον, ἐλεύθω, ἠλυθον, εἰ δὲ αὐ, τὸ υ, οἶον, παῖω.

αύω, ἔπαον· ὁμοίως εἰ ἔστιν εἰ, ἀποβάλλεται τὸ
οἶον, λείπω, ἔλιπον. πείθω, ἔπιθον. ὀφεί-
λω, ὠφίλον. ἔτι εἰ ἔστιν αἰ, ἀποβάλλεται τὸ ι·
οἶον, φαίνων, ἔφαρον. καίω, ἔκαων. δαίω, ἔδαον.
δὲ ἔστιν η, ἔβηται εἰς α. οἶον, λήβω, ἔλα-
ρον. πήθω, ἔπαθον. λήχω, ἔλαχον. φάγω, ἔ-
φαγον. δήκω, ἔδακον. Ὄτε δὲ ὁ Μέσος Παρακεί-
σενος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει, ἀπὸ Ἐνεσῶτος δὲ ὡς
ἀμετάβολα ἔχοντος γινόμενος, ὁμοίως καὶ ὁ Δεύ-
τερος Ἀόριστος τὸ α ἔχει. οἶον, κάμνω, κέκαμα,
καμον. δάμνω, δέδαμα, ἔδαμον. τέμνω, τέταμα,
ταμον. Ὄτε δὲ ἐν δισηλλάβοις Ἐνεσῶσιν εὐρεθῆ
ἔ, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τῷ ι. Ἀμεταβόλα προηγ-
μένη ἢ ἐπιφερορομένη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔβηται
ἔ, εἰς α, ἐν τῷ Δευτέρῳ Ἀορίσῳ. οἶον, σέλω,
ἔσαλον, τέμνω, ἔταμον, δέρνω, ἔδαρον, πέρ-
νω, ἔπαρθον, κωῖ ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον, καὶ
ἔρακον. κλέπτω, ἔκλαπον, πλέκω, ἔπλακον.
ἔβρω, ἔβραπον. ἔβρω, ἔβραρον, βρέχω, ἔβρα-
ρον. κείρω, ἔκαρον. φθείρω, ἔφθαρον. σπείρω,
ἔσπαρον. Τῶν ἔως ἔχόντων, εὐρίπεται Ἀόριστοι
εὐτεροι ἀπὸ Περισσώων μακροπαραληκτῶντες.
οἶον, χραίσμῳ, ἔχραισμον. ὀλιθῶ, ὠλιθον, βλα-
στῶ, ἔβλαστον, ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἀμαρτῶ, ἤμαρ-
τον, δεπτῶ, ἔδεπτον, αἰωγῶ, ἕωγον, καὶ ἔτι ἀπὸ
βαρυτόνων. οἶον, εἶπον, εἶλον, εἶλκον, εἶδον, ἤ-
κον, εὖρον, ἤλθον, ἤγον, ἕθγον, ἔπληγον σω-
ματικῶς, ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς, ἔπεφνον.

Περὶ τῆς Πρώτης Μέλλουτος.

Ὁ Μέλλων Πρῶτος γίνεται ἀπὸ τῆς Ἐνεσῶτος,
συνάρχεται αὐτῷ. οἶον, γράφω, γράψω, λέγω,
λέ-

λέξω, πὰς αὐτὰς Συλλαβὰς ἔχων. τὰ δὲ εἰς οὐ
 λ, λήγοντα, Βαρύτονα, περιττεύοντα Μέλλοντα
 ποιῶσιν. οἶον, μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω.
 ὀφείλω, ὀφειλήσω. ἔτι τὸ αὔξω, αὐξήσω ποιῶ,
 καὶ ἔφα, ἐφήσω, καὶ ἀλέξω, ἀληξήσω. ὅτι παρα
 τοῖς Περσικοῖς Περιπαύμενα ἔντα, οἱ Ἀθηναῖοι
 Βαρύτονα πεποιήκασιν. φυλάττει μὲν τοὶ τὴν τῆς
 Περιπαύμενων Κλίσειν. Ἔτι πάντα τὰ Περιπαύ
 μενα. οἶον, ποιῶ, ποιήσω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ,
 χρυσάσω. τὰ εἰς μι, δὲ τριαστίου πάχοντα, ἀ
 ποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν ἐν τῷ
 Μέλλοντι. οἶον, ἴστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω,
 φυλάττει δὲ ὁ Μέλλον τὴν Παραλήγουσαν τῆ ἰδίᾳ
 Ἐνεσῶτος. οἶον, γράφω, γράψω. λείπω, λείψω.
 πλὴν τῆς Πέμπτης Συζυγίας τῆς Βαρυτόνων.
 ταύτης δὲ οἱ Μέλλοντες ἀποβάλλουσι ἐν Ἀμετά
 βολον, ἢ τὸ ι, τῆς Διορθόγυα, ἵνα τὴν παραλή
 γουσαν αὐτῆς βραχεῖαν ποιήσωσιν. οἶον, φάλλω,
 φάλῳ, βάλλω, βαλῳ. φαίνω, φανῳ. σπέρω, σπε
 ρῳ. καὶ πλὴν τῆς σσημειωμένων. οἶον, πλέω,
 πλείσω. ρέα, ρεύσω. χέω, χεύσω. πνέω, πνεύ
 σω. οἱ δὲ τῶν Μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ, ἀ
 πὸ ἀρχαίων Ἐνεσῶτων γινόμενοι, πλεύω, ρεύω,
 χεύω, πνεύω. Ἔτι καὶ τὸ καίω, καύσω, καὶ τὸ
 κλαίω, κλαύσω, ἢ ἀπὸ τοῦ καύω, καὶ κλαύω γί
 νονται, ἢ ὅτι τῆς Ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι, τῆς
 Ἐνεσῶτος, κάω, καὶ κλάω λεγόντων, πλεονάζει τὸ
 υ, ἐν τῷ Μέλλοντι. Ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς
 εἰς ζω, Βαρυτόνων ὑπερδισυλλάβων, βραχὺ τὸ ι,
 ἔχόντων, ἀποβολῆ τῆ σ, Περιπαύμενον Μέλλοντα
 ποιῶσιν. οἶον, νομίζω, νομίσω Κοινῶς, καὶ νομι
 μιῶ Ἀττικῶς. κομίζω, κομίσω, κομιῶ. ἀγωνίζω.

ομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιῶμαι. Βαδίζομαι, βα-
ίσομαι, Βαδιῶμαι.

Περὶ τῷ Δευτέρῳ Μέλλοντος.

Ὁ Δεύτερος Μέλλων, τυπῶ, Περισπώμενος, ἀπὸ
τῷ Δευτέρῳ Ἀορίσου. ὅθεν καὶ τὸ Σύμφωνον αὐτοῦ
εἰ φυλάττει, συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ Μέλλοντι.
Καὶ περὶ μὲν τῷ Ἐνεργητικῶν, ἰκανῶς· νηὶ
εἰ περὶ τῷ Παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ Σχηματισμῶν τῷ Παθητικῶν.

Ὁ Ἐνεσῶς, Τύπτομαι, ἀπὸ τῷ τύπτω, ἔσπῃ
τῷ ω μεγάλη εἰς ο μικρὸν, καὶ προθέσει, μαι.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ.

Ὁ Παρατατικός, ἀπὸ τοῦ Ἐνεργητικῶν Παρατα-
τικῶν, προθέσει, μω. οἶον, ἔτυπτον, ἐτυπτήμην,
τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομέοις ἀπὸ Συμφώνων ἢ ε,
αὔξησης. Οἱ Ἀττικοὶ δὲ αὔξησην ἐπ' αὔξησης ποιῶν-
τες, ἠβουλόμην, αἰτὶ ἐβηλόμην· καὶ ἠδουάμην,
αἰτὶ ἠδουάμην, καὶ ἔτι ἠμέλλον, αἰτὶ ἔμελλον,
ἀόγησι.

Περὶ Παθητικῶν Παρακειμένων.

Ὁ Παθητικός Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ Ἐνεργη-
τικῶν, ἔσπῃ τοῦ φα, εἰς μαι. οἶον, τέτυφα, τέ-
τυμμαι. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεργητικός, πρὸ τοῦ α, φ. ἔ-
χει, ὁ Παθητικός, λήγων ἀπὸ εἰς μαι, πρὸ τῷ μ,
καμβανῆι καὶ ἔτερον μ. οἶον, γέγραφα, γέγραμ-
μαι. τέτυφα, τέτυμμαι. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεργητικός, ἔ-
χει χ. ὁ Παθητικός, προσλαμβάνει γ. οἶον, πέ-
πλοχα, πέπλομαι. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεργητικός, ἔχει
κ,

κ, εἰ μὲν μακρῶ παραλήγει, ἀπὸ Περιωμι-
 του Θέματος ὦν, ὁ Παθητικὸς οὐδὲν προσλαμ-
 βαίνει. οἶον, ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βῶ, βέβηκα, βέβημαι. εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγει,
 ὁ Παθητικὸς προσλαμβάνει σ. οἶον, τελέω, τε-
 τέλεκα, τετέλεσμαι. Ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα, Παρακει-
 μενος, ἀπὸ Βαρυτέρου Θέματος γίνεται τῆς τρί-
 τῆς καὶ τετάρτης Συζυγίας, ἰμοίως ὁ Παθητικὸς
 προσλαμβάνει σ. οἶον, πείθω, πέπεικα, πέπει-
 σμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. Οἱ
 δὲ τῆς Πέμπτης Συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω, καὶ
 ρω, γινόμενοι, πρὸς τὸ μ, φυλάττεισι τὸ Ἀμετά-
 βολον. οἶον, ψάλλω, ἔψαλμαι. σπείρω, ἔσπαρ-
 μαί. Τὰ δὲ εἰς τω, ὡς ἐπιτοπλεῖσον ξέπεισι τὸ
 ν, εἰς γ, ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ Παρακειμένῳ, ἐπει-
 δὴ τὸ ν, πρὸς τὸ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ, ξέ-
 πεται. οἶον, μιαίρω, μεμίαγκα. μολυύω, μεμό-
 λυγκα. τοῦτο δὲ τὸ ξαπρὸν γ, ἀπὸ τοῦ ν, τρέ-
 πεται Κοινῶς εἰς μ, ἐν τῷ Παθητικῷ Παρακει-
 μένῳ. οἶον, μεμίαγκα, μεμίαμμαι, μεμόλυγκα,
 μεμόλυμμαι. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ μ, εἰς σ, τρέ-
 ποντες, μεμιάσμαι, καὶ μεμόλυσμαι λέγουσι. Τῶν
 δὲ τῆς Ἑκτῆς Συζυγίας Παρακειμένων, οἱ μὲν
 προσλαμβάνουσι σ. οἶον, σβέω, ἔσβεσμαι. ξέω,
 ἔξεσμαι. κελεύω, κεκέλευσμαι. κρέω, κέκρουσ-
 μαί. οἱ δὲ ἔ. οἶον, βασιλεύω, βεβασίλευμαι.
 αἰ δὲ ὁ Παθητικὸς Παρακειμένος, ἀπὸ τῶν εἰς
 ω, γινόμενος, τὴν αὐτὴν Παραλήγουσαν ἔχει τῷ
 Ἐνεργητικῷ. οἶον, τέτυφα, τέτυμμαι, πεποίηκα,
 πεποίημαι. πέπεικα, πέπεισμαι. πλὴν τῶν γι-
 νομένων ἀπὸ δισυλλάβων τῆς Πρώτης καὶ Δευτέρας
 Συζυγίας τῶν Βαρυτέρων. ὅτι γὰρ ἀναλαμβάνουσι
 τὴν

τὴν Παράληγαν τοῦ Ἐρεστώτος, ἣτις ῥέπεται εἰς ὁ μικρὸν ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ Παρακειμένῳ ὡς εἴρηται, ἔδει Ἀττικῶ. οἶον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμαι, καὶ κέκλαμαι εἴρηται. καὶ ἔτι πλὴν τῷ ἐχόντων τὸ ρ, μετ' ἐπιπλοκῆς Συμφώνε. τέπων ᾧ οἱ Παρακείμενοι ῥέπεσι τὸ ε, εἰς α. οἶον, ερέφω, ἔσρεφα, ἔστραυμαι, ῥέφω, τέθροφα, τέθραυμαι. ῥέπω, τέρεφα, τέραυμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβραυμαι. καὶ ἔτι δέδωκα, δέδομαι.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΥ.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, ῥοπή τῷ μαι, εἰς μιν. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε, αὐξήσιν, ὡσπερ καὶ ὁ Ἐνεργητικὸς, φυλάττων πάντα τὰ τῷ Παρακειμένῳ. οἶον, τέτυμμαι, ἐτετύμμι. γέγραυμαι, ἐγεγράμμι.

Περί Παθητικῆς Πρώτης Ἀόρισε.

Ὁ Παθητικὸς Πρῶτος Ἀόριστος ἀπὸ τῷ Παθητικῆς Παρακειμένου, ῥοπή τῷ μαι, εἰς θιν, λήγων αἰ εἰς θιν. καὶ εἰ μὴ ὁ Παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, ἢ Διφθόγγε Καταχρηστικῆς συνάρχεται αὐτῷ καὶ ὁ Ἀόριστος. οἶον, ὠπλισμαι, ὠπλίθην. ἤρημαι, ἠρέθην. Εἰ δὲ ἄρχεται ὁ Παρακείμενος ἀπὸ Συμφώνε, ἀποβάλλει ὁ Ἀόριστος τὸ Σύμφωνον τῷ ἀνάδιπλασιασμῷ. οἶον, πεποίημαι, ἐποίηθην. τέτυμμαι, ἐτύθην. Καὶ τὸ εὐρεθὲν Σύμφωνον πρὸ τῷ μ, τοῦ Παθητικῆς Παρακειμένου φυλάττει, οἶον, κέκαυμαι, ἐκάρθην. ἐφαυμαι, ἐφάρθην. ἔξευμαι, ἐξέθην. πλὴν εἰ μὴ εἴη μ, ἢ γ. ὅτε ᾧ εἴρεθῃ μ, ἀπὸ τοῦ φ, μετὰ βλη-

βληθῶν, ἔπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἶον, τέτυφα, τέ-
 τυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην.
 ὅτε δὲ τὸ γ, ἀπὸ τῆ χ, μεταβληθῶν, ἔπει αὐ-
 τὸ εἰς τὸ χ. οἶον, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.
 τὸ δὲ ἐμολυῶθην, καὶ ἐμιαῶθην, ἔχει ν, διὰ τὴν
 ἐπιφορὰν τῆ θ. τὴν αὐτὴν δὲ Παραλήγουσα ἔχει
 ὁ Ἀόριστος τῆ Παθητικῆ Παρακειμένη. οἶον, τέ-
 τυμμαι, ἐτύφθην, πεποίημαι, ἐποίηθην, πλὴν
 τῆ εὐρημαι. εὐρέθην, ὄθην καὶ εὐρετής, καὶ ἐπήνη-
 μαι, ἐπήνέθην. καὶ ῥῶ, ἐρρήμαι, ἐρρέθην, καὶ τῆ
 μέμνημαι, ἐμνήθην, προσλαμβάνοντος τὸ σ. καὶ
 σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντος αὐτὸ τὸ δὲ ἐρ-
 ρῶθην, ἐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥῶζω.
 πλὴν τῆ σχω, χήσω, ἔχηκα, ἔχημαι, ἐχέθην.
 καὶ τῆ ἀπὸ τῆ αἰρῶ Περιπτωμένη. οἶον, καθήρη-
 μαι, καθηρέθην. ἀφήρημαι, ἀφηρέθην. καὶ πλὴν
 τῆ ἐχόντων τὸ ρ, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων, καὶ
 ἔεπόντων τὸ ε, εἰς α, ὡν τῆ Παθητικῆ Παρακει-
 μένη. οἶον, ἔγραμμαι, ἐγρέφθην. τέξάμμαι, ἐ-
 ξέφθην. Σημείωσαι τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην, καὶ
 ἑναπίον τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ Παθητικῆ Δευτέρου Ἀόριστος.

Ὁ Παθητικὸς Δεύτερος Ἀόριστος, ἀπὸ τῆ Ἐνεργη-
 τικῆ Δευτέρου Ἀόριστος, ἔσπῃ τῆ ον, εἰς λω. ὄ-
 θην καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει Σύμφωνον. οἶον, ἐ-
 τυπον, ἐτύπην.

Περὶ Μέσου Ἀόριστος Πρώτου.

Ὁ Μέσος Πρῶτος Ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ Ἐνεργη-
 τικῆ Πρώτου, προσθέσει τῆ μιν. οἶον, ἐτυφα,
 ἐτυφάμην.

Περὶ Μέσων Ἀορίσων Δευτέρων.

Ἔτι ὁ Μέσος Ἀόριτος Δεύτερος, ἀπὸ τῶ Δευτέρων προθέσει τῶ μίω. οἶον, ἔτυπον, ἐτυπόμην, ἔγραφον, ἐγραφόμην.

Περὶ Μέσων Μέλλοντος Πρώτου.

Ὁ Μέσος Μέλλον Πρώτος, ἀπὸ τῶ Ἐνεργητικῆ ἔροπῃ τῶ ω μεγάλη εἰς ο μικρὸν, καὶ προθέσει τοῦ μαι. οἶον, τύφει, τύφομαι. γράφω, γράφομαι.

Περὶ Μέσων Μέλλοντος Δευτέρου.

Ὁ Μέσος Μέλλον Δεύτερος, ἀπὸ τῶ Ἐνεργητικῆ Δευτέρου Μέλλοντος, ἔροπῃ τοῦ ω, εἰς κ, καὶ προθέσει τῶ μαι. οἶον, τυπῶ, τυπήμαι. φαλῶ, φαλέμαι. σπερῶ, σπερέμαι. Ἔτι ὁ Μετ' ὀλίγου Μέλλον, ἀπὸ τῶ Δευτέρου Προσώπου τῆ Παθητικῆ Παρακλιμῆου. οἶον, τέτυφαι, τετύφομαι. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη, Ἀορίσων Πρώτου, Μέλλον Πρώτος, τυφθήσομαι, σι, σται. Καὶ ἀπὸ τῶ ἐτύπη, Ἀορίσων Δευτέρου, Μέλλον Δεύτερος, τυπήσομαι, σι, σται.

Περὶ τῶν Βαρυτόνων Συζυγιῶν.

Τῶν ἥπως ἐσχηματισμῶν, ρητέον αὖ εἶη καὶ περὶ τῶν Βαρυτόνων Συζυγιῶν, ἃς ἔξ ἡσας κατὰ τοὺς Παλαιῆς εἶτις Τέσσαρας πειρήσῃ, καὶ αὖ ἀμάρτοι. Τῶν ἡ Πρώτη εἰσιν, ἡ παρὰ τοῦ ω, β, ἡ κ, ἡ φ, ἡ πτ. ἔχουσα. οἶον, λείβω, λείπω, γράφω, κόπω. ὧν ὁ Μέλλον παρὰ τοῦ ω, φ; ἔχει. οἶον, λείφω, λείπω, γράφω, κόφω. ὁ Πα-

ρα-

ρακείμενος πρὸ τοῦ α, φ. οἶον, λέλειφα, λέλειφα. γέγραφα, κέκασα.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Δευτέρα ἐστὶ ἢ πρὸ τοῦ ω, γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἔχουσα. οἶον, λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, παίζω, ὀρύσσω. ὧν ὁ Μέλλων πρὸ τοῦ ω, ξ, ἔχει. οἶον, λέξω, πλέξω, ἔξω, τέξω, παίξω, ὀρύξω. ὁ Παρακείμενος πρὸ τοῦ α, πὸ χ, ἔχει. οἶον, λέλεχα, πέπλεχα, εἶχα, τέπεχα, πέπαιχα, ἄρυχα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὅσα πρὸ εἰς ζω, ῥημάτων, ποιεῖσι τὸν Μέλλοντα εἰς ξω, τῆς Δευτέρας ἐστῶσαν Συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς Τρίτης. διακεινόμενον δὲ αὐτὰ οὕτω. τὰ εἰς ζω, ὑπερδυσύλλαβα, εἰς σω, τὸν Μέλλοντα ποιεῖσιν. οἶον, δαεῖζω, δαεῖσω. συεῖζω, συεῖσω. βαδίζω, βαδίσω. κερφίζω, κερφίσω. ἐλπίζω, ἐλπίσω. λακτίζω, λακτίσω. ἐποιμάζω, ἐποιμάσω. δεασόζω, δεασόσω. ἀρμόζω, ἀρμόσω. ἀρπάζω, ἀρπάσω. χωεῖς τοῦ οἰμώζω, οἰμάζω. σπείζω, σπείξω. αἰάζω, αἰάξω. σκαίζω, σκαίξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δυσύλλαβα, ποτὲ μὲν εἰς ξω. τὸν Μέλλοντα ποιοῦσιν. οἶον παίζω, παίξω, καὶ παίσω Ἀττικῶς. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. ποτὲ δὲ εἰς σω. οἶον, κτίζω, κτίσω. φράζω, φράσω. πείζω, πείσω. ἴζω, ἴσω. Ἐπι τὰ εἰς δύο σσ, ἅπερ Ἀττικῶς διὰ δύο ττ, γράφονται, εἰς ξ, τὸν Μέλλοντα ποιεῖσιν. οἶον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. ρύσσω, καὶ ρύττω, ρύξω. πλὴν τῶν σσημειωμένων εἰς σ. τὸν Μέλλοντα ποιεῖται, ἃ τῆς Τρίτης.

της ἔσωσαν Συζυγίας. οἶον, πλάσσω, κῆ πλάττω,
πλάσσω. ὄθου ἔπλασα Ἀόριστος. πρῶτος. ἐρέσσω,
ἰρέσω. ἰμάσσω, ἰμάσσω. ἰνάσσω, ἰνάσσω, πάσσω,
πάσσω. λάσσω, λάσσω. λεύσσω, λεύσσω.

Τ Ρ Ι Τ Ἡ .

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύω ττ,
ἢ ζ, ἢ δύω σσ, ἢ ω, καθαρὸν ἔχουσα. οἶον, ἄ-
δῶ, πλήθω, αὐύττω, φράζω, πλάσσω, ἀκούω.
ὧν ὁ Μέλλων πρὸ τοῦ ω, τὸ σ, ἔχει. οἶον ἄσσω,
πλήσσω, αὐύσσω, φράσσω, πλάσσω, ἀκῆσσω. ὁ Πα-
ρακείμενος πρὸ τοῦ α, κ, ἔχει. οἶον, ἦκα, πέ-
πληκα, ἰύκα, πέφρακα, πέπλακα, ἦκεκα. κῆ
καὶ Περισώμενα, καὶ ἔτι τὰ εἰς μι, εἰς κα, τὸν
Παρακείμενον ποιοῦσι. Σημειώση δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ
κῆ ἰύω ἐγένετο αὐύττω, ἔπειτα αὐύττω Ἀττικῶς, κῆ
ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύττω, καὶ ἀρύττω ὄθου καὶ εἰς
σσω, τὰ τοιαῦτα τὸν Μέλλοντα ποιοῦσι.

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ἡ .

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, τὰ τέσσαρα Ἀμετά-
βολα, λ, μ, ν, ρ, ἔχουσα. οἶον, φάλλω, νέμω, κρί-
νω, σπεύρω. ὧν ὁ Μέλλων Περισώμενος πρὸ τοῦ
ω, αὐτὸ τὸ Ἀμετάβολον φυλάττων, συσέλλει τὴν
παραλήγουσα, τὸ ἕτερον Ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι, τῆς
Διφθόγγου ἐκβάλλων. οἶον, φαλλῶ, νεμῶ, κρινῶ,
σπερῶ. ὁ Παρακείμενος πρὸ τοῦ α, τὸ κ, ἔχει, κῆ
πρὸ τοῦ κ, τὸ Ἀμετάβολον. οἶον, ἔφακα, ἔσαρκα.
Σημειώση δὲ τὸ νερέμικα, προσλαμβανόν η. νένεμ-
κα ᾧ ὠφείλου εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μακρόφωνον, προσ-
τέθη η. ἔπω καὶ τέμνω, τεμῶ, τετέμικα. δέμω,
δουμῶ, δεδέμικα. βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμικα. "Ε-

τι σεσημείωται τὰ εἰς τω, διτύλλαβα, μὴ φυλάττοντα τὸ Ἀμετάβολοι. οἶον, κρίνω, κριῶ, κέκρικα. πλυῶ, πλυῶ, πέπλυκα. ἐν δὲ τὸ μιᾶνω, μιῶ, μεμίαγκα. καὶ μολυῶ, μολυῶ, βεμόλυγκα, ἔβηται τὸ η, εἰς γ, ἐπομνήκ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Τῶν ἔπος εἰρημνῶν, καὶ περὶ τῆς Περισπωμῶν λέγωμεν, ὡς τριῶν ἔσων, ἡ Πρώτη διὰ τοῦ εω, προφερομένη, ἐν τῇ Παραληγῆσι τῶ Μέλλοτος τὸ η, ἢ τὸ ε, ἔχει. Ὅτε μὲν ὁ Ἑρεσῶς μακρὰ παραλήγει, τότε καὶ ὁ Μέλλων τὸ η, παραλήγει. οἶον, ποιῶ, ποιήσω. εὐρῶ, εὐρήσω. οἰκῶ, οἰκήσω. πηρῶ, πηρήσω. ἀθλῶ, ἀθλήσω. ὄξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω. γεικῶ, γεικίσω. αἰδῶ, αἰδέσω. αἰνῶ, αἰνέσω. ὄθω καὶ ἐπαιγῶ, ἐπαινήσω. παρὰ δὲ τοῖς Παλαιοῖς, αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὄθω καὶ Ὅμηρος. μῦθος ἐπαινήσασθε, τὸ Ὀδυσσεὺς θεοῖο. Ὅτε δὲ ὁ Ἑρεσῶς βραχίονα παραλήγει, τότε ὁ Μέλλων ποτὲ μὲν τὸ η ἔχει. οἶον, φιλῶ, φιλήσω. γαῶ, γοήσω. ποτὲ δὲ τὸ ε. οἶον, τελῶ, τελέσω. καλῶ, καλέσω. ἔλῶ, ἔλεσω. σῆιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσιν. οἶον, φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. ποιῶ, ποιήσω, καὶ ποιέσω, φροῶ, φροήσω, καὶ φροέσω. τὴν δὲ Παραληγῆσιν τῶ Μέλλοτος φυλάττει ὁ Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσωτελικός, καὶ Ἀείσιος Πρώτος ἐν πάσῃ Συζυγίᾳ Περισπωμῆ.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἡ Δευτέρα διὰ τὸ αω, προφερομένη, ποτὲ μὲν τὸ α, ποτὲ δὲ τὸ η, ἐν τῇ Παραληγῆσι τῶ Μέλ-

λοσ.

οντος ἔχει, οὕτω. Τὰ εἰς ω, καθαρὸν, προηγε-
 μένθ θ, ἢ ι, διὰ τῷ ασω, τὸν Μέλλοντα ποιῶσιν.
 εἶον, εἶω, εἶάσω. θεῶ, θεάσω. αἰῶ, αἰάσω.
 ερυθραιῶ, ἐρυθραιάσω. ἀλλοιῶ δέ, ἀλλοιήσω, Ἰω-
 κόν. ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο. οἶον, ἀκροῶ,
 κροάσω. ἐξαιρεῖται τὸ βοῶ, βοήσω, γοῶ, γοή-
 σω. ἀλοῶ, ἀλοήσω, κὲ ἀλοάσω. Ἐτι τὰ εἰς ρω,
 ὑπερμονοσύλλαβα, μὴ προηγεμένθ Συμφώνθ. οἶον,
 περῶ, περάσω. φυρῶ, φυράσω. γηρῶ, γηράσω.
 ζυρῶ δέ ξυρήσω. ἔτι τὰ εἰς λω, ὑπερμονοσύλλα-
 βα, τῷ ε, παραληγόμενα. οἶον, γελῶ, γελάσω.
 κλάω, ἐλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω, κὲ λω, μονοσύλλα-
 βα, μὴ ποιούνθ παράγωγα εἰς μι. οἶον, δρῶ,
 κλάσῳ, κλῶ, κλάσω. φλῶ, φλάσω. θλάω, θλά-
 σω. Τὰ δέ παραληγόμενα τῷ υ, διὰ τοῦ ησω,
 τὸν Μέλλοντα ποιούσιν. οἶον, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω.
 λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. ἔτι τὰ εἰς λω, μό-
 νθ ε, ἢ μετὰ Συμφώνθ, κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ
 ἀνάστασιν. οἶον, συλῶ, συλήσω, κραιπαλῶ, κραι-
 παλήσω. χολῶ, χολήσω. μελαγχολῶ, μελαγχο-
 λήσω. ἀχολῶ, ἀχολήσω. ὀμοκλῶ, ὀμοκλήσω.
 ποδαρχῶ, ποδαρχήσω. Ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ, χα-
 λῶ, ἰλῶ, ἰλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω, κὲ λω, πα-
 ράγωγα εἰς μι ποιῶνθ. οἶον, χῆ, χῆμι, χῆ-
 σω. πῶ, πῆμι, πῆσω. πλῶ, πίμπλημι, πλή-
 σω. τλῶ, τλῆμι, τλήσω. ἔτι τὰ εἰς ἄλλο Σύμ-
 φωνον λήγονθ. οἶον, σμῶ, σμήσω. κνῶ, κνή-
 σω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. κυβερνῶ, κυβερ-
 νήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἵβῶ, ἵβήσω. φυφῶ, φυ-
 φήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. διψῶ, διψήσω. σιγῶ,
 σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀ-
 λυθῶ. σπῶ δέ, σπάσω, τὸ ἀνασπῶ.

Gram. Lasc.

k

ΤΡΙ.

ΤΡΙΤΗ.

Ἡ Τρίτη διὰ τῶ οὐ, περιφορμική, ἐν τῇ Παραληγῆσιν τοῦ Μέλλοντος πὲρ ὧ μέγα, ἢ ὁ μικρὸν ἔχει. Ὅσα μὲν οὖν τῷ Ῥηματικῷ ἔχουσι περιφορμικὴν κείμενον Ῥηματικόν, πῶ ὧ, μεγάλῳ παραλήγουσιν ἐν τῷ Μέλλοντι. οἷον, χρυσός, χρυσῶ, χρυσώσω. ἄργυρος, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω. γύψος, γυψῶ, γυψώσω. χεῖρ, χειρῶ, χειρώσω. πῦρ, πυρῶ, πυρώσω. στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω. ἔρθς, ἐρθῶ, ἐρθώσω. στρεβλός, στρεβλῶ, στρεβλώσω. κακός, κακῶ, κακώσω. ταπεινός, ταπεινῶ, ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι παραλήγουσιν πῶ ὁ μικρῶ. οἷον, ἐμῶ, ἐμόςσω. ἀρῶ, ἀρώσω. ἐνῶ, ἐνόςσω. Τέταρτος ἔπος εἰρημέτων Τέσσαρες εἰσὶ καὶ αἱ τῷ εἰς μι. ὧν ἡ Πρώτη πὲρ ἔχει ἐν τῇ Παραληγῆσιν τῶ Ἐνεργητικῷ Ἐισώπτος καὶ Μέλλοντος, καὶ Ἀσείσθ. οἷον, τίθημι, θήσω. ἔθηκα, πὲρ δὲ τέθεικα, ἐπέθεικα, διὰ εἰ, Διφθόγγα γράφεται, ἔθει Βοιωτικῶ. Καὶ ἡ Δευτέρα πὲρ ἔχει. οἷον, ἴσημι, σήσω, ἔσκα. ἔσκα κα δὲ ὁ Παρακείμενος, καὶ ἔχ ἔσκα, εἰς διαφοράν τοῦ ἔσκα, ἀπὸ τῶ ἔσκα, γινομένη, καὶ ἐπὶ ὁ Ὑπερσυντέλικός ἐσπάκει. Ἡ δὲ Τρίτη, πὲρ ἔχει μέγα. οἷον, δίδωμι, δώσω, δέδωκα, ἐδέδωκα, ἔδωκα. Ἡ δὲ Τετάρτη, πὲρ ὧ φίλον. οἷον, ζεύγνυμι. Σημειώση δὲ ἐν τέτοις δῖω. ἐν μὲν, ὅτι ἐν τῷ Μέλλοντι ἡ Πρώτη Συλλαβὴ τοῦ Ἐισώπτος ἀφαιρεῖται. οἷον, τίθημι, θήσω. ἴσημι, σήσω. δίδωμι, δώσω. ἔπερον δὲ, ὅτι ἐν πῖς Παθητικοῖς συσέλλεται ἡ Παραλήγουσα. οἷον, τίθημι, τίθημαι. ἴσημι, ἴσταμαι. δίδωμι, δίδεμαι. ζεύγνυμι.

γνυμι, ζεύγνυμαι. Ἄλλα πρὸς μὲν πύτων, ὡς οἶόν τε ἦν ἡμῖν, συρτόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς Εἰσ-
αγωγικοῖς εἴρηται· ἐν δὲ τῷ περὶ Ῥήματος Τρί-
τω Βιβλίῳ διεξοδικώτατα ρηθῆσεται.

Πρὸς τῷ Ῥήματι τῷ μέχρι Παρατατικῆς
κλινομένων.

Τὰ διὰ τῷ αὐω, Ῥήματα Βαρύτονα, μέχρι τοῦ
Παρατατικῆς κλίονται. οἶον, λαμβαίω, ἐλαμβά-
νον. μαυθαίω, ἐμαύθασον. λαιθαίω, ἐλαίθασον.
Ἔτι τὰ διὰ τῷ αθω, καὶ εθω, καὶ υθω. οἶον, ἀ-
μυθάω, ἡμυθάσον. φλεγέθω, ἐφλέγεθον, μι-
νύθω, ἐμίνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸς τῷ
β, Σίμφωνοι, ἢ ε. οἶον, ῥέμβω, ἔρρεμβον. σέ-
βω, ἔσεβον. Ἔτι τὰ εἰς σκω. οἶον, ἀρέσκω, ἢ-
ρεσκον. πιπράσκω, ἐπίπρασκον. χωρῖς τοῦ θνή-
σκω, θνήξω, καὶ ἀλύσκω, ἀλίξω. τὸ δὲ διδάξω
ἐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι
τὰ διὰ τοῦ ενω, ὑπερδισύλλαβα. οἶον, ἐρείνω,
ἡρέεινον, φαείνω, ἐφάειον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειω
παράγωγα, ἀπὸ Ἐιστώτος, ἢ Μέλλοιτος, οἶον,
ἀπὸ τοῦ κίχω, κιχείω, ἐκίχειον. τελῶ, τελείω,
ἐτέλειον, ἀπὸ τοῦ βρώσω, βρωσείω, ἐβρώσειον,
πολεμήσω, πολεμησείω. ἔψω, ἐψείω. Ἔτι τὰ διὰ
τῷ υω, ὑπερδισύλλαβα, ποιῆται εἰς μι παράγωγα,
καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῷ παραγόμενα. οἶον, πηγυύω,
πήγυιμι. ὀμνίω, ὀμνυμι. ὀλλύω, ὀλλυμι. Ἔτι,
πάντα τὰ τῆς πέμπτης Συζυγίας καὶ παλαιῆς τῆς
πρώτης Συλλαβῆς διπλασιαζομένης ἔχοντα· οἶον
μαρμαίρω, ἐμαρμαίρον. μορμύρω, ἐμόρμυρον.
Ἔτι τὰ πρὸς τῷ ω, δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ' ἑ-

πιπλοκὴν, ὡς τὸ Δεύτερον, Ἀμετάβολον εἶη. οἷον, μέμβλω, ὄφλω, ἔρω, δάκνω. Ἔτι τὰ εἰς ω, καθαρέν, τῆ υ, Διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον, ὀπύω, ἀγύω. Ἔτι τὰ εἰς δω, πρὸ πύ δ, ρ, ἔχοντα. οἷον, κυλίνδω, σπένδω.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Πρόθεσις ἐστὶ μέρος Λόγου Ἀκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τῷ Λόγῳ μερῶν, καὶ ἐν τῇ Συνθέσει, καὶ ἐν τῇ Συντάξει. Τῶν δὲ Προθέσεων, ὀκτωκαίδεκα οἰσῶν, ἕξ εἰσὶ μορσύλλαβοι. ἐν, εἰς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρὸ. δυοκαίδεκα δὲ δισύλλαβοι, ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρά, ἀπὸ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφί, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς πύτων Συντάξεως, ἐν τῷ τέλει τῆς Ἐπιτομῆς ἔρῃμεν.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπίρρημα ἐστὶ μέρος Λόγου Ἀκλιτον, κατὰ πύρρηματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον. Τέττε δὲ τὰ μὲν καλεῦνται Χρόνος. οἷον, εὖν, τότε, αὐθις, πύφρα, τέως, ἕως, πηνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σήμερον, αὐριοι, χθές, ὃ καὶ ἐχθές λέγεται, ἦδη, πάλαι, αἰεί. Τὰ δὲ Τόπου. οἷον, αἰω, κάτω, ἔξω, ἔσω, ἔνδοι, ἐγγύς, πέρρῳ, ἐναγτίοι, χαμαί, ἐνθα, ὅθεν, ἐπέκενα, μακράν. Τὰ δὲ Ποιότητος. οἷον, εὖ, καλῶς, ἠδέως, σοφῶς, κυνηδόν, βοτρυδόν, ἀγελιδόν. Τέττον δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς Γενικῆς Πληθυντικῆς, καὶ Μεσότητος προσαγορεύονται. οἷον, σοφῶς, ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς, ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δὲ Ποσότητος. οἷον, ἅπαξ, δῖς, τρίς, τετράκις, πολλακίς, ὀλιγάκις.

Τὰ

Τὰ δὲ Ἀθροίσεως. οἶον, ἅμα, ὅμῃ, συλλήβδην,
 ἀθρόως. Τὰ δὲ Παρακελεύσεως. οἶον, εἶα, ἄ-
 γγε, φέρε, δεῦτε. Τὰ δὲ Διαίρεσεως. οἶον, ἀνευ,
 χωρίς, διχῆ. Τὰ δὲ Ἐξαιρέσεως. οἶον, πλὴν.
 Τὰ δὲ Τάξεως. οἶον, ἐξῆς, ἐφεξῆς. Τὰ δὲ Ὁ-
 μοιωσεως. οἶον, ὡς, ὡσπερ, καθά, καθάπερ.
 Τὰ δὲ Ἀποσάσεως. οἶον, ὥστε. Τὰ δὲ Συγκρί-
 τεως. οἶον, μάλλοι, ἤττον. Τὰ δὲ Ἐξηγηματικά.
 οἶον, δηλονότι, δηλαδή, ἤγχι, οἶον. Τὰ δὲ Πο-
 σότητος ἀορίστου, καὶ Ποιότητος. οἶον, ἀμυγέπως,
 ὅποσοῦν, ἀμυγέπη, ὅπωςδῆποτε, ὅπωςδηποτοῦν.
 Τὰ δὲ Ὑφαιρέσεως. οἶον, σπανίως, εἰλάχιστα,
 μόγις. Τὰ δὲ Ἐκλογῆς. οἶον, μειοῦνγε. Τὰ δὲ
 Ἀποτρεπτικά. οἶον, Ἠράκλεις, Ἀπολλον. Τὰ
 δὲ Ἐθνικά. οἶον, Ἑλληνισί, Ῥωμαῖσι, Ἑραϊ-
 σί, Συρισί, Φρυγισί, Ἀρμενισί. Τὰ δὲ Βιασμῶ-
 οἶον, μόλις, μόγις. Τὰ δὲ Διείσεως. εἶον. χε-
 δόν. Τὰ δὲ Ὀργανικά. οἶον, ἰδάξ, λάξ. Τὰ δὲ
 Ἀποθετικά, καὶ Προκαταστατικά. οἶον, οἶον. Τὰ
 δὲ Ἐπιπάτεως. οἶον, λίαν, ἄγαν, πάνυ, μάλι-
 στα, σφόδρα. Τὰ δὲ Ἀιέσεως. οἶον, ἠρέμα, ἠ-
 τυχη. Τὰ δὲ Βεβαιώσεως. οἶον, δηλαδή, δίπου-
 ρου, πάντως, ὅιτως, ἦ. Τὰ δὲ Καταφάσεως.
 οἶον, ναί. Τὰ δὲ Κατομώσεως. οἶον, νη, μά-
 Τὰ δὲ Ἀπομώσεως. οἶον, μά. Τὰ δὲ Ἀρνή-
 τεως. οἶον, ἔ, ἕδαμῶς, ἥκιστα. Τὰ δὲ Ἀπαγο-
 ρείσεως. οἶον, μὴ, μηδαμῶς. Τὰ δὲ Εἰκασμῶ-
 οἶον, ἴσως, τάχα, τυχόν. Τὰ δὲ Ἐρωτήσεως.
 οἶον, πῶθεν, πῆ, πηίκα, πῶς. Τὰ δὲ Δηξεως.
 οἶον, ἰδοῦ, ἠνί. Τὰ δὲ Κλήσεως. οἶον, ὦ. Τὰ
 δὲ Διασαφίσεως. οἶον, οἶον. Τὰ δὲ Θείσεως.
 οἶον, αἰαγιωσίον, πλευστέον, γραπτέον, ἰστέον.

Τὰ δὲ Σχετλιασμῶ. οἶον, ὦ, ἰδὲ, οἴμοι, φεῦ.
 Τὰ δὲ Θουμασμοῦ. οἶον, φεῦ, βαβαί. Τὰ δὲ
 Ἐκπλήξεως. οἶον, ᾄ. Τὰ δὲ Θιασμῶ. οἶον, εὐοῖ,
 εὐαῖ. Παρέπεται δὲ αὐτῷ Εἶδος, καὶ Σχήμα. τὸ
 μὲν γὰρ Πρωτότυπον. οἶον, νυῦ. τὸ δὲ Παράγω-
 γον. οἶον, νυῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀπλὸν. οἶον, πά-
 λαι. τὸ δὲ Συῦθετον. οἶον, τωρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Συῦδεσμός ἐστι μέρος Λόγου Ἀκλιτον, συυδέον
 τὰ ἄλλα μέρη τῷ Λόγῳ εἰς διαόριαν μετὰ τάξεως.
 τῶν δὲ οἱ μὲν Συμπλεκτικοί. οἶον, μὲν, δέ, τὲ,
 καὶ, ἀλλά, ἀπὸρ. Οἱ δὲ Διαζευκτικοί. οἶον, ἢ,
 ἢπι. Οἱ δὲ Συναπτικοί. οἶον, εἰ, εἴπερ, εἰδὴ,
 εἰδήπερ. Οἱ δὲ Παρασυναπτικοί. οἶον, ἐπεὶ, ἐ-
 πείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ Αἰτιολογικοί.
 οἶον, ἵνα, ἕφρα, ἕπως, ἕνεκα, ἕνεκα, γὰρ, ἔτι,
 διότι. Οἱ δὲ Ἀπορηματικοί. οἶον, ἄρα, εἴτα,
 μῶν, μὲν. Οἱ δὲ Συλλογιστικοί. οἶον, ἄρα, ἀλλά,
 ἀλλαιμὲν, ἔν, πίνυν, ποιγάρτοι, ποιγαρεν. Οἱ δὲ
 Παραπληρωματικοί. οἶον, δὴ, που, πι, δὴτα,
 περ, πω, μὲν, αἶ, οὔν, γε. Οἱ δὲ Δυνητικοί.
 οἶον, αἶ. Οἱ δὲ Διακειτικοί, εἴτ' οὔν Ἐπιλεπτι-
 κοί. οἶον, ἢ. Οἱ δὲ Ἐλαττωτικοί. οἶον, γοῦν,
 γε. Οἱ δὲ Ἐρατιωματικοί. οἶον, ὅμως, καί πι,
 καί περ, ἔμπης. Παρέπεται δὲ αὐτῷ Σχήμα. ὁ
 μὲν γὰρ Ἀπλοῦς. οἶον, ἐπεὶ. ὁ δὲ Συῦθετος.
 οἶον, ἐπειδὴ. Τῶν ἕπως ἐγνωσμένων, ἐπέμμενον
 αἶ εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀνυχκαίων εἰπεῖν, καὶ
 ἐρωτῶν περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Παραγῶγων.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Παραγῶγων.

Εἶδη τῶν Παραγῶγων ἑπτὰ. Παῤῥωνυμικόν, Κτη-
μικόν, Συγκριτικόν, Ὑπερθετικόν, Ὑποκοριστικόν,
Περώνυμον, καὶ Ῥηματικόν.

ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΟΥ.

Παῤῥωνυμικόν ὄνομα κυρίως ἐστὶ, τὸ ἀπὸ Πα-
τρὸς ἰχνηματισμῶν, καὶ Υἱὸν Πατρὸς σημαῖνον.
Ὅτιον, ἀπὸ τῶ Πηλεὺς, Πηλέως, Πηλείδης, ὁ Ἄ-
χιλλεύς. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ πῦ Πάππου
λέγεται. οἶον, Αἰακός, Αἰακῆ, Αἰακίδης, ὁ αὐ-
τός. Τέτα δὲ τὰ μὲν Ἀρσενικά, τὰ δὲ Θηλυκά.
καὶ τῶν μὲν Ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσὶ·
ἴδης, Κοινή. οἶον, Πηλείδης. ων, Ἰωνική. οἶον,
Πηλέων. αδιος. οἶον, Ὑρράδιος. Ὅτε δὲ ἡ Γενι-
κὴ πῦ Ὀνόματος λήγει εἰς ως, ἢ εἰς υς, ἢ εἰς
ης, τότε εἰς ἴδης, Κοινῶς σχηματίζεται τὸ Παῤῥω-
νυμικόν. οἶον, Πηλεὺς, Πηλέως, Πηλείδης, καὶ κτλ
ἐπιμαίρεσιν Πηλείδης. Δημοσθενίης, Δημοσθενίως,
ἐπιμαρθενίδης. Ἀγαμέμνων, Ἀγαμέμνωνος, Ἀγα-
μέμνονίδης. Ἐτι εἰ ἡ Γενικὴ λήγει εἰς υ τῆς ἑῖ-
νης κλίσεως οὔσα, μὴ παραληγουσὴ πῦ ι, εἰς
ἴδης, σχηματίζεται τὸ Παῤῥωνυμικόν. οἶον, Πεία-
κος, Πειάμου, Πειαμίδης. Τάυταλος, Ταυτάλου,
Ταυταλίδης. εἰ δὲ αὕτη παραλήγει πῦ ι, εἰς α-
ῖνης, σχηματίζεται τὸ Πατρωνυμικόν. οἶον, Ἡ-
λῖος, Ἡλίου, Ἡλιάδης. Ἐτι τὰ τῆς πρώτης
κλίσεως εἰς αδης, σχηματίζουσιν. οἶον, Αἰνεΐας,
Αἰνεΐκ, Αἰνεΐάδης. Ἰππότης, Ἰππότῃ, Ἰπποτά-
δης. Πᾶν δὲ Πατρωνυμικόν παραλήγει ἢ ι. οἶον,
Ἰππονίδης. ἢ ει, Διφθογγῶν. οἶον, Πηλείδης κατὰ
k 4. Συ-

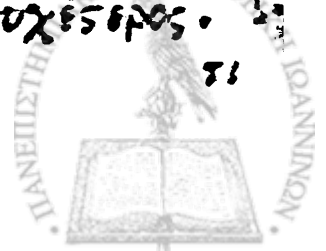
Συναίρεσι, ἢ α. οἶσι, Αἰνειάδης. ἢ οι, Διζθέγγυφ κατά Συναίρεσι. οἶσι, Παρδοίδης, Παρθοίδης. Τῶν δὲ Θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσίν. ας, ις, τη. Καὶ αἱ μὲν εἰς ας, καὶ ις, ἀπὸ τῶν ἰδίων Ἀρσενικῶν σχηματίζονται, ἀπεβόλη τὸ δι. οἶσι, Ἡλιάς, ἀπὸ Ἡλιάδης, Πριαμῖς, ἀπὸ Πραμίδης. ἢ δὲ εἰς η, Αἰολικὴ εὔσα, ἀπὸ τῆς Γηλικῆς σχηματίζεται. οἶσι, Ἀδραστίη, ἀπὸ τοῦ Ἀδράστου. Ἀκρισιώτη, ἀπὸ τῆς Ἀκρισιώτιδος.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΟΥ.

Κτητικὸν Ὄνομα ἐστὶ τὸ κτήσι τινος ἀνάγκη δὲ δηλῶν. καταλήξεις δὲ αὐτῶ δύο κας. οἶσι, Μουσικός. οὗ παραλήξεις τρεῖς. ι, οἶσι, Μουσικός. α, οἶσι, Κυπριακός. υ, οἶσι, Θηλυκός. ης. ἔ παραλήξεις ἕξ. ι, οἶσι, λόγιος. ε, οἶσι, Ἐπίτροπος. ει, οἶσι, Ἡράκλειος. αι, οἶσι, Ῥωμαῖος. οι, οἶσι, ἀλλοῖος, ω, οἶσι, Πατρῶος.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΥ.

Συγκριτικὸν Ὄνομα ἐστὶ, δι' ἧς Σύγκρισις γίνεται πρὸς ἑμμενῆς, καὶ ἑπρεμενῆς. Καταλήξεις δὲ αὐτῶ δύο, ωι, Ἀνάμαλος, οἶσι, μείζων, βελτίων. ἔ ερος, Κοινῆ, οἶσι, πλεσιώτερος, φροσιμώτερος. Σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγυκῶν Ὄνομάτων, εὔσα πᾶσι τῶν μάλιστα ἐπίτασι ἀναδέχονται. ἀπὸ τῆς τῆς ληρότων ὡς ες, ἐκβόλη πύ σ, καὶ ἀπεδίσει τὸ πρως, σχηματίζεται. οἶσι, ἀφρός, ἀφρότερος. παλαιός, παλαιότερος. ὠφέλιμος, ὠφέλιμότερος. φρόνιμος, φροσιμώτερος. Ἐτι ἀπὸ πύ Ουδετέρων τῆς εἰς, κς, διγυκῶν. οἶσι, ἀληθές, ἀληθέστερον. ἀκριβής, ἀκριβέστερος. εὐτυχής, εὐτυχέστερος.

ἀπὸ τῆς εἰς ὦν, καὶ εἰς εἰς, καὶ εἰς υς. οἶον, ἄφρων, σάφρωνος, σαφρορέστερος. χαρίεις, χαρίεστος, χαριέστερος. εὐπας, εὐων, εὐπαστέρος. καὶ ἀπὸ Μοπχῆς. οἶον, ἔρρωμερέστερος. Ἐτι ἀπὸ τῆς εἰς υς, μὴ φυλαττομένη τῆ σ. οἶον, ἠδύς, ἠδύπερος. ὄξυς, ὄξύπερος. βαρῆς, βαρύπερος. Καὶ τὰ ἀπὸ Ῥημάτων γινόμενα. οἶον, φέρπερος, καὶ βέλπερος. Καὶ τὰ ἀπὸ ποροθέσεων, καὶ Ἐπιρρήμάτων. οἶον, ὑπέριπερος, ἐγγύτερος. Συντάσσονται δὲ Γενικῆ. οἶον, ὁ Ἀχιλλεύς ἦν ἀνδρειότερος τῷ Αἴαντι, καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῷ Τρώϊων. καὶ τῆς ἰσοτικῆς Ὑπερβολῆς σημαίνουσα. οἶον, ὁ Κροῖσος ἦν πλουσιώτερος Κύρῳ ἑκατὸν ταλαύταις.

ΠΕΡΙ ὙΠΕΡΘΕΤΙΚΟΥ.

Ἐπερθετικὸν ὄνομα ἐστὶ, δι' ἧς Ὑπερθεσις γίνεται. Καταλήξεις δὲ αὐτῆς δὶ ὦν, τας, τῆ εἰς τέλος Συγκριτικοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτῆς σχηματισμοῦ. οἶον, πρᾶος, πρᾶότερος, πρᾶότατος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. ἀκριβής, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος. χαριέστατος, εὐπαστάτος, ὑπέριστατος, ἐγγύστατος. Καὶ εἰς στος, τοῦ εἰς ὦν, Συγκριτικῆς ἰσότητος. οἶον, καλός, καλλίων, κάλλιστος. κακός, κακίων, ἢ χειρών, κάκιστος. μέγας, μέγιστος, ἀγαθός, βελτίων, ἀρείων, κρείττων. ἀμείων, βέλτιστος, ἀριστος, κράτιστος. πολλός, πλείων, πλείστος. ἠδύς, ἠδίων, ἠδίστος. ταχὺς, ταχίων, τάχιστος. μικρός, μείων, ἥττων, καὶ ἐλάττων, ἐλάχιστος. ἐχθρός, ἐχθρίων, ἐχθρίστος. ἰσχυρός, αἰχίων, αἰχίσιος. ῥάδιος, ῥάδιων, ῥάδιστος. ἰσχυρός, φίλτερος, φίλτατος. Συντάσσονται δὲ τὰ Ὑπερθετικά Γενικῆ. οἶον, ὁ Ὅμηρος ἐγένετο σοφώ.

φώτατος, πῦλον τῶν Ποιητῶν. Ἐτι τὰ διὰ τὸ στε-
ρος, κ' οτατος, εἰ μὲν ἔχωσι τὴν πρὸ τῶ ο, Συλ-
λαβὴ βραχίαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται
οἶον, φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. εἰ δ'
μακρὰ φύσει, ἢ θέσει, διὰ τῶ ο μικροῦ. οἶον
πρᾶος, πρᾶότερος, πρᾶότατος. ἐνδοξος, ἐνδοξότε-
ρος, ἐνδοξότατος.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΟΥ.

ὑποκοριστικὸν Ὄνομα ἐστὶ τὸ μείωσιν τοῦ Πρω-
τοτύπου δηλεῖν. Τέτα δὲ τὰ μὲν Ἀρσενικά, τὰ δι-
Θηλυκά, τὰ δὲ Ουδέτερα, ἀπὸ Κυρίων, κ' Προσ-
ηγετικῶν παραγόμενα. Καὶ τῶ μὲν Ἀρσενικῶ
καταλήξεις εἰσὶ πέντε. ας, οἶον, Μυῖας. ων
οἶον, μωρίων. αξ, οἶον, λίθαξ. σκος. οἶον, ἀ-
θροπίσκος. λος, οἶον, ναυτίλος. Τῶν δὲ Θηλυ-
κῶν δέω. ις, οἶον, Θεραπαιίς. κὰ σκη, οἶον,
παιδίσκη. Τῶν δὲ Ουδέτερων παραλήξεις ὀκτώ,
εἰς ον ληγόντων. ρι, οἶον, ἐφώριον. κη, οἶον,
μεράκιον. δε, οἶον, λογιδριον. λλη, οἶον, με-
ρακίλλιον. φη, οἶον, ζωύφιον. χη, οἶον, πολυ-
χνη. πι, οἶον, ἀθρόπιον. δι, οἶον, κρεάδιον.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρώνυμον Ὄνομα ἐστὶ τὸ ἀπὸ Ὀνόματος πα-
ραγόμενον. οἶον, Θεῖον ἀπὸ τοῦ Θεός. Τρύφων,
ἀπὸ τῆς ἔρυφης. Πλάτων, ἀπὸ τῆ πλατύς.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

Ῥηματικὸν, ἰμοίως τὸ ἀπὸ τῆ Ῥήματος παρα-
γόμενον. οἶον, ἰσθήμων, ἀπὸ τῆ ἰσθέναι, κ' φι-
λήμων, ἀπὸ τῆ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν Ὑποπεπωκότων εἰδῶν τῶν Ὀνόματι.

Ἐτι τῶν Ὀνομάτων τὰ μετὰ Κύματα καλοῦνται.
 Ὀνομα, Σωκράτης, Πλάτων. Τὰ δὲ Προσηγορικά.
 Ὀνομα, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπος· ὁ καὶ ἡ παρθένος. Τὰ
 Ἐπίθετα. οἶον, ἀνδρείος, ἀνδρεία, ἀνδρεῖον,
 φρόνιμος, σοφὴ, σοφόν. Τὰ δὲ Πρός τι. οἶον, πα-
 τὴρ, υἱός, δούλος, δεσπότης. Τὰ δὲ ὡς Πρός τι.
 Ὀνομα, νύξ, ἡμέρα, θάνατος, ζωὴ. Τὰ δὲ Ἐθνι-
 κὰ. οἶον, Φρύξ, Πέρσης. Τὰ δὲ Ἐρωτηματικά.
 Ὀνομα, τίς, ποῖος, πῶς, πηλίκος. Τὰ δὲ Ἀό-
 ρητα. οἶον, ἔστις, ὁποῖος, ὁπόσος. Τὰ δὲ Πε-
 ληπτικά. οἶον, δῆμος, χορός, ὄχλος. Τὰ δὲ
 Ἐπιμεθεζόμενα. οἶον, ἕτερος, ἑκάτερος, ἕκαστος,
 ἄλλος. Μεριζονται δὲ πάντα τετραχῶς, εἰς ἑκα-
 τὼν, ὡς ἕτερος. δὶώ καθ' ἑαυτὸν, ὡς ἑκάτερος. εἰς
 πολλῶν, ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἑαυτὸν, ὡς ἑκα-
 τὼν. Τὰ δὲ Πειθεκτικά. οἶον, δαφνίων, κοιτῶν,
 κραιπνῶν. Τὰ δὲ ὡς Πειθεκτικά. οἶον, ἀπατεῶν,
 κερκῶν. Τὰ δὲ Πεποιημένα. οἶον, φλοῖσβος, ροῖ-
 κος. Τὰ δὲ Γενικά. οἶον, ζῶον, φυτόν. Τὰ δὲ
 Ἰδικά. οἶον, βῆς, ἵππος, κύων. Τὰ δὲ Τακ-
 τικά. οἶον, πρῶτος, δεύτερος. Τὰ δὲ Ἀειθμητι-
 κὰ. οἶον, εἰς, δύο, ἔρεις. Τὰ δὲ Ἀπολυμένα.
 Ὀνομα, Θεός, λόγος, ἄγγελος. Τὰ δὲ Μικτιασι-
 κὰ. οἶον, πύρικος, λίθινος, δρυῖνος. Τὰ δὲ Ὀ-
 νώματα. οἶον, Αἴας ὁ τοῦ Τυλαμῶνος, καὶ Αἴας
 τῆς Οἰλέως. Τὰ δὲ Συνώματα, εἴτε Πολυώνυ-
 μα. οἶον, ἄσπ. ξίφος, σπάθη, μάχαιρα, φάσ-
 μακον. Τὰ δὲ Φερώματα. οἶον, μεγαπρόθετος. Τὰ
 δὲ Διώνυμα. οἶον, Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ Πάρις.
 Ἡκάμαδρος, ὁ καὶ Ζεύς. Τὰ δὲ Ἐπώνυμα.
 οἶον,

οἶον, Ἐνοσίχθων ὁ Ποσειδῶν, καὶ Φοῖβος ὁ Ἄπολλων.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδία ἐστὶ τᾶσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, ἢ τῶνος πρὸς ὃν ᾄδουμεν. Εἰσὶ δὲ Προσῳδίαί διόκα, ὡς εἴρηται. καὶ διαιρεῖται εἰς Τέσσαρα, εἰς Τρεις, εἰς Χρόνους, εἰς Πνεύματα, καὶ εἰς Πάθη. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς. Ὀξεῖα, Βαρεῖα, καὶ Περισπωμένη, οἷς χρώμεθα ἐπὶ ταῖς Λέξεσι. Πᾶσα γὰρ Λέξις ἐπιδέχεται Τόνον ἓνα, ἢ ἐν τῇ Ληγούσῃ, ἢ Παραληγέσῃ, ἢ Προπαραληγέσῃ. ἐν μὲν τῇ Ληγούσῃ ἐπιδέχεται Ὀξεῖαν, Βαρεῖαν, καὶ Περισπωμένην. Ὀξεῖαν, ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ Ἄσυναίρετον. οἶον, Θεατῆς. ἀγαθός. Βαρεῖαν δὲ ὁμοίως. ὡς ἐλαιῶν, δαφνῶν, καὶ μάλιστα ἐν τῇ συνεπείᾳ. πάντα γὰρ Οἰομασικῆ, καὶ Αἰτιατικῆ ἄσυναίρετος καθ' ἑαυτὴν ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, αἰτί τῆς Ὀξεῖας, Βαρεῖαν ἐπιδέχεται. Περισπωμένην δὲ, ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ μακρὸν ἀπὸ Συναίρεσεως. οἶον, ἀπὸ τοῦ φάος, φῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐμφάων, Ἐμφῶν. πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ Ὀξεῖας, καὶ Βαρεῖας, Περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ Παραληγέσῃ δὲ, Ὀξεῖαν, καὶ Περισπωμένην. Ὀξεῖαν μὲν ὅταν ἢ τὸ δεχόμενον ἢ βραχύ, ὡς Λάχης, λόγος. ἐπᾶνω γὰρ βραχέος περισπωμένη ἐτίθεται. ἢ ὅταν τὸ δεχόμενον μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μακροί, ὡς Αἰρείας, Χρύτης. μακρὸν γὰρ πρὸ μακρῶ παραξύνεται. ἢ ὅταν ἢ θέσει μακρὸν. οἶον, Πέρτης. ἐπᾶνω γὰρ θέσει μακρῶ Περισπωμένη ἐτίθεται. Περισπωμένην δὲ, ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ φύσει μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ βραχύ. οἶον, μαῖα, γαῖα,

παῦ ἢ φύσει μακρὸν πρὸ βραχείος κείμε-
 νον, περιπατάται. Ἐτι κ' εἰ ἀπὸ συναϊρέσεως μα-
 κρὸν εἴη, οἶον, βοᾶται, ποιεῖται. Ἐν τῇ Προπα-
 ληγήσῃ δὲ αἰεὶ Ὀξεῖα τίθεμεν. ὡς, φιλόσοφος,
 λόκαλος. πρὸ δὲ ἄνω ἢ Συλλαβῶν αἰεὶ Ὀξεῖα τί-
 θεται. Εἰς Χρόιους, Μακρὰν, κ' βραχεῖαν, οἷς ἐ-
 ἴθησαν οἱ Παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς Διχρόοις, ὡς σημεί-
 ον διπλῶντες π' μακρὸν κ' π' βραχύ. οἶον, ἀκῆω,
 οἶω, ὀτρίω, Ἄρης. Εἰς Πνεύματα, Δασεῖαν,
 Ψιλὴν, οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῷ Φωνήσῳ, καὶ
 τῷ Δόγγῳ. πᾶσα γὰρ λέξις ἀπὸ φωνήσῳ, ἢ
 Δόγγου ἀρχομένη, ἢ φιλοῦται, ἢ δασύνεται.
 Ἐπεὶ δὲ τὸ π' γίγνεται, ἐν τῷ περὶ Πνευμάτων Βι-
 βλίῳ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῆς ζητητέον. Δασύνε-
 ται δὲ καὶ τὸ ρ, ἐν ἀρχῇ Λέξεως. οἶον, ῥήτωρ,
 ῥητρική. Δυοῖν δὲ ὅποιον, ὅπου ἢ τύχῳσι, τὸ
 ῥῶπι φιλεῖται, καὶ τὸ δεύτερον δασύνεται, κατὰ
 τὴν Παλαιάν. οἶον, ἄρρηπτον, ἄρρωτος. Εἰς Πά-
 ρα, Ἀπέρροπον, Ὑφέν, καὶ Ὑποδιασολήν. Χρώ-
 μεθα δὲ τῇ Ἀποσρέφῳ ἐν τοῖς Πάθεσι τῷ Λέ-
 ξῳ, ἐν τέλει ἐποουσίου Φωνήσῳ αὐτὶ πεσάρων
 Πνευμάτων, αὐτὶ βραχέως α. οἶον, ἄρ' ἔπες, αὐτὶ
 ὄσ' ἔπες. αὐτὶ β. οἶον, φέρ' εἶπ'ι, αὐτὶ φέρε εἶ-
 π'α. αὐτὶ ο. οἶον, πῶτ' ἐμόν, αὐτὶ τῶτο ἐμόν. αὐ-
 τὶ βραχέως ι. οἶον, ἐπ' ἀκταῖς, αὐτὶ ἐπὶ ἀκ-
 τῆς. Οἱ Πρῖνται δὲ κ' αὐτὶ αἰ, κ' οἰ, Διφθόγ-
 γῳ, ταύτη χρῶνται. οἶον, βέλομ' ἐγώ, κ' οἰμ' ὡς
 ἐθέομαι. Τῇ δὲ Ὑφίν χρώμεθα ἐν συναείῳ δυοῖν
 ἔξεων φύσει διηρημένῳ, καὶ ἐν τοῖς Συνθέτοις
 ὁμοίῳ. οἶον, πικαρχὴν, πορωῖτον, φιλόσοφος,
 ἰσόδωρος. Τῇ Ὑποδιασολῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς
 ἰσολαῖς τῷ συνημμένῳ Λέξεων. οἶον, ὅ, τι.
 τό,

τό, τε. καὶ ἐν ταῖς Ἐρωτήσεσι μετὰ Στιγμῆς. οἷον
σὺ ταῦτα λέγεις;

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΗΣ.

Στιγμὴ ἐστὶ διανοίας τελείας σημεῖον. Διαίρεται δὲ εἰς τελείαν Στιγμῶν, Μέσων, καὶ Ὑποσιγμῶν. Τελεία Στιγμὴ ἐστὶν, ὅτε ἡ διανοία τελεία ὑπάρχει. Μέση, ὅτε ἡ διανοία μεσάζουσα, καὶ ἀτελής. Ὑποσιγμὴ, ὅτε κρεμασμένη καὶ ζητεῖ ἐπίλοιπον.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΩΝ ΤΩΝ ΤΟΝΩΝ.

Τόποι τῆς Ὀξείας ἑξῆς, ἡ Λήγουσα, ἡ Παραλήγουσα, καὶ ἡ Προπαραλήγουσα. Τὸ ἔχον τὴν Ὀξείαν ἐπὶ τῆς Ληγούσης, καλεῖται Ὀξύπνον οἶον, Θεατῆς. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς Παραληγούσης Παροξύπνον, καὶ Βαρύπνον. οἶον, Αἴας. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς Προπαραληγούσης. Προπαροξύπνον, καὶ Βαρύπνον. οἶον, φιλόδημος. Τόπος τῆς Βαρείας εἰς, ἡ Λήγουσα. καὶ πᾶσα δὲ Λέξις αὐτῆν δεχομένη, καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνώσκειται. ἐστὶ δὲ Τόπος Συλλαβικῶς, καὶ ἑ Κυρίως. Τόποι τῆς Περισπωμένης δύο, ἡ Λήγουσα, καὶ ἡ Παραλήγουσα. Τὸ ἔχον τὴν Περισπωμένην ἐπὶ τῆς Ληγούσης καλεῖται Περισπώμενον. οἶον, Δημοφῶν. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, Προπερισπώμενον. οἶον, δῆμος, κῆπος. Ἄλλα περὶ μὲν τῆς, ἄλις. καὶ δὲ περὶ τῆς Συμπάξεως τῶν Προθέσεων λέγωμεν ἀναγκαίως ἕσης τοῖς Εἰσαγωγικοῖς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Τίσι Πθέσεσι συντάσσονται, καὶ τί σημαίνονται.

Π Ε.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.
ΕΝ.

Ἡ Ἐν, αἰ Δοτικῇ συλλάσσεται, τὸ εὖ τιμι δη-
 οῦσα. οἶον, ἐν οἴκῳ, ἐν ἀρχῷ. Ἀττικῶς δὲ καὶ
 Γενικῇ, κατ' ἔλλειψιν τῆς Δοτικῆς. οἶον, ἐν ἄδῃ,
 ἐπὶ, ἐν τῷ τόπῳ τῆ ἄδῃ. παρὰ Ποιηταῖς δὲ λέ-
 γεται, ἐνί, καὶ εἰν. τὸ δὲ εὖ, δωιάμιν τοῦ ἔστιν
 χει.

ΕΙΣ.

Ἡ Εἰς, ἣτις Ἀττικῶς Ἐς λέγεται, Αἰτιατικῇ
 συλλάσσεται. οἶον, εἰς Νχόν, εἰς Ἀγοράν. Ἀτ-
 τικῶς δὲ καὶ Γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς Αἰτιατικῆς.
 οἶον, εἰς διδασκάλῃ, ἀπὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δι-
 δασκάλῃ. χῶμεθα δὲ ταύτη ἐπὶ ἀφύχων. οἶον,
 πορεύομαι εἰς ἀγοράν.

ΕΞ.

Ἡ Ἐξ, ἣτις καὶ Ἐκ λέγεται, αἰ Γενικῇ συ-
 λλάσσεται. οἶον, ἐξ ἀγορᾶς, ἐκ τοῦ βελυθηρίου.
 ἔχει δὲ τὸ ξ, ἐπομύν Φωνήεντος, τὸ κ δὲ, ἐπο-
 μύν Συμφώνῃ.

ΣΥΝ.

Ἡ Σύν, ἣτις καὶ Σύν Ἀττικῶς λέγεται, Δοτι-
 κῇ μέτῃ συλλάσσεται, ἐμόνοια σημαίνουσα. οἶον,
 τὴν Θεῶν, σὺν τῷ Ἰωάννῃ.

ΠΡΟΣ.

Ἡ Πρός Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συ-
 λλάσσεται. Γενικῇ, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπῃ σημαί-
 νῃ

νη κίνησιν. οἶον, πρὸς Θεῶν τ' ἀγαθὰ, ἀντί πα-
 ρά. ἢ ὅτ' ἐπὶ ὄρκου κεῖται. οἶον, ποίησον πρὸς
 Θεῶν. ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ. οἶον, πρὸς τε Θεῶν
 μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆ-
 κον. οἶον, ἔπρὸς ἰατρῶν σοφῶν. Δοτικῆ δέ, ὅτε τὸ
 πλησίον. οἶον, πρὸς τοὺς πρὸς, πρὸς τῷ δε. Αἰ-
 τιατικῆ δέ, ὅταν κίνησιν πρὸς τι ἐμφύχον ὡς ἐ-
 πιπλεῖσον σημαίη. οἶον, πρὸς τὸν Ἰωάννην. ἢ
 εἴωσι, ὡς, πρὸς τὸν Θεόν, ἀντί μετὰ Θεοῦ. ἢ
 λόγον, τινά. οἶον, ὡς τὰ δύο πρὸς τὸ τέτταρα,
 οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα.
 οἶον, πρὸς αὐτὸν ἄδες.

Π Ρ Ο.

Ἡ Πρὸ, ἀεὶ Γενικῆ συντάσσεται, τόπον καὶ
 χρόνον σημαίνουσα. οἶον, πρὸ τῆς θύρας. πρὸ
 τῆς Περσικῆς πολέμου ἐγώετο ὁ Τρωϊκός.

Π Ε Ρ Ι Δ Ι Σ Τ Λ Λ Α Β Ω Ν.

Α Ν Α.

Ἡ Ἀνά, Αἰτιατικῆ Κεινῶς συντάσσεται. οἶον,
 ἀνά τὴν ἑδρὴν, ἀνά τὸ στρατόπεδον, ἀνά τὴν πό-
 λιν, ἀντί ἐπὶ τῆς ἑδρῆς, διὰ τοῦ στραπέδου, εἰς
 τὴν πόλιν. τὸ δὲ Χρυσέῳ ἀνά σκήπτρῳ, Ποιητι-
 κόν, ἀντί σὺν.

Κ Α Τ Α.

Ἡ Κατὰ, Γενικῆ, καὶ Αἰτιατικῆ συντάσσεται.
 Γενικῆ μὲν, ὅταν ἐπιφορὰν, καὶ κατὰσειον σημαί-
 νη. οἶον, ὁ ἄθεος Νεσέριος κατὰ πάντων τῶν ἀ-
 γαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει, ἢ τὸ ἐπαύω,
 καὶ περὶ τι. οἶον, κατὰ γῆς κάθημαι. τὸ δὲ Κατ

Οὐ.

Ὑλύμποιο καρῶων χωόμενος, ἀντί ἀπό. Αἰ-
τιατικῇ δέ, ὅτε ὁμοιότητα. οἶον, κατὰ Δημοθρή-
ναιον, κατ' Ὅμηρον. ἢ χρόνον. οἶον, κατ' ἡμᾶς
ἐκλύετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν, ὡς κατὰ νῆας
καταχαιῶν.

ΔΙΑ.

Ἡ Διά, Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.
Γενικῇ μὲν ἐνέργειαν, ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα.
ὡς, διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβά-
λζον. Αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. οἶον, διὰ τὰ χήμα-
τα πάντα γίνονται. καὶ τὸ μέσον ἀπαιτίως. ὡς,
ἀτ' εὔτεα καὶ μέλαν αἷμα.

ΜΕΤΑ.

Ἡ Μετά, Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ
συντάσσεται. Γενικῇ μὲν, ὅτε εἴωσιν δηλοῖ, ὡς
μετὰ σοῦ. Δοτικῇ δέ, τὸ αὐτὸ Ποιητικῶς. οἶον,
κατὰ τριτάτοις ἀνασσει. Αἰτιατικῇ δέ, ὅτε τὸ
πρῶτον. οἶον, μετὰ σέ ἐγὼ ἦλθον.

ΠΑΡΑ.

Ἡ Παρά, Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συν-
τάσσεται. Καὶ Γενικῇ μὲν, ὅτε τὴν ἀπότινος κί-
νησιν δηλοῖ. οἶον, παρὰ τῷ Βασιλέως ἡ δικαιοσύ-
νη. Δοτικῇ δέ, ὅτε τὸ πλησίον μετ' ἐμφύχου. οἶον,
παρὰ τῷ Βασιλεῖ κἀθῆται. παρὰ σοὶ διαβίβω.
Αἰτιατικῇ δέ, ὅτι ἢ τὸ ἐγγὺς μετὰ ἀψύχου. ὡς,
παρὰ τῷ θάλατταν. ἢ κίνησιν ἐπί τι. οἶον,
παρὰ σέ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι. ὡς, παρὰ τὸ ἀδι-
κῆν ἢ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω. οἶον, παρὰ τὸ δίκαιον
πράττει. καὶ παρὰ γνώμῃ συμβαίνει.

ΑΝΤΙ.

Ἡ Ἀντί, Γενική συντάσσεται. οἶον, ἀντί σῶ, ἀντί ἐκείνου, ἀντί πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δέ, ποτέ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει. ὡς, ἀντίθεον Πολύφημον, ἀντί ἰσόθεον. ποτέ δέ τὸ ἑναντίον. ὡς, Ἀντίχειστος. καὶ ἀντίθεον δόγμα, τὸ ἑναντίον τῷ Θεῷ.

ΕΠΙ.

Ἡ Ἐπί, Γενική, καὶ Δοτική, καὶ Αἰτιατική συντάσσεται. Γενική μὲν, ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ οἶον, τὰ ζῶα ἐπὶ γῆς. ἢ χρόνον. οἶον, ἐπὶ ἀρχοντος Πυθοκλέους. ἢ τὸ περὶ τι, καὶ ἔντινι. οἶον, ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν Ἀττικῶς. οἶον, ἐπὶ τῆς χώρας. Δοτική δέ, ὅτε αἰτία. οἶον, ἐπὶ ἀγαθῷ ἐδημηγόρει. ἢ τὸ ἐπάνω. οἶον, ἐπὶ ξόπιδι ἢ ναῦς. ἢ τὸ ὑσέρον, ὡς, ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγείτο. ἢ αὐτεξουσιότητα τινα. ὡς, ἐπὶ τῷ Ἀρχιερεῖ τῆς Ἐκκλησίας παράγματα. ἢ ἐπιβουλή. οἶον, ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἀντί κατὰ τοῦ δήμου. Αἰτιατική δέ, ὅτε κίνησιν δηλοῖ. οἶον, ἐπὶ τῷ Ἀττικῷ ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἶον, ἐφ' ἡμᾶς ὤρμησε.

ΠΕΡΙ.

Ἡ Περί, Γενική, καὶ Δοτική, καὶ Αἰτιατική συντάσσεται. Γενική μὲν, ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. οἶον, μάχομαι περὶ σοῦ. Δοτική δέ, σχεδόν, τὸ αὐτὸ Ποιητικῶς. οἶον, δέδοικα περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. ἔτι καὶ τὸ, ἐρωήσει περὶ δεξιῖ, ἀντί ἐν. καὶ περὶ πύργῳ, ἀντί κύκλῳ. Αἰτιατική δέ, ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περιποιητικόν, καὶ αὐσατικόν. οἶον,

περὶ τὴν πόλιν τὸ στρατεύμα. τί τὸ περὶ ἐμὲ
πράγμα;

Α Μ Φ Ι.

Ἡ Ἀμφί, ὁμοίσημος, καὶ ὁμοιοσύνητος ἐστὶ
τῆς Περὶ. Συνηθετέρα μὲν τοῖς ἢ Περὶ. πολλάκις
παρὰ Ποιηταῖς ὁμῶς κεῖνται. ὡς, "Ἐκτωρ δ' ἀμ-
φιπεριτρόφα καλλιφρίχας ἵππους.

Α Π Ο.

Ἡ Ἀπό, αἰεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται, τὴν ἀπὸ
ἕως κίνησιν σημαίνουσα. οἷον, ἀπὸ τῆς πόλεως,
ἀπὸ τῆς δικαίας.

Υ Π Ο.

Ἡ Ὑπό, Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ
συντάσσεται. Γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ τὸ αἶτιον σημαί-
νει. οἷον, ὑπὸ νόσῳ ἐ περιπατεῖ. ἢ τὸ ὑποκά-
τω. οἷον, ὑφ' ἕματος. Δοτικῇ δέ, καὶ Αἰτιατικῇ,
καὶ αὐτό. οἷον, ὑπὸ δένδρῳ, καὶ ὑπὸ δένδρον, καὶ
στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν.

Υ Π Ε Ρ.

Ἡ Ὑπέρ, Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.
Γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει. οἷον, ὑπέρ
ἐπισηφώντος ὁ λόγος. ἢ αἰτίαν. οἷον, ὑπέρ ὧν
λέξα, πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον, ὑπέρ
ἀπνῶ τίθησι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δέ, ὅτε τὸ
ἐλέον, ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ. οἷον, ὑπέρ ἀνθρώπων
προνοεῖ. ὑπέρ τῆς Θράκης ἢ Μακεδονία.

Παρέπονται δὲ ταῖς Πρόθεσεσὶ πέντε. τὸ ὀξύ-
μεδαι. τὸ βραχυκατάληκτεῖν, πλὴν τῆς Εἰς, καὶ
Ἐξ.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμός μὲν οὖν ἐστὶ περὶ πλεονασμῶν χρόνων, χρόνων, σοιχείων, ἢ σοιχείων.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἐνδεΐα δὲ, πύναντίον χρόνου, ἢ χρόνων, στοιχείων, ἢ σοιχείων ἐλάττωσις.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μετάθεσις δὲ ἐστὶ σοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς θέσεως τῆς τάξεως ἐφ' ἑτέρας. οἷον, δράττα, ἀντί δαρτά. ἢ καρδία, ἀντί καρδία. κάρτος, ἀντί κράτος. καλεῖται δὲ καὶ Ἐνάλλαξις, καὶ Ὑπέρθεσις.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις δὲ ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις. οἷον, πεδανός, ἀντί ἀπεδανός. αἰμηπότις, ἀντί αἰμοπότις.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμησις δὲ ἐστὶ Συνοθέτου Λόγου ἀναλύσις εἰς ἄλλα Λέξεις. οἷον, ἄκρα πόλις, ἀντί ἀκρόπολις. λέγων δὲ τῶν πέντε Παθῶν, τὰ μὲν εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ, τε Πλεονασμός, καὶ ἡ Ἐνδεΐα. τὰ δὲ ἄλλα εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ Πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἑννέα. Πρόθεσις, Ἀναδίπλωσις, Ἐκτασις, Ἐπέκτασις. Διαίρεσις, Παρέθεσις. Διπλασιασμός, Παρέμπτωσις, καὶ Προχηματισμός. Τῆς δὲ Ἐνδεΐας εἴδη εἰσὶν ἑννέα. Ἀφαίρεσις, Ἀρσις, Συκοπή, Συγκοπή, Συναλοιφή, Ἐλλοιψις, Παρέληψις, Ἐκθλιψις, καὶ Ἀποκοπή. Ἀντίκειται ἔν

Πρόθεσις μὲν Ἀφαιρέσω. Ἀναδίπλωσις δὲ Ἄρ-
σει. Ἐκτασις Συσολῆ. Ἐπέκτασις Συγκοπῆ. Διαί-
ρεσις Συναλοιφῆ. Παρώθεσις Ἐλλείψει. Διπλα-
σιασμός Παρελλείψει. Παρέμπτωσις Ἐκθλίψει.
Προζηματισμός Ἀποκοπῆ.

Π Ρ Ο Σ Θ Ε Σ Ι Σ .

Πρόθεσις μὲν οὖν ἐστὶ προδήκη σοιχεία, κατ'
ἀρχὴν τῆς Συλλαβῆς. οἷον, ἀσαφίς, ἀντὶ σαφίς,
ἄσαχυς, ἀντὶ σάχυς, θαμά, ἀντὶ ἄμα.

Α Ν Α Δ Ι Π Λ Ω Σ Ι Σ .

Ἀναδίπλωσις δὲ ἐστὶν ἢ τῆς πρώτης, ἢ δευτέρας
Συλλαβῶν διὰ τῆς αὐτῆς Συμφώνων, ἢ ἀντιστί-
χων, ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ Ρημά-
των, καὶ Μετοχῶν, καὶ Ὀνομάτων, πλεονάζει δὲ πα-
ρά τε, Ἰωσι καὶ Αἰολεῦσιν. οἷον, κεκάμασιν, ἀντὶ
κάμασι, λελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν, ἀταρτηρός,
ἀντὶ ἀτηρός, ἐτήτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

Ε Κ Τ Α Σ Ι Σ .

Ἐκτασις ἐστὶν, ὅταν τὰ συσῆλλόμενα Δίχρονα
ἐκταθῆ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα
αὐτῶν μετασθεθῆ. οἷον, καλός, καλώς. κόρη,
κάρη.

Ε Π Ε Κ Τ Α Σ Ι Σ .

Ἐπέκτασις ἐστὶ πλεονασμός Συλλαβῆς καὶ μέ-
σον ὁμοτόνυ, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύ-
σῃ. οἷον, εὐτύχεον, ἀντὶ εὐτυχον. ἀδελφειός, ἀν-
τὶ ἀδελφός. πολεμήϊα, ἀντὶ πολέμια.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαίρεσις ἐστὶ Συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάσπασις
 εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων, καὶ Θετταλῶν. οἶον,
 αἴις, ἀντὶ παῖς. κοῖλον, ἀντὶ κοῖλον. βέλεος,
 ἀντὶ βέλος.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

Παρένθεσις ἐστὶ προθήκη Φωνήεντος κατὰ μέ-
 σον, καὶ ποιέντος Συλλαβὴν. οἶον, πνεῖοντες, ἀντὶ
 πνέοντες. κεινή, ἀντὶ κινή. νοῦσος, ἀντὶ νόσος.
 εἴνος, ἀντὶ ξένος. εἰληλυθώς, ἀντὶ ἐληλυθώς.
 καὶ δὲ Πάθος Ἰώνων.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Διπλασιασμός ἐστὶ τῷ αὐτῷ Συμφώνῳ προθήκη
 κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελέντος Συλλαβῆν. οἶον,
 ἄντι, ἀντὶ ὅτι, ἄδδω, ἀντὶ ἄδω. μέσσον, ἀντὶ
 μέσον. ἔνεπε, ἀντὶ ἔνεπε, ὅπποτε, ἀντὶ ὅποτε.
 καὶ δὲ Πάθος Ἰώνων.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Παρέμπτωσις ἐστὶ προθήκη Συμφώνων κατὰ μέ-
 σον, καὶ ἀποτελούντων Συλλαβῆν. οἶον, πόλις,
 ἀντὶ πόλις. πόλεμος, ἀντὶ πόλεμος.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Προχηματισμός ἐστὶ προθήκη Συλλαβῆς κατὰ
 τὸ τέλος. ἐστὶ δὲ τῶν τεσσάρων Διαλέκτων ἴδιος.
 οἶον, λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις. μέλαισιν, ἀντὶ μέ-
 λαις. προσώπατα, ἀντὶ πρόσωπα. ἐγών, ἀντὶ
 ἐγώ. Δεκτέον δὲ καὶ περὶ Ἐνδείας.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἐνδεια ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου οἷον, ὀρπή, ἀντί ἑορπή. αἶα, ἀντί γαῖα. κείνος, ἀντί ἐκείνος. τὸ δὲ Πάθος Ἰώνων.

ΑΡΣΙΣ.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀνάδι-
πλουμένης Συλλαβῆς. οἷον, βλῆσθαι, ἀντί βε-
βλῆσθαι. δέχθαι, ἀντί δεδέχθαι, βλήμενος, ἀν-
τί βεβλημένος.

ΣΥΣΤΟΛΗ.

Συστολή ἐστὶν, ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα Δίχρονα
συσταλῆ, ἢ τὰ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντίστοιχα
αὐτῶν μετατεθῆ. οἷον, φυσίζοος, ἀντί φυσίζωος,
ξερὸν, ἀντί ξηρόν.

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπή ἐστὶν ἀποβολὴ Συλλαβῆς κατὰ τὸ μέ-
σον. οἷον, κάμμορος, ἀντί κακόμορος, δάσκιον,
ἀντί δασύσκιον.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφή ἐστὶ δὺο Συλλαβῶν κατὰ Φωνήεντος
ἔνωσις κατὰβολῆ Τόνου. γίνεται δὲ κατὰ τρεῖς
ἑπτά. Ἀπλοῦς μὲν τρεῖς, κατὰ Θλίψιν, κατὰ
Κράσιν, κατὰ Συναίρεσιν. Συνθέτως δὲ τέσσαρας.
κατὰ Θλίψιν ἢ Κράσιν. κατὰ Θλίψιν, καὶ Συναί-
ρεσιν. κατὰ Κράσιν, καὶ Συναίρεσιν. κατὰ
Θλίψιν, καὶ Κράσιν, ἢ συναίρεσιν. Κατὰ Θλί-
ψιν, ἐπ' ἐμέ, ἀντί ἐπὶ ἐμέ. κατὰ Κράσιν, τα-

μά,

ἀ, ἀντί τὰ ἐμά. κατὰ Συναίρεσιν, Νηρηίδες, ἄντι Νηρηίδες. κατὰ Θλίψιν, καὶ Κράσιν, καὶ γὰρ, ἄντι καὶ ἐγώ. κατὰ Θλίψιν, καὶ Συναίρεσιν, ἐμ-
ποδῶει, ἀντί ἐμοὶ ὑποδῶει. κατὰ Κράσιν, καὶ
Συναίρεσιν, ὠπόλος, ἀντί ὁ αἰπόλος. κατὰ Θλί-
ψιν, καὶ Κράσιν, καὶ Συναίρεσιν, ἐν τὰθιοπία
ἄντι ἐν τῇ Αἰθιοπία.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐλλειψις ἐστὶν ἀποβολὴ Φωνήεντος κατὰ μέσον,
ἢ ποιῆντος Συλλαβῶ. οἶον, ἀμύξαι, ἀντί αἰ-
μύξαι. γεραὸν, ἀντί γεραιόν.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Παρέλλειψις ἐστὶν, ὅταν εὔτι τῶν διπλασιαζο-
μενίων Συμφώνων παραλείπεται. οἶον, κάλιον,
ἄντι κάλλιον, θᾶτον, ἀντί θᾶττον.

ΕΚΘΛΙΨΙΣ.

Ἐκθλιψις ἐστὶν ἀποβολὴ εἰδός Συμφώνου ἐντὸς
τῆς πρώτης καὶ τελευταίας Συλλαβῆς, ἢ ποιῆντος
Συλλαβῶ. οἶον, σκῆπτρον, ἀντί σκῆπρον.

ΑΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπή ἐστὶν ἀφαίρεσις Συλλαβῆς κατὰ τὸ
πέλος. οἶον, δῶ, ἀντί δῶμα, Ἀπόλλω, ἀντί Ἀ-
πόλλωνα, Ποσειδῶ, ἀντί Ποσειδῶνα.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- Α**ζω. ὄρθω Ἀόριστος πρῶτος, ἄδην, κὲ ἀάδην.
Αγαμαι. Μέλλων, ἀγάσομαι. Ἀόριστος πρῶτος, ἠγάθην. Μέσος Ἀόριστος α΄. ἠγασάμην.
- Α**γω. Μέλλων, ἄξω. Ἀόριστος β΄. ἦγον, κὲ Ἀττικῶς ἠγαγον. Παρακείμενος, ἦχα, καὶ Ἀττικῶς ἀγήσχα.
- Α**γορεύω. Μέλλω, ἀγορεύσω, Ἀόριστος α΄. ἠγορεύσα.
- Α**δω. Μέλλων, ἄσω. Ἀόριστος πρῶτος ἦσα.
- Α**ίρῃμαι. Μέλλων αἰρήσομαι. Παρακείμετος, ἠρημαι. Ἀόριστος α΄. ἠρέθην. Μέσος Ἀόριστος β΄. εἰλόμην, ἀπὸ τῷ ἔλομαι ἀχῆσχα.
- Α**ίρέω, ῶ. Μέλλων, αἰρήσω. Ἀόριστος β΄. εἶλον, ἀπὸ τῷ ἔλω.
- Α**ἰδάνομαι. Μέσος Μέλλων, αἰδήσομαι. Παρακείμετος, ἠδῆμαι. Μέσος Ἀόριστος β΄. ἠδόμην, ἀπὸ τῷ αἰδέομαι, αἰδέσθαι.
- Α**μαρτάνω, Παραπατικός, ἠμάρτανον. καὶ πλέον ῶ. Μέλλων, ἠμαρτίσω. Παρακείμετος, ἠμάρπηκα. Ἀόριστος β΄. ἠμαρτον, ἀπὸ τῷ ἀμαρτέω, ἀμαρπῶ, ἀχῆσχα.
- Α**νοίγω. Μέλλων, ἀνοίξω. Ἀόριστος α΄. ἠνοιξα, καὶ ἀνέφρα Ἀττικῶς.

ἄπεχθαίνομαι. Μέλλον, ἄπεχθήσομαι. Παρακείμενος, ἀπήχθημαι. Μέσος ἄοριστος β΄. ἀπηχθόμην, ἀπὸ τῆ ἀπεχθέομαι, ἔμαι, ἀχθήσῃ.
 ὑξάω, καὶ αὕξω. Μέλλον, αὕξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Θέματος τοῦ αὕξέω, ᾧ. Ἄοριστος πρῶτος, ηὔξησα, καὶ αὕξαώ. Παρατατικός, ηὔξαον.

ἄλώω, ᾧ. Μέλλον, ἀλώσω. Ἄοριστος δεύτερος, ἤλων, ἀπὸ τῆ ἀλῶμι. Ἡ Μετοχή, ὁ ἀλούς, τῆ ἀλόπτος.

ἄμφιημι, καὶ ἀμφιέννυμι. Μέλλον, ἀμφιέσω. Μέσος Ἄοριστος πρῶτος, ἀμφισάμιω.

ἄναγιγνώσκω. Παρατατικός ἀνεγίνωσκον μόνον. Μέσος Μέλλον, ἀναγνώσομαι. Παρακείμενος, ἀνέγνωκα. Ἄοριστος β΄. ἀνέγνω, ἀπὸ τῆ ἀναγνώμι, καὶ ἀναγνόω, ᾧ.

ἄναζευγιύω. Μέλλον, ἀναζεύξω.

ἄνακράζω. Μέλλον, ἀνακράξω. Μέσος Παρακείμενος, ἀνακέκραγα. Ἄοριστος δεύτερος, ἀνέκραγον.

ἄναπνέω. Μέλλον, ἀναπνεύσω. Ἄοριστος, ἀνέπνευσα, ἀπὸ τῆ ἀναπνεύω παλαιᾷ.

ἄναρρήγιύω, καὶ ἀναρρήγιυμι. Μέλλον, ἀναρρήξω. ἀπὸ τῆ ἀναρρήγω.

ἄνασπάω, ᾧ. Μέλλον, ἀνασπάσω.

ἄλισκομαι. Μέλλον α΄. ληφθήσομαι, ἀπὸ τῆ λήβομαι. Μέλλον, λήφομαι. Ἄοριστος α΄. ἐλήφθην. Ἄοριστος β΄. ἐάλων, ἀπὸ τῆ ἀλόω, ᾧ.

ἄπασαίνομαι. Ἄοριστος α΄. ἀπηνηνάμην.

ἄπάχη. Μέλλον, ἀποχρήσει. Ἄοριστος, ἀπέχρηστε.

ἄφίημι. Μέλλον, ἀφήσω. Ἄοριστος, ἀφήκα.

ΑΓ-

Ἀντισρέφω. Μέλλων, ἀντισρέφω. Μέσος Παρακείμενος, ἀντέσροφα.

Ἀναπεταγύω, καὶ ἀναπεταγύμι. Μέλλων, ἀναπετάσω, ἀπὸ τῆ ἀναπετάω, ἀναπετώ.

Ἀπέχω. Μέλλων, ἀφέξω, διότι τὸ ἔξω δασύνεται, ἔρεπεται τὸ π εἰς φ. Παρακείμενος ἀπέχηκα. Ἄορις δεύτερος ἀπέχω, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω, ἀποχωῶ.

Ἀποδιδράσκω. Μέλλων, ἀποδράσω. Ἄοριςτος ἀπέδρα.

Ἀποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι. Μέλλων, ἀποδείξω, ἀπὸ τῆ ἀποδείκω.

Ἀπολέω, ὦ. Μέλλων, ἀπολέσω. Παρακείμενος, ἀπώλεκα, ἢ Ἀττικῶς, ἀπολώλεκα, ἢ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, ἢ Ἀττικῶς, ἀπόλωλα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀπόσβηνμι. Μέλλων, ἀποσβέσω. Ἄορις δεύτερος, ἀπέσβην.

Ἀποτέμνω. Μέλλων, ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω. Ἄορις δεύτερος, ἀπέτεμον.

Ἀποταγύω. Μέλλων, ἀποτάσω.

Ἀπαυράω, ὦ. Ἄοριςτος παύωτος, ἀπκῦρα.

Ἀποσυφελίζω. Μέλλων, ἀποσυφελίξω.

Ἀποκλαίω. Μέλλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τῆ κλαύω παλαιῆ.

Ἀρέσκομαι. Μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ τὸ Ἀπρόσωπον, ἀρέσκει. Παρατατικῶς, ἤρεσκει.

Ἀτίζω. Μέλλων, ἀτίξω.

Ἀφικνεῖμαι. Μέλλων, ἀφίξομαι. Παρακείμενος, ἀφίγμα. Μέσος Ἄορις δεύτερος, ἀφικόμην.

Ἀφίπταμαι. Ἄορις β. ἀπέπτω. Μέσος Ἄορις α. ἀπεπτάμην.

ἄχθωμαι. Μέλλων, ἀχθήσομαι. Ἄοριστος ἀ. ἠχθήσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

ἄλλω. Μέλλων, βαλῶ. Ἄοριστος β. ἔβαλον. Παρακείμενος, βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ. Μέλλων, βλήσω.

λασάνω, καὶ βλασέω, ᾧ. Ἄοριστος β. ἔβλασον. ὄω, ᾧ. Μέλλων, βόσω.

οὔλωμαι. Μέλλων, βουλήσομαι. Παρακείμενος, βεβέλημαι, ἐβεβελήμην, ἐβελήθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

ἄμέω, ᾧ. Μέλλων, γαμήσω. Ἄοριστος ἀ. ἔγημα.

ἔινομαι. Μέλλων, γενῆμαι. Μέσος Ἄοριστος ἀ. ἐγενάμην.

ἠήθω. Μέλλων, γήσω. Μέσος Παρακείμενος, γέγηθα, καὶ γηθέω, ᾧ. γηθήσω.

ἠράσκω, καὶ γηράω, ᾧ. Μέλλων, γηράσω.

ρηγορέω, ᾧ. Μέλλων, ρηγορήσω. Μέσος Παρακείμενος, ἐρήγορα. Ὑπερσυντελικός, ἐρηγοῦρεν.

ἔινομαι, καὶ γίγνομαι. Μέλλων, γυνήσομαι, ἀπὸ τῆ γενάομαι, ᾧμαι. Παρακείμενος, γεγέννημαι.

Μέσος Ἄοριστος ἀ. ἐγενησάμην. Μέσος Ἄοριστος β. ἐγενόμην. Μέσος Παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τῆ γείνω, γενῶ.

ἠρώσκω, ἐγίνώσκον, καὶ πλέον ἔ. Μέσος Μέλλων, γνώσομαι. Παρακείμενος, ἔγνωκα. Ἄοριστος β. ἔγνω, ἀπὸ τῆ γνωῶ, ᾧ. καὶ γνώμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

Δαίζω. Μέλων, δαίξω. καὶ δαίω, δαίσω, δαίσομαι.

Δάκνω, ἔδακνον. Μέλων, δήξω. Ἄοριστος β. ἔδακον, ἀπὸ τῆς δήκω, ἀχρήστε.

Δαμάζω. Μέλων, δαμάσω.

Δαίω. Μέλων, δαήσω. Ἄοριστος, ἔδάν. Μέσος Παρακείμενος, δέδηα.

Δεῖ. Παρατατικός, ἔδει. Μέλων, δεήσει. Ἄοριστος, ἐδέησε. Ἀπαρέμφατον, δεῖν.

Δεῖδω. Μέλων, δεῖσω. Παρακείμενος, δέδοικα. Ὑπερσυντελικός, ἐδεδοίκειν. Μέσος Παρακείμενος, δέοια. Μέσος Ὑπερσυντελικός, ἐδεδίειν.

Δέω. Μέλων, δέσω, καὶ δήσω.

Δέομαι. Μέλων, δεήσομαι. Παρακείμενος, δεδέημαι, ἀπὸ τῆς δεέομαι, ἔμαι.

Δέχομαι. Μέλων, δέξομαι. Παρακείμενος, δέδεγμα. Μέσος Ἄοριστος α. ἐδεξάμην.

Δέδηα, ἀπὸ τῆς δαίω. Μέσος Παρακείμενος.

Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. Μέλων, διαζώσω, ἀπὸ τῆς διαζώω, διαζῶ.

Διαλαγχαίω. Ἄοριστος β. διέλαχον, ἀπὸ τῆς διαλήγω.

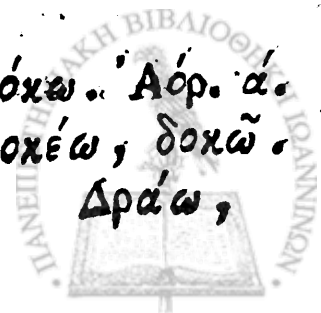
Διδάσκω, ἐδίδασκον, καὶ πλέον ἔ. Μέλων, διδάξω, ἀπὸ τῆς διδάχω. Ἄοριστος α. ἐδίδαξα.

Διδράσκω, καὶ διαδιδράσκω. Ἄοριστος α. διέδρα, καὶ ἀπέδρα.

Διαφθείρω. Μέλων, διαφθερῶ. Μέσος Παρακείμενος, διέφθορα.

Δοκέω, ᾧ. Μέλων, δόξω, ἀπὸ τῆς δόχω. Ἄορ. α. ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τῆς δοκέω, δοκῶ.

Δράω,

ράω, ᾧ. Μέλλων, δράσω. Παρακείμενος, δέ-
δρακα. Ἀόριστος ᾱ. ἔδρασα.
κῶ, καὶ δύω, καὶ δῦμι. Μέλλων, δύσω. Ἀόρι-
στος β'. ἔδω, ἀπὸ τῆ δῦμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

άω, ᾧ. Μέλλων, ἔάσω. Ἀόριστος ᾱ. εἶασα.
ῶραμον, ἀπὸ τῆ φέχω, δραμεῖμαι. Ἀόριστος β'.
ἔδραμον, ἀπὸ τῆ δρέμω.

γκαλέω, ᾧ. Μέλλων, ἐγκαλέσω. Παρακείμε-
νος, ἐγκέκληκα.

γείρω. Μέλλων, ἐγερῶ. Ἀόριστος ᾱ. ἤγειρα.

γχεώ. Μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω.

Ἀόριστος ᾱ. ἐνέχεα, καὶ ἐνέχευα, Αἰολικῶς.

ἴδω. Μέλλων, εἶσω. Μέσος Παρακείμενος, οἶ-
δα. Ὑπερσυντελικός, ἦδειν. ὤφειλε δὲ εἶναι εἶ-
δειν. φέπεται δὲ ἰ, εἰς η, καὶ τὸ ι, ὑπογράφεται.

ἴπα. Ἀόριστος ᾱ. καὶ εἶπον. Ἀόριστος β'. ἀπὸ
τῆ ἔπω ἀρχήσθε.

ἴσπλέω. Μέλλων, εἰσπλεύσω, ἀπὸ τῆ πλεύω.

ἴλεύθω. Μέλλων, ἐλαίσομαι. Μέσος Παρακεί-
μενος, ἤλυθα, καὶ Ἀττικῶς ἐλήλυθα. Ἀόρι-
στος β'. ἤλυθον, καὶ ἤλθον, ἤλθες, ἤλθε.

ἴρομαι. Μέλλων, ἐρήσομαι. Μέσος Ἀόριστος,
ἠρόμην.

ἴζω. Μέλλων, ἔσω. Ἀόριστος πρώτος, εἶσα.

ἴκκαίω, καὶ ἴκκαώ Ἀττικῶς. Μέλλων, ἐκκαύσω.

ἴλω. ὄθον Ἀόριστος δεύτερος, εἶλον.

ἴμμορα. Μέσος Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μαρέω,
μορῶ, μέμορα, καὶ ἴμμορα, ἢ ἀπὸ τῆ μείρω,
μερῶ, μέμορα, καὶ ἴμμορα.

ἴμ-

Ἐμπίπτω. Μέλλων, ἔμπεσῶμαι. Παρακείμενος,
ἐμπέπτωκα. Ἀόριστος δεύτερος, ὀνέπεσον.

Ἐμπίπτωμι. Μέλλων, ἐμπτῆσω.

Ἐμπάζω. Μέλλων, ἐμπάξω.

Ἐοίπα, ἀπὸ τῷ ἔλπω. Μέσος Παρακείμενος, ἤλ-
πα, καὶ ἔολπα.

Ἐπαινέω, ὦ. Μέλλων, ἐπαινέσω. Παρακείμενος,
ἐπήνεκα. Ἀόριστος, ἐπήνεσα.

Εἶρω. Μέλλων, ἐρῶ. Παρακείμενος, εἶρηκα.

Εὐρίσκω. Μέλλων, εὐρήσω. Παρακείμενος, εὐρη-
κα. Ἀόριστος β΄. εὔρον, ἀπὸ τῷ εὐρέω, ὦ.

Εἶω. Μέλλων, εἶσω. Παρακείμενος, εἶκα. Μέσος
Παρακείμενος, εἶα. Ὑπερσυντελικὸς, ἦεν.

Ἐχω. Μέλλων, ἔξω. Παρακείμενος, ἔχηκα. Ἀό-
ριστος β΄. ἔσχον, ἀπὸ τῷ χέω, ὦ. καὶ τὸ μὲν
ἔχω φιλεῖται, τὸ δὲ ἔξω δασύνεται, εἰς διαφο-
ρὰν τῷ ἔξω Ἐπιρρήματος φιλεμένου.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Ζ .

Ζεύγνυμι. καὶ ζευγνύω. Μέλλων, ζεύσω, ἀπὸ τῷ
ζεύγω.

Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. Μέλλων, ζώσω.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Η .

Ἦεν, Ὑπερσυντελικὸς, ἦεις, ἦει, ἀπὸ πῦ εἶω.

Ἦκαθεν, ἀπὸ τῷ ἄχω.

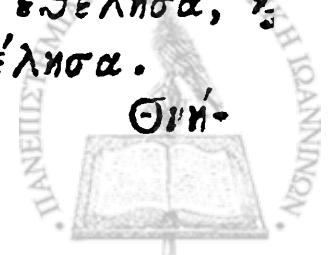
Ἦμύω. Μέλλων, ἡμύσω.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Θ .

Θάπτω. Μέλλων, θαψώ. Ἀόριστος, ἔθαψα.

Θέλω. Μέλλων, θελήσω. Ἀόριστος, ἐθέλησα, καὶ
ἐθέλω, ἐθελήσω. Ἀόριστος, ἠθέλησα.

Θιή-

νήσκω, ἔθνησκον. Μέλων, θανῶμαι. Παρακεί-
 μνος, τέθνηκα. Ἀόριστος β'. ἔθανον. Εὐκτικόν,
 τεθναίω. Ἀπαρέμφατον, τεθναῖαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

ενῶμαι. Μέλων, ἴζομαι. Ἀόριστος β'. ἰκόμην.

Παρακείμενος, ἴγμαι, ἀπὸ τῆ ἦκομαι.

λάσκομαι. Μέλων, ἰλάσομαι. Μέσος Ἀόριστος

α'. ἰλασάμην.

πταμαι. Μέσος Ἀόριστος α'. ἰπτάμην, ἴπτω,

ἴπτατο.

ἴδον. Ἀόριστος β'. Ποιητικός, ἀπὸ τοῦ εἶδω. καὶ

ἀπὸ τῆ εἶδω, ἴδον κωθαρός.

ἡμι, ἦσω. Ἀόριστος, ἦκα, καὶ Ποιητικός, ἦκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

αῖω, καὶ κάω. Μέλων, καύσω. Ἀόριστος Ποιη-

τικός, ἦκηα.

καθέζω, Καθέζομαι. Μέλων, καθεδῶμαι.

καθήμαι. Μέλων, καθήσομαι.

καθαίρω, καθαίρω. Ἀόριστος β'. καθεῖλον, ἀπὸ

τῆ καθέλω.

καθαίρω. Ἀόριστος πρῶτος, ἐκάθηρα.

καθήμι. Ἀόριστος πρῶτος, καθήκα.

κλάγγω. Μέλων, κλάγξω. Ἀόριστος α'. ἐκλάγη

ξα. Παρακείμενος, κέκληγα.

κάμνω, καὶ κάμω. Ἀόριστος β'. ἔκαμον. Παρακεί-

μνος, κέκμηκα, ἀπὸ τῆ κμῶ. Μέλων, κμήσω.

κέκρω. Μέλων, κερῶ. Ἀόριστος α'. ἔκειρα. Πα-

ρακείμενος, κέκαρκα.

κορέω, κορῶ, καὶ κορύνουμι, καὶ κορσυνύω. Μέλων,

κορέσω.

Κράζω. Μέλων, κράξω. Παρακείμενος Μίσος, κέκραγα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.

Κρεμάζω, καὶ κρεμάω, ᾧ, καὶ κρίμαμαι. Μέλων, κρεμάσω.

Κρυβείς, καὶ ἐκρύβλυ, ἀπὸ τῷ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι. παλαιῶ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

Λαυχαίω. Μέλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τῷ κληρώ, ᾧ. Ἀόριστος β΄. ἔλαχον. Μίσος Παρακείμενος, λέλογχα, ἀπὸ τῷ λήχω. Μέλων, λήξω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον.

Λαμβαίω, ἐλάμβανον. Μέλων, λήψομαι, ἀπὸ τῷ λήβω. ἔσθω Ἀόριστος β΄. ἔλαβον. Παρακείμενος, λέληφα, καὶ Ἀττικῶς, εἴληφα. ὁ Ὑπερσυντελικός, εἰλήφειν.

Λαυθαίω, ἐλάθασον. Μέλων, λήσομαι, ἀπὸ τῷ λήθω. Μίσος Παρακείμενος, λέληθα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλαθον. Παρακείμενος, λέλησμαι. Μίσος Ἀόριστος δεύτερος, ἐλαθόμεν.

Λείπω. Μέλων, λείψω. Ἀόριστος πρώτος, ἔλειψα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλιπον.

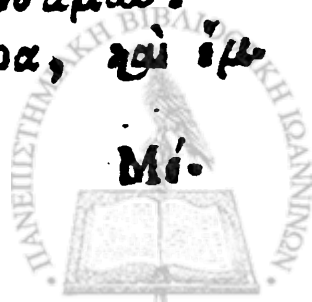
ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

Μαίτομαι. Μίσος Παρακείμενος, μέμηνα.

Μαυθαίω, ἐμαίθασον. Μέλων, μαθήσομαι, ἀπὸ τῷ μαθίω, μαθῶ. Παρακείμενος, μεμάθηκα. Ἀόριστος, ἐμαθον.

Μάχομαι. Μέλων, μαχίσομαι, ἀπὸ τῷ μαχίομαι. Μίσος Ἀόριστος πρώτος ἰμαχισάμην.

Μείρω. Μίσος Παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἰμμορα.

- Μέλλω. Μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μελέω. Παρατατικὸς ἔμελλε. Μέλλων, μελήσει.
 Μέμνημαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι, ὦμαι. Ὑπερσυνθε-
 λικός, ἔμεμνήμην. Ἀόριστος παρῶτος, ἐμνήθην.
 Μέλλων παρῶτος, μνηθήσομαι.
 Μείω. Μέλλων, μειῶ. Ἀόριστος ἀ. ἔμεινα. Πα-
 ρακείμενος, μεμείνηκα.
 Μέμηλα. Μέσος Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μέλω.
 Μέμαα. Μέσος Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μάω, ὦ.
 Μιγνύω, καὶ μίγνυμι. Μέλλων, μίξω.
 Μοργνύω. Μέλλων, μέρξω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

- Νεύω. Μέλλων, νεύσω.
 Νέμω. Παρακ. ενέμηκα, Ἀόριστος ἀ. ἐνήμαα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

- Ξωίμι. Μέλλων, ξωήσω. Ἀόριστος, ξωήκα,
 καὶ ξωέηκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

- Οΐζω. Μέλλων, ὄσω. Μέσος Παρακείμενος, ὄδαα
 καὶ Ἀττικῶς, ὄδαα.
 Οἶχομαι. Μέλλων, οἰχήσομαι. Μέσος Ἀόριστος,
 ὠχέμην.
 Οἶομαι, καὶ πράσει εἶμαι, οἶει, οἶεται. Μέλλων,
 οἰκήσεται. Ἀόριστος ἀ. ὠήθην.
 Οἶδα, ἀπὸ τοῦ εἶδω. Μέσος Παρακείμενος.
 Οἰμάζω. Μέλλων, οἰμάξω. Ἀόριστος ἀ. ὠμάξαα.
 Οἰμύω, καὶ οἰμυμι, καὶ οἰμόω, ὦ. Μέλλων, οἰ-
 μόσω, καὶ οἰμέμαι. Παρακείμενος, ὠμόκαα καὶ
 Ἀττικῶς, ὠμόμαα.
 Οἶσθι. π ζ Ο.

- Ὀλολύζω. Μέλλων ὀλολύξω.
 Ὀμόργυμι. Μέλλων, ὀμόρξω.
 Ὀνόω, ὦ. Μέλλων, ὀνόσω.
 Ὀφείλω. Μέλλων, ὀφειλήσω, καὶ ὄφλω, ὀφλήσω.
 Παρακείμενος, ὠφληκα. Ἀόριστος, ὠφλησα.
 Ὄπτομαι. Μέλλων, ὄφομαι. Ἀόριστος ἁ. ὠφθίω.
 Ὄράω, ὦ. Παρατατικός, ἐώραόν, ὦν. Ἀττικῶς.
 Παρακείμενος, ἐώρακα. Ὑπερσωτελικός, ἐωράκειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

- Παίρημι. Παρατατικός, παρήϊ.
 Πάρεμι, πάρει, πάρεσι.
 Πάσχω, ἐπασχον. Μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. Παρακείμενος, πέπονθα. Ἀόριστος β. ἔπαθον, ἀπὸ τῆς πήθω.
 Πέμπω. Μέλλων, πέμψω. Παρακείμενος, πέπομφα. Ἀόριστος ἁ. ἔπεμψα.
 Πεταυνύω. Μέλλων, πετάσω. Παρακείμενος, πέπτακα.
 Πέπτω, καὶ πέσσω, καὶ πέμπτω, ποιητικῶς. Μέλλων, πέψω.
 Πάσμαι, ὦμαι. Μέλλων, πάσομαι. Παρακείμενος, πέπαμαι.
 Πείρω. Μέλλων, περῶ. Ἀόριστος ἁ. ἔπειρα.
 Πέφρικα, ἀπὸ τῆς φείττω. Μέλλων, φείξω. Παρακείμενος, ἡμαρτημένως, πέφρικα.
 Πηγνύω, καὶ πήγνυμι. Μέλλων, πήξω. Ἀόριστος, ἐπάγην, ἀπὸ τῆς πήγω.
 Πίνω, ἐπινον. Μέλλων, πώσω. Παρακείμενος, πέπωκα. Ἀόριστος β. ἔπιον.

- Πίπτω. Μέλλων, πεσοῦμαι. Παρακείμενος, πέ-
πτωκα. Ἀόριστος β΄. ἔπεσον.
- Πίμπρημι. Μέλλων, πρήσω.
- Πλάττω, σσω. Μέλλων, πλάσω. Ἀόριστος α΄.
ἔπλασα.
- Πλέω. Μέλλων, πλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω, ἔπω
καὶ Πρέω. Μέλλων, πιεύσω,
- Πράττω, τὸ πωλῶ, καὶ πιπράσκω. Μέλλων, πρά-
σω. Παρακείμενος, πέπρακα.
- Προΐεμαι, προηκάμην. Μέσος Ἀόριστος πρῶτος.
- Πετάω, ῶ. Μέλλων, πετάσω.
- Προσρέχω. Μέλλων, προσδραμεῖμαι. Ἀόριστος β΄.
προσέδραμον, ἀπὸ τῆς προσδράμω.
- Πέρθω. Ἀόριστος β΄. ἔπαρθον.
- Πτάω, ῶ. Μέσος Ἀόριστος α΄. ἔπτάμην.
- Πτήσσω. Μέλλων, πτήξω.
- Πυνθαίνομαι. Μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύ-
θομαι. Παρακείμενος, πέπυσμαι. Ἀόριστος β΄.
ἔπυθόμην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ.

- Ρέζω. Μέλλων, ρέξω.
- Ρήγνυω, καὶ ρήγνυμι. Μέλλων, ρήξω.
- Ρωννύω, καὶ ρώννυμι. Μέλλων, ρώσω.
- Ρωννύομαι. Μέλλων, ρώσομαι. Παρακείμενος,
ἔρρωμαι, ἔρρωσαι, ἔρρωται. Προστακτικὸν,
ἔρρωσω, ἔρρώσθω, ἔρρωσθε, ἔρρώσθωσαν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

- Σβεννύω. Μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσομαι. Ἀό-
ριστος δεύτερος, ἔσβην, ἀπὸ τῆς σβῆμι.
- Σύομαι. Ἀόριστος α΄. ἔσύνθη. Ἀόριστος β΄. ἔσυνα.

Σήπομαι. Μέλλων, σήφομαι. Ἀόριστος β'. ισά-
πλω.

Σπείδω. Μέλλων, Σπείσω. Ἀόριστος α'. ἔσπει-
σα.

Στάζω, καὶ σαλάζω. Μέλλων, στάξω.

Στείω, καὶ σενάζω. Μέλλων, σενάξω.

Στίζω. Μέλλων, σίξω.

Σπορεύωμι. Μέλλων, σορέσω. Ἀόριστος α'. ἰσπό-
ρεσα.

Στραυνύω. Μέλλων, σρώσω. Ἀόριστος α'. ἔστρω-
σα.

Συγκεραυνύω. Μέλλων, συγκεράσω. Παρακείμε-
νος, συγκέκρακα.

Συμβαίνω. Μέλλων, συμβήσομαι, ἀπὸ τῆ βῆμι.
Παρακείμενος, συμβέβηκα. Ἀόριστος β'. συν-
ἴβλω.

Σχέω, ᾧ. Μέλλων, χήσω. Ἀόριστος β'. ἴσχον.
ᾧθεν τὸ Προσακτικόν, χίς, χίπο.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Τ.

Τέθνηκα, καὶ τέθναα. Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ
θνήσκω. ᾧθεν τεθνεώς.

Τέμνω. Μέλλων, τμήσω. Ἀόριστος β'. ἔταμον.

Τεύχω. Ἀόριστος β'. ἔτυχον. Παρακείμενος Πα-
θητικός, τέτυγμαι.

Τάζω. Μέλλων, τάξω. Ἀόριστος β'. ἔταγον, ᾧ-
θεν ὁ ταγγών.

Τήκω. Μέλλων, πήξω. Παρακείμενος, τέπηκα.

Τίκω. Μέλλων, πέξω. Ἀόριστος β'. ἔτεκον.

Τίρωσκω, ἐτίρωσκον. Μέλλων, ρώσω. Ἀόρι-
στος α'. ἔτρασα. Παρακείμενος, πέτρωκα, ἀπὸ
τοῦ τρώω, ᾧ.

ταίνω, κὴ τίω. Μέλλων, τίσω.
 γλάω, ᾧ. Μέλλων, τλήσω. Ἀόριστος β'. ἔτλην,
 ἀπὸ τῆ τλήμι.
 ῥέφω. Μέλλων, θρέψω. Ἀόριστος α'. ἔθροφα.
 Μέσος Παρακείμενος, τέθροφα. Παθητικὸς,
 τέθραμμαι.
 ῥέω. Μέλλων, ῥίσω.
 εὐχαίω, ἐτύχασον. Μέλλων, τεύξομαι, ἀπὸ τῆ
 τεύχω. Παρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυ-
 χέω, ᾧ. Ἀόριστος β'. ἔτυχον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

ἵπέχω. Μέλλων, ὑφέξω. Παρακείμενος, ἵπέχη-
 κα. Ἀόριστος β'. ὑπέχον.
 ἵπιχνῶμαι. Μέλλων, ὑποσχῆσομαι. Παρακείμο-
 νος, ἵπέσχημαι. Μέσος Ἀόριστος β'. ἵπεσχό-
 μω.
 ἵποδύω. Μέλλων, ὑποδύσω. Ἀόριστος, ὑπέδην,
 ἀπὸ τῆ ὑποδύμι.
 ἵποσερίσκω. Μέλλων, ὑποσερίσω.
 ἵπιώπω. Μέλλων, ὑπιώσω.
 ἵει. Μέλλων, ὑσει. Ἀόριστος α'. ὑσέν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

Φάσκω. Παρατατικὸς, ἔφασκον, κὴ πλέον, ἔ.
 Φεύγω. Μέλλων, φευξῶμαι. Μέσος Παρακείμενος,
 πέφευγα. Ἀόριστος β'. ἔφυγον.
 Φέρω. Μέλλων, οἶσω, ἀπὸ πῦ οἶω. Παρακείμο-
 νος, ἐνώοχα. Ἀόριστος α'. ἔνεγκα. Ἀόριστος
 β'. ἔνεγκον, ἀπὸ τῆ ἐνέγκω.
 Φημί, φῆς, φησί. φατὸν, φατῶν. φασί, φατὸ,
 φασί. Μέλλων, φήσω. Ἀόριστος α'. ἔφησα.
 Ἀό-

Ἀόριστος β'. ἔφην. Εὐκτικόν, φαίνν. Ἀπαρέμ-
φατον, φαῖαι.

Φθαίω, ἔφθαον. Μέλλων, φθάσω, ἀπό τῆ φθάω,
ῶ. Παρακείμενος, ἔφθακα. Ἀόριστος α'. ἔφθα-
σα. Ἀόριστος β'. ἔφθην, ἀπό τοῦ φθῆμι. ἢ
Μετοχή, ὁ φθάς.

Φθείρω. Μέλλων, φθερῶ. Παρακείμενος, ἔφθα-
κα. Μέσος Παρακείμενος, ἔφθορα.

Φθίνω. Μέλλων, φθίσω.

Φοινίκω, καὶ φοινίζω. Μέλλων, φοινίξω.

Φύω. Μέλλων, φύσω. Παρακείμενος, πέφυκα.
Ἀόριστος β'. ἔφυν, ἀπό τῆ φύμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χαίρω. Μέλλων, χαρήσομαι. Ἀόριστος, ἐχάρην.

Χαλεπαίνω. Μέλ. χαλεπαυῶ. Ἀόρ. ἐχαλέπηνα.

Χέω. Μέλ. χεύσω, ἀπό τῆ χεύω. Ἀόρ. ἔχεα.

Χρωνύω. Μέλλων, χρώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψάλλω. Μέλλων, ψαλῶ. Παρακείμενος, ἔψαλ-
κα. Ἀόριστος α'. ἔψηλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ωῖθω, καὶ ὠθέω, ῶ. Μέλλων, ὠσω, καὶ ὠθήσω.

Ωνέομαι, οὔμαι. Μέλλων, ὠνήσομαι. Παρακείμ.
ὠνημαι, καὶ ἐώνημαι Ἀττικῶς, ὅθεν ἐωνημένος.

Ωρσα, ἀπό τῆ Ὀρέω. Μέλλων, ὀρούσω. Ἀόρι-
στος πρῶτος ὠρσα, καὶ κατὰ Συγκοπήν, ὠρσα.
ἢ ὄρω, ὄρσω, ὠρσα Αἰολικῶς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Π Ε.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Πόσα Πνεύματα; δύο, ἡ Δασεία, καὶ ἡ Φιλῆ.
 Πᾶσα Λέξις ἀπὸ φωνήεντος, ἢ Διφθόγγου ἀρχο-
 μένη, δασύεται, ἢ φιλεῖται. ἀπὸ δὲ τῶν Συμ-
 βάνων, μόριον τὸ ρ, ἐν ἀρχῇ Λέξεως ὄν, δασύε-
 ται. οἶον, ῥήτωρ· ὅτε δὲ ἐστὶ δύο, τὸ μὲν πρῶ-
 τον φιλεῖται, τὸ δὲ δεύτερον δασύεται, κατὰ Πα-
 λαιῆς. οἶον, Ἐπίρρημα.

Σεμείωσαι καθόλη, ὅτι τὸ τῆς Εὐθείας Πνεύ-
 μα φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Πάσισι· καὶ
 ἐν τοῖς Ῥήμασι δὲ τὸ Πνεῦμα τῆς Θεότητος φυλάσ-
 σεται καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις. οἶον,
 ἁμαρταῖω, ἡμάρταον. ἔλκω, εἴλκον. πλὴν τοῦ
 ἔχω, ἔξω, ὅπερ ἐν μὲν τῷ Ἐνεστώτι φιλοῦται,
 ἐν δὲ τῷ Μέλλοντι δασύεται, πρὸς Ἀντιδιαστο-
 λὴν τῆς ἔξω, ὅπερ ἐστὶν Ἐπίρρημα.

Ἐπὶ τῶν Ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς Παραχρημένοις ε,
 προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον φιλεῖται. οἶον, ἔγρα-
 φα, ἐγγράφειν. Εἰ δὲ προέρχεται μὲν, καὶ ἀπο-
 πίπτει δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐνεσῶτος ἔχει. οἶον,
 ἴστημι, στήσω, ἔστακα, ἔστακώς.

Πᾶν Ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύ-
 νεται. οἶον, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ.

Πᾶσα Ἀντωνυμία ἀπὸ τῆς ε, ἀρχομένη, φιλεῖ-
 ται. οἶον, ἐγώ, πλὴν τῆς εἶ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς.
 οἶον, ἑαυτόν· ἀπὸ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη,
 δασύεται. οἶον, οὗτος, αὕτη. πλὴν τῆς αὐτὸς καὶ
 τῶν ἀπ' αὐτῆς. οἶον, αὐτόχειρ, καὶ αὐτόματος.

Πᾶσα Πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, φι-
 λεῖται.

λῆται. οἶον, ἀπό, ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπὲρ.

Πᾶς Συνέθεσις ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενος, φιλῆται. οἶον, ἀλλά, εἰ, ἐπεὶ. πλὴν τῆς Αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ Αἰτιολογικοί πάντες δασυῖονται. οἶον, ἴρα, εἶκα, ὅπως. πλὴν τῶ ἔφα.

Τὰ Παράγωγα, εἰ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ Πνεῦμα πῦ ἰδίᾳ Πρωπτύπῳ ἔχει. οἶον, ἀγαπῶ, ἀγάπη. ἔλκω, ἔλκος. πλὴν τῶ ἰδρῶς, ἀπὸ τοῦ ἰδίῳ, τὸ κοπιῶ. ἄμυδις, ἀπὸ τῶ ἄμα. εἰρμός, ἀπὸ τῶ εἶρω. εἰρκτῆ, ἀπὸ τῶ εἶργω.

Τὰ κατὰ ἀφαιρέσειν τῶ φίλου Συμφέτου γινόμενα Ἀναφορικά, δασυῖονται. οἶον, πῖσος, ἔσος. πλώϊκα, ὑϊκά. πλὴν τῶ πέφα, ἔφα. πῆμες, ἦμος.

Τὰ Αἰολικά πάντα φιλοῦται. οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀγνοῦσι τὴν δασείαν.

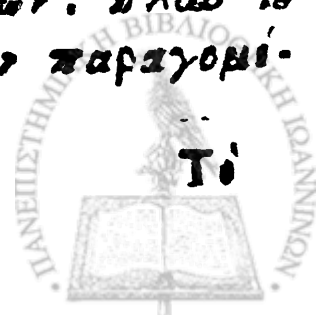
Τὰ ἀειθμητικά πάντα δασυῖεται. οἶον, εἰς, ἔξ, ἐπτά. πλὴν τῶν ὀκτώ, καὶ ἐντέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. οἶον, ὀγδοήκοστα, ἐννεήκοστα.

Τὸ α, εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε σέρισιν, εἴτε ὀμῆ, εἴτε κακίη, εἴτε ὀλίγη, εἴτε πλεονάζει, φιλοῦται. πλὴν τῶ ἀλυσίς, ἐκ τῶ σερητικῆ α, καὶ τῶ λύω. καὶ τῶ ἄδης, ἐκ τῶ σερητικῆ α, καὶ τῶ ἰδω. Τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασυῖεται. οἶον, ἄμα, ἄπας.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Α.

Τὸ ἄ φέρει πῦ α, φιλοῦται. οἶον, Ἀαρῶν, ἄσπυρος. ἄ φέρει τῶ β, φιλοῦται. οἶον, ἀβλαβῆς, εἰμὴ τὸ ρ, ἐπιφέρουτο. οἶον, ἄβρα.

Τὸ ἄ φέρει τῶ γ, φιλοῦται. οἶον, ἄγιος. πλὴν τῶ ἄγιός, καὶ ἄγιος, καὶ τῶ ἀπὸ τέτων παραγομῶν. οἶον, ἀγιότης.

πλὴν τῶ δ, φιλεῖται. οἶον, ἄδω. πλὴν τοῦ
ἄδης, καὶ ἄδρός.

πλὴν τῶ ε, φιλεῖται. οἶον, ἀστός, ἀέρα.

πλὴν τῶ ζ, φιλεῖται. οἶον, ἄζηλος. πλὴν
τῶ ἄζομαι, τὸ σέβομαι.

πλὴν τῶ θ, ι, κ, φιλεῖται. οἶον, ἀθάρα.
καίω, τὸ ὄρμω, ἄκρα.

πλὴν τῶ λ, φιλεῖται. οἶον, ἄλλος, ἀλείφω.

εἰμὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο. οἶον, ἀλμυρός, καὶ πλὴν
τῶ ἄλς. ἀλῶ, τῶ κραπῦ. ἄλις, ἀλίζω, ἄλως,
ἄλωσις. Ἀλικαρνασός, ἄλλομαι,

πλὴν τῶ μ, φιλεῖται. οἶον, ἄμαξα. πλὴν
τοῦ ἄμα, ὀμαρταύω, ἄμιλλα, ἄμμα, τὸ σχοι-
νίον, ἄμης, ἀμῖς. Συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου
μετὰ τὸ μ, αἰεὶ φιλεῖται. οἶον, ἀμφί, ἀμβρο-
σία, ἀμπεχύνη.

πλὴν τῶ ν, φιλεῖται. οἶον, ἀνά. πλὴν τοῦ
ἀνδαύω, τὸ ἀρέσκω.

πλὴν τῶ ξ, καὶ ο, φιλοῦται. οἶον, ἀξίος,
ἄορ, τὸ ξίφος.

πλὴν τῶ π, φιλεῖται. οἶον, ἀπό. πλὴν τοῦ
ἄπαξ, ἀπλῆς, ἄπας, ἀπαλός, ἄπτομαι.

πλὴν τῶ ρ, φιλεῖται. οἶον, ἄρα. εἰμὴ τὸ μ
ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π. οἶον, ἄρμα, ἀρπάζω.

πλὴν τῶ σ, φιλεῖται αἰεὶ. οἶον, ἀσκῶ, ἄσυ.

πλὴν τῶ τ, φιλεῖται. οἶον, ἄτερ. πλὴν τῶ
ἄττα, αἰτὶ ἄτινα. καὶ ἄτερος, αἰτὶ ἕτερος.

πλὴν τῶ φ, καὶ χ, φιλεῖται. οἶον, Ἀφροδί-
τη, Ἀχαιός.

πλὴν τῶ ψ, φιλεῖται. οἶον, ἄψ. πλὴν τοῦ
ἀψίς, ἀψια, τὰ μέλη.

πλὴν τῶ ω, φιλεῖται. οἶον, ἄωτος.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ε.

Τὸ ε̄, πλεονάζον ἐν ἀρχῇ Δίξεως, τὸ τῷ Ἐνεσῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἶον, ὀράω, ὄρων, ἰώρων. εἴκοσιν, εἴκοσι.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ α, δασύνεται. οἶον, ἑαυτὸν. πλήν τῷ ἑαρ, ἑάων, ἑαί.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ β, φιλοῦται. οἶον, ἔβαλον. πλήν τῷ ἑβδομος, ἑβδομήκοντα, Ἐβραῖος.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ γ, φιλεῖται. οἶον, ἐγείρω.

Τὸ ε̄ πρὸ τοῦ δ, φιλεῖται. οἶον, ἔδω. πλήν τῷ ἔδος, τὸ ἔδαφος, ἐδεῖται, ἀντὶ καθεδεῖται, ἔδρα.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ ε, φιλεῖται. οἶον, ἐπέως, αἰτὶ τοῦ εὐχερώς. πλήν τῷ ἐέλδωρ, ἢ ἐπιθυμία.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ ζ, δασύνεται. οἶον, ἔζομαι.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ η, ἐχ εὐρίσκεται. πλήν ἀπὸ Κλίσεως. οἶον, ἐῆος, ἀπὶ τῷ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ εὔς.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ θ, φιλεῖται. οἶον, ἔθος.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ ι, φιλεῖται. οἶον, εἴκτις.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ κ, δασύνεται. οἶον, Ἐκάβη. πλήν τῷ ἐκυρός, καὶ ἐκεχειρία.

Τὸ ε̄ πρὸ τοῦ λ, ἢ ἐρός, ἢ διττοῦ, φιλοῦται. οἶον, ἐλέγχω, ἐλλόγιμος, εἰμὴ τὸ κ, ἐπάγοιπο. οἶον, ἔλκω. καὶ πλήν τῷ Ἐλλην, Ἐλη, Ἐλλήσποντος, Ἐλενος. Ἐλέρη, ἔλος, ἔλω, ἐλίσσω, Ἐλικῶν, ἔλμις.

Τὸ ε̄ πρὸ τῷ μ, φιλεῖται. οἶον, Ἐμπεδοκλῆς.

Τὸ ε̄ πρὸ τοῦ ν, φιλεῖται. ἐνεκα δὲ, καὶ ἐρός, ἐξαιρεῖται.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ ξ, φιλεῖται. οἶον, ἕξις. πλήν τῆ̄
ἕξ, ἕξω, ἕξις, ἕξις.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ θ, δασύνεται. οἶον, ἑορτή.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ π, φιλεῖται. οἶον, ἔπος. πλήν τῆ̄
ἔπομαι.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ ρ, φιλεῖται. οἶον, ἐρίζω. πλήν τῆ̄
ἔρκος. Ἑρμῆς, ἔρση, ἔρδω.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ σ, φιλεῖται. οἶον, ἑσχατος. πλήν
τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τῆ̄ τ. οἶον, ἐστίαω.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ τ, φιλεῖται. οἶον, ἔτος. πλήν τοῦ
ἔτοιμος, ἕτερος, ἑταῖρος.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ υ, φιλεῖται. οἶον, εὖς.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ φ, κ̄ χ, φιλεῖται. οἶον, Ἐφεσος,
ἔχω. πλήν τῆ̄ ἐφθός.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ ψ, δασύνεται. οἶον, ἔψω.

Ἦ ἔ̄ πρό τῆ̄ ω, δασύνεται. οἶον, ἔωθεν. πλήν
τῆ̄ ἔω, τὸ ὑπάρχω, καὶ ἔω.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Η.

Ὁ η̄ πρό τῆ̄ α, ἀπὸ Κλίσεως μόνον εὐρίσκειται.
οἶον, ἦα, αἰτὶ τῆ̄ ἐπορεύθη.

Ὁ η̄ πρό τοῦ β, δασύνεται. οἶον, Ἡβη. πλήν
τῆ̄ ἠβαιόν, αἰτὶ τῆ̄ βαιόν, ὅπερ ἀπὸ Πλεονασ-
μῆ γίνεται. Τὸ γὰρ η̄, πλεονάζει.

Ὁ η̄ πρό τῆ̄ γ, δασύνεται. οἶον, ἠγάμαι. πλήν
ἠγάθεος.

Ὁ η̄ πρό τῆ̄ δ, φιλεῖται. οἶον, ἠδι. πλήν τοῦ
ἠδομαι, ἠδονή, ἠδύς.

Ὁ η̄ πρό τῆ̄ ε, ζ, η, θ, ι, φιλεῖται. οἶον, ἠέλιος,
ἠζάθη, τὸ ἐξηραύθη, ἠήρ, ἠθος, ἠΐθεος.

Ὁ η̄ πρό τῆ̄ κ, δασύνεται. οἶον, ἠκιστα. πλήν
τῆ̄ ἠκα, αἰτὶ τῆ̄ ἠσύχως.

Τὸ

Τὸ η̄ κερὸ τοῦ λ, φιλεῖται. οἶον, ἡλίθιος, πλὴν
τῆ ἡλος, ἡλιος.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ μ, φιλεῖται. οἶον, ἡμαρ. πλὴν
μέρα, ἡμερος, ἡμισυ, ἡμων, ὁ ἀκοντιστής.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ ν, φιλεῖται. οἶον, λῷ. πλὴν τῆ
νία, λῶϊκα.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ ξ, ἔχ εὐείσκειται. πλὴν ἀπὸ Κλί-
σεως. οἶον, ἄγω, ἡξα.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ ο, φιλεῖται. οἶον, ἡμαι, ἡέ.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ π, φιλεῖται. οἶον, ἡπειρος. πλὴν
τῆ ἡπαρ.

Τὸ η̄ κερὸ τοῦ ρ, φιλεῖται. οἶον, ἡρέμα. πλὴν
ἡρώδης, ἡρα, ἡρωδιαός, ἡρων, ἡρακλῆς,
ἡρέδοπος, ἡρως, ἡρέφιλος.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ σ, δασυῖται. οἶον, ἡσίδος, ἡσυ-
χία. ἡσις, ἡθῶ. πλὴν τοῦ ἡσί, αἰτί φησί,
ἡ τῷ ἀπὸ Κλίσεως, ἡθιον, ἡθα.

Τὸ η̄ κερὸ τοῦ τ, φιλεῖται. οἶον, ἡπερ. πλὴν τοῦ
ἡττάω, ῶ.

Τὸ η̄ κερὸ τοῦ υ, φιλεῖται. οἶον, ἡύς, ὁ ἀγαθός.

Τὸ η̄ κερὸ τοῦ φ, φιλοῖται. οἶον, ἡφλοισμός, ὁ
ἀφρός. πλὴν τῆ ἡφειςος, ἡφαισίων.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ ψ, ἔχ εὐείσκειται, εἰμὴ ἀπὸ Κλί-
σεως. οἶον, ἡπτω, ἡψα.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ χ, φιλεῖται. οἶον, ἡχέω, ἡχῶ.

Τὸ η̄ κερὸ τῆ ω, φιλεῖται. οἶον, ἡώς.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ι.

Τὸ ῑ κερὸ τοῦ α, β, γ, φιλοῦται. οἶον, ἰάδω,
ἰβύω, ἰγδῆ.

Τὸ ῑ κερὸ τοῦ δ, φιλεῖται. οἶον, ἰδω. εἰμὴ τὸ ρ,
ἰπάγοιτο. οἶον, ἰδρύω. πλὴν τῆ ἰδεῖς.

Τὸ

Ἰ' ι πρὸ τῆ ε, φιλεῖται. οἶον, ἰσάαι. πλὴν τῆ ἰέραξ.

Ἰ' ι πρὸ τῆ ζ, δασυῖται. οἶον, ἰζαύω.

Ἰ' ι πρὸ τῆ η, φιλεῖται. οἶον, ἰηπῆρ, ὁ ἰαφός. πλὴν τῆ ἰημι.

Ἰ' ι πρὸ τῆ θ, φιλεῖται. οἶον, ἰθάκη.

Ἰ' ι πρὸ τῆ κ, ἔχ εὐρίσκεται.

Ἰ' ο' ι πρὸ τῆ κ, φιλεῖται. οἶον, Ἰκαρος. πλὴν τῆ ἰκαυός, ἰκετείω, ἰκαύω, ἰκνῆμαι.

Ἰ' ο' ι πρὸ τῆ λ, φιλεῖται. οἶον, Ἰλιον. πλὴν τῆ ἰλεως.

Ἰ' ο' ι πρὸ τοῦ μ, εἰ μὲν ἐπιφέρεται φωνῆεν, δασυῖται. οἶον, ἴμερος. εἰ δὲ Σύμφωνον, φιλεῖται.

Ἰ' ο' ι πρὸ τῆ ν, φιλεῖται. οἶον, Ἰνδός.

Ἰ' ο' ι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο φιλεῖται. οἶον, ἰξός, Ἰόλαος.

Ἰ' ο' ι πρὸ τῆ π, εὐός μὲν, φιλεῖται. δύνω δὲ, δασυῖται.

Ἰ' ο' ι πρὸ τῆ σ, φιλεῖται. οἶον, ἴσος. εἰμὴ τὸ τ, ἐπάγοιτο. οἶον, ἴσημι. πλὴν τῆ Ἰσρος.

Ἰ' ο' ι πρὸ τῆ τ, υ, φ, χ, ψ, ω, φιλεῖται. οἶον, Ἰταλία, ἴυξ, ἴφη, ἰχθύς, ἴψ, ἴω.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ο.

Τὸ ο' κατα Πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασυῖται. οἶον, ὀπωσῆν, ὀπότερος.

Τὸ ο' πρὸ τοῦ α, β, γ, φιλεῖται. οἶον, ὄαρος, ὄβελίσκος, ὄγκος.

Τὸ ο' πρὸ τῆ δ, φιλεῖται. οἶον, ὄδυαυός. πλὴν τῆ ὀδός.

Τὸ ο' πρὸ τῆ ζ, θ, φιλεῖται. οἶον, ὄζω, ὄθόνη. Τὸ

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ κ , φιλεῖται. οἶον, ὄκνος. πλὴν τῶ
ὄκοϊος, ὄκόσος.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ λ , φιλεῖται. οἶον, ὄλλύω. πλὴν τῶ
ὄλος, ὄλμος, ὄλας.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ μ , φιλοῦται. οἶον, ὄμνύω. πλὴν
τῶ ὄμῃ, ὄμοιος, ὄμως, ὄμοκλή, ὄμιλος.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ ν , φιλεῖται. οἶον, ὄνός.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ ξ , φιλεῖται. οἶον, ὄξυς.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ π , φιλοῦται. οἶον, ὄπώρα. πλὴν
τῶ ὄπλος.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ ρ , φιλεῖται. οἶον, ὄρος. πλὴν πύ
ῤῥῶ, ὄρος. καὶ πλὴν ἐφ' ὧν τὸ α , ἢ τὸ μ , μετὰ
τῶ ρ , ἐπάγειτο. οἶον, ὄρμος, ὄρμῶ, ὄρκίζω,
ὄρμαθός.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ σ , εἰ μὲν Φωνῆεν ἐπάγειτο, δασύ-
νεται. οἶον, ὄσιος. πλὴν τοῦ Ὀσιρις. εἰ δὲ
Σύμφωνον, φιλεῖται. οἶον, ὄσπριον.

Τὸ \bar{o} πρὸ τοῦ τ , φιλοῦται. οἶον, ὄπβος. πλὴν
τῶ ὄ, τι, ὄται, ὄπε, ὄτε, ὄτι.

Τὸ \bar{o} πρὸ τοῦ ϕ , χ , ψ , φιλοῦται. οἶον, ὄφιος,
ὄχημα, ὄψέ.

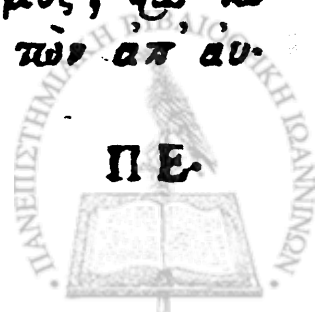
Τὸ \bar{o} πρὸ τῶ ϵ , υ , ω , ἔχ εὐρίσκειται.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Υ.

Τὸ \bar{u} δασύνεται αἰεί, εἴτε πρὸ Φωνήεντος, εἴτε
πρὸ Συμφώντου, πλὴν τῶν Αἰολικῶν. οἱ γὰρ
Αἰολεῖς ἀγρεύσι τὴν δασείαν.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ω.

Τὸ $\bar{\omega}$ φιλοῦται αἰεί. οἶον, ὠθέω, ὠμος, καὶ τὰ
λοιπά. πλὴν τῶ ὠς, ὠδε, ὠρα, καὶ τῶν ἀπ' αὐ-
τῶ. οἶον, ὠραῖος, ὠρακίω.

ΠΕΡΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ.

αἱ Δίφθογγοι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν Συλλαβὴν
Λέξεσι φιλοῦται. οἶον, αἰῶν, αἰκία. εἰμὴ τὸ
μ, φιλοῦται. οἶον, αἶμα. πλὴν τῶ αἰρέω, αἰ-
ρῆμα.

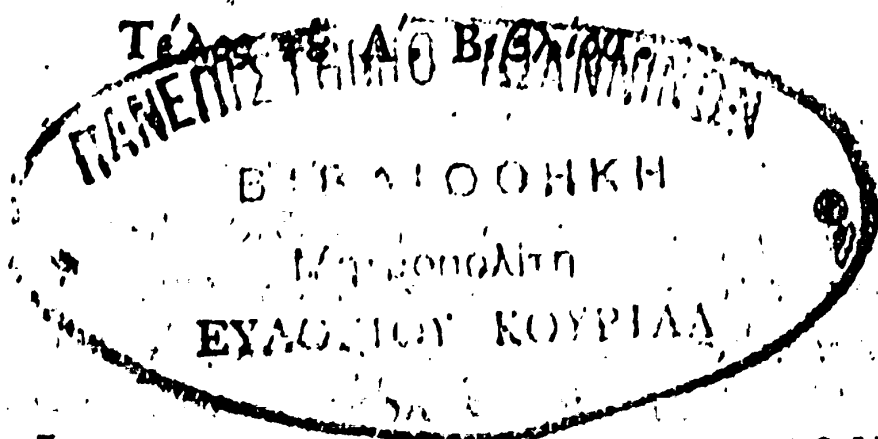
αὐ Δίφθογγοι φιλοῦται. οἶον, αὐλός. πλὴν
αὐτη, αὐτῆ, ἀπὸ ἑαυτῆ.

εἰ Δίφθογγοι φιλοῦται. οἶον, εἰς, Πρόθεσις,
εἰκῆ, πλὴν τῶ εἰλύω, Εἰμαρμύνη, εἶμα τὸ ἔν-
δυμα, εἰμύος, εἰς, εἶως, εἰμός, εἰρκή.

εὐ Δίφθογγοι φιλοῦται, οἶον, εὐ. πλὴν τοῦ
εὐω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. εὐρω, εὐρίσκω.

οἱ Δίφθογγοι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν Συλλαβὴν
Λέξεσι φιλοῦται. οἶον, οἶνος. πλὴν τοῦ οἶος,
οἶς δὲ ἐκ τῶ οἶς, φιλοῦται.

οὐ Δίφθογγοι φιλοῦται. οἶον, ἔδαμῶς. πλὴν
τῶ ἔνεκα Αἰτιολογικῆ Σιωδέσμι. καὶ οὐ, ἀπὸ
τῶ ἔτινος. καὶ ἔπως, ὅπερ ἐστὶν Ἐπίρρημα, καὶ
ἔπος Ἀντωνυμία.

Gram. Lasc.

η

ΚΩΝ-

τέον αὐτῷ πρῶτον αὐτὸ, ἔπειτα διαιρετέον. Ῥῆμα
 ἴνουν ἐστὶ Μέρος Λόγου Κλιτὸν ἐν ἰδίοις μεταχρη-
 ματισμοῖς διαφόρων Χρόνων δηλωτικόν, μετ' Ἐ-
 νεργείας, ἢ Πάθους, ἢ Οὐδετερότητος Προσώπων
 ημιωπτικόν. Τέτε δὲ τὸ μὲν Προσωπικόν. οἶον,
 ἔγω, γράφω. τὸ δὲ Ἀπρόσωπον. οἶον, δεῖ,
 ζῆ. καὶ τὸ μὲν βούλησιν καὶ πράγμα σημαίνει.
 οἶον, γράφω, ἀνώγειν ἄνωσκω, τὸ δὲ βέλησιν μόνον.
 οἶον, θέλω, βέλομαι. τὸ δὲ πράγμα μόνον, ὡς
 καὶ Ἀπαρέμματα, τύπτειν, τύπτεσθαι.

Ἔτι τῶν Ῥημάτων τινὰ μὲν μετὰ Ὀνομαστικῆς
 συντασσόμενα, αὐτοτέλειαν δηλοῖ. οἶον, Ἀριστοτέ-
 λης περιπατεῖ. Θεῶν ζῆ ἃ τινὰ καλεῖται Ἀσύν-
 τετα Κατηγορήματα. Τινὰ δὲ μετ' αὐτῆς συντασ-
 σόμενα, ἐ δηλοῖ αὐτοτέλειαν. οἶον, Σωκράτης φι-
 λεῖ. λείπει τινὰ ἃ τινὰ καλεῖται Ἐλάττονα Κα-
 τηγορήματα. Τινὰ δὲ μετὰ Πλαγίας τιθέμενα,
 πλάγιον τέλειον λόγον ἀποτελεῖ. οἶον, Σωκράτης
 μεταμέλει. ἃπερ καλεῖται Παρασυμβάματα. τινὰ
 δὲ μετὰ Πλαγίας τασσόμενα, πλάγιον, τέλειον
 λόγον ἐκ ἀποτελεῖ. οἶον, Σωκράτης μέλει. λεί-
 πει γάρ, τίνος. ἃπερ καλεῖται Ἐλάττονα Παρα-
 συμβάματα. Ἔτι Γένη, εἴτε Διαθέσεις τῶ Ῥήμα-
 τος, πέντε. Ἐνεργητικόν, Παθητικόν, Οὐδέτερον,
 Κοινόν, εἴτε Μέσον, καὶ Ἀποθετικόν. Καὶ τὸ μὲν
 Ἐνεργητικόν λῆγον αἰεὶ εἰς ω, χηματίζει Παθη-
 τικόν εἰς μι. οἶον, φιλῶ, φιλεῖμαι. ὅπερ καὶ Με-
 ταβατικόν καὶ Ὀρθόν, καὶ Δραστήριον καλεῖται.
 Τὸ δὲ Παθητικόν λῆγον εἰς μι, Πάθος σημαίνει
 ἀπὸ Ἐνεργητικοῦ γινόμενον, ὅπερ ὡς ταπολλά
 Μέσον γίνεται· καλεῖται δὲ καὶ Ὑπτιον. Τὸ δὲ
 Οὐδέτερον Κυρίως, λῆγον εἰς ω, ἐ χηματίζει Πα-

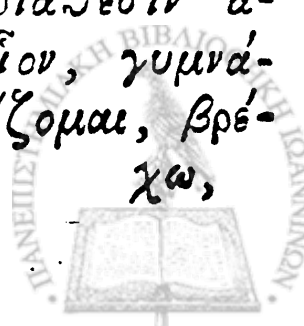

θητικόν, ἔτε δὲ Ἐνέργειαν, ἔτε Πάθος σημαίνει, ὄθω κῆ Ἀμετάβωτον κῆ Ἀπολελυμένον προσηγο-
 ρεῦται. Διαρεῖται δὲ εἰς Ὑπαρκτικόν. οἶον, εἰ-
 μί, ὑπάρχω, τυγχάνω. εἰς Ἀὐτενέργητον. οἶον,
 ζῶ, πλετῶ. εἰς Ὀλοσνεργητικόν, εἴτ' Αὐτουδετέ-
 ρον. οἶον, ἀναβαίνω, καταβαίνω. εἰς Αὐτοπαθη-
 τικόν, εἴτ' Αὐτοπαθές, εἴτε Ἰδιοπαθητικόν, ἢ Ὀ-
 λοπαθητικόν. οἶον, ἀλγῶ, πάχω. Τὸ δὲ Κοι-
 ρόν, εἴτε Μέσον, λῆγον εἰς μαι, ὅτε μὲν Ἐνέρ-
 γειαν, ὅτε δὲ Πάθος σημαίνει. οἶον, βιάζομαι
 τὸν φίλον, κῆ βιάζομαι ὑπ' αὐτῆ. Τὸ δὲ Ἀποθε-
 τικόν Κυρίως λῆγον εἰς μαι, ἔχηματίζεται ἀπὸ
 Ἐνεργητικῆς, ὡς ταπολλα' δὲ Ἐνέργειαν σημαίνει.
 ὅπερ Παθητικῶς μὲν γραφόμενον λέγεται, σημαί-
 νον δὲ Ἐνέργειαν. διὸ κῆ Αὐτενέργητον καλεῖται.
 οἶον, μάχομαι, ἀντίσταμαι, ἐναντιῶμαι. σωπίως
 δὲ κῆ Πάθος σημαίνει, διὸ κῆ Αὐτοπαθές καλεῖ-
 ται. οἶον, γίνομαι, εἴχομαι, τὸ φθείρομαι. Ἀλ-
 λά περὶ μὲν τῶν ἐν τοῖς ἰδίαις τύποις ἐρῶμεν,
 ὅτε τὰς Εἰδικὰς αὐτῶν Συντάξεις διασαφήσομεν,
 νυνὶ δὲ πρῶτον περὶ τῶν Ὀνομασιῶν τῶν Ῥημά-
 των, καὶ τῆς Γενικῆς αὐτῶν Συντάξεως κατὰ τὸν
 δεινὸν Ἀπολλώνιον λέγομεν.

Περὶ τῆς Ὀνομασίας τῶν Ῥημάτων, κῆ Γενικῆς
 Συντάξεως κατὰ Παλαιάς.

ΤΑ ΕΙΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΝ.

Τῶν Ῥημάτων τὰς εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀ-
 ναφερόμεθα, Αἰτιατικῆ συντάσσεται. οἶον, γυμνά-
 ζω. θίβω, χαλῶ, νίπτο, ἔλκω, βιάζομαι, βρέ-
 χω,

ω, τύπτω, μύτω, δεσμεύω, πλήττω, φονεύω.
 αἰώ, φλέγω, θερίζω, ζημιῶ, βλάπτω, ὅπερ
 ψυχῇ καὶ σώματι κοινόν. "Ἐτι τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ
 θηλικὴν διάθεσιν, φιλῶ, ἀγαπῶ, σέργω, δικαίῳ,
 δίκῳ, ὠφελῶ, ὑβρίζω, ἀνίῳ, λυπῶ, λοιδορῶ,
 μακολογῶ. "Ἐτι τὰ Ἐπιδεικτικά, εἴτ' Ἐγκωμιασι-
 αὶ καλέμενά. ὑμνῶ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, εὐφη-
 μίζω, μεγαλυύω, ἄδω, μέλπω, δοξάζω, εὐλέ-
 γω. "Ἐτι τὰ Σεπτικά. τιμῶ, σέβομαι, προσκυ-
 νῶ, προσβοῶ, κολακεύω, θωπεύω, αἰδέσμαι, αἰ-
 χυώμαι, ἄζομαι. "Ἐτι τὰ Διακρουστικά. κλέ-
 πτω, πλανῶ, παραλογίζομαι, σοφίζομαι, ἐξα-
 τατῶ, φενακίζω, παίζω, περιγελῶ. "Ἐτι τὰ Ἐ-
 πικρατητικά. ἔχω, φυλάσσω, τηρῶ, κρατῶ, ἀναγ-
 μιάζω, εἶργω, ἐλαυύω, νικῶ. "Ἐτι τὰ Ἐπινοητι-
 κά, καὶ Δοξαστικά, καὶ Γνωστικά. οἶομαι, καὶ οἶμαι,
 ὑπολαμβάνω, ὑφορῶμαι, δοξάζω, νομίζω. "Ἐτι
 τὰ Ἀνακριτικά, καὶ Ἐρωτηματικά, καὶ Ζητητικά.
 οἶον, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ, ἔρομαι,
 εὐρίσκω. "Ἐτι τὰ Οἰκτικά. μύρομαι, ὀδύρομαι,
 κλαίω, θρηνῶ, γοῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ. "Ἐτι τὰ Κλη-
 τικά, καλῶ, φωνῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω. "Ἐτι
 τὰ Ἐπισημονικά. οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, χρυσοχοῶ,
 ἰαφεύω. "Ἐτι τὰ Προξεπτικά, εἴτε Παρορμητικά.
 οἶον, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προξέπω, παρορμῶ,
 παροξυνῶ. "Ἐτι τὰ Διδασκαλικά, καὶ Διαθετικά.
 διδάσκω, παιδεύω, σωφροοίζω, πείθω, ψύχω,
 θερμαίνω, ξηραίνω, ὑγραίνω, διατίθηναι. "Ἐτι τὰ
 Ἰκετικά. λιταναίω, ἰκετεύω, ἐκλιπαρῶ, ἀντιβολῶ.
 "Ἐτι τὰ συμβολαίων σημαντικά. πωλῶ, πιπράσκω,
 ἀποδίδομαι, ἀγοράζω, πρίαμαι, ὠνῆμαι, συμβάλλ-
 ω. "Ἐτι τὰ Φυσικά. φύω, ἀυξάνω, γεννῶ, τίκτω.

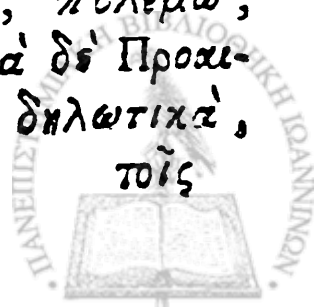

ΤΑ ΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΝ.

Τὰ δὲ Αἰδητικά, εἴτε κατ' Αἴδησιν ἀαληπτικά καὶ καλέμενα, Γενική συντάσσεται. αἰδομαι, καὶ αἰδαόμαι, ἀκῶ, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἀπτομαι, ἄπερ πολλαίς καὶ Αἰτιατικῇ. Γὰρ δὲ τῆς Οράσεως μόνα, Αἰτιατικῇ. ὀρῶ, βλέπω, σκοπῶ, εἶδον. κατὰ γὰρ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον, αἱ ἄλλαι Αἰδήσεις κατ' εἰσπομπὴν γινόμεναι, τρέσιον ἔκ τῶν ἑκτὸς εἰς ἑαυτὰς λαμβάνουσαι, ἐπεργᾶσι. ἡ δὲ Ὀρασις κατ' ἐκπομπὴν, τρέστιον ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὀρώμενα τὴν Ἐέργειαν πέμπει. Ἐτι τὰ Μετοχικά Πάθους. οἶον, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, μετμῶ, κήδομαι, φείδομαι. Ἐτι τὰ Φροντιστικά τε, καὶ Κητικά. φροντίζω, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελῆμαι, ἀπολαύω, μετέχω, κοινωρῶ, μέμνημαι. Ἐτι τὰ Ἀρχικά, εἴτε Κητικά. Βασιλεύω, δεσπόζω, ἀρχω, τυραννῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω, ἡγεμονεύω, δυνασεύω, κρατῶ, τὸ ἀρχω. Ἐτι τὰ Διαφορικά. διαφέρω, χωρίζομαι. Ἐτι τὰ Ἀποσηματικά, ἀπέχω, διίστημι.

ΤΑ ΕΙΣ ΔΟΤΙΚΗΝ.

Τὰ δὲ Περιποιητικά καλούμενα, Δοτικῇ συντάσσεται. δίδωμι, λέγω, πέμπω, φέρω, κομίζω, χαρίζομαι, δωρεῖμαι. Ἐτι τὰ Ἀντιπεριποιητικά, οἶον, ἀντιλέγω, ἀμφισβητῶ. Ἐτι τὰ Ἀντιπειστικά, οἶον, φιλονεικῶ, ἐρίζω, παλαίω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, ἐναντιῶμαι, μάχομαι. Τὰ δὲ Προαιρετικά, καὶ Βελιτικά, ὡς παραγμάτων δηλωτικά, τοῖς

ἰς Ἀπαρεμφάτοις, ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς, συντάσσονται. οἷον, προαιρούμαι ἀναγινώσκειν, οὐλομαι γράφειν, θέλω διδάσκειν. Ἔτι καὶ τὰ προσηγορικά μετὰ τῆς προσλήψεως τῆ Ἄρθρου. ἐφίεσθαι τὸ ἀναγινώσκειν, ἐπιθυμῶ τὸ μανθανεῖν. Τῶν ἔπος ὀνομαζομένων, καὶ συντασσομένων γενικῶς ἀπὸ τῶν Παλαιῶν, οἱ Νεώτεροι πλείους Εἶδη τῆς συντάξεως τῶν Ῥημάτων πεποιήκασι, ἃ ἡμεῖς συναγαγόντες, εἰς ἕξ Εἶδη συνεείλαμεν, ὧν τὸ Πρῶτον εἰς Αἰτιατικὴν, τὸ Δεύτερον εἰς Δοτικὴν μεταβαίνει, τὸ Τρίτον εἰς Γενικὴν, τὸ Τέταρτον μετὰ τῆς Αἰτιατικῆς εἰς ἑτέραν Αἰτιατικὴν. τὸ Πέμπτον μετὰ τῆς Αἰτιατικῆς εἰς Δοτικὴν. τὸ Ἑκτὸν μετὰ τῆς Αἰτιατικῆς εἰς Γενικὴν. Περὶ τούτων λεκτέον ἐν ἐπιτομῆς Εἶδει. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς Αἰτιατικὴν μεταβαινόντων.

Τὰ εἰς Αἰτιατικὴν τῆ Πρώτης Εἶδος.

Ῥῆμα Ἐνεργητικὸν ἐστὶ κυρίως τὸ λῆγον εἰς ὦ. καὶ σχηματίζον Παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. Τούτου δ' ἐξαχῶς συντασσομένου, τὸ Πρῶτον Εἶδος τῶν Ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆς Ὀνομασικὴν Προσώπικον Ἐνεργῆντος, ἧτις φύσει παντὶ Ῥήματι προεπινοεῖται, καὶ μετ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν Προσώπου Πάσχοντος. οἷον, ὁ καθηγητὴς φιλεῖ τὸν μαθητήν.

Ἀγαπάω, ὦ. ὁ Παρατατικὸς, ἠγάπαον, ὦν. ὁ Παρακείμενος, ἠγάπηκα. ὁ Ἀόριστος, ἠγάπησα. ὁ Μέλλων, ἀγαπήσω. Συντάσσεται δὲ καὶ Δοτικῆ, ὅτε τὸ ἀρκεῖσθαι σημαίνει. οἷον, ἀγαπήσθε τοῖς πτωχεύουσιν, αὐτὶ ἀρκεῖται.

Φιλέω, φιλῶ. ὁ Παρακείμενος, πεφίλικα. ὁ Ἀόριστος, ἐφίλησα. ὁ Μέλλων, φιλήσω, Συντάσσεται δὲ καὶ Ἀπαρεμφάτω, ὅτε τὸ εἶωθε σημαίνει. οἶον, φιλεῖ ἀναγινώσκειν, αὐτὶ εἶωθε.

Στέργω. ὁ Ἀόριστος, ἔσερξα, ὁ Μέλλων, σέρξω, αὐτὶ ἀγαπῶ, Αἰτιατικῆ. σέργω δὲ, τὸ ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, Δοτικῆ.

Ποθέω, ποθῶ. ὁ Παρακείμενος, πεπόθηκα. ὁ Ἀόριστος, ἐπόθησα. ὁ Μέλλων, ποθήσω. Τὸ δὲ ἀγαπῶ, πλεόν τοῦ φιλεῖν σημαίνει. καὶ φιλῶ μὲν παρόντα, ποθῶ δὲ ἀπόντα· τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς ταπολλὰ, ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται, καὶ διὰ τῆτο Γενικῆ συντάσσεσθαι, φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος. "Ὅτε δ' ἐπ' ἀγαθῶ κεῖται, πλεόν τοῦ φιλεῖν σημαίνει. ὅθεν καὶ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα, φασὶ, μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων φιλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐρᾶσθαι.

Μισέω, μισῶ. ὁ Παρακείμενος, μεμίσηκα. ὁ Ἀόριστος, ἐμίσησα, ὁ Μέλλων, μισήσω.

Βλάπτω, ὁ Ἀόριστος, ἔβλαφα. ὁ Μέλλων, βλάψω.

Τύπτω. ὁ Ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ Μέλλων, τύψω.

Καταλύω. ὁ Παρακείμενος, καταλέλυκα. ὁ Ἀόριστος, κατέλυσα. ὁ Μέλλων, καταλύσω, αὐτὶ ἀφανίζω. Καταλύω δὲ εἰς τὸ ἔστυχοι, καὶ καταλύω παρὰ τῷ ἔστυχοι, αὐτὶ τῷ ἔστυχομαι. ὅθεν καὶ κατάλυμα, ἢ πρόσκαιρος κατοικία.

Ἔχω, Ἀγώμαλον, ἔχω. ὁ Μέλλων, ἔξω. ὁ Παρακείμενος, ἔχηκα. ὁ Δεύτερος Ἀόριστος, ἔσχον, ἀπὸ τῷ χέω, χω. ἔχω δὲ, τὸ κέκχημαι, τὸ κρατῶ, τὸ οἰκῶ, τὸ φορῶ, τὸ ἐλαύω, Αἰτιατικῆ. ἔχω, τὸ δυνάμαι, Ἀπαρεμ-

ἄνω. ἔχω ποιεῖν, ἀντί δυνάμαι. ἔχω, τὸ διά-
 ρημαι, Ἐπιρρήματι καὶ Γενικῇ· εὖ ἔχω, καὶ ἔπω
 ἰνώμης ἔχω· καὶ καλῶς ἔχω τὸ σώματος· καὶ κα-
 λῶς ἔχω τὸ σῶμα· καὶ καλῶς ἔχει μοι ὁ δεῖνα,
 ἀντί ἐπιτήδειός μοι ἐστίν. ἔχομαι δέ σου, ἀντί ἄ-
 ρτομαι, Κοινόν, μετὰ Γενικῆς.

Θαυμάζω ὁ Παρακείμενος, τεθαύμακα. ὁ Ἀό-
 ριστος, ἐθαύμασα. ὁ Μέλλων, θαυμάσω, ἀντί τῆ
 παινῶ. Θαυμάζω δὲ τῆ ἀνδρός, ἐπὶ κατηγορίας,
 καὶ ἔτι θαυμάζω τὸν ἄνδρα, σπανίως.

Ἵμνω, ἐπὶ Θεοῦ. ὁ Ἀόριστος, ὕμνησα. ὁ
 Μέλλων, ὕμνήσω.

Ἐπαινῶ λόγοις. ὁ Ἀόριστος, ἐπήνεσα. ὁ
 Μέλλων, ἐπαινέσω.

Ἐγκωμιάζω γραφῇ. ὁ Ἀόριστος, ἐνεγκωμιάσα.
 ὁ Μέλλων, ἐγκωμιάσω.

Ζηλόω, ζηλῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμῆμαι, καὶ φθο-
 νῶ. ὁ Ἀόριστος, ἐζήλωσα. ὁ Μέλλων, ζηλώσω.

Γινώσκω, Ἀνώμαλον. ὁ Παρατατικός, ἐγίνωσκ-
 κων, καὶ πλέον ἔ. ἀπὸ δὲ τῆ γνώω, ῶ, καὶ γνῶ-
 μι. ὁ Παρακείμενος, ἔγνωκα. ὁ Δεύτερος Ἀόρι-
 στος, ἔγνων. ὁ Μέλλων, γνώσομαι, καὶ ἔτι ἀναγι-
 νώσκω τὸ βιβλίον, καὶ διαγινώσκω, καὶ ἐπιγινώ-
 σκω. συγγινώσκω δέ σοι τῆς ἀμαρτίας, καὶ κατα-
 γινώσκω σε ἀμάθειαν· καὶ μεταγινώσκω ἐπὶ τοῖς
 πεπρωγμοῖσι. τὸ δὲ ἀπογινώσκω, ποτὲ μὲν Γε-
 νικῇ, ποτὲ δὲ Αἰτιατικῇ.

Ὀράω, ῶ. Παρατατικός, ἐώραον, ων. ὁ Πα-
 ρακείμενος, ἐώρακα. ἔτι τὸ βλέπω, καὶ εἶδον Ἀό-
 ριστος δεύτερος.

Ἀπατάω, ῶ. ὁ Ἀόριστος, ἠπάτησα. ὁ Μέλλ-
 ων, ἀπατήσω.

ἠτιμάω, ὁ Ἀόριστος ἠτίμασα. ὁ Μέλλων, ἠτιμάσω.

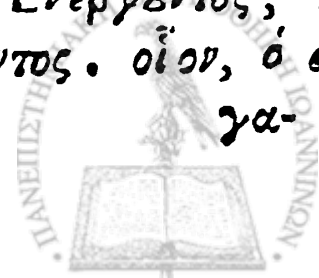
Βάλλω, ὁ Παρατατικός, ἔβαλλον. ὁ Μέλλων, βαλῶ. Ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον. Παρακείμενος, βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ, οὗ ὁ Μέλλων, Βλήσω. Ὡσαύτως καὶ καταβάλλω, καὶ διαβάλλω. συμβάλλω δέ, καὶ προσβάλλω, Δοτική. ὑποβάλλω δέ σοι τῶδε. ὁμοίως καὶ τὸ βάπτω, βαπτίζω, κρίνω, καὶ διακρίνω, ἐκκρίνω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ ἐπικρίνω. Βασάζω, βασανίζω, ἀγείρω, ἀγγω, ἀκοντίζω, λυπῶ, ἀνιῶ, ἀλιεύω, ἀλείφω, ἀπτο, καὶ ἀνάπτο πῦρ. νίπτο τὰς χεῖρας πρὸ τῆ ἀρίστη, ἀπονίπτο δὲ μετὰ τὸ ἀριστον, γλύπτο, δάκνω, δαμάζω, δελεάζω, δικάζω, δικαῖῶ, ἀδικῶ, δοκιμάζω, καὶ ἀποδοκιμάζω, καὶ ἄλλα πάμπολλα, περὶ ὧν εἶπεῖν ἐ τῆ παρόντος σκοπεῖ, ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ Μαξίμῳ τῷ Πλανεδῆ ἐν τῷ περὶ Μεταβατικῶν, καὶ Ἀμεταβάτων.

Ἰστέον, ὅτι τοῖς ποιότοις Ῥήμασι τίθεται Δοτική πρὸ τῆς Αἰτιατικῆς, χάριν, ἢ περιποίησιν δηλοῦσα. εἶον, φιλῶ σοι τὸν υἱόν. τύπτω σοι τὸν παῖδα, ἢ τοι σοὶ χαριζόμενος, καὶ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν τίθεται Δοτικὴ Ὀργανικῶς. Φιλῶ σε ὅλη ψυχῇ. βάλλω σε μήλοισ. Πολλάκις δὲ καὶ Γενική κατ' Ἐλλειψιν τοῦ εἴνεκα, φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς. μισῶ σε τῆς κακίας. Θαυμάζω σε τῆ νῆ.

Τὰ εἰς Δοτικὴν τῆ Δευτέρου Εἴδους.

Τὸ Δεύτερον εἶδος τῶν Ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆ Ὀνομασικῶν Προσώπων Ἐνεργῶντος, καὶ μεθ' αὐτὸ Δοτικὴν Προσώπων Πάχοντος. οἶον, ὁ ἀ-

γα-

ἰαθὸς Γλυκὺς (ὡσπερ ποιεῖ οὐ σὺφ-
ῖσα βοηθεῖ τοῖς φιλέλλησιν, ἐντυπῶν τὰ Βιβλία.
Βοηθέω, ᾧ. ὁ Παρακείμενος, βεβοήθηκα. ὁ
ἰόριστος, ἐβοήθησα. ὁ Μέλλων βοηθήσω.
Πολεμέω, ᾧ. ὁ ἰόριστος, ἐπολέμησα. ὁ Μέλ-
λων, πολεμήσω. ὅπερ καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.
ὁ δὲ καταπολεμῶ, αἰτιατικῇ. καὶ ἐκπολεμῶ ἔτε-
ρον ἑτέρῳ, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ.

Βασκαίνω, ὁ ἰόριστος, ἐβάσκηνα. ὁ Μέλλων,
βασκαῶ, ἀντὶ τῆ φθοῶ. Βασκαίνω δέ σε, ἀντὶ
τῆ διαβάλλω, καὶ αἰτιῶμαι.

Φθονέω, φθονῶ. ὁ ἰόριστος, ἐφθόνησα. ὁ
Μέλλων, φθονήσω.

Πισεύω, πεπίστευκα, πισεύσω.

Ἀπισέω, ᾧ. ἠπίσησα, ἀπισήσω.

Λειτουργέω, ᾧ. ἐλειτούργησα, λειτουργήσω, ᾧ-
σαύτως καὶ διακονέω, ᾧ. καὶ ὑπουργέω, ᾧ. καὶ
ὑπηρετέω, ᾧ.

Ἐνοχλέω, ᾧ. καὶ διοχλέω, ᾧ. ὁ ἰόριστος, ἠ-
νώχλησα, διτπῶς αὐξανόμενος. ὁ Μέλλων, ἐνο-
χλήσω, καὶ ἐνοχλῶσε.

Ἐμπαίζω σοι. ὁ ἰόριστος, ἐνέπαιξα. ὁ Μέλ-
λων, ἐμπαίζω.

Ἐγκαλέω, ᾧ. ὁ Μέλλων, ἐγκαλέσω, καὶ ἐγ-
καλῶ σοι φόνε.

Ἐμβλέπω. Ἐπιβιβλεύω. Χρηματίζω, τὸ ὀμι-
λῶ. Χρηματίζομαι δέ, τὸ συλλέγω χρήματα, Αἰ-
τιατικῇ. τιμωρῶ, τὸ ἐκδικῶ. τιμωρῆμαι δέ, τὸ
κολάζω, Αἰτιατικῇ. Ἀμυῶ, καὶ ἐπαμυῶ, τὸ
βοηθῶ, καὶ ἐκδικῶ, προσκρῶ, καὶ ἄλλα πλεῖσα.

Ἰσέον, ὅτι καὶ ἐν τέτοις τίθεται Δοτικὴ Ὀργα-
νικῶς. οἷον, βοηθῶ σοι ὄπλοις. καὶ Γενικῇ Ἐλλει-
πτι-

πτικῶς, ὡς εἶρηται. βοηθῶ σοι τῆς ἀρετῆς. πο-
λεμῶ σοι τῆς κακίας. φρονῶ σοι τῆς εὐτυχίας,
ἀντὶ σθένος.

Τὰ εἰς Γενικῶν τῶ Τρίτου Εἴδους.

Τὸ Τρίτον Εἶδος τῆς Ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτῆ Ὀνομαστικὴν Προσώπων Ἐνεργητὸς, καὶ μεθ' αὐ-
τὸ Γενικὴν Προσώπων Πάχοντος. οἶον, ἢ Ἐκλαμ-
ποροτάτη Ἀρχὴ πῶν Ἐρετῶν ἤρχε ποτὲ καὶ τῆς Κρήτις.

Ἀρχῶ. ὁ Ἀόριστος, ἤρξα· ὁ Μέλλων, ἀρξῶ,
τὸ βασιλεύω, καὶ τὸ ἀρχικῶ ποιῶ. ὁ Ἀόριστος, ἐ-
βασίλευσα. ὁ Μέλλων, βασιλεύσω. βασιλεύω δέ
σε, παρὰ τῆς Θεῆς Γραφῆς, ἀντὶ τοῦ βασιλέα σε
ποιῶ. ὡσαύτως, καὶ δεσπόζω σε, καὶ κυριεύω σε, ἀν-
τὶ δεσποτίῳ καὶ κυρίῳ σε καθιστῶ.

Κυριεύω. ὁ Ἀόριστος, ἐκυρίευσά. ὁ Μέλλων,
κυριεύσω.

Ἡγεμονεύω, ἠγεμόνευσα, ἠγεμονεύσω. Δυνα-
στεύω, ἐδυναστεύσα. ὁ Μέλλων, δυναστεύσω. Κρα-
τέω, ὦ, τὸ κυριεύω. κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ.
Κατηγορῶ σε, ἀντὶ κατὰ σὲ ἀγορεύω. καὶ κατηγο-
ρῶ σε φόρων, καὶ ἐτι φόρα. Ἀμελέω, ὦ, ἠμέλησα,
ἀμελήσω. Φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σε, καὶ σε
πολλάκις. Ὀλιγορέω, ὦ. ἀντὶ καταφρονῶ. ὀλι-
γώρησα. ὁ Μέλλων, ὀλιγορήσω. Τίθεται δὲ καὶ
τούτοις Δοτικὴ Ὀργανικῶς. τυραννεῖ τοῦ δήμου ὀ-
πλοῖς. καὶ γονικὴ Ἐλλειπικῶς, τυραννεῖ ἐκείνων
τῆς ὀμόπτος, καὶ ἀχαριστίας.

Τέταρτον Εἶδος, τὰ μετὰ τῶν Αἰτιατικῶν
εἰς Αἰτιατικῶν.

Τὸ Τέταρτον Εἶδος τῶν Ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ

σὺν

πρὸ ἑαυτῆ Ὀνομαστικὴν Δραῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰ-
 ατικῶς Πάσχουσαν, μεθ' ἧ ἑτέραν Αἰτιατικῶ-
 ον, ὁ Κωνσταντῖνος ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας
 δάσκει τὰς ἑαυτῆ μαθητὰς ποιητικὰ, καὶ ῥητορικὰ
 μαθήματα.

Διδάσκω σε Γραμματικῶς, καὶ διδάσκω σε λό-
 γους. ὁ Παρατατικὸς, ἐδίδασκον, καὶ πλέον ἔ. τὰ
 εἰς σκω, μέχρι Παρατατικῆ κλίνονται. ἀπὸ δὲ
 Διδάχω ἀρχίσει, ἐδίδαξα, καὶ διδάξω.

Παιδεύω σε παιδεύων. ὁ Ἀόριστος, ἐπαίδευσα.
 Μέλλων, παιδεύσω.

Νεθετῶ σε νεθεσίαν. ὁ Ἀόριστος, ἐνεθέμισα.
 Μέλλων, νεθετήσω.

Ζημιόω, ζημιῶ σε χυσίον, καὶ ἔτι χυσίω. ἐ-
 ημίωσα, ζημιώτω.

Κλέπτω σε τοῦνδυμα. ὁ Παρακείμενος, κέκλο-
 α. ὁ Μέλλων, κλέψω. Κρύπτω σε τὰ ἑμά. Ἀ-
 ποσερῶ σε χρήματα, καὶ ἔτι τῶν χρημάτων ἀπεστέ-
 ησα, ἀποσερήσω.

Ἀφαιρέω, ᾧ. καὶ ἀφαιρέομαι, ἔμαί σε τὰ βι-
 βλία, καὶ ἔτι τῶν βιβλίων, καὶ ἀφαιρῶ σε τὸ δε, καὶ
 ἀφαιρῶ σοι τὸ δε. ὁ Παρακείμενος, ἀφήρηκα. ὁ
 Μέλλων, ἀφαιρέσω. ἔτι ἐνδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ
 περιδύω σε, καὶ ἐκδύω, καὶ ἀποδύω. Μυέω, ᾧ σε
 τὰ μυστήρια. Εἰσπράττω σε χρήματα. Ἀπαιτῶ σε
 τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πάμπολλα.

Πέμπτον Εἶδος, τὰ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν Δοτικὴν.

Τὸ Πέμπτον Εἶδος τῶν Ἑνεργητικῶν ἀπαιτεῖ
 πρὸ ἑαυτῆ Ὀνομαστικῶς Ἑνεργῆσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ
 Αἰτιατικῶς, μεθ' ἧν, Δοτικῶς, ἢ καὶ ἀντιστρόφως.
 βιβλίον, δίδωμί σοι βιβλίον.

Ἀγ-

Ἄγγελλω σοι τὸδε, ἤγγειλα, ἀγγελῶ. Μιλῶ σοι καινά. ἐμιλίωσα, μιλούσω. Δίδωμί σοι χήματα. δέδωκα, δώσω.

Λέγω σοι λόγον, καὶ λέγω σε περὶ λόγος ἀπαδάξεν, ἔλεξα, λέξω. Ποιῶ σοι ἀγαθὸν Κοινῶς, καὶ ποιῶ σε ἀγαθὸν Ἀττικῶς. πεποίηκας, ἐποίησα, ποιήσω.

Δράω, δρῶ σοι τὸδε, καὶ δρῶ σε τὸδε, Ἀττικῶς. δέδρακα, δράσω.

Κομίζω σοι χρυσίον, καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν. Κομίζομαι δέ σε Κοινόν, ἀπὸ τῆ λαμβάνω. ἐκόμισα, κομίσω. Φέρω σοι τὸν κυῖα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἐνήνοχα, ἤνεγκον. οἶσω Μέλλων, ἀπὸ τῆ οἶω.

Ἄγω σοι τὸν ἀνδρωπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν. ὁ δεύτερος Ἀόριςος, ἤγον, καὶ Ἀττικῶς, ἤγαγον. Μέλλων, ἄξω.

Σημεῖωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω, ἐπὶ ἀψύχων. τὸ δὲ ἄγω, ἐπὶ ἐμφύχων. τὸ δὲ κομίζω, ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ἀφίημί σοι παρακατάθῆκῃ, καὶ ἀφίημί σε, ἀπλῶς.

Ἀφίημί σε τῆ χέρας, ἀπὸ τῆ ἀπολύω, ἀφῆκα, ἀφήσω.

Πέμπω σοι χράμματα, καὶ πέμπω σε εἰς τὴν Ρώμην. Παρακείμενος, πέπομφα. πέμφω, Μέλλων. Γράφω σοι ἐπιστολήν. καὶ ἀντιγράφω, γράφω σε τοῖς πολίταις. καὶ γράφομαί σε, ἀπὸ τῆ αἰτιῶμαι. ὅθεν καὶ τὸ, Ἐγράψατο τὸν ἀνδρωπον ἀσεβείας, ἢ παρανόμων.

Ἐπιστέλλω σοι χράμματα, καὶ πράγματα καὶ ἐπιστέλλω σε εἰς τὸν κῆπον.

Θύω τῷ Θεῷ θυσίαν ἀναιμάκτου, τέθυκα, ἔ-
θυσσα, θύσω.

Ἐκτον Εἶδος, τὰ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν
Γενικῶν.

Τὸ Ἐκτον Εἶδος, καὶ τελευταῖον πῶν Ἐνεργητι-
κῶν, ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆς Ὀνομασικῶν Δράσων, καὶ
κεθ' αὐτὴν Αἰτιατικὴν. ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς
ῥήματος διαλυομένης εἰς ὄνομα, ἀφ' ἧς ἡ Γενικὴ
ποιεῖται. οἶον, ἀξιώ σε τιμῆς, ἀντὶ ἀξίον ἡγῶμαι
σε τιμῆς. γυμνῶ σε πῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ γυμνόν σε
καθισῶ. ἢ νοημένης ἕξωθεν τῆς Προθέσεως Ἐλ-
λειπτικῶς. οἶον, λύω σε πῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ
πῶν δεσμῶν. διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐκ τῆς οἰκίας.
Ἀξιώω, ἀξιώ σε τιμῆς, ἀντὶ ἀξίον σε κρίνω τι-
μῆς. καὶ ἀξιώ σε, ἀντὶ παρακαλῶ. καὶ ἀξιώ σε ἐν-
τυπῶσαι τὸ βιβλίον. ἡξίωσα, ἀξιώσω. Γυμνόω,
γυμνῶ σε τῆς Ἀρχῆς, ἀντὶ τῆς γυμνόν σε καθισῶ
ἐγύμνωσα, γυμνώσω.

Ἐλαττώω, ἐλαττώ σε τοῦ ἑτέρου, ἀντὶ ἐλάττω
δείκνυμι, ἡλάττωσα, ἐλαττώσω. Ἀθρόω, ἀθρόω
σε τῆς φόνος, ἀντὶ τῆς ἀθρόόν σε ποιοῶ.

Κενόω, κενῶ σε πῶν χρημάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν
σε ποιοῶ.

Πληρόω, πληρῶ σε πῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ πλήρη
σε ποιοῶ.

Γεμίζω τὴν φιάλιν ὕδατος. Κορύννυμι σε τρο-
φῆς. Ἐν τέποις καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις γίνεται τῆς ῥή-
ματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα, ὡς εἴρηται.
ἐν δὲ τοῖς ἐπομῆνοις, ἐνδεῖ Προθέσεως.

Παύω σε πῶν κακῶν, καὶ παύω σε παύειν, καὶ
ἔτι

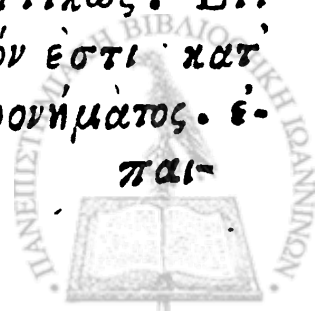
ἔτι τῷ παίζειν. ὁ Ἀόριστος, ἔπαυσα. ὁ Μέλλων, παύσω.

Διώκω σε, ἀντὶ τῷ ζητῶ. καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐλαυῶ. καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ κατηγορῶ. ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.

Ἐλαυῶ σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαυῶ σε τοῦ βωμῆ. Ἐκκλείω σε τοῦ οἰκήματος. Ἐλαφρῶω σε τοῦ βάρους. Κεφίζω σε τοῦ χρέους. Ἀπαλλάττω σε πῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀπειμί, ὅθεν τὸ, Ὡ ταῦ ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμῆ, ἀντὶ τῷ ἀπιτε. Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας πῶν ἀσεβῶν. Μακρῶω σε τῆς ὁδοῦ. Ἀρπαζω σε τῷ πυρός. Ἐγείρω σε, καὶ ἐξεγείρω σε τῷ ὕπνῳ. Καθαίρω σε τῷ ρύπῳ. Κρεμῶω σε τῷ ποδός. Καὶ τὰ Συμβολαίων δὲ σημαντικά. δηλαδὴ τὸ πωλῶ τὸν ἵππον δέκα χρυσίων. καὶ ἀποδίδομαι βῆν σίτε. καὶ πιπράσκω τὴν οἰκίαν ἑκατὸν ταλαύτων. καὶ πρίαμαι ταῦρον τριάκοντα σατήρων, καὶ ἠνοῦμαι, καὶ ἀγοράζω. ἢ κατ' ὁμοιότητα πῶν προτέρων. ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ Γενικῆς, καὶ ἐπὶ Δοτικῆς ἔντισιν. ἢ κατ' Ἐλλειψιν τῆς, Διὰ, Προθέσεως Ἀττικῶς, ὡς τισιν ἔδοξεν, ὅπερ οὐκ ἀρέσκει.

Καὶ τὰ μὲν Ἀρκτικά Εἶδη τῆς Συυτάξεως, ταῦτα, εἰς ἃ καὶ τὰ δοκῦντα μὲν, μὴ ὄντα δὲ, ἀνάγονται. τὸ γὰρ ἀκῶ σου τὰς λόγους, ἀπεδέχομαι σε τὸν ἔροπον, ταυτὸν ἐστὶ τῷ εἰς Αἰτιατικῶν μεταβαίνοντι. τὸ γὰρ Ῥῆμα εἰς Αἰτιατικῶν μεταβαίνει, ἢ δὲ Γενικῆ, ἢ ἀπὸ Αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ Προθέσεως ἐπί τισιν, ἢ Ἐλλειπτικῶς. Ἐτι τὸ ἀπὸ Αἰτιατικῆς εἰς Γενικῶν ταυτὸν ἐστὶ κατ' Ἐλλειψιν τῷ Ἐνεκα, ἀγαμαί σε τῷ φρονήματος. ἐ-

παι-

γαινῶ σε τοῦ νῆ. θαυμάζω σε τῆς σοφίας. ταῦτα
 ἔκῃ ἀντιστρόφως τίθενται. ἀγαμαί σε τὸ φρόνη-
 μα. ἐπαινῶ σε τὸν νῆν. θαυμάζω σε τὴν σοφίαν.
 ἔτι τὸ ἀπὸ Αἰτιατικῆς εἰς Δοτικὴν ταυτὸν ἔστι τῶ
 πρώτῳ, ἢ Ὀργανικῶς. οἶον, ἀμείβομαί σε δώ-
 ροις. δεξιῶμαί σε ζαπέζῃ. ἢ Διαλυτικῶς, ἔξιῶ
 με τῶ Ἡρακλεῖ. ὁμοιῶ σε τῶ Ἀχιλλεῖ, ἀντί τοῦ
 ἴμοιόν σε ἐκείνοις κέρνω. ἔτι τὸ εἰς Αἰτιατικῶ
 λόγον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν ἐτίθεσκον Γενικὴν μετὰ
 Προθέσεως. οἶον, ἀκούω τοὺς Ποιητὰς παρὰ τοῦ
 Κωνσταντῖνα. τῆτο δὲ καὶ Αἰτιατικῆ ἄλλως. μερίζω
 τῶ αἶραν ἀπὸ τῆ σίτη. ἔλκω τὸν κλέπτῳ ἀπὸ
 τῆ ἀσύλα. Τὸ δὲ ἀπὸ Δοτικῆς εἰς Γενικὴν, ταυ-
 τὸν ἔστι τῶ Δευτέρῳ. τῶ εἰς Δοτικὴν μεταβαίνοντι.
 οἶον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς Ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς Ἀρ-
 χῆς. συγγινώσκω σοι τῆς ἀνοίας, Ἐλλειπτικῶς.
 ἰεῖ δέ μοι χημάτων, Διαλυτικῶς, ἀντί εὐδαιά μοι
 ἰστὶ χημάτων. κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, ἀντί τοῦ
 κοινωνός σοι γίνομαι τῆς δόξης· μετέχω σοι τῆ πά-
 θης, ἀντί μέτοχός σοι γίνομαι τῆ πάθης. καὶ ἔτι
 μετέχω σοι τὸ πάθος, ὅθεν καὶ τὸ τῆ Κωμικῆ. Οὐ
 ῶ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. Τῶτων ἔπως
 εἰρημύων, ἐχόμενον αὐ εἶη τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
 περὶ τῶν Παθητικῶν διαλαβεῖν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Ῥῆμα Παθητικὸν κυρίως ἐστίν, ὅπερ λῆγον εἰς
 μαι, ἀπὸ Ἐνεργητικῆ χηματιζόμενον, Πάθος ση-
 μαίνει. φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ. νικῶμαι, ὅτι νικῶ.

Gram. Lasc.

ο

Πλεῖ-

Πλεῖστα δὲ τῶν Παθητικῶν, Κοινῶς λαμβανόμενα, Ἐνέργειαν καὶ Πάθος σημαίνοντα, ἔδει Ἀττικῶ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι Μήσοι Χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλέον εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν ῥέπασσι.

Τῶν δὲ Παθητικῶν ἑξαχῶς συντασμοσύου, ὡς περ καὶ τὰ Ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον Εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομαστικῶν Προσώπων Πάχοντος, καὶ μετ' αὐτὸ Γενικῶν Προσώπου Ἐνεργούντος, μετὰ τῆς προσηκείσης Προθέσεως τῆς Ὑπὸ, ἢ Παρὰ, ἢ Πρὸς. οἷον, ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον, ὅτι ὡς περ ἐν τοῖς Ἐνεργητικοῖς προεπινοεῖται Ὀνομαστικὴ Δράσις, οὕτως ἐν τοῖς Παθητικοῖς Πάχουσα. καὶ ὡς περ ἐν τοῖς Ἐνεργητικοῖς ἡ Πλαγία πάχει, οὕτως ἐν τοῖς Παθητικοῖς δρᾷ μετὰ Προθέσεως, καὶ συμβαίνει ἀντετραμμειῶς τοῖς ἄκροις. ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητῆν. ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτῶν, καὶ ὠφελεῖται παρ' αὐτοῦ.

Ἀγαπάομαι, ὤμαι. ἠγάπημαι, ἀγαπήσομαι.

Φλέομαι, ἔμαι. πεφίλημαι, φιλήσομαι.

Στέργομαι, ἐσερξάμην, σέρξομαι.

Ποδέομαι, ἔμαι. πεπόθημαι, ποθήσομαι.

Μισέομαι, ἔμαι. μεμίσημαι, μισήσομαι.

Βλάπτομαι, βέβλαμμαι, βλάψομαι.

Τύπτομαι, τέτυμμαι, τύψομαι.

Καταλύομαι, καταλέλυμαι, καταλύσομαι.

Ἔχομαι, ἔχημαι, ἔξομαι.

Θαυμάζομαι, τεθαύμασμαι, θαυμάσομαι.

Ἵμνέομαι, ἔμαι. ὕμνημαι, ὕμνήσομαι.

Ἐπαινέομαι, ἔμαι. ἐπήνεμαι, ἐπαινέσομαι.

Ἐγκωμιάζομαι, ἐνεγκωμιασάμην, ἐγκωμιάσομαι.

ζηλώσομαι, ἔμαι. ἐζήλωμαι, ζηλώσομαι.

ἐγνώσομαι, ἔγνωσμαι, γνώσομαι.

ἑώραμαι, ἑώραμαι, ἑώραθην.

ἠπάτησομαι, ὤμαι. ἠπάτημαι, ἀπατήσομαι.

ἠτιμάσομαι, ἠτίμασμαι, ἀτιμάσομαι.

βάλλομαι, βέβλημαι, βλήσομαι. Ὀμοίως καὶ

βαπτίζομαι, κείνομαι, βασάζομαι, βασανίζο-

μαι, λυπέμαι, ἀνιώμαι, καὶ τὰλλα ὡσαύτως κατὰ

τὸν Παθητικὸν Τύπον. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς

Παθητικοῖς τίθεται Δοτική τὸ αὐτὸ σημαίνουσα,

ὡς περ ἡ Γενική μετὰ Προθέσεως. οἷον, φιλεῖμαι

ἀπὸ σοῦ, ἀπὸ σοῦ ἔτι Ὀργανικῶς, βάλλομαι μή-

τις ἀπὸ σοῦ. καὶ Γενική Ἐλλειπτικῶς, ὡς περ ἐν τοῖς Ἐ-

νεργητικοῖς. Φιλοῦμαι ὑπὸ σοῦ τῆς ἀρετῆς, ἢ δια-

τίτρετώ. μισῶμαι τῆς κακίας, ἀπὸ σοῦ.

ἔτι ἴδιον τῶν Παθητικῶν Συνεκδοχικῶς λαμ-

βάνειν Αἰτιατικῶς, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δι-

κρίνουσιν. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα, τέρπομαι τὴν

ὄψιν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕἶΔΟΣ.

Τὸ Δεύτερον Εἶδος τῶν Παθητικῶν ἀπαιτεῖ ἀπὸ
αὐτῆ Ὀνομασικῶς Προσώπου Πάσχοντος, καὶ μετ'
ἐν τῷ Γενικῶς Προσώπου Ἐνεργῆτος μετὰ τῆς ἀποσ-
τάξεως Προθέσεως.

βοηθήσομαι, ἔμαι. βεβοήθημαι, βοηθήσομαι.

πολεμέσομαι, ἔμαι. πεπολέμημαι, πολεμήσομαι.

βασκανέομαι, ἐβασκηνάμην, βασκανῆμαι.

φθονέομαι, ἔμαι. πεφθόνημαι, φθονήσομαι.

πισεύομαι, πεπίστειμαι, πισεύσομαι.

ἠπιστέομαι, ἔμαι. ἠπίστημαι, ἀπιστήσομαι.

λειτεργέομαι, ἔμαι. λελειτέργημαι, λειτεργήσομαι.

Υπηρετέομαι, ἔμαι. ὑπηρετέωμαι, ὑπηρετήσομαι.
 Ἐνοχλᾶμαι, ἠνώχλημαι, ἐνοχλήσομαι.

Ἐμπαίζομαι, ἐγκαλᾶμαι, ἐπιβελεύομαι, προσ-
 κρέομαι, ἢ τᾶλλα. Ὀμοίως καὶ τέτοις ἔπεται τὰ
 τῷ Πρώτῳ. Βοηθᾶμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σῶ. πολεμᾶ-
 μαι ὄπλοις. πισεύομαι τῆς καλοκάγαθίας. ἀπι-
 σᾶμαι τῆς κακίας, φθονᾶμαι τῆς εὐτυχίας.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Τρίτον Εἶδος τῶν Παθητικῶν ἀπαιτεῖ ἀπὸ
 ἑαυτοῦ τὴν συυήθη Ὀνομασικὴν Πάχουσαν, καὶ
 μεθ' αὐτὸ Γενικὴν μετὰ Προθέσεως. οἶον, ἡ Σι-
 κελία ἄρχεται ὑπὸ τῷ Βασιλέως τῆς Ἀραγονίας.
 Ἄρχομαι, ἠρξάμην, ἄρξομαι.

Βασιλεύομαι, βεβασίλευμαι, βασκλεύσωμαι.

Κυριεύομαι, κεκυρέυμαι, κυριεύσομαι.

Ἡγεμονεύομαι, ἠγεμόνευμαι, ἠγεμονεύσομαι.

Δυνασεύομαι, δεδωάσειμαι, δυνασεύσομαι.

Κρατᾶμαι, κεκράτημαι, κρατήσομαι.

Κατηγορᾶμαι, κατηγόρημαι, κατηγορήσομαι.

Ἀμελᾶμαι, ἠμέλημαι, ἀμελήσομαι.

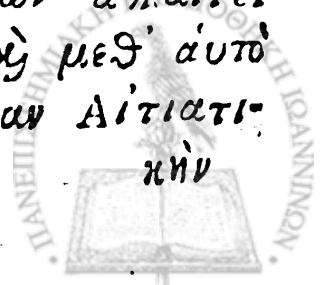
Φροντίζομαι, πεφρόντισμαι, φροντίσομαι.

Ὀλιγωρᾶμαι, ὀλιγώρημαι, ὀλιγορήσομαι.

Τίθεται καὶ τέτοις τὰ αὐτά. Βασιλεύομαί σοι,
 ἀντὶ ὑπὸ σῶ, τυραννᾶμαι ὑπὸ σῶ ὄπλοις. ἢ Ἐλ-
 λειπτικῶς, ὀλιγωρᾶμαι τῆς ἀχαριστίας, ἀμελᾶμαι
 τῆς φειδωλίας.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Τέταρτον Εἶδος τῶν Παθητικῶν ἀπαιτεῖ
 ἀπὸ ἑαυτοῦ Ὀνομασικὴν Πάχουσαν, ἢ μεθ' αὐτὸ
 Γενικὴν Ἐνεργουῦσαν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν Αἰτιατι-
 κὴν

ἔν ἐν τοῖς Ἐνεργητικοῖς. οἶον, οἱ μαθηταὶ δι-
 ἀσκονται ὑπὸ Κωνσταντίνου Γραμματικῆν. διδάσ-
 κομαι παρὰ σὲ λόγους, δεδίδαγμαί, ἐδιδάχθην,
 ἐδύξομαι, ἐδίδαξάμην. καὶ διδάσκομαί σοι Ῥητορι-
 κήν, ἀντὶ ὑπὸ σὲ. καὶ τὸ τῷ Κωμικῷ. Ἐδιδάξά-
 μιν μύθοι σε νῆ Δίῳ Μέλε, ἀντὶ εἰς διδάσκα-
 ῶν ἔπεμψα διδάχθῆναι. Παιδεύομαι ὑπὸ σὲ παι-
 εῖαν, πεπαῖδευμαι, παιδεύσομαι. Νεφετῶμαι πρὸς
 ἑξ νεφείων σεμνῶς ζῆν. Ζημιῶμαι παρὰ σὲ χρυ-
 σίον, ἢ χρυσίω. Κλέπτομαι παρὰ σὲ τὰ χήμα-
 τα. ἀποσέρημαι παρὰ σὲ τὰς βίβλους, ἢ τῶν βί-
 βλων. ἀπεσέρημαι, ἀποσερήσομαι. Ἀφαιρῶμαι ὑ-
 πὸ σοῦ τὴν ἐσθῆτα, ἢ τῆς ἐσθῆτος. ἀφήρημαι, ἀ-
 φαιρήσομαι. ἀφήρημαι παιδείας καὶ λόγων, εἰς κτή-
 ραθαι ἠδυνάμην, καὶ ἠμέλησα. ἀπεσέρημαι δὲ
 τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἐνδύομαι ὑπὸ σὲ χιτῶνα, καὶ πε-
 ρυδύομαι, καὶ ἐκδύομαι. Μυῶμαι ὑπὸ σὲ τὰ Ἱερά
 Γράμματα. Εἰσπράττομαι παρὰ σὲ χήματα. Ἀ-
 ταιτῶμαι παρὰ σὲ τὸ χρέος.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

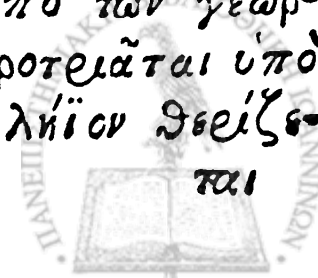
Τὸ Πέμπτον Εἶδος τῶν Παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸς
 αὐτῷ Ὀνομασικὴν Πάχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν
 συνήθη Γενικὴν, καὶ τὴν οὔσαν Δοτικὴν ἐν τοῖς
 Ἐνεργητικοῖς. οἶον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ
 σοῦ. Ἀγγέλλομαι, ἀγγέλλμαι, ἀγγελοῦμαι. Μη-
 γύομαι, μεμήνυμαι, ἐμνήσθην, μνήσομαι. Δί-
 δομαι, δέδομαι, ἐδόθην, δώσομαι. Λέγομαι, ἐ-
 λέχθην, λέξομαι. Ποιῶμαι, πεποίημαι, καὶ πε-
 τοίηται τῷ δεῖνι. λόγος, ἀντὶ ὑπ' ἐκείνου συνέ-
 κέθη. ποιήσομαι. Δράωμαι, δράσομαι. Κομίζο-
 μαι,

μαι, κεκόμεσμαι, κομίσομαι. Φέρομαι, ἐνβύεγμα, οἶσομαι. Ἄγομαι, ἤγμαι, ἤχθω, ἄξομαι. Ἀφίεμαι, ἀφεῖμαι, ἀφέθω, ἀφήσομαι. Πέμπομαι, ἐπέμφθω, πέμφομαι. Γράφομαι, γέγραμμαι, γράφομαι. Ἐπισέλλομαι, ἐπέσαλμαι, ἐπισελεῖμαι. Θύομαι, τέθυμαι, θύσομαι.

ΕΚΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτον Εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικῶν Πάχυσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συλήθη Γενικῶν, μεθ' ἑνὸς τῶν ἔσαν Γενικῶν ἐν τοῖς Ἐνεργητικοῖς, ὁ δὲ ἀξιοῦνται παρὰ τῆ Βασιλέως τιμῆς. Ἀξιοῦμαι τιμῆς, ἀπὸ ἀξίος κένομαι τιμῆς. ἠξίωμαι, ἠξιώθω, ἠξιώσομαι. Γυμνῶμαι τῆς Ἀρχῆς, γυμνώσομαι, γυμνώσομαι. Ἐλαττῶμαι τῆ ἐταίρου. ἠλάττωμαι, ἐλαττώσομαι. Ἀθωῶμαι τῆ ἐγκλήματος. Κενῶμαι τῶν χρημάτων. Πληρῶμαι τῶν ἀγαθῶν. Γεμίζεσται ἢ φιάλη ὕδατος. Κορύνουμαι τροφῆς, ἐν πᾶσι διαλυτικῶς, ὡς εἴρηται. Παύομαι τῶν κακῶν. Διώκομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαύνομαι τῆς πόλεως. Ἐκκλείομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαφρύνομαι τῆ βάρους. Κεφίζομαι τῆ χρέους. Ἀπαλλάττομαι τῆ δαλείας, καὶ ἀπαλλάττομαι ἀπὸ σῆ, ἀπὸ ἀπέρχομαι. Ἐλευθερῶμαι τῶν δειπῶν. Μακρύνομαι τῆς ὁδοῦ. Ἀρπάζομαι τῆ πυρός. Κρεμῶμαι τῆ ποδός. Καθαίρομαι τῆ ρύπαν. Καὶ περὶ μὲν τῶν Παθητικῶν, ταῦτα. Εἰσὶ δὲ καὶ τινὰ ῥήματα, ἃ ἐν μὲν τοῖς Ἐνεργητικοῖς, Τριπροσώπως κλίνονται, ἐν δὲ τοῖς Παθητικοῖς, κατὰ τὸ Τεῖτον μόνον. εἶον, ἀσείρω. τῶν γῶν, ἢ γῆ ἀσείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. ἀροτειῶ τὸν ἀγρὸν, ὁ ἀγρὸς, ἀροτειᾶται ὑπὸ τῶν γεωργῶν, θερίζω τὸ λήϊον, τὸ λήϊον θερίζεται.

ται ὑπὸ τῶν θερισῶν. σκάπτω τὰς ἀμπέλους, αἱ ἔμπελοι σκάπτονται ὑπὸ τῶν σκαφέων. ράπτω τὸ ἱμάτιον, τὸ ἱμάτιον ράπτεται ὑπὸ τῶν ραπτῶν. πλέων τὴν θάλατταν, ἡ θάλαττα πλεῖται ὑπὸ τῶν ναυτῶν. οἰκῶμεν τὴν πόλιν, ἡ πόλις οἰκεῖται ὑφ' ἡμῶν. οἰκίζομεν τόπον, ὁ τόπος οἰκίζεται ὑφ' ἡμῶν. Ἔτι εἰσὶν ἔνια ῥήματα, ὧν Τρίτον μόνον Πρόσωπον εὔρηται ἐπὶ Θεῷ νοούμενον. νίφει, χειμάζει, βρέχει, ὕει, βροντᾶ, βροντῶσιν αἱ νεφέλαι, ὁ Κωμικός φησιν. ἀσράπτει, λάμπει, κεραυοῖ.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΑΡΚΤΙΚΑ.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ μὴ χηματίζον Παθητικὸν εἰς μαι. οἶον, ζῶ, πλεῖω, ὑγιαίνω, πάχω, ἐρυθριῶ. Τούτῃ δὲ τὰ μὲν Ὑπαρκτικά καλεῖνται, ὅσα καὶ παρὰ ἑαυτῶν, καὶ μεθ' αὐτὰ Ὀνομασικῶς ἀπαιτῶσιν. οἶον, ἐγὼ εἰμι ἀμαθής, σὺ εἶ σοφός, ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος. καὶ ἔτι Ἀττικῶς μετὰ Γενικῆς. ἐκεῖνος ὑπάρχει τῶν δικαίων, τῶν ἀγαθῶν. Εἰμί, εἶ, εἰςίν. ὤ, ἦς, ἦ. ἦμίω, ἦσο, ἦτο. ἔσομαι, ἔση, ἔσται, καὶ ἔσαι. περιέειμι δὲ, ἀπὸ τῆ ἔτι ζῶ. εἴεσι δὲ μοι καὶ ἔξεσι μοι τὸδε, καὶ σιώεσι, καὶ πρόσσεσι καὶ πάρεσι μοι ὁ δεῖνα. μέτεσι δὲ μοι πλούτῃ, ἀπὸ μετυσία μοι ἐσὶ πλέτῃ, Ἀπροσώπως. Ὑπάρχω, ὀλέρισος, ὑπῆρξα. ὁ Μέλλων, ὑπάρξω. ἀφ' οὗ καὶ ὑπὸ ἡγεμονίᾳ εὔρηται Παθητικῶς. Τυγχανάω, ἀπὸ τῆ εἰμί. καὶ τυγχανάω τῆ δε, ἀπὸ τῆ ἐπιτυγχανάω. ἔστι καθ' ἑσῆκα, ἀπὸ τῆ εἰμί, καὶ διατελῶ ὁμοίως.

Τὸ δὲ κυρῶ, καὶ πέλω, καὶ τελέθω, Ποιητικὰ. Τὰ δὲ τοιαῦτα Ὑπαρκτικὰ καὶ Μετοχὰς προσλαμβάνει Ἀττικῶς. εἰ μὲν ἔτυχες παρῶν, γράψον. εἰ δὲ ἀπῶν τυγχάνεις, ἐπαύηκε.

ΑΥΤΟΟΥΔΕΤΕΡΑ.

Τὰ δὲ Αὐτοεδέτερα καλοῦνται, ὅτι πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν Αὐτοεδετερότητος ἀπαιτοῦσι. ζῶ, καὶ ζῶ ζων Ἀττικῶς. ἔζηκα, ζήσω. τὸ δὲ ζήσεις με, Μεταβατικόν, τῆς Θείας ἐς Ἰ Γραφῆς. Πλετῶ ἐγὼ, ἀπὲρ πλέσιός εἰμι. πλετίζω δὲ ἕτερον, ἀπὲρ τῷ πλούσιον ποιῶ, Μεταβατικόν. Ὑγιαίνω ἐγὼ, καὶ ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα, Συνεκδοχικῶς. Ὑγιαίνω δὲ ἕτερον, Μεταβατικόν. Σωφρονῶ ἐγὼ, ἀπὲρ σώφρων εἰμι. σωφρονίζω δὲ ἕτερον. Ἀγνεύω, ἀπὲρ ἀγνός εἰμι. ἀγνίζω δὲ ἕτερον. Παρθενεύω. Ἀληθεύω. Εὐτυχῶ. Εὐδαιμονῶ. Εὐημερῶ. Εὐσεβῶ εἰς Θεόν.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλοῦνται Οὐδέτερα Μεταβατικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ Αἰτιατικὴν μετὰ Προθέσεως. Ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος. Καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον. Ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔτι ἐπιβαίνω νεώς. ἤκον εἰς τὴν πόλιν. ἤλθον εἰς τὴν ἀγοράν. Βαδίζω εἰς τὸ Φροντιστήριον. Εὐρηται δὲ καὶ βαδιῆμαι καὶ βαδιαίμην, Ἀποθετικά. Χωρῶ πρὸς ἔργον. Περιπατῶ εἰς τὸν κῆπον. Φοιτῶ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. Θεῶ, τὸ ἀπλῶς ἔρέχω, καὶ θεῶ πρὸς τὸν

ιδάσκαλον. ὁμοίως κὶ τὸ ἔξω, κὶ ἔσω ἐπὶ
 βραβεῖον, καὶ ἔσω τὸν περὶ ψυχῆς. ὁδεύω
 εἰς τὴν πόλιν. ἀπαντῶ πρὸς τὸ Δικαστήριον. αὐτο-
 λολάω πρὸς τὰς πολεμίους. Θαμίζω περὶ τὴν ἀγο-
 ρά. εἰμι πρὸς τὸδε, ἀντὶ τῶ ἀπέρχομαι.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλεῖνται Οὐδέτερα Περιποιητικά, ὅσα πρὸ
 ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν ἀπαιτῶσι, κὶ μεθ' αὐτὰ Δοτι-
 κὴν, Περιποίησιν σημαίνουσιν. Δελεύω σοι, δεδέ-
 λευκα, δελεύω. εἶκω, κὶ ὑπέικω, τὸ ὑποχωρῶ.
 Ἀρέσκω σοι, κὶ ἀπαρέσκω σοι, κὶ ἀρέσκομαι εὖ-
 ρηται. Ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. ἐπικερῶ. ἀκολουθῶ.
 εὐχαρισῶ Κοινόν. ἔχω σοι χάριν, οἶδά σοι χάριν.
 ὁμολογῶ σοι χάριν, Ἐλλωικόν. ὁμιλῶ. πειθαρχ-
 εῶ. ὁμοφρονῶ. ὑπαντῶ. ζυγαντῶ. ἐντυγχανάω.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΚΤΗΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλοῦνται Οὐδέτερα Κτητικά, ὅσα πρὸ
 ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν ἀπαιτῶσι, κὶ μεθ' αὐτὰ Γενι-
 κὴν. Χρῆζω Βιβλίων, ἀντὶ χρείαν ἔχω, κὶ χρῆζω
 κερδαῖναι, ἀντὶ θέλω, Ἀμοιρῶ ἔσοφῆς. Εὐπορῶ φί-
 λων, Ἀπορῶ ἱματίων, ἀντὶ σέρεμαι. κὶ ἀπορῶ
 τὸδε τὸ πρόβλημα, ἀντὶ τῶ εἰς ἀπορίαν προτίθε-
 ρμαι. Σπανίζω χημάτων. Τυχανάω τῶ σκοπῶ, κὶ
 ἀπιτυγχανάω. Ἀποτυγχανάω πῆς ἐλπίδος. Ἀμαρτάνω
 τῆς οὐδῆ, ἀντὶ τῶ ἀποτυγχανάω, κὶ ἀμαρτάνω ἀμαρ-
 τίαν. Ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, καὶ παραπολαύω,
 κὶ ἐπαπολαύω. ἄπερ σπανίως κὶ μετὰ Αἰτιατικῆς.
 ἀπολαύσω, ἀπέλαυον, καὶ ἀπήλαυον Ἀττικῶς.

ΟΥ-

ΟΥΔΕΤΕΡΟΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλεῖνται Οὐδετεροπαθητικά, εἴτε Ἰδιοπαθητικά, καὶ Αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομασικῶς ἀπαιτῶσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν, καὶ μεθ' αὐτὰ διαφόρους Πτώσεις. Πάχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἀλγῶ, τὸ λυπεῖσθαι. καὶ ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τοῖς κακοῖς. καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, Συνεκδοχικῶς. Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' ἔμει. Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρω τῇ εὐτυχίᾳ τῶ φίλου, ἢ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ, ἢ διὰ τὴν εὐτυχίαν. καὶ χαίρω τῇ ἀνάγνωσει, ἀντὶ τῆ πρόσκειμαι. Χαίρω ἐρεῖς, ἔχῃ χαίρομαι ὡσπερ Δάτις ὁ Πέρσης, οἰόμενος Ἀττικίζειν. ἀφ' ἧ Δατισμὸς ἀμάρτημα, διότι πρῶτος εἶπε, χαίρομαι. Νοσῶ, καὶ νοσῶ νόσον. Ἀρρώσῶ ἀρρώσίαν. Ἀθενῶ ἀθενείαν. Συνεκδοχικῶς. Λημῶ λήμαις. Πεινῶ. Διψῶ. Μεθύω. Μεθύσκω δὲ ἕτερον. Λιμῶττω. Βουλιμιῶ. Οφθαλμιῶ. Ἀλύω τὸ ἀδημονῶ. Ἐρυθειῶ. Ὠχιῶ. Γηρῶ, καὶ γηράσκω. Θνήσκω. Κλαίω. καὶ κλαίω τὸν ἀποθανόντα, ὡσαύτως καὶ τὸ Θρίω, καὶ Δακρύω, Συνεκδοχικῶς. Φεῖττω. Τρέμω. Φεύγω. καὶ φεύγω φόβῳ, ἀντὶ κατηγορεῖσθαι. τὸ δὲ φεύγω τὴς ληστῆς, καὶ τρέμω τὸν θάνατον, καὶ δέδοικα τὴς ἐχθρῆς, ἢτοι διὰ τὴς ληστῆς, καὶ ἐχθρῆς, νοσημένης ἔξωθεν τῆς Διὰ Προθέσεως, Συνεκδοχικῶς· ἔπω γὰρ δοκεῖ λέγειν τῷ δεινῷ Ἀπολλονίῳ.

Ἰστέον, ὅτι ἐν τοῖς ποιήτοις καὶ διάφορος Σωτήρις εὐρίσκεται, καὶ Παθητικαὶ φωναί, ἀδεία τῆς Θείας Γραφῆς, καὶ τῶν Ποιητῶν οἷς ἔξεσι τὸ Κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν.

ΠΕΡΙ ΜΕΣΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Κοινὸν Ῥῆμα εἶτε Μέσον, ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς
 αἰμαί, καὶ ποτὲ μὲν Ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ Πάθος ση-
 μαίνει, καὶ τὸ μὲν Ἐνέργειαν σημαῖνον, Ἐνεργητι-
 κῶς συντάξεις κατὰ τὰ Εἶδη τῶν Ἐνεργητικῶν, τὸ
 μὲν Πάθος, Παθητικῶς, οἶον, βιάζομαι τὸν φίλον,
 καὶ βιάζομαι ὑπὸ τῷ φίλῃ. ἄγομαι τὸν ἀνδρῶπον,
 καὶ ἄγομαι ὑπὸ τῷ ἀνδρῶπι, κομίζομαι τὸν ἀνδρα,
 καὶ κομίζομαι ὑπ' αὐτῷ. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι Κα-
 θαρὰ Κοινὰ ὀλίγα εἰσὶ. τὰ δὲ πλεῖστα τῶν Πα-
 θητικῶν Κοινῶς λαμβάνονται ἔθει Ἀττικῶ, καὶ μά-
 λιστα οἱ καλέμενοι Μέσοι Χρόνοι αὐτῶν. οἶον, τύ-
 πτομαι, ἀντὶ δαίρω, καὶ δαίρομαι. ἐτυφάμην, ἀν-
 τὶ ἐτυφα, καὶ ἐτύφθην. τύψομαι, ἀντὶ τύψω,
 καὶ ἐτυφθήσομαι. καὶ τὰλλα ὡσαύτως, ὡς αὐτὴ ἡ χρῆσις
 ἀπαιτεῖ Αἰτῆμαι, αἰτήσομαι, ἠησάμην.

Μιδῶμαι, μιδώσομαι, ἐμιδωσάμην. Ἐπιστρέ-
 φομαι, ἐπιστρέφάμην, ἐπιστρέφομαι. Πλάττομαι,
 ἐπλάσάμην, ἐπλάσομαι. Ἐπαινῶμαι, ἐπηνεσάμην,
 ἐπαινέσομαι. Ποιῶμαι, ἐποισάμην, ποιήσομαι.
 Φιλῶμαι, ἐφιλησάμην, φιλήσομαι. Γεννῶμαι, ἐ-
 γεννησάμην, γεννήσομαι. καὶ τὰλλα πάμπολλα ὄν-
 τα, ἃ συντάξεις, καθὰ ἡ ἔννοια τῷ Λόγῳ ἀπαιτεῖ.

Ἰσέον καὶ τῆτο, ὅτι τῶν καλεμενῶν Μέσων Χρό-
 νων οἱ μὲν Ἐνεργητικῶς γράφονται. οἶον, ὁ τέτυ-
 πα, καὶ ὁ ἐτετύπειν. διὸ καὶ ἐν τοῖς Ἐνεργητικοῖς
 τετάχεται. οἱ δὲ Παθητικῶς, ἐν τοῖς Παθητικοῖς
 τεταγμένοι. οἶον, ὁ ἐτυφάμην, ὁ ἐτυπόμην, ὁ
 τύψομαι, καὶ ὁ τυπῶμαι, περὶ ὧν διάφοροι αἰ δό-
 ξαι τῶν ἡμετέρων Γραμματικῶν. Οἱ μὲν γὰρ φησι
 τὰ

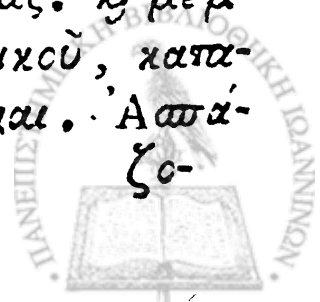
τὰ Μέσα Ῥήματα αἰεὶ Ἐνέργειαν, καὶ Πάθος σημαίνει· οἱ δὲ, εἰ καὶ Μέσα λέγονται, ἀλλ' ὁμως τινὰ μὲν Ἐνέργειαν, τινὰ δὲ Πάθος· ὡς ὁ τέτυπα, καὶ ὁ ἐτετύπειν, Ἐνέργειαν· ὁ δὲ τέπηκα, καὶ ὁ ἐτεπήκειν, Πάθος· καὶ τὸ μὲν ἐποίησάμην, Ἐνέργειαν· τὸ δὲ ἐλθυσάμην, Πάθος. Ἄλλοι δὲ ταύτης ἐγνώοντο τῆς δόξης, ὅτι οἱ Δύω Μέσοι Χρόνοι, οἱ Ἐνεργητικῶς γραφόμενοι, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ Παθητικόν, ὡς τέπηκα, ἐτεπήκειν. μέμνηνα, ἐμεμήνηναι. οἱ δὲ γραφόμενοι Παθητικῶς Τέσσαρες, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ Ἐνεργητικόν, ἐποίησάμην, ποιήσομαι. ἐπαινεσάμην, ἐπαιρέσομαι· εὐρηνται δὲ καὶ Παθητικῶς λαμβανόμενοι, δεῖ δὲ μᾶλλον περιεργείας ἐν ταῖς, ἢ τέχνης.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΘΕΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Ἀποθετικὸν Ῥῆμα Κυρίως ἐστὶ, τὸ Παθητικῶς μὲν γραφόμενον, Ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς ταπολλά, σπανίως δὲ καὶ Πάθος· καὶ τὸ μὲν σημαῖνον Ἐνέργειαν, Αὐτενέργητον καλεῖται. τὸ δὲ Πάθος. Αὐτοπαθές. Τέτρα δὲ Ἐξαχῶς συντάσσόμενα, ὡσπερ καὶ τὰ Ἐνεργητικά.

Π Ρ Ω Τ Ο Ν Ε Ι Δ Ο Σ Τ Ω Ν Α Π Ο Θ Ε Τ Ι Κ Ω Ν .

Τὸ Πρῶτον Εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆ Ὀνομαστικὴν Ἐνεργῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὴ Αἰτιατικὴν Πάσχουσαν. Αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας, καὶ αἰτιῶμαι τόδε τῶδε, ἀπὸ τῆ αἰτίου ἠγῶμαι. Μέμφομαι, καὶ διαμέμφομαί σε τῆς ἀχαριστίας. καὶ μέμφομαί σοι μέμψιν δικαίαν, τὸ τῆ Κομικῶ, καταμέμφομαι δέ σου. Ἐνθυμοῦμαι. Κτῶμαι. Ἀσπάζο-

ζομαι, τὸ φιλῶ, καὶ προσαγορεύω. Δέχομαι, καὶ ἀποδέχομαί σε τὸν ῥόπον. Θεῶμαι. Τεκμαίρομαι. Ἀπιζομαι. Τιμωρῆμαι, τὸ κολάζω. Ἠγῆμαι, τὸ νομίζω. καὶ ἠγῆμαί σε ἀγαθὸν εἶναι. Ἠγῆμαι δὲ, τὸ Ἄρχω, Γενικῆ. καὶ ἠγῆμαί σοι τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τῆ προηγῆμαι. Ἐξηγῆμαι τὰ γεγραμμένα, καὶ ὑφηγῆμαι. καὶ εἰσηγῆμαί σοι τόδε, ἀντὶ τῆ παραινῶ. Ἐπίσαμαι, τὸ γινώσκω, Λογίζομαι, Σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. Σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι. Σιτῆμαι. Διῖχυρίζομαι. Καρπῆμαι. Ἰῶμαι. Ἀναίνομαι. Ἀρνῆμαι. Λυμαίνομαί σε, καὶ σοί. Δεδίττομαι, τὸ ἐκφοβῶ. Μηχανῶμαι. Παλαμῶμαι. Μιμῆμαι. Πυνθαύομαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκῶ. Πυνθαύομαι, τὸ ἐρωτῶ, μετὰ Γενικῆς. Ἐρομαι, τὸ ἐρωτῶ. Αἰνίττομαι. Μαντεύομαι. Διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Δεύτερον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομασικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ Δοτικὴν. Μάχομαί σοι, Ἀνθίσαμαί σοι, καὶ Προσίσαμαι, καὶ Παρίσαμαι, Ἀμιλλῶμαί σοι. Ἐναντιῆμαι τοῖς λόγοις. Ἀχολῆμαι, καὶ Ἐνοχολοῦμαι τῇ σοφίᾳ. Εὐχομαι, καὶ προσεύχομαι τῷ Θεῷ, καὶ εὐχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιῶ. Καταίχομαι δὲ σε, καὶ ὑπερεύχομαί σε. Ἐπεύχομαι δὲ σε. Θυμοῦμαί σοι. Ὀργίζομαί σοι. Ἐπομαί σοι. καὶ ἔπε μετ' ἐμῆ παιδάριον, τὸ τῆ Κωρικῆ. Συναγελάζομαί σοι. Φιλῆμαί σοι. Χρῶμαι τοῖς σοῖς, καὶ τὰ σά. τὸ δὲ κεχρημένοις, πολλάκις Παθητικῶς. Ἀνέχομαί σοι. Ἀποκρίνομαί σοι ἐρωτηθεῖς. Ἀπολογῆμαί σοι αἰτιαθεῖς. Λοιδορῆμαί σοι, καὶ

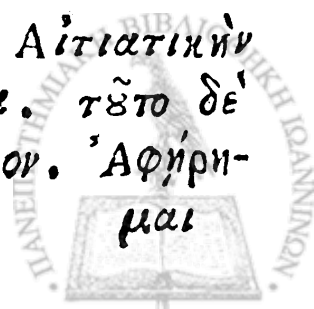
σε σπανίως. Συντίθεμαί σοι, καὶ Προσίθεμαί σοι,
καὶ Ἐπιτίθεμαί σοι, καὶ Ὑποτίθεμαί σοι τὸδε.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Τρίτον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρό
ἑαυτῷ Ὀνομασικῶν, καὶ μεθ' αὐτὸ Γενικὴν. Ἐφίε-
μαί σε. Μεθίεμαί σου. Γλίχομαι. Ἰμείρομαι, τὸ
ἐπιθυμῶ. Προίταμαι, καὶ Ὑπερίσταμαι, καὶ Διί-
σταμαι. Ἐπιμελοῦμαι, καὶ Ἐπιμέλομαι τῶν σῶν
πραγμάτων. Μέννημαι τῷ πράγματι, καὶ ἔτι τὸ
πρᾶγμα σπανίως. Ὠνάμην, καὶ Ἀπανάμην τῶν
μαθημάτων. Αἰδανόμαι, καὶ Αἰδομαι. Ὀσφραί-
νομαι. Γεύομαι. Ἄπτομαι. Τὰ δὲ τῶν Αἰδήσεων
πολλάκις καὶ μετὰ Αἰτιατικῆς. Αἰδανόμαι, τὸ νοῶ,
μετὰ Μετοχῆς. Αἰδανόμαι φερόμενος ἔξω τῷ και-
ροῦ. εἰ δὲ πρὸς ἕτερον Πρόσωπον φέρεται, μετὰ
Αἰτιατικῆς. Αἰδανόμαί σε ποιῶντα τὸδε. Αἰδανό-
μαι, τὸ Αἰδήσιν ἔχω, μετὰ Γενικῆς. Αἰδανόμαι
τῆς τῶν λόγων ἠδύτης ὡσαύτως καὶ τὸ Γεύομαι.
Ὀσφραίνομαι. Ὀρέγομαι. Προμηθεῖμαι. Πρόνεῖμαι.
Στοχάζομαι. Κήδομαι, τὸ φροντίζω. Φεῖδομαι, τὸ
ἀκροβολογεῖμαι, καὶ τὸ ἐλεῶ. Ἀκροῶμαι τῶν φυσι-
κῶν. Ἀπέχομαι κρεῶν. Ἐπιλανθανόμαί σε, καὶ
σε. Πειρῶμαί σε. Μεταποιῶμαι, καὶ Ἀντιποιῶμαι
τῶν σῶν. Δέομαί σε, καὶ Δέομαί σε τὰ δίκαια, ἢ
τοι διὰ τὰ δίκαια.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Τέταρτον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ
πρὸ ἑαυτῷ Ὀνομασικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν
μεθ' ἣν ἕτεραν. Πράττομαί σε χήματα. τῷτο δὲ
καὶ Μέσον αὐτῆς εἶη. εἰς πράττομαί σε φόρον. Ἀφήρη-
μαι

καὶ δὲ παιδείας, ἢ λόγων, εἰς δυνάμενος κτήσασθαι, ὀλιγόρησα. Ἐσερήθην δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἀφαιροῦμαι σε χημάτα, ἢ χημάτων. Ἐργάζομαι σε κακόν, Ἀττικῶς. Ἐργάζομαι δέ σοι κακόν, Κοινῶς.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Πέμπτον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆ Ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν. μεθ' ἣν, Δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Δωρῶμαι σοι βίβλον, καὶ δωρῶμαι σε βίβλω. Χαρίζομαι σοι ἵππον. Ἀφοσιῶμαι σοι τὸ χρέος. Εὐαγγελίζομαι σοι τὴν κηρὴν. Ἡγῶμαι σοι τὴν ὁδόν. Μέμφομαι σοι μέμψιν. Ἐπαγγέλλομαι σοι χημάτα δίχα ἀξιώσεως. Ἐπιχινῶμαι σοι τόδε, καὶ ὑπόχομαι ἀξιώθεις. Ἀπεργάζομαι σοι τόδε. Κοινωνῶμαι σοι, καὶ Ἀνακοινωνῶμαι σοι τὰ ἐμά.

ΕΚΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Ἑκτον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν, Γενικὴν. Αἰρῶμαι, καὶ Προαιρῶμαι ζωὴν θανάτου. Ἐξαιρῶμαι σε τῆ κινδυνίᾳ. Παραιτῶμαι σε τῆς διαβολῆς. Ρύομαι σε τοῦ χρέους. Λυξῶμαι σε τῆς ποιηῆς. Ἀλλάττομαι οἶνον σίτου. Πρίαμαι δέχλον εἴκοσι μνῶν. Ὠνῶμαι βίβλον δέκα χρυσῶν. Ἀποδίδομαι τὸ ἱμάτιον πολλῶ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΘΕΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ἀποθετικὸν Παθητικὸν ἐστὶ τὸ σημαῖνον Ἀυτοπαθήσειαν, καὶ ἀπαιτεῖν πρὸ ἑαυτῆ Ὀνομαστικὴν Παθήσειαν, καὶ μεθ' αὐτὸ Γενικὴν, καὶ ἄλλας Πτώσεις.

Γί-

Γίνομαι ὑπὸ τοῦ δαίμονος. Συγγίνομαι δὲ τῷ δαίμονι,
καὶ Περιγίνομαι τῷ δαίμονι. Οἰχομαι, τὸ φθείρομαι.

Οἰχομαι πρὸς τὸδε, ἀντὶ πορεύομαι. Ἀχθομαι,
καὶ Ἀχθομαι τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. Ἦδομαι,
καὶ Ἦδομαι τοῖς ἀγαθοῖς.

Ἐφῆδομαί σοι ἐπὶ κακῶ, καὶ Συνῆδομαί σοι ἐπὶ
ἀγαθῶ. Ἀγαλλιῶμαι. Βρενθύομαι. Κεῖμαι. Πέ-
νομαι. Θρύπτομαι. Κοιμῶμαι. Κάθημαι. Ὀδυ-
νῶμαι. Ραξωνεύομαι, Φεύδομαι ἐγώ. καὶ Φεύδο-
μαί σε, ἀντὶ ἀπατῶ. Καταφεύδομαι δέ σε. Φοβῶ-
μαι, καὶ φοβῶμαι τὸς ἐχθρὸς, ἢτοι διὰ τὸς ἐχθρὸς,
Συνεκδοχικῶς, ὡςπερ ἐν τοῖς Οὐδετεροπαθητικοῖς.
ὡσαύτως καὶ Αἰδῶμαι, καὶ Εὐλαβῶμαι, καὶ Αἰχύνο-
μαι, καὶ ὅσα συντάσσονται Αἰτιατικῇ.

Ἰσέον, ὅτι πολλὰ τῶν Κοινῶν Ῥημάτων ἔχουσι
καὶ Ἐνεργητικά· καὶ πλεῖστα τῶν Παθητικῶν Κοινὰ
γέγονται. Ἐτι τῶν Ἀποθετικῶν Ἐνεργητικῶν ἔνια
Ἐνεργητικά ἔχουσιν ἄλλοτι σημαίνοντα. ὅτε δὲ Ἐ-
νέργειαν σημαίνουσιν, ἔδαμῶς σημαίνουσι Πάθος,
εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς Παθητικοῖς Ἀορίστοις. ἐδέχ-
θῆναι, ἠσφαλίθῆναι. καὶ ἐν τοῖς παράκειμνύοις πα-
νίως. Τέτοις δὲ μάλιστα προσγίνεται ὅσα Μέσης
Ἀορίστες ἔχουσιν. Ἐτι πολλὰ τῶν Ῥημάτων εἰς
Ἀπαρέμφατον ἀποδιδούσι τὴν Σύνταξιν. Ἀδυνα-
τῶ γράφειν διὰ τὸ γῆρας. Αἰδοῦμαι ζητεῖν νέος
ῶν. Δύταμαι βέχειν. Ἐπιθυμῶ μανθάνειν. Ἐσι-
κας τῶν ἀγαθῶν εἶναι. Κινδυνεύω ἀποθανεῖν. καὶ
Κινδυνεύει, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ. Μεριμνῶ τὸς ἑμαυτῶ
θρέψαι παῖδας. Ἐτι πολλὰ τῶν Ῥημάτων εἰς Ὀ-
νομα, καὶ Ἀπαρέμφατον μεταβαίουσιν. Προαιρῶμαι
ζωὴν θανάτου, καὶ Προαιρῶμαι μᾶλλον ζῆν, ἢ θά-
νεῖν. Ἀρνῶμαι τὴν στρατείαν, καὶ Ἀρνῶμαι στρα-
τεύειν.

εύειν. Γινώσκω Γράμματα, καὶ Γινώσκω γράφειν.
 ἔτι πολλὰ τῶν Ῥημάτων εἰς Ὄνομα μεταβαίνου-
 ν· οὐκ ἀνευ Προθέσεως. Παραγίνομαι εἰς τὴν
 τόλμην. Καταγίνομαι εἰς πῆδε. Ἔρχομαι πρὸς σέ.
 Ἰσπεύομαι πρὸς πέν Ἰωάννην. Παροινῶ εἰς τοὺς
 συμπτώτας, καὶ ἄλλα πλείστα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν
 Προσωπικῶν, ταῦτα. Νυνὶ δὲ λεκτέον ὀλίγα πε-
 ρὶ τῶν Ἀπροσώπων.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἀπρόσωπον Ῥῆμά ἐστι τὸ ἀσπείζον Τριπροσω-
 πτίας, καὶ μιᾷ Καταλήξει ταύτῃ ἀποπληρῆν. Δεῖ
 μὲ ἀγαγινώσκειν, δεῖ σε ἀκέρειν, δεῖ ἐκείνον ἀσπεί-
 ζειν. Ἀπαιτοῦσι δὲ τὰ Ἀπρόσωπα διαφόρους
 Πτώσεις μεθ' ἑαυτὰ, καὶ Δύω Αἰτιατικὰς πολλα-
 κς μετὰ Ἀπαρεμφάτου. Μία μὲν ἐκ τῆς τῶ Ῥῆ-
 ματος φύσεως· ἑτέραν δὲ ἐκ τῆς τῶ Ἀπαρεμφάτου.
 Ῥῆτον, δεῖ πέν Καθηγητὴν ἐπιμελῶς διδάσκειν τὴς
 ἑαυτῶ Μαθητὰς· καὶ δεῖ τὴς Μαθητὰς φιλεῖν, καὶ
 τιμᾶν τὸν Διδάσκαλον. Χρή με φιλεῖν σε, καὶ χρή σε
 ἀντιφιλεῖν ἐμέ. Καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως, ὅ-
 τε μάλιστα τὸ Ῥῆμα ἐπ' Αἰτιατικῇ φέρεται.

Ὁ Ἐνεσῶς, δεῖ. ὁ Παρατατικός, ἔδει. τὸ Ἀ-
 παρέμφατον, δεῖν, αἰτὶ τοῦ πρέπειν. δεῖ δὲ μοι
 χημάτων, Διαλυτικῶς, αἰτὶ τοῦ εἶδειά μοι ἐστὶ
 χημάτων.

Ὁ Ἐνεσῶς, χη. ὁ Παρατατικός, χηῶ, καὶ ἑ-
 χηῶ. τὸ Ἀπαρέμφατον, χηῶαι, αἰτὶ τοῦ πρέ-
 πειν. τί δὲ χηὴ φίλων; αἰτὶ, τίς χηεῖα φίλων;
 Πρέπει τὴς Παῖδας τιμᾶν τὴς Γονεῖς. καὶ πρέπει
 μοι τὸδε, αἰτὶ ἀρμόζει. ἔπρεπε, πρέπειν.

Μέλει μοι ὁ ἀνθρώπος, καὶ μέλει μοι τοῦ ἀν-
 θρώπου.

Θρώπυ. καὶ μέλει μοι γράφειν. ἔμελε. μέλει.
 Προσῆκει μοι τὸδε, καὶ προσῆκει μοι καθεύδειν.
 προσῆκε. προσῆκεν. ἰμοίως καὶ Ἀνήκει.

Ἀρέσκει μοι τὸ καλόν, καὶ Ἀπαρέσκει μοι τὸ
 κακόν. καὶ Ἀρέσκει μοι σπυδάζειν, καὶ Ἀπαρέσκει
 μοι παίζειν.

Συμφέρεται μοι τὸδε, καὶ Συμφέρεται μοι ὑγιαίνειν.

᾽Ωσαύτως καὶ τὸ Ἀρκεῖ, καὶ Ἐξαρκεῖ, καὶ Διαρ-
 κεῖ, καὶ Καταρκεῖ, καὶ τὸ Ἀρμόζει, καὶ τὸ Ἐξεσι.
 Συμβαίνει μοι τὸδε, καὶ Συμβαίνει μοι καθεύδειν
 ἡμέρας. Δοκεῖ μοι τὸδε, καὶ Δοκεῖ μοι ἄριστον φι-
 λосоφείν, καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν.

Ἐξεσί μοι τὸδε. Πάρεσι. Μέτεστι δέ μοι τὸδε,
 αὐτὴ μετσία ἐστίν.

᾽Ωσαύτως καὶ ἐπὶ Παθητικῆς φωνῆς.

Ἐνδέχεται ἄυριον βρέξαι. Δύναται σήμερον τό-
 δε γινέσθαι.

Λέγεται τοῦτο, καὶ λέγεται τὸν φίλον εἰθεῖν.
 Εἴρηται μοι τὸδε. καὶ τὰ Περιποιητικά.

Ἦκυσά μοι. Ἐγνωσά μοι. καὶ Ἦκυσαι ὑπ' ἐ-
 κείνων.

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανά, ὡς ἐν Ἐπιτομῆς Εἶδει,
 Παρ' ἄλλοις δὲ διεξοδικώτατα ταῦτα εὐρήσετε. Ἐρ-
 ῶθε οἱ Ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνηθε.

Ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας ἔξεδοτο, Ἐτεῖ ἀπὸ
 Θεογονίας, Χιλιοστῶ, Τετρακοσιοστῶ, Ἐξηκοστῶ
 Ἐκτω.

ΠΕΡΙ Αὐτοπότακτων καὶ Ἀνυπότακτων Ῥημάτων.

Τῶν Ῥημάτων τὰ μὲν Αὐτοπότακτα καλεῖται,
 τὰ δὲ Ἀνυπότακτα. καὶ τῶν Αὐτοπότακτων, τὰ μὲν
 Ἐνερ-

Ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ Παθητικῶς προφέρονται. ὡς αὐτῶς καὶ τὰ Ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ Ἀνυπότακτα Ἐνεργητικά, ὧν τὸ ῥῆμα Βαρύνεται, καὶ ἡ Μέσχη Ὀξύνεται, καὶ τὸ Ἀπάρεμφατον Πεθισσάται. Ἐστὼν τὰ Ἐνικά Δεύτερα καὶ Τρίτα Πρόσωπα, καὶ τὰ Πληθυντικά Πρώτα Ἀνυπότακτα λέγονται. Ἰόν, Δάκω, δακῶν, δακεῖν, εἰς δάκης, δάκη, αὐ δάκωμεν. Δράμω, δραμιῶν, δράμειν, εἰς δράμης, δράμη, αὐ δράμωμεν. Λάθω, λάθων, λάθειν, εἰς λάθης, λάθη, αὐ λάθωμεν. Πίω, πιῶν, πιεῖν, εἰς πίης, πίνη, αὐ πίωμεν. Ἀνάγω, ἀναγῶν, ἀναγεῖν, εἰς ἀνάγης, ἀνάγη, αὐ ἀνάγωμεν. ὡσαύτως καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τὰ δὲ Παθητικῶς προφερόμενα, ταῦτα. Ἀνάγωμεν. Ἀντίσχωμαι. Ἀπόσχωμαι. Αἰκίζωμαι. Ἰσώμαι. Επιλάθωμαι. Πρόσωμαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀνυπότακτα Ἐνεργητικά καλεῖνται, ὧν οἱ Λόγιστοι ἐφυλάττουσι τὸ τοῦ Μέλλοντος Σύμφωνον. καὶ ἔχοντες δὲ, εἰδὲ Ὑποτακτικά ποιεῖσι. Δάσω, δώσεις, δώσει, δώσωμεν. Εὐρήσω, Ἀμαρτήσω, Ἰφίσω, Θήσω, Παρήσω. Ἐτι Ἀνυπότακτα καὶ ὁ Ἐξω, ἔξεις, ἔξει. Ἡξῶς, ἥξεις, ἥξει. Οἴσω, ἴσεις, οἴσει. ὡσαύτως καὶ οἱ Παθητικοὶ Μέσοι ἰόραιοι παρῶν, οὐδὲ οἱ Μέλλοντες. Αἰρήσομαι, Ἰφίξομαι, Βήσομαι, Βελήσομαι, Γενήσομαι. καὶ οἱ Ἀττικοὶ Μέλλοντες ἤν ἀπὸ ἤν εἰς ζω, ὑποτάσσονται. Ἀφανιά, Κομιά, Γνωριά, Ἀγωνιά, Βαδισμαί, καὶ τὰλλα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

- Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Τῶν ἀναγκαιοτέρων πάντων, τῶν ἐν τῇ
παρούσῃ Γραμματικῇ περιεχομένων,
κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀμφὶ πρόθεσις.	Φύλ. 163
Ἀτὰ πρόθεσις.	160
Ἀναδίπλωσις τί ἐστίν.	166
Ἀττὶ πρόθεσις.	162
Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ κλίσεις.	113
Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ ἑπιρροίαν.	170
Ἀοείσϛ α. τεχνολογία.	132
Ἀοείσϛ β. τεχνολογία.	133
Ἀποκοπή τί ἐστίν.	169
Ἀπὸ πρόθεσις.	163
Ἀρθρον τί ἐστίν.	7
Ἀειθμητικὰ ὀνόματα.	26
Ἀειθμοὶ τῶ ὀνόματος.	7
Ἄρσις τί ἐστίν.	168
Ἄττικὸς παρακείμενος πότε γίγνεται.	128
Γόνη πρότε.	6. 28
Γραμμάτων ὄρος καὶ διαίρεσις.	5
Δάτις ὁ Πέρσης, καὶ Δατισμὸς.	218
Διὰ πρόθεσις.	161
Διαίρεσις τί ἐστίν.	167
Διπλασιασμὸς τί ἐστίν.	167
Εἶδη τῶ ὀνόματος.	6

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ .

229

Εἶδη τῶ παραγῶγων .	151
Εἶδη τῶ ὑποπεπτώκων τῶ ὀνόματι .	155
Εἶδη τῶ ῥήματος .	29
Εἶδη τῆς σωτάξεως τῶ ῥημάτων . τὸ α .	199
Εἶδος β .	202
Εἶδος γ .	204
Εἶδος δ .	204
Εἶδος ε .	205
Εἶδος ς .	207
Εἶδος α . τῶ Παθητικῶν .	209
Εἶδος β .	211
Εἶδος γ .	212
Εἶδος δ .	212
Εἶδος ε .	213
Εἶδος ς .	214
Εἶδος α . τῶ Ἀποθετικῶν .	220
Εἶδος β .	221
Εἶδος γ .	222
Εἶδος δ .	222
Εἶδος ε .	223
Εἶδος ς .	223
Εἰς πρόθεσις .	159
Ἐξ πρόθεσις .	159
Ἐκθλιψις τί ἔστι .	169
Ἐλειψις .	169
Ἐνδεια τί ἔστι .	165. 168
Ἐν πρόθεσις .	159
Ἐπέκτασις τί ἔστιν .	166
Ἐπί πρόθεσις .	162
Ἐπίρρημα τί ἔστι .	148
Ἐπερόκλιτα ὀνόματα κατὰ κλίσειν .	23
Κατὰ πρόθεσις .	160

Κα .

Καταλήξεις τῷ ἐπιθέτω.	2
Κλίσις α. τῷ Ἰσοσυδάβαι.	9
Κλίσις β.	10
Κλίσις γ.	11
Κλίσις δ.	12
Κλίσις ε. τῷ Περιπτοσυδάβαι.	13
Κλίσις α. τῷ Σωτηριμόωι.	17
Κλίσις β.	19
Κλίσις γ. 20. ε. δ. 20. ε. ε.	21
Κράσις τί ἐστι.	17
Κρίσεως, ε. σωπρέσεως ἕξις.	25
Κριτικὸν ὄνομα.	152
Λέξεως ὄρος.	6
Λέξεων πᾶσα.	164
Λόγος ὄρος, ε. μέτρο.	6
Μετὰ ὀρέσεις.	161
Μετάρσεις τί ἐστι.	165
Μετάληψις τί ἐστι.	165
Μετὰ τί ἐστι.	37
Οἰομάτης ὄρος ε. παρπέμοσα, ε. τεχνολ.	6
Οἰομάτων διαίρεσις.	8
Οἰομάτων Καταλ. διάφοροι πρὸς ε. Κλίσεως.	14
Παρά ὀρέσεις.	161
Παρρηκίμος, ε. πότε ἀσδιπλασιάζεται.	128
Παρρηκίμους ἕξις τεχνολογία.	130
Παρρηκίμους μέτρο.	131
Πατριολογικὸν ὄνομα.	151
Παράνομος ὄνομα.	154
Παράρσεις.	167
Παράληψις.	169
Παρέμπωσις.	167
Παροισμός τί ἐστι.	165

νευμάτων τεχνολογία.	185
πρός πρόθεσις.	160
πρόθεσις τί ἐστίν.	148
πρόθεσις τίσιν πτώσει συντάσσονται, καὶ τί σημαίνουν.	158
πρόθεσων παρεπόμενα.	163
πρός πρόθεσις.	259
πρόθεσις τί ἐστίν.	166
προχηματισμός τί ἐστίν.	167
προσώδια τί ἐστίν.	7. 156
πτώσεις τῶν ὀνόματος.	7
ῥῆμα τί ἐστίν.	28
ῥήματα βαρύτονα..	33
ῥήματα περισπώμενα..	52
ῥήματα εἰς μι.	81
ῥῆμα ὑπαρκτικόν.	107. 215
ῥήματα τὰ ἀπὸ ἀμεταβόλων, καὶ μεταβολικῶν φωνησῶν ἀρχόμενα.	125
ῥήματα τὰ ἀπὸ διφθόγγων ἀρχόμενα.	127
ῥήματα τὰ ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενα.	127
ῥημάτων σωθέων αὔξεις.	129
ῥήματα τὰ μέχρι παρατατικῆς κλινόμενα.	147
ῥημάτων σωτάξεις γενική.	194
ῥῆμα ἐνεργητικόν.	199
ῥῆμα παθητικόν.	209
ῥῆμα ἑδέτερον.	215
ῥῆμα κοινόν.	219
ῥῆμα ἀποθετικόν παθητικόν.	223
ῥῆμα ἀπρόσωπον.	225
ῥῆμα αὐτοπρότακτον, καὶ αὐτότακτον.	227
ῥῆμα αὐτεδέτερον.	216
ῥῆμα ἑδέτερομεταβατικόν.	216

ῥῆ-

Ρήμα ὑπεροπρεπτικόν	2
Ρήμα ὑπεροκτικόν.	2
Ρήμα ὑπεροπαθητικόν.	2
Ρηματικόν ὄνομα.	1
Συγγένεια τῶν χρόνων.	1
Συγκοπή τί ἐστίν.	1
Συγκριτικόν ὄνομα.	1
Συζυγίαι βαρύτροι.	30. 1
Συζυγίαι περιστώμεναι.	1
Συζυγίαι τῶν εἰς μι.	5
Συλλαβῆς ἕως καὶ διαίρεσις.	15
Συνπρόθεσις	1
Συναίρεσις τί ἐστίν.	16
Συναλοιφή τί ἐστίν.	15
Συνῶδισμος τί ἐστίν.	16
Συσολή τί ἐστίν.	15
Στιζμή τί ἐστίν.	20
Σχήματα ὀνόματος	126
Σχήματα ῥήματος.	137
Σχηματισμός τῶν χρόνων.	168
Σχηματισμός τῶν παθητικῶν χρόνων.	158
Τμήσις τί ἐστίν.	163
Τόποι τῶν πρῶτων.	153
Υπερπρόθεσις.	132
Υπερθετικόν ὄνομα.	163
Υπερσυντελικῶν χρόνων τεχνολογία.	154
Υπόπρόθεσις.	
Υποκοριστικόν ὄνομα.	

Ἡ παρῶσα Ἐκδόσις πωλεῖται Λύς. Λ. 2 : 50.

